

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **113** Ljubljana, četrtek **20. 11. 2003**

Cena **880 SIT** ISSN **1318-0576** Leto **XIII**

DRŽAVNI ZBOR

4927. Zakon o prevozu v cestnem prometu (ZPCP-1-UBB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. oktobra 2003 potrdil uradno prečiščeno besedilo zakona o prevozu v cestnem prometu, ki obsega:

- zakon o prevozu v cestnem prometu – ZPCP-1 (Uradni list RS, št. 59/2001 z dne 19. 7. 2001) in
- zakon o spremembi zakona o prevozu v cestnem prometu – ZPCP-1A (Uradni list RS, št. 76/2003 z dne 4. 8. 2003).

Št. 326-07/92-2/37
Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.
EPA 973-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU (ZPCP-1-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (namen zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in način opravljanja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter organizacijo in pristojnosti organov zadolženih za izvajanje in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Prevoz potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu se opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo to področje ter mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

(3) Če s posameznimi državami ni bila sklenjena pogodba iz prejšnjega odstavka, se prevoz med njimi in Republiko Slovenijo opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo to področje ter večstranskimi mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti.

(4) Republika Slovenija zagotavlja pravico do opravljanja dejavnosti prevoza pravnim in fizičnim osebam iz drugih

držav in priznava diplome, poklicne kvalifikacije ter druge dokaze o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti prevoza na podlagi mednarodnih pogodb oziroma ob upoštevanju načela vzajemnosti.

2. člen (pomen izrazov)

(1) V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Avto-taksi prevoz je dejavnost prevoza potnikov, ki se izvaja z osebnim avtomobilom ali kombiniranim vozilom v komercialne namene.

2. Avtobusna postaja je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo za objavo izveličkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije ter prometni urad in s predpisi določeno opremo.

3. Avtobusno postajališče je posebej zgrajena in označena prometna površina določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov.

4. Bilateralni prevoz je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo.

5. Daljinar je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi ter avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči.

6. Direktni linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo samo na začetni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču, izstopajo pa samo na končni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču.

7. Domači prevoznik je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom.

8. Dovoljenje za prevoz je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu izven Republike Slovenije pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu registriranemu v Republiki Sloveniji pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje in vožnja po njih.

9. Dovoljenje Skupnosti za linijski prevoz potnikov je dovoljenje, ki prevozniku omogoča opravljanje linijskih prevozov na ozemlju držav članic Evropske skupnosti.

10. Dovolilnica je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu izven Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico in vožnja po njih.

11. Dovolilnica CEMT je večstranska dovolilnica, ki jo izda Evropska konferenca ministrov za promet (CEMT), za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki s sedežem v državi članici CEMT, kadar se prevozi opravljajo med državami članicami CEMT ali tranzitno preko ozemlja ene ali več držav članic CEMT z vozili, ki so registrirana v eni od držav članic CEMT.

12. Hitri linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na pomembnejših avtobusnih postajališčih.

13. Itinerar označuje smer gibanja vozila na liniji.

14. Izvod licence je listina, ki jo izda izdajatelj licence za posamezno vozilo in vsebuje podatke o: izdajatelju, prevozniku, davčni številki prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, registrski označbi, znamki in tipu vozila, vrsti prevozov, ki se jih z vozilom lahko opravlja iz naslova izdane licence, datum izdaje izvoda, žig in podpis.

15. Javni prevoz je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene.

16. Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni ter splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov.

17. Javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse je urejen prostor za parkiranje, na katerem je zagotovljeno varno parkiranje ter minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebo.

18. Kabotaža je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja tuji prevoznik.

19. Licenca je dovoljenje za izvajanje prevoza potnikov ali blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu.

20. Licenca Skupnosti je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v mednarodnem cestnem prometu na ozemlju držav članic Evropske skupnosti.

21. Linija je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu, po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena.

22. Medkrajevni linijski prevoz je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz potnikov.

23. Mednarodna pogodba je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu.

24. Mednarodni linijski prevoz je javni prevoz potnikov, med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na področju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih.

25. Mestni linijski prevoz je javni prevoz na ureditvenem območju mesta.

26. Nerazdeljene dovolilnice so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve.

27. Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza.

28. Pomembnejše avtobusno postajališče je posebej zgrajena in označena prometna površina določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov in je zaradi pomembnosti za potnike oziroma prebivalstvo določeno kot pomembnejše postajališče.

29. Potnik je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu.

30. Potniški linijski prevoz je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, ki so določene z voznim redom.

31. Potniška spremnica je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu.

32. Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza.

33. Prevoz v cestnem prometu je vsak prevoz potnikov ali blaga, oziroma vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila po javnih in nekategoriziranih cestah danih v uporabo za cestni promet.

34. Prevoz v notranjem cestnem prometu je vsak prevoz iz prejšnje točke, znotraj meja Republike Slovenije.

35. Prevoz v mednarodnem cestnem prometu je vsak prevoz iz 33. točke tega odstavka, med dvema ali več državami.

36. Prevoz za tretje države je prevoz domačega prevoznika pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža.

37. Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih razmakih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda, v kasnejši vožnji isti prevoznik.

38. Prevoznik je domača ali tuja fizična ali pravna oseba, ki ima licenco za opravljanje prevozov v cestnem prometu ali opravlja prevoze za lastne potrebe.

39. Prevoznik Skupnosti je pravna ali fizična oseba, ki ima licenco Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti, razen domačega prevoznika.

40. Relacija je razdalja med dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče.

41. Sistem enotne vozovnice je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije.

42. Skupina vozil je skupina enega vlečnega in najmanj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika.

43. Tranzitni prevoz je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji.

44. Tuji prevoznik je pravna ali fizična oseba, ki ima licenco svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v drugi državi, ki ni članica Evropske skupnosti.

45. Vozni red je ureditev linije, s katero se določa vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi s področja cestnega prometa imajo v tem zakonu enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s tega področja in mednarodne pogodbe.

3. člen

(opravljanje dejavnosti cestnega prevoza)

(1) Opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov je prevoz oseb, ki ga opravi domači prevoznik, prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik, z motornim vozilom za prevoz potnikov in za opravljeni prevoz dobi plačilo.

(2) Opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga je prevoz blaga, ki ga opravi domači prevoznik, prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik, z motornim vozilom za prevoz blaga in za opravljeni prevoz dobi plačilo.

(3) Določbe tega zakona ne veljajo za prevoz oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo vključno z voznikom največ devet sedežev in za prevoz blaga za lastne potrebe v cestnem prometu, z motornim vozilom katerega največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg. Za druge prevoze za lastne potrebe veljajo določbe tega zakona.

II. PRISTOJNI ORGANI IN EVIDENCE

4. člen

(pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne ter določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvajata ministrstvo, pristojno za promet in Direkcija Republike Slovenije za ceste. Na podlagi javnega pooblastila izvajata določene upravne naloge Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet, opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
- vodenje evidenc iz 5. člena tega zakona;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev in razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izmenjava in pridobivanje dovolilnic od drugih držav;
- zagotavljanje pogojev za izvajanje gospodarske javne službe, določene s tem zakonom;
- predlaganje vsebine katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona, ki jih določi minister, pristojen za delo;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj za mednarodne linijske prevoze;
- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;

- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;

- vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
- odločanje v upravnem postopku na drugi stopnji o odločbah, ki jih na prvi stopnji izdajo Direkcija Republike Slovenije za ceste, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije;
- koordiniranje izvajanja postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;
- koordiniranje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: Direkcija) opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;
 - strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb;
 - izdaja dovoljenj in aktov določenih s tem zakonom, katerih izdaja ni v pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet;
 - izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
 - vodenje registra linij in voznih redov, ki so temelj za oblikovanje razpisa potreb po prevozih;
 - usklajevanje in določitev voznih redov v javnem linijskem prometu;
 - predlaganje cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
 - razvoj področja javnega linijskega prometa ter načrtovanje in pospeševanje gospodarskih javnih služb;
 - priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega linijskega prometa;
 - priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozih v javnem linijskem prometu;
 - izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;
 - priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb ter določanje kriterijev za izbiro najugodnejšega ponudnika za opravljanje prevozov potnikov v javnem linijskem prometu;
 - izdelava strokovnih podlag za uvedbo enotnega tarifnega sistema v javnem linijskem prometu;
 - vodenje centralne baze podatkov voznorednega sistema in registra javnega linijskega prometa;
 - prevzem skrbništva nad daljinarjem;
 - izvedba in spremljanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu v sodelovanju z Direkcijo za železniški promet;
 - sklepanje pogodb po pooblastilu ministra, pristojnega za promet;
 - druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.
- (4) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije izvajata vsaka za svoje člane naslednje naloge:
- izdajanje in odvzem licence in licence Skupnosti ter potrdil o priglasitvi prevozov za lastne potrebe za opravljanje dejavnosti prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
 - pripravljane katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;
 - predlaganje članov komisij za preverjanje in potrjevanje kvalifikacij za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;
 - zagotavljanje materialnih in prostorskih pogojev ter opreme za preverjanje in potrjevanje strokovnih znanj in

spretnosti za odgovorne osebe in voznike iz 10. in 11. člena tega zakona;

- izvajanje postopkov za preverjanje in potrjevanje poklicnih kvalifikacij odgovornih oseb in voznikov iz 10. in 11. člena tega zakona;
- delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom;
- druge naloge, ki jih ta zakon določa za izdajatelja licence oziroma delilca dovolilnic.

(5) Ministrstvo, pristojno za promet, izvaja strokovni in upravni nadzor nad izvajanjem nalog iz prejšnjega odstavka, ki jih izvajata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije.

(6) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije morata za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka ministrstvu, pristojnemu za promet, zagotoviti vso potrebno dokumentacijo in pojasnila ter dostope do baz podatkov, ki se vodijo ali hranijo na elektronskem mediju ali v drugi obliki in po potrebi pripraviti poročilo o predmetu nadzora. Če se pri nadzoru ugotovijo pomanjkljivosti ali nepravilnosti, odredi ministrstvo, pristojno za promet, z odločbo ustrezne ukrepe za njihovo odpravo.

5. člen (evidenca)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, vodi evidenco izdanih licenc domačim prevoznikom in evidenco izdanih licenc Skupnosti ter vozil, prijavljenih za cestni prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu (evidenca prevoznikov), ki se deli na evidenco določene v tretjem odstavku tega člena. V evidenci se vodijo in vzdržujejo naslednji podatki:

1. matična številka, davčna številka in sedež prevoznika;
2. firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka;
3. ime, priimek, EMŠO, davčna številka in bivališče odgovorne osebe za prevoze in podjetnika posameznika ter poklicna kvalifikacija, ki jo je pridobila odgovorna oseba za prevoze in datum izdaje certifikata o poklicni kvalifikaciji;
4. ime, priimek, EMŠO, davčna številka in bivališče zaposlenega voznika ter poklicna kvalifikacija, ki jo je pridobil voznik in datum izdaje certifikata o poklicni kvalifikaciji, vrsta in trajanje zaposlitve oziroma delovnega razmerja;
5. številka in veljavnost izdane ali odvzete licence, z navedbo vrste prevozov, znamke, tipa in registrske označbe ter drugih podatkov o vozilih in lastniku iz prometnega dovoljenja, za katere so bili izdani izvodi licenc z datumom izdaje le-teh in za vozila, s katerimi razpolaga;
6. času storitve in vrsti storjenega kaznivega dejanja ali prekrška, za katerega so bile kaznovane fizične ali pravne osebe, ki morajo po tem zakonu izpolnjevati pogoj dobrega ugleda ter o času storitve in vrsti storjenega kaznivega dejanja ali prekrška, ki je lahko pogoj za začasni odvzem licence ali posameznega izvoda licence;
7. podatke o poravnanih in neporavnanih davčnih obveznostih;
8. izrečenih ukrepov zoper prevoznike na podlagi tega zakona oziroma mednarodnih pogodb in drugih predpisov.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka se vodi kot centralna informatizirana baza na osnovi podatkov, ki jih zagotavljajo in uporabljajo ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, ministrstvo pristojno za finance, carina, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, ministrstvo, pristojno za pravosodje, Republiški senat za prekrške, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Statistični urad Republike Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije, Obrtna zbornica Slovenije in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(3) Skupna evidenca iz prvega odstavka tega člena se deli na:

- evidenco prevoznikov, ki imajo licenco Skupnosti;
- evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, ki želijo pridobiti dovolilnice in dovoljenja in ki prejmejo dovolilnice in dovoljenja. V evidenci vodi ministrstvo, pristojno za promet in delilec pri posameznem prevozniku podatke o željah prevoznika za pridobitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po željeni količini in o prejetih, uporabljenih in neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski oznaki vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena;
- evidenco izdanih dovoljenj Skupnosti za linijski prevoz potnikov;
- evidenco prevoznikov v notranjem cestnem prometu;
- evidenco registriranih avtobusnih linij;
- evidenco posebnih linijskih prevozov;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje mednarodnih avtobusnih linij;
- evidenco izdanih dovolilnic, potniških spremnic in dovoljenj za prevoz oseb v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco prevoznikov za lastne potrebe;
- evidenco prevoznikov, ki jim je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence;
- evidenco prevoznikov, ki jim je bila preklicana in odvzeta licenca.

(4) Ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, izdajatelj licenc in delilec dovolilnic, zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo podatke, potrebne za izdajanje licenc za opravljanje prevozov v cestnem prometu, za delitev dovolilnic in registracijo avtobusnih vozniških redov.

(5) Kadar ministrstvo, pristojno za promet, Direkcija, izdajatelj licence in delilec dovolilnic zbirajo podatke o pravni ali fizični osebi iz že obstoječih zbirk podatkov, o tem niso dolžni obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo. Organi, organizacije in posamezniki, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, morajo te podatke na zahtevo posredovati ministrstvu, pristojnemu za promet, Direkciji, izdajatelju licence ali delilcu dovolilnic. Za zagotovitev dostopa do podatkov iz prejšnjih odstavkov, lahko ministrstvo, pristojno za promet vzpostavi neposredno računalniško (elektronsko) povezavo z vsemi navedenimi organi in organizacijami, ki vodijo take podatke ali zbirke podatkov.

(6) Podatki iz prejšnjih odstavkov se vodijo ves čas, ko je prevoznik vpisan v evidenco prevoznikov. V obliki arhiva pa se podatki hranijo še pet let od dne, ko je prevoznik izbrisan iz evidencie prevoznikov.

(7) Ministrstvo, pristojno za promet, izbriše prevoznika iz evidencie prevoznikov:

- če prevozniku preneha veljavnost licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu - z dnem prenehanja veljavnosti licence;
- če je prevoznik izbrisan iz sodnega registra oziroma vpisnika samostojnih podjetnikov posameznikov - z dnem izbrisa.

(8) Podatki iz prejšnjih odstavkov se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če to zahtevajo in je njihova zahteva povezana izključno s prevozniško dejavnostjo, s katero se ukvarjajo subjekti, katerih podatki se vodijo v evidencah iz tega člena. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(9) Način vodenja evidenc iz tega člena predpiše minister, pristojen za promet.

III. LICENCE

6. člen (vrste licenc)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Domača pravna oseba pridobi licenco pri Gospodarski zbornici Slovenije, fizična oseba pa pri Obrtni zbornici Slovenije (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) za naslednje vrste prevozov:

1. v mednarodnem cestnem prometu za:
 - mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
 - mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu;
2. v notranjem cestnem prometu za:
 - prevoz blaga v cestnem prometu;
 - prevoz potnikov v cestnem prometu;
 - avto-taksi prevoze.

(3) Licence iz prvega odstavka tega člena ni potrebno pridobiti, če gre za naslednje vrste prevozov:

1. prevoz pošte kot javna storitev;
2. prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 64. člena tega zakona;
4. prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 61. člena tega zakona;

5. prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom in prevozom s specialnimi vozili, ki so bila po izdelavi predelana za poseben namen in služijo prevozu za lastne potrebe ter se z njimi ne more opravljati prevozov potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. vozila za prevoze čebel, potujoče knjižnice), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja.

(4) Prevozniki, ki opravljajo prevoze iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka morajo pred začetkom opravljanja teh prevozov opraviti priglasitev v skladu z 19. členom tega zakona.

7. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Licenco lahko pridobi fizična ali pravna oseba, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. dober ugled;
2. primeren finančni položaj;
3. direktor, samostojni podjetnik posameznik ali pooblaščen oseba, odgovorna za prevoze mora imeti poklicno kvalifikacijo iz 10. člena tega zakona;

4. je lastnik najmanj enega registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali ima pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene zakupne pogodbe ali leasing pogodbe;

5. da zaposleni vozniki izpolnjujejo pogoje glede strokovne usposobljenosti iz 11. člena tega zakona;

6. da zaposleni vozniki avtobusov ali avto-taksi vozil aktivno obvladajo slovenski jezik;

7. ima ustrezna lastna ali s pogodbo zagotovljena parkirna mesta za motorna in priklopna vozila, s katerimi opravlja prevoze v cestnem prometu, ter ustrezna mesta za vzdrževanje vozil, ki izpolnjujejo minimalne tehnične, organizacijske in okoljevarstvene pogoje, s katerimi se zagotavlja varno in okolju neškodljivo parkiranje ter vzdrževanje vozil v času, ko jih prevoznik ne uporablja.

(2) Določba 7. točke prejšnjega odstavka ne velja za osebne avtomobile in motorna vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kilogramov.

(3) Število zaposlenih voznikov iz 5. točke tega člena in delovni čas, za katerega so zaposleni ti vozniki, mora biti takšen, da zagotavlja nemoteno izvajanje delovnega procesa prevozov v cestnem prometu v skladu s predpisi, ki urejajo področje varnosti cestnega prometa, zlasti čas trajanja vožnje in počitkov voznega osebja.

(4) Minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, predpiše minimalne tehnične in druge pogoje za parkirna mesta za motorna in priklopna vozila ter mesta za njihovo vzdrževanje (v nadaljnjem besedilu: parkirna mesta).

8. člen

(dober ugled)

(1) Dober ugled po tem zakonu morajo izpolnjevati: pravna oseba in direktor pravne osebe, samostojni podjetnik posameznik, fizična oseba, ki želi opravljati dejavnost prevoza v cestnem prometu in pooblaščen osebe, ki so pri pravni osebi oziroma samostojnemu podjetniku posamezniku odgovorne za prevoze.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

– ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost javnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;

– ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen daljšo od enega leta.

(3) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat s pravnomočno odločbo sodnika za prekrške kaznovana za hujši prekršek, povezan z opravljanjem dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga po tem zakonu, ali zakonih s področja varnosti cestnega prometa, prevoza nevarnega blaga, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno, prevoznih pogodb, javnih cest in varstva konkurence ali je opravljala prevoze brez ustrezne licence oziroma v nasprotju z določbami mednarodnih pogodb.

(4) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je predpisana denarna kazen, ki je višja od najvišjega zneska predpisane denarne kazni, ki se jo lahko izterja takoj na kraju prekrška (mandatna kazen) zlasti, če gre za kršitve predpisov o času trajanja vožnje in počitkov voznega osebja, dimenzijah in masi vozil, varovanju okolja ter prometni varnosti.

(5) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe oziroma, če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence, ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

9. člen

(primeren finančni položaj)

(1) Za prevoznike v cestnem prometu pomeni primeren finančni položaj po tem zakonu, da ima domači prevoznik na voljo kapital in rezerve v višini najmanj 9000 EUR v tolarski protivrednosti za prvo vozilo ali 18000 EUR za prvo skupino vozil ter 5000 EUR v tolarski protivrednosti za vsako naslednje vozilo ali 10000 EUR za vsako naslednjo skupino vozil.

(2) Primeren finančni položaj ni zagotovljen, če obstajajo več kot dvomesečni zaostanki pri plačilih davkov ali prispevkov za zdravstvo in socialno zavarovanje, ki izhajajo iz dejavnosti domačega prevoznika.

(3) Za dokaz finančne sposobnosti štejejo naslednja dokazila:

- potrdilo, da domači prevoznik ni več kot dva meseca v zaostanku pri plačilu davkov in prispevkov, ki ga izda pristojen davčni organ. Potrdilo ne sme biti starejše od enega meseca;
- izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;
- kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;
- seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;
- dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;
- pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;
- garancija banke ali druge finančne institucije.

10. člen

(strokovna usposobljenost odgovornih oseb za prevoze)

(1) Za pridobitev licence si morajo direktor, samostojni podjetnik posameznik ali pooblaščen oseba, odgovorna za prevoze, ki je zaposlena pri domačem prevozniku, pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za vodenje delovnega procesa na področju prevozov v cestnem prometu, določeno s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za direktorja, samostojnega podjetnika posameznika ali pooblaščen osebo, odgovorno za prevoze pri prevozniku, ki opravlja prevoze blaga za lastne potrebe z enim prevoznim sredstvom.

11. člen

(strokovna usposobljenost voznikov)

Vozniki avtobusov in tovornih motornih vozil, katerih največja dovoljena masa presega 3.500 kg, si morajo pridobiti nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz blaga oziroma potnikov v cestnem prometu, določeno s katalogom standardov strokovnih znanj in spretnosti v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

12. člen

(najnižja starost voznikov)

(1) Najnižja starost voznikov vozil, namenjenih za prevoz blaga v cestnem prometu je:

1. 18 let za vozila, katerih največja dovoljena masa vključno s priklopnimi vozili ne presega 7,5 ton;
2. Za druga vozila:
 - 18 let pod pogojem, da ima voznik pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz blaga v cestnem prometu.

(2) Voznik avtobusa, mora imeti dopolnjeno starost 21 let in pridobljeno nacionalno poklicno kvalifikacijo za prevoz potnikov v cestnem prometu.

(3) Če so predvidene relacije, ne glede na smer, daljše od 50 km, mora voznik avtobusa izpolnjevati še enega izmed dodatnih pogojev:

- vsaj eno leto mora delati kot voznik blaga v cestnem prometu z vozilom, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 ton;
- vsaj eno leto mora delati kot voznik vozila, ki se uporablja za prevoz potnikov na linijah, ki niso daljše od 50 km ali za druge oblike prevoza potnikov.

(4) Domači prevoznik mora takoj ob zaposlitvi voznika izdajatelju licence sporočiti podatke o vozniku, kakor tudi vsako spremembo teh podatkov.

13. člen

(postopek za pridobitev licence)

(1) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik vložijo pri izdajatelju licence vlogo za pridobitev licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, števila motornih vozil, za katere želi pridobiti izvod licence, podatkov o številu priklopnih vozil ter predložijo pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev. Priložiti mora tudi izpisek iz sodnega registra ali priglasitveni list, ki ga izda izpostava Davčnega urada Republike Slovenije, iz katerega je razvidno, da ima vpisano ali priglašeno opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu.

(2) Fizična oseba vložijo pri izdajatelju licence vlogo za pridobitev licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, števila motornih vozil za katere želi pridobiti izvod licence, podatkov o številu priklopnih vozil ter predložijo pisna dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev. Če izpolnjuje vse zahtevane pogoje mu izdajatelj izda odločbo o podelitvi licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu, s katero se priglasijo pri izpostavi Davčnega urada Republike Slovenije. Izdajatelj licence vroči vlagatelju original licence in izvode licence, ko mu ta predloži priglasitveni list, iz katerega je razvidno, da ima priglašeno opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu.

(3) Izdajatelj licence odloči o izdaji licence najkasneje v tridesetih dneh po prejemu popolne vloge za izdajo licence.

(4) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(5) Licence in izvodi licence za posamezno vozilo niso prenosljivi.

(6) Domači prevoznik je dolžan najmanj šest mesecev pred iztekom veljavnosti licence vložiti vlogo za izdajo nove licence v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Zoper odločbo izdajatelja licence, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v roku osmih dni.

(8) Domači prevoznik, ki preneha opravljati dejavnost prevozov, je dolžan o tem najkasneje v osmih dneh obvestiti izdajatelja licence.

(9) Domači prevoznik, ki mu je pretekla veljavnost licence, je dolžan najkasneje v osmih dneh po preteku veljavnosti licence to in vse njene izvode vrniti izdajatelju licence.

(10) Original licence se nahaja na sedežu domačega prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik domačega prevoznika v vozilu izvod licence.

(11) Podroben postopek za pridobitev licence predpiše minister, pristojen za promet.

14. člen

(pogoji za začetek izvajanja prevozov)

Domači prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci z dnem vročitve licence, s posameznim vozilom pa z dnem, ko mu je bil vročen izvod licence za to vozilo.

15. člen

(spremembe podatkov)

(1) Domači prevoznik mora v primeru spremembe podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v roku osmih dni po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence.

(2) Če se spremenijo le podatki glede vozil, se izda za nova vozila le nov izvod licence za predmetno vozilo.

(3) Če se spremenijo drugi podatki, vezani na izdajo licence, ki vplivajo na izdano licenco, oziroma so pogoj za njeno pridobitev, se izda nova licenca s pripadajočimi novimi izvodi.

(4) Domači prevoznik prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.

(5) V primeru izgube, kraje ali uničenja licence ali izvoda licence mora prevoznik te v roku osmih dni preklicati v Uradnem listu Republike Slovenije. Ob predložitvi potrdila o preklicu se prevozniku izda dvojni licence ali izvoda licence.

16. člen

(začasni odvzem licence ali izvodov licence)

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carine ugotovi, da prevoznik v roku zadnjih dveh let ponavljajoče (dvakrat ali več) krši določbe tega zakona in predpise s področja prevoza nevarnega blaga, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno in varstva konkurence ali, da je opravljajal prevoze v nasprotju z mednarodnimi pogodbami, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc izreče začasno prepoved opravljanja dejavnosti prevoza in začasno odvzame licenco oziroma delno prepove opravljanje dejavnosti prevoza in začasno odvzame posamezen izvod licence.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje firmo ali ime in priimek, sedež ali bivališče prevoznika, ime in priimek, rojstne podatke in bivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila ter podatke in opis kršitve.

(3) Resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena izdajatelj upošteva glede na višino izrečene oziroma predpisane kazni. Če so bile izrečene denarne kazni, ki se jih izterja takoj na kraju prekrška (mandatna kazen), lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. V primeru, če ima prevoznik izdan samo en izvod licence se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik v roku iz prvega odstavka tega člena storil tudi kršitve navedenih predpisov, za katere je predpisana višja kazen (višja od mandatne), mu izdajatelj lahko izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajstih mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev. Zoper odločitev je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet, v roku osmih dni.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začetnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v roku osmih dni po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence, za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku določenem v 17. členu tega zakona.

17. člen

(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost in odvzame licenco domačemu prevozniku, če je ugotovljen eden od naslednjih razlogov:

- da niso več izpolnjeni pogoji za pridobitev licence;
- da se izvajajo prevozi v nasprotju z izdano licenco;
- če je predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;

– če je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu z prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;

– če mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

Domači prevoznik mora v roku osmih dni po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo pristojno za promet in pristojne inšpekcijske službe.

(2) Pristojni inšpektor poda izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če ugotovi, da domači prevoznik ne izpolnjuje predpisanih pogojev za pridobitev licence ali če ugotovi, da prevoznik opravlja prevoze v nasprotju z izdano licenco.

(3) Zoper odločbo iz tega člena je v roku osmih dni dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

(4) Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše način in postopek preklica veljavnosti in odvzema licence.

18. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika mora imeti med vožnjo v vozilu:

– izvod licence ali izvod potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe za kontrolirano vozilo;

– pogodbo oziroma potrdilo o zaposlitvi voznika; potrdilo o zaposlitvi ne sme biti starejše od šestih mesecev;

– potni nalog, iz katerega morajo biti razvidni podatki o vrsti prevoza, firmi oziroma imenu in sedežu domačega prevoznika, času veljavnosti potnega naloga, imenu in priimku voznika, glavni podatki o začetku, smeri in zaključku vožnje, registrski označbi vozila, stanju kilometrskega števca ob začetku in zaključku vožnje, številu prevoženih kilometrov, številu prepeljanih potnikov in opravljenih potniških kilometrov, oziroma količini prepeljanega blaga in tonskih kilometrih, žigu in podpisu pooblaščenega osebe, ki je izdala dokument;

– vsa potrebna dovoljenja oziroma dovolilnice, ko gre za opravljanje mednarodnega prevoza.

(2) Pri opravljanju javnega prevoza potnikov v mestnem prometu in pri opravljanju avto-taxi prevozov, potnega naloga iz tretje alineje prejšnjega odstavka ni potrebno imeti v vozilu.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik prevoznika Skupnosti in voznik tujega prevoznika v vozilu:

– pogodbo oziroma potrdilo o zaposlitvi; potrdilo o zaposlitvi ne sme biti starejše od šestih mesecev;

– vsa potrebna dovoljenja oziroma dovolilnice.

(4) Voznik prevoznika je dolžan na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Domači prevoznik je v skladu s tem členom dolžan izdajati potni nalog. Kronološko urejen arhiv izdanih potnih nalogov je potrebno hraniti najmanj eno leto.

(6) Vozila, s katerimi se izvajajo prevozi v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena v skladu s pravilnikom, ki ga izda minister, pristojen za promet.

19. člen

(priglasitev prevoznikov za lastne potrebe in smiselna uporaba drugih določb zakona)

(1) Prevozniki, ki želijo opravljati prevoze za lastne potrebe na podlagi 3. in 4. točke tretjega odstavka 6. člena tega zakona so se dolžni pred pričetkom opravljanja prevozov z vlogo priglasiti pri izdajatelju licence, ki jih vpiše v evidenco prevoznikov za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe, ki ga prevozniku izda izdajatelj licence, če izpolnjuje pogoje iz 3., 5. in 7. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

(4) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na licenco ali izvod licence se smiselno uporabljajo za potrdilo o priglasitvi.

IV. LICENCA SKUPNOSTI

20. člen

(pogoji za pridobitev licence Skupnosti)

(1) Mednarodni cestni prevoz potnikov ali blaga se sme izvajati znotraj držav članic Evropske skupnosti le na podlagi licence Skupnosti.

(2) Licenca Skupnosti nadomesti licenco iz 6. člena tega zakona in velja tudi v Republiki Sloveniji.

(3) Licenco Skupnosti izda izdajatelj licence domačemu prevozniku, ki v cestnem prometu prevažata potnike in blago, če:

- je ustanovljen v Republiki Sloveniji v skladu z njeno zakonodajo;
- v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti in domačo zakonodajo izpolnjuje pogoje za pridobitev licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu.

21. člen

(postopek za pridobitev licence Skupnosti)

(1) Glede pogojev in postopka za pridobitev licence Skupnosti, preklic, odvzem, spremembo podatkov ter drugih pravic in obveznosti povezanih z licenco Skupnosti se smiselno uporabljajo določbe III. poglavja tega zakona o licenci.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet do 31. januarja vsako leto obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti o številu domačih prevoznikov, ki so do 31. decembra preteklega leta pridobili licenco Skupnosti in o številu izdanih izvodov licenc Skupnosti, za vozila, ki so na ta datum udeležena v prometu.

22. člen

(začasni odvzem licence Skupnosti ali izvoda licence Skupnosti)

Če izdajatelj licence prevozniku izreče ukrep začasnega odvzema licence ali izvoda licence Skupnosti, o tem takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki o tem takoj obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti.

23. člen

(preklic in odvzem licence Skupnosti)

Če izdajatelj licence prevozniku prekliče veljavnost in odvzame licenco Skupnosti, o tem takoj obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki o tem takoj obvesti Komisijo pri Evropski skupnosti.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

24. člen

(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, občasnji prevoz, avto-taksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1. Javni prevoz potnikov

1.1.1. Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

25. člen

(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Lahko se opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

26. člen

(vozovnice)

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, z izjemo posebnega linijskega prevoza, morajo ves čas prevoza imeti vozovnice, iz katerih je razvidno:

- točka vstopa in izstopa;
- čas veljavnosti vozovnice;
- cena prevoza.

(2) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

27. člen

(obveščanje o zamudi avtobusov)

Voznik prevoznika mora pri opravljanju prevozov na liniji takoj obvestiti najbližjo avtobusno postajo, če med vožnjo nastanejo okoliščine, zaradi katere bi imel predvidoma več kot 30 minut zamude.

28. člen

(dolžnost ustavljanja po voznem redu)

(1) Voznik prevoznika je dolžan v mejah razpoložljivih mest v vozilu, v skladu z voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji, sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago.

(2) Voznik ne sme ustavljati izven avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

29. člen

(začasna prekinitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni moč odvrniti (višja sila).

(3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitve, istočasno pa tudi Direkcijo in pristojno inšpekcijo.

(4) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo lahko odvzame in podeli drugemu prevozniku. Če se ugotovi, da ni več potrebe za izvajanje prevoza na tej liniji, se vozni red za to linijo izbrše iz registra voznih redov.

30. člen

(gospodarska javna služba)

(1) Javni linijski prevoz potnikov, razen v mestnem prometu, zagotavlja država kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa najugodnejšim ponudnikom prevozov podeli koncesije.

(2) Vlada Republike Slovenije s koncesijskim aktom določi koncesijska območja, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter ostale sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(4) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije z uredbo.

31. člen

(zagotavljanje podatkov)

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov morajo Direkciji posredovati podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženi kilometer na tej liniji ter ostale podatke, ki jih določi minister, pristojen za promet in so potrebni za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve subvencij.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka morajo posredovati v obliki in rokih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

32. člen

(financiranje gospodarskih javnih služb)

(1) Gospodarska javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 30. člena tega zakona se financira iz cene storitev, proračuna Republike Slovenije in iz drugih virov. Višino sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.

(2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe se zagotavlja predvsem prevoze, katerih namen je preusmeritev potnikov iz osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost voznih redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se posebno pozornost namenja kategorijam potnikov v dnevni migraciji in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.

(3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno v interesu te lokalne skupnosti, jo je lokalna skupnost dolžna sofinancirati.

33. člen

(mestni promet)

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko lokalne skupnosti določijo kot gospodarsko javno službo.

(2) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe lokalna skupnost upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(3) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna lokalne skupnosti.

(4) Linijski prevoz v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

1.1.2. Posebni linijski prevoz

34. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje ostale potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz: šoloobveznih otrok med domom in šolo, invalidov, potnikov, ki so potrebni medicinske nege, vojakov med domom in vojašnico ter delavcev med bivališčem in deloviščem, kadar so dela sezonskega značaja.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza mora v vozilu biti pogodba in seznam potnikov. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik je dolžan v roku 8 dni od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka, o sklenitvi obvestiti Direkcijo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov.

(4) Izjemoma se kot posebni linijski prevoz lahko opravlja tudi prevoz drugih vrst potnikov, ki niso naštet v prvem odstavku tega člena, v kraje in iz krajev, kjer ne obstaja javni linijski prevoz potnikov.

(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka mora prevoznik pridobiti dovoljenje Direkcije. Pri izdaji dovoljenja Direkcija upošteva naslednje kriterije:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza,
- specialne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza,
- vpliv na ekonomiko obstoječih linij.

1.1.3. Občasni prevozi potnikov

35. člen

(opredelitev)

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža

pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesta vstopa in izstopa potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozih in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije.

1.1.4. Avto-taksi prevoz

36. člen (avto-taksi)

(1) Avto-taksi prevozi se opravljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda lokalna skupnost ali več lokalnih skupnosti skupaj. V dovoljenju določijo območje na katerem se lahko opravlja prevoze. Pri izdaji dovoljenja lokalne skupnosti poleg pogojev iz tega člena upoštevajo tudi pogoje iz 6. in 7. člena tega zakona.

(2) Avto-taksi lahko prevažata potnike znotraj in iz območja določenega v dovoljenju za opravljanje avto-taksi prevozov. Prevzem novih potnikov izven tega območja je prepovedan.

(3) Na območjih lokalnih skupnosti, ki nimajo urejenih taksi prevozov, lahko na poziv potnika tak prevoz opravi prevoznik, ki ima za opravljanje te dejavnosti izdano dovoljenje na območju druge lokalne skupnosti.

(4) Lokalne skupnosti določijo v svojih aktih tudi druge pogoje in način opravljanja avto-taksi prevozov, predvsem pa postopek pridobitve dovoljenja za opravljanje avto-taksi prevozov, barvo vozil in avto-taksi postajališča.

37. člen (uporaba taksimetra)

Med prevozom potnikov z avto-taksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje. Taksimeter mora biti nameščen tako, da je viden uporabnikom prevoza.

38. člen (avto-taksi prevoz prevoznika Skupnosti in tujega prevoznika)

Prevoznik Skupnosti in tuji prevoznik ne more opravljati avto-taksi prevoza na ozemlju Republike Slovenije, razen če je to določeno z mednarodno pogodbo na podlagi vzajemnosti.

1.2. Posebna oblika prevozov

39. člen (posebna oblika prevozov)

Organizacijo, način in pogoje opravljanja posebne oblike prevozov potnikov z vozili kot je na primer traktor, ki vleče priklopno vozilo za prevoz potnikov (cestni vlak) ali drugo podobno vozilo, določa lokalna skupnost.

2. Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

40. člen (delitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu)

Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja z avtobusi kot prevoz v mednarodnem javnem linijskem prometu, posebnem linijskem prometu, kot občasni prevoz potnikov in kot prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

2.1. Javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

2.1.1. Javni linijski prevoz potnikov

41. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) med Republiko Slovenijo in drugimi državami ter tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo se vzpostavljata v skladu z mednarodno pogodbo, ob upoštevanju načela vzajemnosti, na podlagi soglasja za uvedbo in dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ju izda Direkcija in pristojni organi drugih držav, opravljata pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

42. člen (dovoljenje)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda Direkcija.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

– vozni red mora biti usklajen za del linije, ki poteka na ozemlju Republike Slovenije med domačimi prevozniki in vpisan v seznam usklajenih mednarodnih linij,

– vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji,

– pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem,

– da vse države, preko katerih poteka linija, za del linije, ki poteka preko njihovega ozemlja izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen v primeru tranzitnega prevoza preko ozemlja Republike Slovenije.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega prevoznika, prevoznika Skupnosti in tujega prevoznika, ki ji je potrebno priložiti vozni red, cenik, itinerar, notarsko overjeno pogodbo o soizvajanju linijskih prevozov in druge priloge, določene z mednarodno pogodbo.

(4) Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Direkcija izda dovoljenje za del linije, ki poteka preko ozemlja Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenja vseh držav preko katerih poteka linija.

(6) Sestavni deli dovoljenja so: potrjen vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, določenih z mednarodno pogodbo, tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi.

(8) Register mednarodnih linij vodi Direkcija.

(9) Dovoljenje iz tega člena se s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti nadomešči z dovoljenjem Skupnosti iz 57. člena tega zakona.

43. člen (obveznost dovoljenja v vozilu)

Pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije mora biti v vozilu izvirnik dovoljenja iz prvega odstavka prejšnjega člena.

44. člen

(splošni pogoji)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladi-ta in določita domači in prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi Direkcija.

45. člen

(način izvajanja)

Za stalnost in rednost prevozov na liniji v skladu z izdanim dovoljenjem so odgovorni vsi prevozniki, ki jim je bilo izdano dovoljenje.

46. člen

(vzporedni prevoz z več vozili)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko oprav-lja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi, s tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevo-zom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postaja-lišč, pomembnejših postajališč in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov opisanim v prej-šnjih dveh odstavkih tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

47. člen

(tranzitni linijski prevoz potnikov)

(1) Poleg pogojev, ki jih določata ta zakon ali mednaro-dna pogodba, se lahko v dovoljenju za opravljanje mednaro-dnega tranzitnega linijskega prevoza potnikov, izdanega prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku določi tudi, da:

- sme na ozemlju Republike Slovenije sprejemati pot-nike za prevoz v matično državo ali v tretjo državo;
- smejo potniki, pripeljeni iz države prevoznika Sku-pnosti ali tujega prevoznika, izstopati na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda pod pogoji iz prve in druge alinee prejšnjega odstavka, če je v izvajanje takšnih prevo-zov, z ustreznim deležem, vključen tudi domači prevoznik.

48. člen

(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avto-busnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in posta-jališč ter ostali pogoji v mednarodnem linijskem prevozu pot-nikov, se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati obveznosti dogovorjene z mednarodno pogodbo.

49. člen

(trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevo-za potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri Direkciji zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme trajno ustaviti, ko izda Direkcija us-trezno dovoljenje.

2.1.2. Posebni linijski prevoz

50. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu je prevoz samo določene vrste potnikov in izključu-

je ostale potnike. S posebnim linijskim prevozom se oprav-lja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz dijakov in študentov do izobraževalnih ustanov, prevoz vojakov in nji-hovih družin od vojašnic do doma.

(2) Posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu potnikov se izvaja z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik je dolžan pogodbo prigrasiti pri Direkciji, ki vodi evidenco posebnih linijskih prevozov. Med opravlja-njem posebnega linijskega prevoza mora v vozilu biti pogod-ba in seznam potnikov.

(4) Čeprav je posebni linijski prevoz mogoče spremi-njati glede na potrebe uporabnikov, se uvršča med medna-rodni linijski prevoz.

(5) Ta člen se prične uporabljati s polnopravnim član-stvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti. Za tuje prevoznike določbe tega člena ne veljajo.

2.1.3. Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

51. člen

(način opravljanja)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi pri katerih se z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov na celotnem potovanju, katera se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež,

2. prevozi, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež,

3. prevozi, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Repu-bliko Slovenijo. Potnike se prepelje nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež,

- potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozem-lje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež,

- potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupi-no, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež.

4. tranzitnih prevozih preko ozemlja Republike Sloveni-je, ki so povezani z občasnim prevozom,

5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključ-no za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(2) Dovolilnica je potrebna v primeru:

1. prevoza, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slo-venijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,

2. drugih občasnih prevozov potnikov.

(3) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za ob-časni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli Direkcija.

(4) Tujemu prevozniku iz države, s katero Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem cestnem

prevozu potnikov, lahko carinski organ, ki preverja ustreznost dovolilnic in potniških spremnic ob vstopu ali izstopu iz Republike Slovenije, izda za prevoz izjemno dovoljenje.

52. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami)

(1) Za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami potrebuje tuji prevoznik oziroma prevoznik Skupnosti dovoljenje. Izvirnik tega dovoljenja mora imeti voznik med opravljanjem prevoza v vozilu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če je iz prevoznikove vloge za izdajo dovoljenja razvidno, da so nameravani prevozi v nasprotju z določili tega člena.

(3) Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami je storitev, ki obsega prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov v določenih časovnih razmakih v obe smeri z enega samega mesta odhoda v državi, kjer ima prevoznik sedež, na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda v kasnejši vožnji isti prevoznik. Mesto odhoda in mesto prihoda sta mesti, kjer se potovanje začne in konča, pri čemer lokaciji vključujeta tudi okolico v krogu s polmerom 50 km.

(4) Med prevozom z izmeničnimi vožnjami potniki ne smejo vstopati ali izstopati.

(5) V nizu prevozov mora biti vozilo pri prvi povratni vožnji in zadnji vožnji prazno.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za izmenične vožnje v tranzitu preko Republike Slovenije.

(7) Ta člen se z vstopom Republike Slovenije v Evropsko skupnost preneha uporabljati za prevoznike Skupnosti.

53. člen

(potniška spremnica)

(1) Potniška spremnica se uporablja za občasne prevoze in za prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

(2) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka mora izpolniti potniško spremnico pred vsako vožnjo.

(3) Potniška spremnica vsebuje vsaj naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- prevoznika;
- itinerar;
- podatke o registrski označbi vozila;
- podatke o voznem osebuju;
- seznam potnikov.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja Direkcija.

(5) Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji, izda minister, pristojen za promet.

2.2. Dokumenti in ukrepi

54. člen

(razveljavitev dovoljenja)

(1) Direkcija lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano domačemu prevozniku, tujemu prevozniku ali prevozniku Skupnosti, če prevoznik kljub predhodnemu opozorilu prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku ali prevozniku Skupnosti, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je

prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, v primeru ponovne kršitve pa trajno.

55. člen

(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Prevozniku Skupnosti in tujemu prevozniku Direkcija lahko v primeru težjih ali ponavljajočih kršitev tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 8. člena tega zakona.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče začasno za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Zoper odločbo o začasni prepovedi opravljanja prevozov je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet v roku 15 dni po prejemu odločbe.

56. člen

(svobodno opravljanje prevozov)

(1) Vsak prevoznik potnikov, ki opravlja prevoze v komercialne namene, opravlja prevoze potnikov nediskriminatorno, ne glede na nacionalnost ali kraj ustanovitve, če:

- ima licenco države, kjer je ustanovljen za prevoz potnikov v linijskem prevozu, vključujoč posebni linijski prevoz, občasni prevoz ali izmenične vožnje,

- izpolnjuje pogoje Evropske skupnosti za opravljanje dejavnosti prevoza potnikov v notranjem in mednarodnem cestnem prevozu,

- izpolnjuje predpisane pogoje glede cestne varnosti, ki se nanašajo na standarde za voznika in vozilo.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za prevoznika za lastne potrebe.

57. člen

(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Za mednarodne linijske prevoze je potrebno dovoljenje Skupnosti za prevoz potnikov, ki se izda prevozniku oziroma pravni ali fizični osebi, ki v okviru svoje dejavnosti organizira in upravlja s prevozi potnikov. Dovoljenje se ne more prenesti na drugo osebo, vendar pa lahko imetnik dovoljenja s soglasjem pristojnega organa opravlja prevoze preko podizvajalca, ki mora izpolnjevati pogoje iz prejšnjega člena. V tem primeru mora biti v dovoljenju navedena firma oziroma ime ter vloga podizvajalca. V primerih združenj prevoznikov ali gospodarskih subjektov z namenom opravljanja linijskega prevoza, se dovoljenje izda tistemu, ki je v okviru združenja nosilec upravljanja s prevozi, ostalim pa izvod tega dovoljenja.

(2) Obrazec dovoljenja Skupnosti mora biti po obliki in vsebini v skladu z vzorcem, ki ga določi Komisija.

(3) Dovoljenje Skupnosti za prevoz se izda za obdobje največ pet let.

(4) Dovoljenje Skupnosti vsebuje naslednje podatke:

- vrsto prevoza;
- relacijo, predvsem z navedbo kraja odhoda in kraja prihoda;
- čas veljavnosti;
- postajališča in vozni red.

(5) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji Direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v soglasju s

pristojnimi organi držav, na katerih ozemlju potniki vstopajo oziroma izstopajo.

58. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja Skupnosti za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano ali tri mesece zatem, ko dobi Direkcija od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja je dolžan en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

59. člen

(obveznost prevoznika)

(1) Prevoznik v mednarodnem linijskem prometu je dolžan, razen v primeru višje sile, opravljati prevoze na liniji tako, da zagotavlja stalnost, rednost, varnost ter ostale pogoje določene ob izdaji dovoljenja, dokler mu dovoljenje Skupnosti ne preteče.

(2) Prevoznik je dolžan objaviti itinerar, postajališča, vozni red, cene in splošne prevozne pogoje na tak način, da zagotovi dostopnost informacij vsem uporabnikom.

60. člen

(medsebojno sodelovanje)

(1) Direkcija odvzame dovoljenje Skupnosti, če imetnik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev, zlasti če država, kjer ima prevoznik sedež, to zahteva.

(2) V primeru težje kršitve ali ponavljajočih se lažjih kršitvah s področja cestne varnosti, zlasti glede vozil ter časa vožnje in počitka za voznika, lahko Direkcija prepove prevozniku opravljanje mednarodnih potniških prevozov na ozemlju Republike Slovenije. O ugotovljeni kršitvi Direkcija obvesti izdajatelja dovoljenja.

(3) Republika Slovenija sodeluje z ostalimi državami članicami Evropske skupnosti glede obveščanja in zagotavljanja informacij, povezanih s:

– kršitvami zakonodaje Evropske skupnosti s področja mednarodnega prevoza potnikov, ki jo povzroči prevoznik iz druge države ter o predloženih ukrepih in kaznih;

– kaznimi zoper domače prevoznike za dejanja storjena v drugi državi članici.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe

61. člen

(opredelitev prevozov za lastne potrebe)

Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je takšen prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene zakupne ali leasing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu ali fizična oseba sama.

VI. PREVOZ BLAGA

62. člen

(vrste prevoza blaga)

Prevoz blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot javni prevoz v komercialne namene in kot prevoz za lastne potrebe.

63. člen

(javni prevoz blaga v komercialne namene)

Javni prevoz blaga v komercialne namene je prevoz, za katerega se relacija, cena prevoza in drugi prevozni pogoji določijo s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza.

64. člen

(prevoz blaga za lastne potrebe)

Šteje se, da gre za prevoz blaga za lastne potrebe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– blago, ki se prevaža mora biti v lasti domačega prevoznika ali biti prodano, kupljeno, dano v najem, najeto, izdelano, dopolnjeno ali popravljeno s strani domačega prevoznika;

– namen poti mora biti prevoz blaga do ali od domačega prevoznika ali za njegov premik bodisi znotraj podjetja ali zunaj, vendar le za potrebe domačega prevoznika;

– motorna vozila, uporabljena za takšen prevoz, morajo voziti zaposleni pri domačem prevozniku;

– vozila morajo biti v lasti domačega prevoznika ali najeta, s tem, da izpolnjujejo pogoje, ki se nanašajo na uporabo vozil, najetih brez voznika za cestni prevoz blaga. Ta določba se ne nanaša za uporabo nadomestnega vozila v času, ko je vozilo, ki se normalno uporablja v okvari.

65. člen

(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, mora vsako leto v mesecu septembru na podlagi stanja za to leto določiti seznam kritičnih dovolilnic in ga objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prvega odstavka tega člena od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

66. člen

(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic, ekoloških točk, posebnih vrst dovolilnic in CEMT dovolilnic (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja delilec in sicer Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije, vsaka za tiste prevoznike, katerim je izdala licenco. Pri delitvi dovolilnic delilec upošteva pogoje, kriterije, merila in postopke določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Stroški nastali v zvezi z izdajanjem dovolilnic, bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, pristojen za promet, višino stroškov delitve dovolilnic določi delilec, po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za promet.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, preda pridobljene dovolilnice od pristojnega organa druge države Direkciji, ki glede na skupno število pridobljenih dovolilnic od tujih držav, prenese delilcu ustrezno število posameznih vrst dovolilnic, upoštevajoč število pravilno uporabljenih dovolilnic v preteklem letu, pri dodatno pridobljenih CEMT dovolilnicah pa tudi kvaliteto voznega parka.

67. člen

(pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je vpisan v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za promet;
- ima licenco za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu ali je priglašen za opravljanje prevozov za lastne potrebe;
- je pri delilcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic;
- ima poravnane vse davčne obveznosti.

68. člen

(kriteriji za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic, glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav, delilec upošteva naslednje kriterije:

- število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvode licence;
- število motornih vozil, ki jih prevoznik na podlagi podatkov o uporabljenih dovolilnicah uporablja za posamezno vrsto dovolilnic;
- število in kvaliteta voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se točkujeta;
- število voznikov v delovnem razmerju;
- število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju,
- število prevozov opravljenih z uporabo oprtnega vlaka;
- višina dobička iz poslovanja;
- število kršitev določil tega zakona.

(2) Za delitev ekoloških točk za tranzit preko Republike Avstrije veljajo tudi posebna merila, ki jih v skladu z zahtevami te države predpiše minister, pristojen za promet. Organizatorji-operaterji prevozov z oprtnimi vlaki morajo zagotoviti, da bodo z oprtnimi vlaki možni prevozi vseh vozil, katerih največje dimenzije in mase so v skladu s predpisi o največjih masah in dimenzijah vozil v Republiki Sloveniji.

(3) Pri prevoznikih, ki opravljajo prevoze preko Republike Avstrije na podlagi izdanega dovoljenja za izredne prevoze, se pri delitvi dovolilnic dodatno upošteva še število opravljenih prevozov na podlagi izdanega dovoljenja za izredne prevoze.

(4) Minister, pristojen za promet, predpiše s sodelovanjem ministra, pristojnega za finance, natančnejši postopek in merila za uporabo in izvajanje kriterijev, določenih v prejšnjih odstavkih.

69. člen

(vpis prevoznika v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu)

Domači prevoznik, ki želi biti vpisan v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, poda delilcu vlogo za vpis. Delilec vpiše prevoznika, ki ima licenco za mednarodni prevoz blaga, oziroma je priglašen za opravljanje prevoza za lastne potrebe, v evidenco prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu. O vpisu oziroma zavrnitvi vpisa v evidenco izda odločbo, zoper katero je v roku osem dni od prejema možna pritožba na ministrstvo, pristojno za promet.

70. člen

(postopek določitve letnega plana)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delilec določi letni plan dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem

letu, v času med 1. 9. in 15. 9., pri delilcu vložiti vlogo za določitev letnega plana. Prevozniku, ki v določenem roku vloge ne vložijo, oziroma ne plača predpisane upravne takse, delilec letnega plana za naslednje leto ne določi. Tak prevoznik se šteje za novega prevoznika in lahko vlogo za določitev letnega plana vložijo v naslednjem letu.

(2) V vlogi za določitev letnega plana prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V planu so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Plani dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni in se lahko po določitvi letnih planov na primeren način objavijo.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delilcu pa je dolžan nemudoma sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma podal nepravilne podatke, se izbriše iz evidence prevoznikov v mednarodnem cestnem prometu, z možnostjo ponovnega vpisa v evidenco čez eno leto.

(4) Delilec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice in seznam prevoznikov, ki prejema dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni plan dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega plana delilec upošteva kriterije, merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delilec mora letni plan dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najkasneje do 15.10. tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni plan, delilec pri določitvi plana dodelitve dovolilnic upošteva kriterije in merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. 10. preteklega leta do 30. 9. tekočega leta. Za določitev letnih planov dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejema kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju 1. 10. preteklega leta do 30. 9. tekočega leta.

(6) Povečanje voznega parka ne pomeni avtomatičnega povečanja plana dodelitve dovolilnic. Če prevoznik zmanjša vozni park se mu zmanjša plan sorazmerno z zmanjšanjem števila vozil, razen če tudi s preostalim voznim parkom pravilno uporabi vse dodeljene dovolilnice.

(7) Prevoznik lahko v roku osmih dni od prejema odločbe o določitvi plana vložijo pritožbo zoper to odločbo pri delilcu, ki pritožbo obravnava. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(8) Ko prvostopenjski organ (delilec) prejme pritožbo jo preizkusi. Če ugotovi, da so bile v postopku storjene kakšne kršitve, oziroma niso bile upoštevane določbe tega zakona glede delitve dovolilnic, svojo odločitev z novo odločbo ustrezno spremeni. V nasprotnem primeru pritožbo prevoznika skupaj z vso dokumentacijo, potrebno za odločanje o stvari, pošlje ministrstvu, pristojnemu za promet. Če se v pritožbenem postopku ugotovi, da prevozniku pripada večje število dovolilnic, kot mu je bilo dodeljeno, mu delilec premalo dodeljene dovolilnice dodeli iz kvote nerazdeljenih dovolilnic, ki je na razpolago za tekoče leto.

(9) Delilec dovolilnic in ministrstvo, pristojno za promet, vročata svoje odločbe ali druge spise, prevoznikom na sedežu, ki so ga navedli v postopku za pridobitev licence. Če prevoznik dvakrat zapored ne prevzame pošle, objavi delilec oziroma ministrstvo, pristojno za promet, odločbo za osem dni na svoji oglasni deski. S tem se šteje, da je vročitev opravljena.

71. člen

(postopek redne delitve dovolilnic)

(1) Na podlagi določenega letnega plana opravlja delilec redno delitev dovolilnic v rednih delilnih obdobjih, ki so določeni v podzakonskem predpisu, ki ga izda minister, pristojen za promet. O vsaki dodelitvi dovolilnic delilec odloči z odločbo. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(2) Dodelitev posebnih vrst dovolilnic in CEMT dovolilnic delilec izvaja enkrat letno v skladu z določbami tega zakona in podzakonskih predpisov.

(3) Zoper odločbo o dodelitvi dovolilnic lahko prevoznik v roku osmih dni od prejema odločbe vložijo pritožbo pri delilcu. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(4) Ko prvostopenjski organ (delilec) prejme pritožbo, jo preizkusi. Če ugotovi, da so bile v postopku storjene kakšne kršitve, oziroma niso bile upoštevane določbe tega zakona glede delitve dovolilnic, svojo odločitev z novo odločbo ustrezno spremeni. V nasprotnem primeru pošlje pritožbo prevoznika skupaj z vso dokumentacijo, potrebno za odločanje o stvari, ministrstvu, pristojnemu za promet.

(5) Delilec dovolilnic in ministrstvo, pristojno za promet, vročata svoje odločbe ali druge spise, prevoznikom na sedežu, ki so ga navedli v postopku za pridobitev licence. Če prevoznik dvakrat zapored ne prevzame pošte, delilec oziroma ministrstvo, pristojno za promet, odločbo objavi za osem dni na svoji oglasni deski. S tem se šteje, da je vročitev opravljena.

72. člen

(postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic)

(1) Po opravljeni redni delitvi delilca oblikujeta kvoto nerazdeljenih dovolilnic za delilno obdobje. Delilca lahko kvoto nerazdeljenih dovolilnic glede na potrebe prevoznikov medsebojno preneseta oziroma izmenjata in o tem obvestita Direkcijo.

(2) Nekritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo vsem prevoznikom glede na njihove vloge vsak delovni dan upoštevaje pogoje, kriterije in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(3) Kritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo samo prevoznikom, ki imajo določen plan dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga za določeno obdobje. Delitev teh dovolilnic se izvaja tedensko na podlagi vlog, ki so prispele v preteklem tednu. Delilec pri tej delitvi upošteva pogoje, kriterije in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in so na vpogled pri delilcu.

(4) Natančnejši postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic predpiše minister, pristojen za promet.

73. člen

(avans dovolilnic)

(1) V posameznem delilnem obdobju lahko prevoznik z vlogo zaprosi za avans dovolilnic iz naslednjih delilnih obdobj, če prevozniku dodeljeno število dovolilnic v posameznem delilnem obdobju ne zadošča za izvedbo vseh načrtovanih prevozov. Avans dovolilnic iz naslednjega delilnega obdobja pridobijo prevozniki, ki imajo določen odstotek pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic iz preteklih obdobj. Delitev se opravlja vsak delovni dan glede na pogoje, kriterije in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

(2) Natančnejši postopek za pridobitev avansa dovolilnic določi minister, pristojen za promet.

74. člen

(prenosi letnega plana in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos celotnega letnega plana dodelitve dovolilnic je na drugega domačega prevoznika dovoljen v primeru pravnega nasledstva.

(2) Delni prenos plana dodelitve dovolilnic je na drugega domačega prevoznika dovoljen v primeru delnega ali celotnega prenosa voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada na posamezno vozilo sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni plan. Prenos plana CEMT dovolilnic je dovoljen v primeru celotnega prenosa voznega parka. Domači prevoznik, ki prevzame plan od drugega, se šteje vsak prenos vozila, za katerega pridobi novi uporabnik vozila izvod licence v skladu s tem zakonom.

(3) Delilec odloči o prenosu plana z odločbo. Prenosi planov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 67. člena tega zakona. Domači prevoznik, ki prevzame plan od drugega, se z dnem prevzema plana ne šteje za novega prevoznika.

(4) Medsebojni prenosi dovolilnic in trgovanje z dovolilnicami med prevozniki, niso dovoljeni. Prevoznik lahko uporabi samo dovolilnico, ki jo je prejel od delilca.

75. člen

(posebne vrste dovolilnic)

Posebne vrste dovolilnic so časovne in namenske in jih delilec deli v skladu z namenom in za čas njihovega trajanja tistim prevoznikom, ki izpolnjuje kriterije po tem zakonu in za namenske vrste prevozov. Prevozniku, ki mu delilec dodeli te dovolilnice, se zmanjša plan pridobivanja ostalih dovolilnic.

76. člen

(dodelitev CEMT dovolilnic in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih CEMT dovolilnic se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga, v določenem obdobju, ob upoštevanju naslednjih kriterijev:

- bilateralni prevozi v sosednje države,
- bilateralni prevozi z državami, ki ne mejijo na Republiko Slovenijo,
- prevozi med tretjimi državami.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delilec iz mesečnega poročila o uporabi CEMT dovolilnic za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno CEMT dovolilnico, izračuna koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi tako opravljenega izračuna delilec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Prevoznikom, ki se uvrstijo med zadnjih 15 odstotkov vseh prevoznikov na tem seznamu in opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic, se dodeljene dovolilnice odvzamejo in dodelijo drugim prevoznikom, ki so za tako vrsto dovolilnice zaprosili. Delilec vodi na podlagi vlog prevoznikov (70. člen) za pridobitev CEMT dovolilnic letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje, kriterije in merila določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih in iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli CEMT dovolilnico in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev CEMT dovolilnic in te niso prejeli (čakalna lista).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili CEMT. Izpolnjene liste dnevnika je treba ob koncu vsakega meseca, poslati delilcu, ki je dovolilnico izdal prevozniku. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjene liste dnevnika, delilec ne točkuje za pretekli mesec.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim žigom dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Prevozniku, ki je na novo vpisan v evidenco mednarodnih prevoznikov, se eno leto po vpisu v evidenco, v planu ne more dodeliti CEMT dovolilnice.

(6) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije CEMT in v tranzitu preko njenih ozemelj. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(7) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije CEMT ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(8) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo istočasno. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj se mora nahajati v vozilu ves čas potovanja, to je od točke nakladanja do točke razkladanja.

(9) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT mora biti enako imenu, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, v primeru najema ali zakupa pa v najemni ali zakupni pogodbi na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(10) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, kateremu je bila izdana, uporablja tudi za najeta ali zakupljena vozila brez voznikov, pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno ali zakupno pogodbo in kopijo licence za to vozilo na svoje ime. Vozilo mora biti dano v uporabo izključno podjetju, ki ga je najelo ali zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu se morajo nahajati sledeči dokumenti:

- pogodba o najemu ali zakupu, iz katere mora biti še posebej razvidno ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila,
- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o zaposlitvi voznika, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime zaposlenega ter trajanje zaposlitvene pogodbe.

(11) Ko je prevozniku prvič dodeljena CEMT dovolilnica, se mu za določeno število zmanjša število dodeljenih kritičnih dovolilnic za posamezne države.

77. člen

(odvzem CEMT dovolilnic)

(1) Delilec odvzame CEMT dovolilnico:

- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost licence za opravljanje mednarodnih javnih prevozov blaga in sicer z dnevno prenehanja veljavnosti licence oziroma prejema dokončne odločbe o odvzemu licence;
- če prevoznik krši določila mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;
- če prevoznik krši določila navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;
- če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delilcu izpolnjene liste dnevnika;
- če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora CEMT dovolilnico, ki mu je odvzeta, vrniti delilcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu CEMT dovolilnice. Če CEMT dovolilnice v predpisanem roku ne vrne, mu je delilec dolžan ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic in sicer do vrnitve CEMT dovolilnice.

(3) Prevoznik, ki mu je bila odvzeta CEMT dovolilnica, lahko ponovno zaprosi za dodelitev dovolilnice v naslednjem delilnem obdobju.

(4) Prevoznik, ki je izgubil, uničil ali mu je bila ukradena CEMT dovolilnica mora veljavnost te preklicati v Uradnem

listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, mu delilec izda nadomestno CEMT dovolilnico in o tem obvesti Direkcijo in ministrstvo, pristojno za promet, ki preklicuje veljavnost dovolilnice pri sekretariatu CEMT.

(5) Odvzete CEMT dovolilnice se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev CEMT dovolilnic glede na vrstni red na čakalni listi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

78. člen

(uporaba dovolilnic)

(1) Pridobljene dovolilnice, lahko prevoznik uporabi samo z vozili, za katere ima pridobljene izvode licenc za mednarodni prevoz blaga.

(2) Dovolilnica mora biti ves čas izvajanja mednarodnega prevoza v vozilu in jo mora voznik pokazati in izročiti na vpogled na zahtevo pristojnih nadzornih organov.

(3) Pravilno uporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delilcu najkasneje v roku osmih dni po uporabi. Če prevoznik ne vrne vseh vrst dovolilnic iz predpreteklega delilnega obdobja, mu lahko delilec v celoti ali delno zaustavi ali zmanjša naslednjo dodelitev dovolilnic. Neuporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delilcu najkasneje v roku osmih dni po preteku veljavnosti dovolilnice.

(4) Pri vračilu uporabljenih dovolilnic mora prevoznik priložiti seznam porabljenih dovolilnic po postopku in na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za promet. Na obrazcu se navede registrska označba vozila, s katerim je bila uporabljena dovolilnica in številka računa, s katerim je bil zaračunan prevoz. Pravilno uporabo dovolilnic delilec presoja na podlagi podatkov iz prevozne listine (CMR).

(5) Če prevoznik dodeljenih dovolilnic ne potrebuje, jih mora vrniti delilcu.

(6) Prevozniku, ki v dveh zaporednih delilnih obdobjih ni prevzel dodeljenih dovolilnic, delilec ustavi dodelitev dovolilnic. Če tak prevoznik ponovno zahteva dodelitev dovolilnic, se šteje za novega prevoznika.

(7) Porabljene dovolilnice domačega prevoznika hrani delilec v obliki arhiva še tri leta od dneva prenehanja veljavnosti dovolilnice.

79. člen

(nepravilna uporaba dovolilnic)

(1) Delitev in pravilno uporabo dovolilnic spremlja delilec glede na vsako delilno obdobje. V primeru, da prevoznik uporabi dovolilnico v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, mu lahko delilec, brez spremembe plana, število dodeljenih dovolilnic takoj v naslednjem obdobju zmanjša, sorazmerno z nepravilno uporabljenimi ali neuporabljenimi dovolilnicami v prejšnjih obdobjih. Če je bilo prevozniku preko celega delilnega leta, zaradi nepravilne uporabe, večkrat zmanjšano število dodeljenih dovolilnic, mu lahko delilec sorazmerno spremeni plan dodelitve dovolilnic.

(2) Prevoznik, ki je nepravilno uporabil dovolilnico oziroma uporabil ponarejeno dovolilnico, ali je opravil prevoz brez ustrezne dovolilnice in mu je bila na podlagi tega izrečena kazen prepovedi opravljanja prevozov v tuji državi, mu delilec že dodeljene dovolilnice odvzame za enako obdobje kakor je bila izrečena prepoved. Delilec odvzame dodeljene dovolilnice prevozniku tudi v primeru, če s strani pristojnih organov druge države prejme obvestilo, da prevoznik pri opravljanju prevozov na njenem ozemlju krši določila mednarodne pogodbe. Prevoznik mora delilcu vrniti odvzete dovolilnice v roku treh dni po prejemu odločbe o odvzemu, zoper katero je možna pritožba na ministrstvo, pristojno za

promet. Pritožba se lahko vloži v roku osmih dni od prejema odločbe in ne zadrži izvršitve.

(3) Nepravilna uporaba dovolilnice pomeni, da so pri tej popravljani podatki o prevozniku in o registrski številki vozila in da se podatki na dovolilnici ne skladajo s podatki iz prevozne listine. Delilec takšno dovolilnico evidentira kot nepravilno uporabljeno dovolilnico in prevozniku zmanjša delitev dovolilnic v postopku redne delitve dovolilnic za odgovarjajoče število nepravilno uporabljenih dovolilnic. Prevoznik, ki nepravilno uporabi dovolilnico, ne more pridobiti dovolilnic v postopku delitve nerazdeljenih dovolilnic v delilnih obdobjih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

80. člen

(uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in CEMT dovolilnic, delilec poleg določb tega zakona in drugih predpisov, upošteva tudi določila mednarodnih pogodb in določila resolucij organizacije CEMT glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

81. člen

(dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika)

(1) Tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik), registriran v državi, s katero je sklenila Republika Slovenija pogodbo o mednarodnem prevozu blaga v cestnem prometu, sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda ministrstvo, pristojno za promet, oziroma brez tega, če tako določa pogodba.

(2) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(3) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(4) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga, mora biti v tujem vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije in mora biti pravilno izpolnjeno. Kontrolo tega izvajajo carinski organi, inšpektorji za cestni promet in policisti.

(5) Carinski organ na mejnem prehodu oziroma na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola in nadzor, prepove nadaljnjo vožnjo, dokler prevoznik ne pridobi ustrezne dovolilnice. Če dovolilnice ne pridobi v roku sedmih delovnih dni, se mu na podlagi vloge izda posebno dovoljenje na podlagi tretjega odstavka 82. člena.

(6) Če drugi pristojni organi pri kontroli prometa ugotovijo, da je tuje vozilo v prometu na cestah v Republiki Sloveniji brez dovolilnice, o tem obvestijo najbližji carinski organ, ki navedenega prevoznika, voznika in vozilo prevzame v nadaljnji postopek.

(7) Carinski organ o tujem prevozniku brez dovolilnice in izvedenih ukrepih obvesti ministrstvo, pristojno za promet.

82. člen

(posebna dovoljenja)

(1) Carinski organ, ki preverja ustreznost dovolilnic in dovoljenj ob vstopu ali izstopu iz Republike Slovenije, izda prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku za bilateralni ali tranzitni prevoz posebno dovoljenje, v primeru, ko Republika Slovenija nima sklenjene pogodbe o mednarodnem ce-

stnem prevozu blaga z državo, kjer je motorno vozilo registrirano, če:

- prevažata žive živali;
- prevažata hitro pokvarljivo blago;
- je motorno vozilo označeno z začasnimi registrskimi tablicami, pod pogojem, da vozilo ne prevažata blago.

(2) Če ima tuji prevoznik sedež v državi, s katero Republika Slovenija nima sklenjene mednarodne pogodbe o mednarodnem cestnem prevozu blaga in prevažata blago, ki ni zajeto v prejšnjem odstavku, mu carinski organ lahko izda posebno dovoljenje in o tem obvesti Direkcijo.

(3) Posebno dovoljenje za izstop iz Republike Slovenije, izda carinski organ prevozniku Skupnosti ali tujemu prevozniku v primeru iz petega odstavka prejšnjega člena.

83. člen

(prevozi tujega prevoznika v tretjo državo)

(1) Tuji prevoznik ne sme opravljati prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno, razen če je to posebej določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, sme tuji prevoznik opraviti prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno v primeru, da je zaradi pomanjkanja ustreznih transportnih zmogljivosti v Republiki Sloveniji treba pritegniti tujega prevoznika. V tem primeru izda ministrstvo, pristojno za promet tujemu prevozniku posebno dovoljenje.

(3) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz tega in prejšnjega člena določi minister, pristojen za promet. Ob plačilu posebnega dovoljenja se lahko tujemu prevozniku v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena naloži tudi plačilo cestne takse v skladu s tem zakonom.

84. člen

(prevozi brez dovolilnice)

(1) Dovolilnica za tujega prevoznika ni potrebna:

1. za prevoz blaga z javnega letališča in na javno letališče, če pride do nesreče letala, ali če mora letalo pristati v sili, ali če so odpovedane letalske linije;
2. za prevoz poškodovanega motornega vozila in njegove prikolice;
3. za prevoz posmrtnih ostankov;
4. za prevoz blaga pri selitvi v ustreznih posebnih vozilih;
5. za prevoz poštnih pošiljk;
6. za prevoz eksponatov, namenjenih za sejme in razstave;
7. za prevoz pripomočkov in drugih potrebščin za gledališke, glasbene in druge kulturne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska in televizijska snemanja;
8. za prevoz mrtvih živali, razen če gre za industrijsko predelavo;
9. za prevoz čebel in ribjega podmladka;
10. za prevoz medicinskega in drugega materiala kot pomoč v primeru naravnih nesreč in za prevoz blaga v humanitarne namene;
11. za prazna vozila, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo prevoz blaga iz pokvarjenih vozil;
12. za vozila tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remontna vozila);
13. za prevoz tovorov izključno v reklamne namene ali za pouk;
14. za vozila z nosilnostjo do 3.500 kg ali največjo dovoljeno maso do 6.000 kg;
15. za vozila, ki izvajajo kombinirani prevoz blaga skladno z mednarodnimi pogodbami in predpisi, ki urejajo kombinirani prevoz.

(2) Za prevoz iz prejšnjega odstavka mora imeti voznik v vozilu dokument, iz katerega je razvidno, da gre za enega od navedenih prevozov.

85. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Direkcija začasno prepove vožnjo tujemu prevozniku po cestah v Republiki Sloveniji, če ne prevažata blaga v skladu s tem zakonom ali z mednarodno pogodbo. Prepoved se izreče za čas od 3 do 12 mesecev.

86. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti dovoljuje Republika Slovenija na svojem ozemlju uporabo motornih vozil, ki so jih najele pravne ali fizične osebe, ki imajo sedež oziroma prebivališče v drugi državi članici Evropske skupnosti, z namenom prevoza med državama, če:

- je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež ali prebivališče najemnik vozila, v skladu z zakonodajo te države članice;
- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika, brez pogodbe, ki se nanaša tudi na voznika oziroma spremljajoče osebe;
- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe in z njim upravlja le njegovo osebo;
- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge in tretje alineje v vozilu. Ti dokumenti so najemna pogodba iz katere je razviden najemodajalec, najemnik, vozilo, kot tudi pogodba o zaposlitvi za voznika, ki vsebuje tako ime delodajalca, voznika in čas trajanja zaposlitve.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru prevoza za lastne potrebe.

87. člen

(uporaba standardov o varstvu okolja in varnosti cestnega prometa)

V Republiko Slovenijo je prepovedan vstop tujemu prevozniku z vozilom, ki ne izpolnjuje minimalnih standardov, glede varstva okolja in varnosti v cestnem prometu. Minimalne standarde določi minister, pristojen za standardizacijo in meroslovje.

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

88. člen

(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba.

89. člen

(kabotaža po polnopravnem članstvu Republike Slovenije v Evropski skupnosti)

(1) Kabotaža je v Republiki Sloveniji dovoljena le za prevoznike, ki imajo licenco Skupnosti in sedež v državi članici Evropske skupnosti, za naslednje prevoze:

- posebne linijske prevoze, kjer obstaja pogodba med organizatorjem prevoza in prevoznikom;
- občasne prevoze in izmenične vožnje v mednarodnem cestnem prometu;
- tranzitne linijske mednarodne prevoze.

(2) Kabotaža se sme izvajati samo na registriranih mednarodnih linijah.

(3) Notranji medkrajevni linijski prevoz in mestni linijski prevoz se ne moreta izvajati kot kabotaža.

(4) Ta člen se začne uporabljati s polnopravnim članstvom Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

90. člen

Izvajanje kabotaže je glede transportnih pogojev in cen, tež in dimenzij cestnih vozil, posebnih pogojev glede določenih vrst potnikov, časov vožnje in počitka, glede na davčno zakonodajo, kot tudi glede dovoljenj, ponudb, linij, vozniških redov v celoti vezano na predpise, ki veljajo v Republiki Sloveniji. Kabotaža se opravlja pod enakimi pogoji kot veljajo za prevoze, ki jih opravljajo domači prevozniki.

91. člen

V primeru kabotaže v obliki občasnega prevoza se mora v vozilu nahajati potniška spremnica, v primeru posebnega linijskega prevoza, pa se mora v vozilu poleg potniške spremnice nahajati tudi pogodba med prevoznikom in organizatorjem prevoza, ki služi kot kontrolni dokument.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

92. člen

(kabotaža tujega prevoznika pri prevozu blaga)

(1) Prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik lahko opravi notranji prevoz blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji (kabotaža) le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vlogo za dovoljenje vložijo prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik pri pristojnem organu za promet države, v kateri ima sedež, ta pa jo posreduje Direkciji.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih transportnih zmogljivosti v državi nujno, da opravi prevoz prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena izda ministrstvo, pristojno za promet, po predhodno pridobljenem mnenju Gospodarske zbornice Slovenije in Obrtne zbornice Slovenije.

93. člen

(kabotaža za prevoznike iz držav članic Evropske skupnosti)

Z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti se določbe o notranjem prevozu blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji (kabotaža) ne uporabljajo za prevoznike iz držav članic Evropske skupnosti, ki imajo licenco Skupnosti. Notranji cestni prevoz blaga v Republiki Sloveniji lahko izvajajo pod enakimi pogoji kot domači prevozniki v skladu z mednarodnimi pogodbami, ne da bi jim bilo potrebno ustanoviti podružnico, predstavništvo ali kakšno drugačno statusno obliko v Republiki Sloveniji.

VIII. UKREPI V PRIMERU KRIZE NA TRGU

94. člen

(ukrepi v primeru krize na trgu prevoznih storitev)

(1) V primeru krize in resnih motenj na trgu storitev prevoza potnikov in blaga v Republiki Sloveniji zaradi izvajanja kabotaže lahko Vlada Republike Slovenije sprejme potrebne zaščitne ukrepe za zaščito domačih prevoznikov, ki pomenijo ublažitev krize, največ za obdobje šestih mesecev, ki se lahko podaljša samo enkrat.

(2) Vlada Republike Slovenije ustanovi posebni krizni odbor, sestavljen iz predstavnikov: ministrstva, pristojnega za promet, ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo ter Gospodarske in Obrtne zbornice Slovenije. Krizni odbor, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet, predlaga vladi ukrepe za odpravo krize na trgu prevoznih storitev.

(3) Kriza na trgu prevoznih storitev se za uporabo tega zakona predpostavlja, kadar gre za nedvoumno preveliko ponudbo na trgu cestnega prevoza potnikov in blaga na dolgi rok in je ogrožen obstoj večjega števila domačih prevoznikov na področju cestnih prevozov potnikov ali blaga v Republiki Sloveniji ter je očitno, da v krajšem času ni moč pričakovati izboljšanja.

(4) Na podlagi mednarodne pogodbe lahko krizni odbor sodeluje z drugimi državami oziroma organizacijami ali postane del širšega medvladnega sodelovanja.

(5) Na podlagi izvajanja reciprocitete pri opravljanju mednarodnih prevozov potnikov in blaga med posameznimi državami lahko minister, pristojen za promet predlaga Vladi Republike Slovenije takojšen sprejem ukrepov za doseganje reciprocitete med sodelujočimi državami.

IX. CESTNA TAKSA

95. člen

(obveznost plačila)

Za motorno vozilo, registrirano izven Republike Slovenije, ki vozi po cestah v Republiki Sloveniji, razen za motorno vozilo, s katerim se opravlja prevoz iz 84. člena tega zakona, se plača cestna taksa po predpisih o javnih cestah, če ni v mednarodni pogodbi drugače določeno.

96. člen

(cestna taksa za vozila različnih registrskih označb)

(1) Če sta motorno in priklopno vozilo registrirana v različnih državah, se zaračunava cestna taksa za skupino vozil v znesku, ki velja za državo, v kateri je registrirano vlečno vozilo.

(2) Če je vlečno vozilo iz prejšnjega odstavka registrirano v državi, s katero je z mednarodno pogodbo dogovorjeno, da se cestna taksa ne zaračunava, priklopno pa iz države, s katero take pogodbe ni, se cestna taksa za priklopno vozilo zaračuna v znesku, ki velja za državo, v kateri je to registrirano.

(3) Za motorna vozila registrirana izven Republike Slovenije, ki jih ima v zakupu domači prevoznik, se zaračunava cestna taksa v zneskih, ki veljajo za državo, v kateri je registrirano posamezno vozilo.

(4) Cestno takso iz 95. in 96. člena tega zakona pobirajo carinski organi.

X. AVTOBUSNE POSTAJE, POMEMBNEJŠA AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

97. člen

(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravlja sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozovnic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozi in druge storitve povezane s prevozi potnikov.

(2) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(3) Pomembnejše avtobusno postajališče opravlja naloge iz prejšnjih odstavkov glede na opremljenost postajališča in potrebe potnikov.

(4) Na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor:

- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč;
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev;
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

98. člen

(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore za opravljanje dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč zagotavljajo lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč. Medsebojne odnose lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših postajališč uredijo s pogodbo.

99. člen

(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse)

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirišče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Storitve postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom. Delovni čas, cenik opravljanja storitev ter splošni pogoji poslovanja morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

(4) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog določenih v tem členu. Pri tem mora biti upoštevana varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(5) Minister, pristojen za promet, predpiše v sodelovanju z ministrom, pristojnim za okolje opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse.

100. člen

(obveznost objave pogojev poslovanja)

(1) Storitve avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopni vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev ter splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

XI. NOTRANJA KONTROLA

101. člen

(obveznost izvajanja)

(1) Domači prevoznik, ki izvaja javni prevoz potnikov ali blaga ali prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, je dolžan izvajati trajno kontrolo nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom, nad predpisanimi pogoji glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

(2) Z notranjo kontrolo se zagotavlja predvsem nadzor nad:

- zdravstvenimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki;
 - psihofizičnim stanjem voznikov;
 - načinom odrejanja posadk na vozila z vidika varnosti cestnega prometa, spoštovanjem delovnega časa, trajanja vožnje in obveznega počitka voznikov;
 - izvajanjem dnevnih in periodičnih preventivnih pregledov vozil in opreme;
 - brezhibnostjo in pravilno uporabo tahografa ter tahografskih vložkov;
 - napravami, opremo in oznakami na vozilih;
 - pravilno obremenitvijo vozil (število potnikov, teža tovora, pravilnega natovarjanja, označitve tovora...);
 - higiensko-tehničnimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozila;
 - obnavljanjem in dopolnjevanjem znanja s področja prevozov in varnosti cestnega prometa;
 - vodenjem evidenc, spremljanjem in analizo prometnih nesreč in prekrškov v katerih so bili udeleženi vozniki in ukrepanju v zvezi s tem.
- (3) Minister, pristojen za promet, predpiše vsebino in način izvajanja notranje kontrole.
- (4) Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in izvajanje notranje kontrole uredi domači prevoznik s svojimi akti.
- (5) Prevoznik je dolžan odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole, ugotovil inšpektor.

XII. STAVKE

102. člen

(opravljanje prevozov potnikov in blaga v primeru stavke)

(1) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoze potnikov v cestnem prometu morajo v času stavke zagotoviti izvajanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, ki je določen z mednarodnimi pogodbami, v javnem linijskem prevozu potnikov v notranjem prometu pa prevoz dnevne migracije potnikov (prevozi na delo in v šolo...).

(2) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoz blaga v cestnem prometu, morajo v času stavke zagotoviti nemoteno izvajanje prevozov živih živali, hitro pokvarljivega blaga, življenjskih potrebščin, nevarnih snovi in humanitarnih ter drugih pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

XIII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH NADZORNIH ORGANOV

103. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi, opravlja organ, pristojen za inšpekcijski nadzor prevozov v cestnem prometu. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji), ki lahko zahtevajo pomoč policije in carinskih organov za izvajanje svojih nalog.

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka je voznik dolžan ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku ki ga predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki ima vozilo v posesti ali ga uporablja ima pravico biti prisoten pri pregledu.

104. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, najmanj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistemizaciji delovnih mest.

(2) Strokovni izpit opravlja kandidat, ki je imenovan za inšpektorja in ima opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka.

(3) Vsebino in način opravljanja strokovnega izpita predpiše minister, pristojen za promet.

(4) Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva izkazuje inšpektor s službeno izkaznico, ki jo izda minister, pristojen za promet.

(5) Obrazec službenih izkaznic iz prejšnjega odstavka ter postopek za njihovo izdajo predpiše minister, pristojen za promet.

105. člen

(področje dela inšpektorjev)

Inšpektorji nadzorujejo zlasti:

- izpolnjevanje pogojev za opravljanje dejavnosti javnih prevozov in prevozov za lastne potrebe;
- prevoz potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč in postaje ter parkirišča za tovorna vozila in avtobuse ter nudenje storitev, ki so predpisane s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi;
- oznake in opremljenost vozil, s katerimi se izvajajo prevozi v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;
- izvajanje notranje kontrole.

106. člen

(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora z odločbo:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku,

2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez licence oziroma potrdila o priglasitvi ali brez z zakonom predpisanega dovoljenja,

3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima izvoda licence za posamezno vozilo oziroma izvoda potrdila o priglasitvi, do odprave ugotovljenih nepravilnosti,

4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov izdanih na njegovi podlagi,

5. lahko prepove uporabo avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi,

6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in da kljub izdani odločbi nadaljuje oziroma ponavlja kršitve lahko začasno, za največ 30 dni, odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame dokumentacijo (na primer prometno dovoljenje ali registrske tablice) vozila. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrežno varovanem mestu.

(3) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco ali potrdilom o priglasitvi, kateri je potekla veljavnost ali je bila preklicana oziroma je bila izdana drugemu prevozniku, to zaseže in jo pošlje izdajatelju.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja dvom o njegovi pristnosti, oziroma, če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali tega zlorablja, se mu ga odvzame. Začasno odvzeto dovoljenje ali dovolilnica se skupaj z zapisnikom pošlje Direkciji, licenca ali drug dokument pa organu, ki je dokument izdal. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta vendar največ do 60 dni.

(5) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzorstva ima inšpektor, ne glede na delovni čas, ter brez dovoljenja osebe, katerega delo, poslovne prostore, opremo – vozila in objekt nadzoruje, pravico vstopiti v poslovne prostore ali objekte in pregledati naprave, poslovne knjige, računalniške baze podatkov, pogodbe, listine in druge dokumente domačih ali tujih izvajalcev prevozov, vezane na opravljanje prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu ter iz njih po potrebi napraviti izvlečke, jih kopirati ali zaseči. Inšpektor lahko opravi zaseg predmetov v primeru, če obstajajo razlogi za sum, da je bila s temi predmeti ali zaradi njih storjena kršitev predpisov s področja prevozov v cestnem prometu.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njihovih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke potrebne za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

(7) Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki sta jih pravna oseba ali samostojni podjetnik

posameznik določila kot svoj sedež ali kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(8) Pri pregledu stanovanjskih prostorov lahko inšpektor pregleda le tisti deli prostorov, ki je namenjen poslovanju. V primerih, ko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik vstopu nasprotuje, si mora inšpektor za pregled teh prostorov pridobiti odredbo pristojnega sodišča.

(9) Inšpektorju je potrebno omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva ter mu dostaviti ali izročiti poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter posredovati zahtevane podatke, pisno pojasnilo ali izjavo v zvezi s predmetom nadzora v roku, ki ga določi inšpektor.

(10) O zasegu oziroma odvzemu predmetov oziroma dokumentacije se izda pisno potrdilo z natančnim opisom zaseženih predmetov in dokumentacije.

(11) Pritožba zoper odločbo iz 2. in 3. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

107. člen

(izvedba prepovedi)

(1) V primeru prepovedi iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena, je kršitelj dolžan določiti mesto, kjer se bo vozilo nahajalo v času trajanja ukrepa in parkirati vozilo na tem mestu za čas trajanja ukrepa.

(2) Namesto ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor kršitelju za čas trajanja ukrepa odvzame opremo in dokumentacijo, ki je potrebna za opravljanje dejavnosti prevozov. O odvzemu izda potrdilo.

108. člen

(pristojnosti carinskih organov)

(1) Carinski organi so pooblaščen, da na mejnem prehodu oziroma na drugem kraju, kjer se opravlja carinska kontrola in carinski nadzor, preverjajo, ali ima prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik dovoljenje in druge listine, predpisane v tem zakonu, drugih predpisih in mednarodnih pogodbah. Če ugotovijo, da prevoznik Skupnosti ali tuji prevoznik v vozilu nima predpisanih dokumentov, mu prepovejo vstop v Republiko Slovenijo oziroma nadaljnjo vožnjo po cestah v Republiko Slovenijo.

(2) Carinski organi so pooblaščen, da prevozniku začasno odvzamejo dokumente, ki jih mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona, če dvomijo o njihovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev navedenih v dokumentu. Začasno odvzete dokumente je treba skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu poslati Direkciji oziroma izdajatelju dokumenta.

(3) Carinski organi izvršujejo odločitve pristojnega organa glede prepovedi opravljanja prevoza na območju Republike Slovenije.

109. člen

(pristojnosti policije)

(1) Izvajanje določb, ki se nanašajo na obveznost voznika, da ima med vožnjo v vozilu ustrežno dovolilnico, dovoljenje, izvod licence, potrdilo o priglasitvi, izvod potrdila o priglasitvi in potni nalog, nadzorujejo tudi policisti.

(2) Če policist pri kontroli ugotovi, da se voznik izkazuje z licenco ali potrdilom o priglasitvi, kateremu je pretekla veljavnost ali z izvodom licence oziroma potrdila o priglasitvi, ki ne pripada kontroliranemu vozilu jo zaseže in pošlje s poročilom o prekršku pristojnemu inšpekcijskemu organu.

(3) O nadzoru in izvedenih ukrepih policisti obvestijo prometni inšpektorat Republike Slovenije.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

110. člen

(1) Z denarno kaznijo od 600.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik če:

1. opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez ustrezne licence ali licence Skupnosti ali potrdila o priglasitvi prevozov za lastne potrebe ali v nasprotju z izdano licenco ali licenco Skupnosti (6., 14., 19., 20. in 21. člen);

2. če opravlja mednarodni linijski prevoz potnikov v Republiki Sloveniji brez dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (42. in 57. člen);

3. če opravlja v mednarodnem cestnem prevozu potnikov ali blaga nedovoljeno kabotažo (88. in 92. člen);

4. če opravlja brez dovoljenja prevoz blaga iz Republike Slovenije v tretje države oziroma iz tretjih držav v Republiko Slovenijo (83. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 350.000 do 450.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

111. člen

(1) Z denarno kaznijo od 400.000 do 600.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. posodi svojo licenco ali uporablja tujo licenco oziroma izvod licence oziroma licenco Skupnosti ali izvod licence Skupnosti drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (peti odstavek 13. člena);

2. posodi svoje dovoljenje ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (42. in 57. člen);

3. ne opravlja prevozov potnikov v skladu z voznim redom (25. člen);

4. ne opravlja mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem (44. člen);

5. o prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti preko sredstev javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (29. člen);

6. opravlja posebni linijski prevoz potnikov brez pisne pogodbe s seznamom potnikov ali v nasprotju z njo ali če v času opravljanja prevoza v vozilu nima te pogodbe in seznama potnikov ali če pogodbe ni priglasil pri pristojnem organu (34. in 50. člen);

7. pri opravljanju posebnih linijskih prevozov prevažata potnike, ki ne sodijo v kategorije potnikov navedenih 34. in 50. členu;

8. opravlja občasne prevoze potnikov v nasprotju s 35. in prvim odstavkom 50. člena;

9. nima akta o notranji kontroli ali ne izvaja trajne kontrole nad izvajanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki, potrebnih za varno upravljanje z vozilom, nad predpisanimi pogoji glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov (notranja kontrola) ali ne odredi ukrepov za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole, ugotovil inšpektor (101. člen);

10. ne zagotovi opravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu v času stavke v skladu s 102. členom tega zakona;

11. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (106. člen);

12. če se izkaže ali uporabi dovolilnico izdano drugemu prevozniku (74. in 78. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 350.000 do 450.000 tolarjev se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

112. člen

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 400.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik če:

1. če pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije v vozilu nima izvirnika dovoljenja za njegovo opravljanje (43. člen);

2. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz na mednarodni liniji (48. in 49. člen);

3. brez dovolilnice ali potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (51., 52. in 53. člen);

4. opravi prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu brez dovolilnice (81. člen);

5. med opravljanjem prevoza potnikov voznik avto-taksi vozila nima vklopljenega taksimetra ali ta ni viden uporabnikom (37. člen);

6. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (15. člen);

7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti Direkcije (34. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev kaznuje inšpektor na kraju prekrška voznika v primeru kršitve iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

113. člen

(1) Z denarno kaznijo od 200.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (18. člen);

2. voznega reda ne objavi v skladu s 25. in 59. členom tega zakona;

3. v predpisanem roku po prejemu odločbe o preklicu in odvzemu ali po preteku veljavnosti licence te skupaj z vsemi izvodi ne vrne izdajatelju licence (13. in 17. člen);

4. v predpisanem roku ne obvesti izdajatelja licence o prenehanju opravljanja dejavnosti prevozov (13. člen);

5. opravlja prevoze s posameznim vozilom preden mu je bil vročen izvod licence ali potrdila za to vozilo (14. člen);

6. upravljalec avtobusne postaje ali postaje za tovorna vozila oziroma parkirišča za tovorna vozila ali avtobuse, ne objavi na vidnem mestu delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (100. člen);

7. inšpektorju ne posreduje zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor ali, če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (106. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 40.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

114. člen

(1) Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev na kraju samem kaznuje inšpektor za prekršek voznika:

1. če med vožnjo v vozilu nima izvoda licence za vozilo oziroma izvoda potrdila o priglasitvi (18. člen);

2. če med vožnjo v vozilu nima potnega naloga (18. člen);

3. če inšpektorju ne pokaže oziroma izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če mu ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovara (18. in 103. člen);

4. če v vozilu nima dovolilnice za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu (81. člen);

5. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (43. in 53. člen);

6. če pri opravljanju linijskih prevozov pravčasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (27. člen);

7. če ustavlja izven mest postankov, ki so določeni v voznem redu (28. člen);

8. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (103. člen).

(2) Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev na kraju samem kaznuje policist voznika za prekršek iz 1., 2. in 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev na kraju samem kaznuje carinik voznika za prekršek iz 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena.

115. člen

(1) Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev na kraju samem kaznuje inšpektor za prekršek voznika oziroma posameznika:

1. če dovolilnica za prevoz potnikov ali blaga ali potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (81. člen);

2. če potni nalog ni izpolnjen v skladu z 18. členom;

3. če med vožnjo v vozilu nima pogodbe oziroma potrdila o zaposlitvi (18. člen);

4. če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice (26. člen).

(2) Z denarno kaznijo 50.000 tolarjev na kraju samem kaznuje carinik voznika za prekršek iz 1. točke prejšnjega odstavka.

116. člen

(postopek o prekršku zoper prevoznika s sedežem ali podružnico izven Republike Slovenije)

(1) Če se začne na podlagi tega zakona postopek o prekršku zoper prevoznika, ki nima sedeža ali podružnice v Republiki Sloveniji, je njegov voznik dolžan o začetku postopka prevoznika ali njegovo odgovorno osebo obvestiti o začetku postopka o prekršku. Prevoznik se je dolžan v roku dveh ur od storitve prekrška udeležiti postopka o prekršku oziroma določiti svojega pooblaščenca, ki je na območju Republike Slovenije. Kolikor se postopka ne udeleži, oziroma v roku ne določi svojega zastopnika se šteje, da je za pooblaščenca določil voznika.

(2) Ob začetku postopka se začasno zaseže vozilo, s katerim je bil storjen prekršek in o tem izda potrdilo. Vozilo se na stroške prevoznika hrani na varovanem prostoru. Vozilo se prevozniku vrne ob koncu postopka o prekršku oziroma, ko plača izrečeno kazen. Za izvedbo postopka določenega v tem členu lahko inšpektor zaprosi za pomoč policije. Prevozniku ali njegovemu poobla-

ščencu iz prejšnjega odstavka se vozilo vrne pred koncem postopka o prekršku, če pri sodniku za prekrške osebno ali preko druge osebe položi varščino v višini zagrožene kazni, oziroma najvišjega zneska zagrožene kazni, če je kazen določena v razponu. Varščina se lahko položi v gotovini, vrednostnih papirjih, dragocenostih ali v drugih premičnih stvareh večje vrednosti, ki jih je lahko vnovčiti in hraniti.

(3) Če se postopek o prekršku zoper prevoznika ustavi se zaseženo vozilo oziroma položena varščina vrne.

(4) Če prevoznik, ki je kaznovan za prekršek, po pravomočnosti odločbe o prekršku ne plača izrečene denarne kazni, ali ne poravnava povzročene škode ali stroškov postopka in hrambe vozila, se iz položene varščine poravnajo denarna kazen, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka ter hrambe vozila, morebitna škoda povzročena s prekrškom, presežek pa se vrne prevozniku.

(5) Če prevoznik namesto zaseženega vozila ni položil varščine se v primeru iz prejšnjega odstavka vozilo prodaja po predpisih, ki urejajo davčno izvršbo. Iz denarja pridobljenega s prodajo vozila se poravnajo kazni, stroški in škoda določena v prejšnjem odstavku, presežek pa se vrne prevozniku.

(6) O položitvi varščine in njeni vrnitvi izda organ, ki vodi postopek o prekršku, posebno odločbo.

Zakon o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1 (Uradni list RS, št. 59/2001) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

117. člen

(status prevoznika Skupnosti)

(1) Do polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti je status prevoznika Skupnosti enak statusu tujega prevoznika.

(2) Določba tega člena se smiselno uporablja tudi za voznika tujega prevoznika in voznika prevoznika Skupnosti.

118. člen

(nove licence in priglasitve)

(1) Domačim prevoznikom, ki ob uveljavitvi tega zakona že imajo licenco za opravljanje dejavnosti prevoza, ta licenca velja do izteka njene veljavnosti. Ob vložitvi vloge za izdajo nove licence ali potrdila o priglasitvi v skladu s tem zakonom, morajo izpolnjevati pogoje, kot jih zahteva ta zakon.

(2) Če domači prevoznik, ki z dnem uveljavitve tega zakona nima parkirnega mesta za vozila iz 4. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona urejenega v skladu s predpisi o graditvi objektov in podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, mora ob vložitvi vloge za izdajo nove licence predložiti še potrdilo pristojne upravne enote, da je najpozneje do 31. 12. 2001, pri njej vložil zahtevo za izdajo lokacijskega dovoljenja oziroma enotnega dovoljenja za gradnjo parkirnih mest za svoja vozila (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za parkirišče). V tem primeru se mu nova licenca izda za rok 30 mesecev. Če se dovoljenje za gradnjo parkirišča v tem roku izda, se na licenci in izvodih licence, veljavnost le-teh podaljša za 12 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega 30 mesečnega roka, parkirišče pa mora prevoznik zgraditi in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov, pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če se dovoljenje za gradnjo parkirišča ne izda, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(3) Če domači prevoznik razpolaga s parkirnim mestom za vozilo oziroma vozila, to parkirišče pa z dnem uveljavitve tega zakona ne izpolnjuje vseh pogojev, predpisanih s podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, mora ob vložitvi vloge za izdajo nove licence predložiti potrjeno pristojne upravne enote, da je do 31. 12. 2001, pri njej vložil zahtevo za izdajo odločbe o dovolitvi priglašenih del v zvezi z obnovo oziroma izdajo gradbenega dovoljenja za rekonstrukcijo parkirišča za vozilo oziroma vozila. V tem primeru se mu nova licenca izda za rok 30 mesecev. Če se odločba o dovolitvi priglašenih del ali gradbeno dovoljenje za rekonstrukcijo v tem roku izda, se na licenci in izvodih licence, veljavnost teh podaljša za 12 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega 30 mesečnega roka, parkirišče pa mora prevoznik rekonstruirati oziroma zgraditi in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov, pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če se odločba ali dovoljenje iz tega odstavka ne izda, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(4) Če domači prevoznik, razpolaga s parkirnimi mesti za svoja vozila, ta parkirna mesta pa z dnem uveljavitve tega zakona ne izpolnjujejo vseh pogojev, predpisanih s podzakonskim predpisom, ki določa minimalne pogoje za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil, vendar je takšno parkirišče opremljeno najmanj s tistimi napravami, ki v skladu s predpisi o varstvu voda zagotavljajo kontrolirano odtokanje površinskih voda in njihovo čiščenje, se mu ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena izda nova licenca, vendar le za 12 mesecev. Nova licenca se mu izda pod pogojem, da ob vložitvi vloge za njeno izdajo predloži dokazilo, da je parkirišče opremljeno s prej navedenimi napravami za kontrolirano odtokanje voda in njihovo čiščenje, ter pisno izjavo, da bo pri pristojni upravni enoti najpozneje do 31. 12. 2001 vložil zahtevo za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča. Če prevoznik v predpisanem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča, se na licenci in izvodih licence, veljavnost teh podaljša za 30 mesecev, šteto od dneva poteka prej navedenega enoletnega roka, parkirišče pa se mora obnoviti in zanj pridobiti uporabno dovoljenje, po predpisih o graditvi objektov pred potekom veljavnosti licence, sicer se mu nova licenca ne more izdati. Če prevoznik v predpisanem roku ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za obnovo parkirišča, se veljavnost licence ne more podaljšati.

(5) Za dokazilo, da je parkirišče opremljeno najmanj s tistimi napravami, ki v skladu s predpisi o varstvu voda zagotavljajo kontrolirano odtokanje površinskih voda in njihovo čiščenje, se šteje mnenje pristojnega organa za področje vodnega gospodarstva.

(6) Pravna ali fizična oseba, ki želi pridobiti licenco za opravljanje prevozov v cestnem prometu ali potrdilo o priglasitvi prevozov za lastne potrebe in do uveljavitve tega zakona še ni imela izdane licence za opravljanje prevozov v cestnem prometu (novi prevoznik), mora ob vložitvi vloge za izdajo licence priložiti uporabno dovoljenje za uporabo parkirišča oziroma najemno pogodbo za parkirišče, za katero je izdano uporabno dovoljenje.

(7) Lokalne skupnosti v prostorskih aktih upoštevajo tudi potrebe prevoznikov po lokacijah za ureditev parkirnih mest iz tega člena.

(8) Upravne enote morajo vloge prevoznikov za izdajo dovoljenj iz tega člena obravnavati prednostno.

119. člen

(1) Za novo zaposlene odgovorne osebe za prevoze in voznike se, do določitve vsebine strokovne usposobljenosti

in katalogov standardov strokovnih znanj in spretnosti ter začetka izvajanja postopkov za ugotavljanje in potrjevanje nacionalnih poklicnih kvalifikacij, za pridobitev strokovne usposobljenosti v skladu s 3. in 5. točko prvega odstavka 7. člena uporablja pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97, 69/97, 76/97 in 82/98) in pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99).

(2) Za odgovorne osebe, ki so opravile preizkus strokovne usposobljenosti v skladu s pravilnikom iz prejšnjega odstavka se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za odgovorne osebe v skladu s tem zakonom.

(3) Voznikom, ki so na dan uveljavitve tega zakona opravljali delo voznika in so izpolnjevali pogoje za delo voznika v skladu z zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96, 48/98, 65/99 in 36/2000) se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za voznike v skladu s tem zakonom.

120. člen

(uporaba členov za prevoz potnikov)

Členi, ki se nanašajo na licenco Skupnosti in člani od 56 do 60 se začnejo uporabljati za prevoznike Skupnosti in domače prevoznike z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti. Ostale določbe 2. podglavja javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se za prevoznike Skupnosti in domače prevoznike prenehajo uporabljati kolikor so v nasprotju z zakonodajo Evropske skupnosti. Za domače prevoznike pa se še vedno uporabljajo, če ti opravljajo prevoze potnikov na območja držav nečlanic Evropske skupnosti.

121. člen

(uporaba dovolilnic)

(1) Določbe glede pridobitve in delitve dovolilnic v mednarodnem cestnem prevozu blaga za domačega prevoznika glede prevozov med Republiko Slovenijo in državami članicami Evropske skupnosti, kot tudi za prevoze med državami članicami Evropske skupnosti ali prehod preko njihovega ozemlja, se ne uporabljajo od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti, kolikor z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(2) Določbe o dovolilnicah za tujega prevoznika in prevoznika Skupnosti se od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti ne uporabljajo za prevoznike Skupnosti. Prevozniki Skupnosti od dneva polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti izvajajo prevoze po ozemlju in preko ozemlja Republike Slovenije na isti način in pod enakimi pogoji kot domači prevozniki.

122. člen

(prenos nalog)

V prehodnem obdobju do prenosa nalog na Direkcijo, opravlja naloge, ki so v tem zakonu določene za Direkcijo, ministrstvo, pristojno za promet.

123. člen – upoštevana sprememba iz ZPCP-1A

(subvencija linijskim prevoznikom)

(1) V prehodnem obdobju do oblikovanja gospodarske javne službe za opravljanje javnih linijskih prevozov potnikov oziroma do 31. 12. 2004, se prevoznikom, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu

tu na podlagi registriranih vozni redov, iz proračuna Republike Slovenije dodeli subvencija.

(2) Subvencija iz prejšnjega odstavka se dodeli prevoznikom, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu, sorazmerno glede na število prevoženih kilometrov, kot izhaja iz registra vozni redov pri ministrstvu, pristojnem za promet.

(3) Prevozniki, ki v predpisanem roku, Direkciji ne posredujejo podatkov določenih v 31. členu tega zakona, niso upravičeni do subvencije iz tega člena.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo predpiše višino, časovna obdobja ter način dodelitve subvencije iz tega člena.

124. člen

(evidenca licenc Skupnosti)

Evidenco izdanih licenc Skupnosti iz prvega odstavka 5. člena tega zakona se prične voditi z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski skupnosti.

125. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona, preneha veljati zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 72/94, 18/95, 54/96, 48/98, 65/99 in 36/2000) razen določb 9. do vključno 11. člena, ki se uporabljajo še naprej do podelitve koncesij za opravljanje javnih linijskih prevozov iz 30. člena tega zakona.

(2) Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona se še uporabljajo naslednji predpisi kolikor niso v nasprotju s tem zakonom:

– uredba o cestni pristojbini za tuje vozilo, ki vozi po cestah v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 29/93, 16/95 in 28/95),

– uredba o cestni pristojbini za motorna in priklopna vozila registrirana v Republiki Avstriji s katerimi se opravlja prevoz blaga v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 23/95),

– pravilnik o avtobusnih vozni redih (Uradni list RS, št. 29/2000 in 37/2000),

– daljinar s časi vožnje relacij primestnih in medkrajevnih avtobusnih vozni redov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/2000 in 15/2001),

– pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz stvari v cestnem prometu in CEMT dovolilnic (Uradni list RS, št. 88/99),

– pravilnik o oznakah in opremi vozil s katerimi se izvajajo prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 70/99),

– pravilnik o notranji kontroli (Uradni list RS, št. 70/99),

– navodilo o postopku in načinu dokazovanja poravnave davčnih obveznosti pri pridobivanju dovolilnic za prevoz stvari v mednarodnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 79/98),

– pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97),

– pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97 in 15/98),

– pravilnik o obrazcu in načinu vodenja kontrolne listine za domačega avtobusnega prevoznika (Uradni list RS, št. 70/95),

– pravilnik o minimalnih tehničnih in drugih pogojih za parkirišča in mesta za vzdrževanje vozil (Uradni list RS, št. 33/96) razen roka določenega v 13. členu, ki se spremeni iz "pet let" v "pet let in 6 mesecev",

– pravilnik o opremljenosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč ter načinu opravljanja storitev avtobusnih postaj (Uradni list SRS, št. 35/88).

126. člen

(izdaja izvršilnih predpisov)

(1) Izvršilni predpisi, predvideni s tem zakonom, se izdajo v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Uredbo iz 123. člena tega zakona Vlada sprejme v roku 30 dni po uveljavitvi tega zakona.

127. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi zakona o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-1A (Uradni list RS, št. 76/2003) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4928. Zakon o vrtcih (ZVrt-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. oktobra 2003 potrdil uradno prečiščeno besedilo zakona o vrtcih, ki obsega:

– zakon o vrtcih – ZVrt (Uradni list RS, št. 12/96 z dne 29. 2. 1996),

– zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih

– ZVrt-A (Uradni list RS, št. 44/2000 z dne 26. 5. 2000) in

– zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih – ZVrt-B (Uradni list RS, št. 78/2003 z dne 8. 8. 2003).

Št. 601-01/90-1/21

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 974-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON O VRTCIH (ZVrt-UPB1) uradno prečiščeno besedilo

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon ureja predšolsko vzgojo, ki jo izvajajo javni in zasebni vrtci.

2. člen

(temeljne naloge vrtcev)

Temeljne naloge vrtcev so pomoč staršem pri celoviti skrbi za otroke, izboljšanje kvalitete življenja družin in otrok

ter ustvarjanje pogojev za razvoj otrokovih telesnih in duševnih sposobnosti.

3. člen

(načela predšolske vzgoje v vrtcih)

Predšolska vzgoja v vrtcih je sestavni del sistema vzgoje in izobraževanja in poteka po načelih:

- demokratičnosti,
- pluralizma,
- avtonomnosti, strokovnosti in odgovornosti zaposlenih,
- enakih možnosti za otroke in starše, upoštevanje različnosti med otroki,
- pravice do izbire in drugačnosti in
- ohranjanja ravnotežja med raznimi vidiki otrokovega telesnega in duševnega razvoja.

4. člen

(cilji predšolske vzgoje)

Cilji predšolske vzgoje v vrtcih so:

- razvijanje sposobnosti razumevanja in sprejemanja sebe in drugih,
- razvijanje sposobnosti za dogovarjanje, upoštevanje različnosti in sodelovanje v skupinah,
- razvijanje sposobnosti prepoznavanja čustev in spodbujanje čustvenega doživljanja in izražanja,
- negovanje radovednosti, raziskovalnega duha, domišljije in intuicije ter razvijanje neodvisnega mišljenja,
- spodbujanje jezikovnega razvoja za učinkovito in usvarjalno uporabo govora, kasneje pa tudi branja in pisanja,
- spodbujanje doživljanja umetniških del in umetniškega izražanja,
- posredovanje znanj z različnih področij znanosti in iz vsakodnevnega življenja,
- spodbujanje telesnega in gibalnega razvoja in
- razvijanje samostojnosti pri higienskih navadah in pri skrbi za zdravje.

5. člen

(jezik)

Vzgojno delo v vrtcih poteka v slovenskem jeziku.

Na območjih, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in pripadniki italijanske narodne skupnosti in so opredeljena kot narodnostno mešana območja, se v skladu s posebnim zakonom v vrtcih, v katerih poteka vzgojno delo v slovenskem jeziku, otroci seznanjajo z italijanskim jezikom, v vrtcih, v katerih poteka vzgojno delo v italijanskem jeziku, pa s slovenskim jezikom.

Na območjih, kjer živijo pripadniki slovenskega naroda in madžarske narodne skupnosti in so opredeljena kot narodno mešana območja, poteka vzgojno delo v skladu s posebnim zakonom dvojezično, v slovenskem in madžarskem jeziku.

6. člen

(uresničevanje pravic manjšin)

Uresničevanje posebnih pravic italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji na področju predšolske vzgoje ureja poseben zakon.

7. člen

(pravice romske skupnosti)

Predšolska vzgoja otrok Romov se izvaja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

8. člen

(otroci s posebnimi potrebami)

Otroci s posebnimi potrebami po tem zakonu so otroci z motnjami v duševnem razvoju, slepi in slabovidni, gluhi in

naglušni, otroci z govornimi motnjami, gibalno ovirani otroci ter otroci z motnjami vedenja in osebnosti, ki potrebujejo prilagojeno izvajanje programov za predšolske otroke z dodatno strokovno pomočjo ali prilagojene programe.

Predšolska vzgoja za otroke s posebnimi potrebami se izvaja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi.

9. člen

(pravica do izbire programov)

Starši imajo pravico izbrati programe predšolske vzgoje za svoje otroke v javnem in zasebnem vrtcu.

Za otroke, ki zaradi bolezni ne morejo biti vključeni v vrtec, se lahko predšolska vzgoja opravlja tudi na domu otroka (v nadaljnjem besedilu: predšolska vzgoja na domu).

Za uveljavljanje pravic iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo določbe zakona, ki določajo postopek usmerjanja otrok s posebnimi potrebami v programe vzgoje in izobraževanja, če ni drugače določeno.

Natančnejše pogoje in postopek za uveljavljanje pravic iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

10. člen

(zagotavljanje vključevanja otrok v programe javne službe)

Kadar v kraju bivanja ni vrtca, ki izvaja javno službo, oziroma vrtec nima prostih mest, starši pa izrazijo interes za vključitev v vrtec tolikšnega števila otrok, da bi se v skladu s standardi in normativi oblikoval en oddelek, je lokalna skupnost dolžna najkasneje v 30 dneh začeti postopek za zagotovitev dodatnih prostih mest v javnem vrtcu ali razpisati koncesijo.

11. člen

(predstavitve programov vrtca)

Vrtec mora staršem v posebni publikaciji predstaviti programe, ki jih izvaja, njihove cilje, vsebine in metode dela.

Zasebni vrtec mora v publikaciji objaviti tudi mnenje Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje o ustreznosti programov.

Obvezne dele publikacije določi minister.

II. ORGANIZACIJA IN VSEBINA PREDŠOLSKE VZGOJE V VRTCIH

12. člen

(programi za predšolske otroke)

Programe za predšolske otroke, ki jih izvajajo javni vrtci, sprejme Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Program za predšolske otroke obsega:

- ime programa,
- strokovna izhodišča,
- vzgojna področja in cilje in
- načine in oblike sodelovanja s starši.

Izvajalce programov za predšolske otroke določi lokalna skupnost oziroma več lokalnih skupnosti, če se tako dogovorijo.

13. člen

(sprejemanje programa zasebnega vrtca)

V zasebnem vrtcu določi program za predšolske otroke ustanovitelj oziroma pristojni organ vrtca v skladu z aktom o ustanovitvi.

Program iz prejšnjega odstavka mora določiti trajanje, cilje in vsebino.

Zasebni vrtec si mora pred začetkom izvajanja programa za predšolske otroke pridobiti pozitivno mnenje Strokov-

nega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje o ustreznosti programa.

Kadar zasebni vrtec izvaja vzgojni program po posebnih pedagoških načelih (Steiner, Decroly, Montessori in podobno), da Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje pozitivno mnenje, ko ugotovi, da je program priznalo ustrezno mednarodno združenje.

14. člen (programi v vrtcu)

Vrtec lahko glede na trajanje izvaja naslednje programe:

- dnevne programe, ki trajajo od šest do devet ur in se lahko izvajajo dopoldne, popoldne, celodnevno ali izmenično,
- poldnevne programe, ki trajajo od štiri do šest ur in se lahko izvajajo dopoldne, popoldne ali izmenično in
- krajše programe, ki trajajo od 240 do 600 ur letno za otroke iz odročnih in demografsko ogroženih krajev.

Dnevni in poldnevni programi so namenjeni otrokom od prvega leta starosti do vstopa v šolo in obsegajo vzgojo, varstvo in prehrano otrok.

Krajši programi so namenjeni otrokom od tretjega leta starosti do vstopa v šolo in obsegajo vzgojo, varstvo, lahko pa tudi prehrano otrok.

Programi iz prvega odstavka tega člena se v javnih vrtcih in vrtcih s koncesijo izvajajo v skladu z normativi in standardi, ki jih predpiše minister, pristojen za predšolsko vzgojo, potem, ko si pridobi mnenje Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Normativi in standardi določajo delovno obveznost strokovnih delavcev, delovno obveznost ravnatelja in pomočnika ravnatelja, merila za oblikovanje oddelkov, merila za oblikovanje svetovalne službe, administrativno-računovodske in tehnične službe, pogoje za kadrovske zasedbe, prostor in opremo.

Za vzgojo na območjih s posebnimi razvojnimi problemi, narodno mešanih območjih ter za vzgojo otrok Romov se sprejmejo posebni normativi in standardi.

15. člen (starostna obdobja)

Predšolska vzgoja v vrtcih poteka v dveh starostnih obdobjih:

- prvo obdobje: otroci v starosti od enega do treh let in
- drugo obdobje: otroci v starosti od treh let do vstopa v šolo.

16. člen (oddelki)

Vzgojno delo v vrtcu poteka v oddelkih.

Otroci so razporejeni v starostno homogene, heterogene ali kombinirane oddelke.

V homogene oddelke so vključeni otroci v starostnem razponu enega leta.

V heterogene oddelke so vključeni otroci prvega ali drugega starostnega obdobja.

V kombinirane oddelke so vključeni otroci prvega in drugega starostnega obdobja.

17. člen

(število otrok in število delavcev v oddelku)

Število otrok v oddelku prvega starostnega obdobja ne sme presežati dvanajst otrok, v oddelku drugega starostnega obdobja pa dvaindvajset otrok.

Pristojni organ lokalne skupnosti ustanoviteljice vrtca lahko glede na razmere in položaj dejavnosti predšolske

vzgoje v lokalni skupnosti odloči, da število otrok v oddelku presega število, ki ga določa prvi odstavek tega člena, za največ dva otroke v oddelku.

Dnevni in poldnevni program izvajata vzgojitelj in pomočnik vzgojitelja. Dnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj šest ur dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj štiri ure dnevno. Poldnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj tri ure dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj dve uri dnevno. Sočasna prisotnost vzgojitelja in pomočnika vzgojitelja se zagotavlja s sistemizacijo delovnih mest ob oblikovanju oddelkov.

Krajši program lahko izvaja vzgojitelj.

Podrobnejša določila o številu otrok, vključenih v oddelke, določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

18. člen (vzgojnovarstvene družine)

Vrtec lahko organizira vzgojo in varstvo otrok tudi v vzgojnovarstveni družini. Ta oblika vzgoje in varstva se izvaja na domu in jo lahko opravlja vzgojitelj ali pomočnik vzgojitelja, ki je zaposlen v vrtcu, ali zasebni vzgojitelj.

Za otroke prvega starostnega obdobja lahko to obliko vzgoje in varstva opravljajo osebe iz prejšnjega odstavka, ki izpolnjujejo pogoje za vzgojitelja ali pomočnika vzgojitelja, za otroke drugega starostnega obdobja pa tiste, ki izpolnjujejo pogoje za vzgojitelja, če imajo v skladu z normativi in standardi zagotovljen prostor in opremo.

Vrtec sklene z zasebnim vzgojiteljem iz prejšnjega odstavka pogodbo na podlagi objavljenega javnega razpisa.

Za pogodbo iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določila zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, ki urejajo pogodbo o koncesiji.

Podrobnejša določila v zvezi z vzgojnovarstvenimi družinami določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

19. člen (predšolska vzgoja na domu)

Vrtec lahko organizira za otroke, ki zaradi bolezni ne morejo biti vključeni v vrtec, predšolsko vzgojo na domu.

Predšolsko vzgojo na domu izvajajo osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 18. člena tega zakona.

Predšolsko vzgojo iz prvega odstavka tega člena lahko organizira pravna oseba, ki ni vrtec, če je registrirana za opravljanje tovrstne dejavnosti in ima zagotovljene delavce, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 18. člena tega zakona.

Natančnejše pogoje za opravljanje predšolske vzgoje na domu določi minister.

20. člen (vpis in sprejem otrok)

Javni vrtec vpisuje in sprejema otroke v svoje programe na podlagi prijav vse leto.

Če je v vrtec vpisanih več otrok, kot je v vrtcu prostih mest, odloča o sprejemu komisija za sprejem otrok.

Sestavo in način dela komisije iz prejšnjega odstavka ter kriterije za sprejem otrok v vrtec določi svet vrtca v soglasju z ustanoviteljem. Komisijo imenuje ravnatelj.

Starši morajo ob sprejemu otroka v vrtec priložiti potrdilo pediatra o zdravstvenem stanju otroka.

Prednost pri sprejemu v vrtec ima otrok, za katerega starši predložijo potrdilo centra za socialno delo o ogroženosti zaradi socialnega položaja družine.

Prednost pri sprejemu v vrtec ima otrok s posebnimi potrebami.

21. člen

(letni delovni načrt)

Organizacijo in podrobno vsebino življenja in dela vrtca določi vrtec z letnim delovnim načrtom, ki ga sprejme svet vrtca.

Z letnim delovnim načrtom se določi organizacija in obratovalni čas vrtca, programi vrtca, vzgoja in varstvo otrok v vzgojnovarstvenih družinah, razporeditev otrok v oddelke, delo strokovnih in drugih delavcev v vrtcu, sodelovanje s starši, sodelovanje z vzgojnoizobraževalnimi, zdravstvenimi in drugimi organizacijami, mentorstvo pripravnikom, aktivnosti za vključevanje vrtca v okolje, sodelovanje s šolami, ki izobražujejo delavce za potrebe vzgoje predšolskih otrok, program strokovnega izpopolnjevanja delavcev vrtca, program dela strokovnih organov vrtca ter kadrovske, materialne in druge pogoje, potrebne za uresničitev vzgojnega procesa.

Pred sprejemom letnega delovnega načrta mora vrtec z občinsko upravo občine ustanoviteljice uskladiti vse tiste elemente, ki imajo finančne posledice za zagotavljanje sredstev s strani ustanovitelja.

22. člen

(izvršilni predpis o dokumentaciji)

Vrtci vodijo dokumentacijo o vzgojnem delu, ki jo predpiše minister.

III. OBČASNO VAROVANJE OTROK NA DOMU

23. člen

(pogoji)

Vrtec lahko organizira občasno varovanje otrok na domu.

Občasno varovanje otrok na domu lahko opravljajo vzgojitelji, pomočniki vzgojiteljev, svetovalni delavci vrtca (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavci) in zunanji sodelavci.

Zunanji sodelavci so lahko osebe, ki imajo najmanj srednjo izobrazbo ali osebe, ki imajo vsaj pet let izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu.

S strokovnimi delavci in zunanjimi sodelavci vrtec sklene pogodbo, s katero se urejajo medsebojne pravice in obveznosti.

Vrtec je odgovoren za škodo, ki jo povzročijo strokovni delavci oziroma zunanji sodelavci pri varovanju otrok na domu, v skladu s splošnimi pravili o odgovornosti.

Podrobnejše pogoje v zvezi z občasnim varovanjem otrok na domu določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

Pod pogoji, določenimi s tem zakonom lahko organizirajo občasno varovanje otrok na domu tudi druge pravne osebe, registrirane za opravljanje tovrstne dejavnosti.

24. člen

(evidenca oseb, ki občasno varujejo otroke)

Vrtec vodi evidenco oseb, ki občasno varujejo otroke na domu.

Evidenca oseb, ki občasno varujejo otroke na domu, vsebuje:

- ime, priimek, naslov in številko telefona, pri katerem je oseba dosegljiva,
- datum rojstva,
- spol,
- formalno izobrazbo in
- posebna znanja.

Oseba, ki občasno varuje otroke na domu, se izbriše iz evidence po prenehanju veljavnosti pogodbe iz četrtega

odstavka prejšnjega člena ali če ji je s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje te dejavnosti.

Ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo, vodi evidenco oseb, ki jim je bilo prepovedano občasno varovanje otrok na domu, s čimer se prepreči možnost, da bi te osebe ponovno varovale otroke.

Evidenca vsebuje:

- ime, priimek in naslov,
- datum rojstva in
- pravno podlago za prepoved opravljanja občasnega varovanja otrok na domu.

Podatki iz te evidence so trajni in se lahko posredujejo le vrtcu iz 23. člena tega zakona.

IV. FINANCIRANJE

25. člen

(viri)

Programi predšolske vzgoje se financirajo iz:

- javnih sredstev,
- sredstev ustanovitelja,
- plačil staršev ter
- donacij in drugih virov.

26. člen

(finančni nadzor)

Porabo javnih sredstev v vrtcih nadzoruje Računsko sodišče Republike Slovenije.

Namensko porabo javnih sredstev v vrtcih nadzoruje organ šolske inšpekcije.

27. člen

(presežek)

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih vrtec pridobi s prodajo proizvodov oziroma storitev, ustvarjenih z opravljanjem vzgoje oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti v skladu z aktom o ustanovitvi, se uporablja za plačilo materialnih stroškov, investicijsko vzdrževanje in investicije, po predhodnem soglasju ustanovitelja pa tudi za plače.

Merila za delitev presežka prihodkov nad odhodki določi minister.

1. Javni vrtci

28. člen

(sredstva lokalne skupnosti)

Iz proračuna lokalne skupnosti se za razliko med ceno programov in plačilom staršev zagotavljajo sredstva za plače in prejemke ter davke in prispevke za zaposlene v vrtcih in za materialne stroške v skladu z normativi in standardi.

Sredstva iz prejšnjega odstavka tega člena zagotavlja lokalna skupnost, v kateri imajo otrokovi starši stalno prebivališče. Lokalna skupnost zagotavlja tudi sredstva za otroke, katerih starši imajo na njenem območju začasno prebivališče, če je vsaj eden od staršev zavezanec za dohodnino v Republiki Sloveniji.

V proračunu lokalne skupnosti se zagotavljajo tudi sredstva za investicijsko vzdrževanje in sredstva za investicije v nepremičnine in opremo javnih vrtcev, lahko pa tudi vrtcev s koncesijo.

28.a člen

(zagotavljanje sredstev za pokrivanje stroškov, ki niso všteti v ceno programa)

Sredstva za pokrivanje stroškov iz naslova dejavnosti in nalog, potrebnih za izvajanje programa za predšolske otro-

ke, ki niso všteti v ceno programa, vrtcu zagotavlja lokalna skupnost ustanoviteljica.

29. člen
(državni proračun)

Iz državnega proračuna se v skladu z normativi in standardi zagotavljajo sredstva za:

- oddelke vrtcev v bolnišnicah, katerih dejavnost je namenjena območju države in polovico sredstev za plače in prejemke ter davke in prispevke za vzgojitelje v oddelkih vrtcev, ki delujejo v drugih bolnišnicah, k delovanju katerih je dalo soglasje tudi ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo,
- oddelke predšolske vzgoje v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami, katerih ustanovitelj je država,
- plačilo višjih stroškov za oddelke, kjer se pri vzgojnem delu uporablja italijanski jezik oziroma kjer vzgojno delo poteka dvojezično, v slovenskem in madžarskem jeziku ter za oddelke otrok Romov in
- del sredstev za investicije v nepremičnine in opremo na narodno mešanih območjih.

30. člen
(plačilo staršev)

Osnova za plačilo staršev je cena programa, v katerega je otrok vključen. Cena programa obsega stroške vzgoje, varstva in prehrane otroka v vrtcu in ne vsebuje sredstev za investicije in investicijsko vzdrževanje.

Osnova za plačilo staršev otrok s posebnimi potrebami je cena programa za druge enako stare otroke.

Osnova za plačilo staršev otrok, ki so vključeni v oddelke vrtcev na območjih s posebnimi razvojnimi problemi, je cena enakega programa, ki velja v vrtcu na območju občine oziroma povprečna cena enakih programov, ki veljajo v vrtcih na območju občine. V primeru, da so na območju lokalne skupnosti vsi oddelki vrtca oblikovani na podlagi posebnega normativa iz šestega odstavka 14. člena zakona, je osnova za plačilo staršev povprečna cena enakega programa v Republiki Sloveniji.

31. člen
(določitev cene programov)

Cene programov iz prejšnjega člena na predlog vrtca določi ustanovitelj oziroma koncedent.

Metodologijo oblikovanja cen programov v vrtcih, ki opravljajo javno službo, določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

32. člen
(določanje plačila staršev)

Plačilo staršev določi lokalna skupnost na podlagi lestvice, ki starše razvršča v razrede, upošteva dohodek na družinskega člana v primerjavi s povprečno plačo na zaposlenega v Republiki Sloveniji in upošteva premoženje družine.

Starši, ki prejemajo denarno socialno pomoč po predpisih o socialnem varstvu, so plačila oproščeni. To velja tudi za zasebne vrtce, ki jim pripadajo javna sredstva na podlagi 34. člena tega zakona.

Lokalna skupnost lahko v izjemnih primerih pri določitvi plačila staršev upošteva na podlagi podatkov iz uradnih evidenc, ki jih vodi pristojni davčni organ ali center za socialno delo, poleg dohodka in premoženja iz prvega odstavka tega člena tudi druga dejstva in okoliščine, ki odražajo dejanski socialni položaj družine.

Če je v vrtcu vključen več kot en otrok iz družine, starši za starejše otroke plačujejo za en razred nižjo ceno.

Ne glede na določbo tega člena plačujejo starši, ki niso zavezanci za dohodnino v Republiki Sloveniji, polno ceno programa v katerega je otrok vključen.

32.a člen
(premoženje)

Kot premoženje družine pri določitvi plačil staršev se po tem zakonu šteje vse premično in nepremično premoženje, s katerim razpolaga družina.

Kot premoženje se po tem zakonu ne upošteva:

- stanovanje, v katerem živijo starši in ki ga zakon določa kot primerno stanovanje,
- predmeti, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izzeti iz izvršbe, razen gotovina iz pete točke 79. člena zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 51/98, 72/98-sklep US, 89/99-ZPPLPS, 11/2001-ZRacS-1, 75/2002 in 87/2002-SPZ),
- osebno vozilo v vrednosti do višine 18 minimalnih plač in
- premoženje, ki daje dohodke, ki se upoštevajo pri ugotavljanju dohodka staršev oziroma družine.

32.b člen
(posledice neplačevanja staršev)

Če iz evidence plačil staršev iz 45. člena tega zakona izhaja, da so obveznosti plačila neporavnane več kot en mesec od zapadlosti, vrtec pošlje staršem otroka pisni opomin za plačilo, v katerem določi rok za poravnavo zapadlih neporavnanih obveznosti, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od dveh mesecev z opozorilom, da se bo v primeru, če obveznost ne bo poravnana v navedenem roku, pred pristojnim sodiščem začel postopek za izterjavo neporavnanih obveznosti.

Sodišče in drugi pristojni organi morajo postopke za ugotovitev in izterjavo neporavnanih obveznosti iz tega člena obravnavati prednostno in hitro.

33. člen
(izvršilni predpis)

Lestvico, prejemke, ki se všteta v dohodek na družinskega člana, in premoženje, ki se upoštevajo za določitev plačila, način njihovega ugotavljanja ter način in postopek uveljavljanja znižanega plačila določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

2. Zasebni vrtci

34. člen
(pogoji za financiranje)

Zasebnim vrtcem pripadajo sredstva iz proračuna lokalne skupnosti, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- če izvajajo najmanj poldnevni program,
- če imajo vključenih najmanj za dva oddelka predšolskih otrok,
- če imajo zaposlene oziroma drugače zagotovljene vzgojitelje in pomočnike vzgojiteljev za izvedbo programa v skladu z zakonom in drugimi predpisi in
- če so dostopni vsem otrokom.

Zasebnemu vrtcu zagotavljajo sredstva lokalne skupnosti iz drugega odstavka 28. člena tega zakona. Osnova za izračun obveznosti lokalne skupnosti za posameznega otroka, vključenega v zasebni vrtec, je cena istovrstnega programa javnega vrtca na območju lokalne skupnosti, zmanjšana za znesek, ki bi ga starši plačali za otroka v skladu s prvim odstavkom 32. člena tega zakona, če bi bil otrok vključen v javni vrtec. Zasebnemu vrtcu pripada za posameznega otroka 85% teh sredstev.

Za uveljavitev pravice iz prejšnjega odstavka vodi zasebni vrtec evidenco iz šestega odstavka 45. člena tega zakona, podatke iz te evidence pa posreduje lokalni skupnosti, ki je po tem zakonu dolžna zasebnemu vrtcu zagotavljati javna sredstva.

V primeru, da na območju lokalne skupnosti ni javnega vrtca, se obseg sredstev iz tega člena, izračuna na podlagi povprečnih kazalcev, ki veljajo za območje Republike Slovenije in jih pred začetkom šolskega leta objavi ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo.

35. člen (omejitev plač)

Plače strokovnih delavcev v zasebnem vrtcu, ki se financira iz javnih sredstev, se oblikujejo v skladu z zakonom in drugimi predpisi, ki veljajo za javne vrtce.

Če se oblikujejo plače v nasprotju s prejšnjim odstavkom, se financiranje iz proračuna lokalne skupnosti ukine.

36. člen (pogodba o financiranju)

Financiranje in obveznosti zasebnega vrtca se podrobneje uredijo s pogodbo.

3. Predšolska vzgoja na domu

37. člen (financiranje predšolske vzgoje na domu)

Vrtcu ali drugi pravni osebi, ki izvaja predšolsko vzgojo na domu pripadajo sredstva na podlagi odločbe šolske uprave v višini, ki jih lokalna skupnost, na območju katere ima otrok stalno prebivališče, zagotavlja na otroka zasebnemu vrtcu.

4. Razvoj dejavnosti

38. člen

Za dejavnost predšolske vzgoje se iz sredstev državnega proračuna zagotavljajo:

- sredstva za raziskovalno in eksperimentalno dejavnost, strokovno izobraževanje strokovnih delavcev, informacijsko-dokumentacijsko dejavnost,
- sredstva za strokovna posvetovanja,
- sredstva za šolo za ravnatelje,
- sredstva za zaposlovanje in usposabljanje pripravnikov,
- sredstva za štipendiranje za pedagoški poklic in za subvencioniranje šolnin,
- sredstva za otroško in strokovno periodiko ter za subvencioniranje cene strokovne literature,
- sredstva za nacionalno nagrado za strokovne delavce in
- sredstva za mednarodno dejavnost.

V. POVEZOVANJE V SKUPNOSTI

39. člen (povezovanje zavodov v skupnosti)

Vrtec in druge pravne osebe, ki izvajajo programe predšolske vzgoje, se lahko zaradi skupnega razreševanja problemov vrtcev, sodelovanja s strokovnimi in upravnimi organi ter uresničevanja drugih skupnih nalog povezujejo v skupnosti zavodov.

VI. ZAPOSLENI V VRTCU

40. člen (izobrazbeni pogoji)

Vzgojno dejavnost v javnem vrtcu opravljajo: vzgojitelj, pomočnik vzgojitelja, svetovalni delavec, organizator zdravstveno higienskega režima, organizator prehrane in drugi.

Vzgojitelj v razvojnem oddelku, ki izvaja prilagojen program za predšolske otroke s posebnimi potrebami, mora imeti stopnjo izobrazbe, predpisano za vzgojitelja predšolskih otrok in specialno pedagoško izobrazbo.

V oddelku vrtca, v katerega so vključeni tudi otroci s posebnimi potrebami, lahko opravlja vzgojno delo poleg vzgojitelja predšolskih otrok tudi vzgojitelj s specialno pedagoško izobrazbo.

Vzgojitelji predšolskih otrok morajo imeti:

- višješolsko ali visokošolsko izobrazbo, pridobljeno po izobraževalnem oziroma študijskem programu za področje predšolske vzgoje ali

- visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri in opravljen izobraževalni oziroma študijski program za izpopolnjevanje za področje predšolske vzgoje.

Pomočnik vzgojitelja mora imeti:

- srednjo strokovno izobrazbo, pridobljeno po izobraževalnem programu za področje predšolske vzgoje ali

- zaključen četrti letnik gimnazije in opravljen poklicni tečaj za delo s predšolskimi otroki.

Svetovalni delavci morajo imeti visokošolsko izobrazbo ustrezne smeri in pedagoško izobrazbo.

Organizator zdravstveno higienskega režima in organizator prehrane morata imeti najmanj višjo strokovno izobrazbo ustrezne smeri.

41. člen

(obveznost vzgojitelja in pomočnika vzgojitelja)

Delovna obveznost vzgojitelja obsega pripravo na vzgojno delo, načrtovanje in izvajanje vzgojnega dela, delo s starši ter sodelovanje pri organizaciji življenja in dela v vrtcu.

Delovna obveznost pomočnika vzgojitelja obsega sodelovanje z vzgojiteljem pri načrtovanju, izvajanju in pripravi vzgojnega dela v oddelku ter opravljanje drugih nalog, povezanih z dejavnostjo vrtca.

V okviru z zakonom in kolektivno pogodbo določenega polnega tedenskega delovnega časa vzgojiteljevo delo z otroki ne sme presegati 30 ur, delo pomočnika vzgojitelja pa 35 ur tedensko.

VII. ZBIRANJE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

42. člen

(uporaba predpisov o varstvu osebnih podatkov)

Vrtci zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo, varujejo in uporabljajo osebne podatke, vsebovane v evidencah, v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov, če s tem zakonom ni določeno drugače.

a) Zbirke podatkov

43. člen

(zbirke podatkov v vrtcu)

Za izvajanje predšolske vzgoje, za spremljanje dejavnosti in statistične namene vrtci vodijo naslednje zbirke podatkov:

1. evidenco vpisanih in vključenih otrok,
2. evidenco plačil staršev,

3. evidenco otrok, ki potrebujejo svetovanje oziroma pomoč in

4. evidenco oseb, ki občasno varujejo otroke na domu.

b) Vsebina in namen posameznih zbirk

44. člen

(evidenca vpisanih in vključenih otrok)

Evidenca vpisanih in vključenih otrok vsebuje:

- ime, priimek in prebivališče otroka in staršev,
- datum rojstva in spol otroka,

- naslov, telefonska številka osebe, ki je dosegljiva vzgojitelju v času otrokovega bivanja v vrtcu in

- zdravstvene posebnosti, katerih poznavanje je nujno za otrokovo varnost in za delo z otrokom.

Vrtec zbira osebne podatke o otroku zaradi ustreznega dela z otroki pri izvedbi programov in zaradi sodelovanja s starši.

45. člen

(evidenca plačil staršev in evidenca socialnega položaja družin)

Vrtec vodi evidenco plačil staršev.

Evidenca plačil staršev vsebuje podatke o:

- višini plačil staršev in
- mesečnih plačilih staršev.

Vrtec vodi evidenco iz prejšnjega odstavka zaradi spremljanja mesečnih plačil.

Podatke iz prve alineje drugega odstavka posreduje vrtcu lokalna skupnost, ki določi višino plačila staršev.

Lokalna skupnost vodi evidenco socialnega položaja družin zaradi določitve plačila staršev.

Evidenca socialnega položaja družin v vrtec vključenih otrok vsebuje podatke o:

- dohodkih, prejemkih in premoženju družinskih članov,
- številu družinskih članov,
- drugih dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na določitev višine plačila ter
- plačilih staršev.

Lokalna skupnost zbira podatke iz prve in druge alineje šestega odstavka tega člena samo za starše, ki uveljavljajo znižano plačilo vrtca.

Lokalna skupnost zbira podatke iz tretje alineje šestega odstavka tega člena samo v primerih iz tretjega odstavka 32. člena zakona.

Za zbiranje podatkov in vodenje evidence socialnega položaja družin lahko ustanovitelj pooblasti vrtec.

46. člen

(evidenca otrok, ki potrebujejo svetovanje oziroma pomoč)

Evidenca otrok, ki potrebujejo svetovanje oziroma pomoč, vsebuje:

- družinsko in socialno anamnezo,
- razvojno anamnezo,
- diagnostične postopke,
- postopke strokovne pomoči in
- strokovna mnenja drugih institucij: centrov za socialno delo, zdravstvenih institucij, svetovalnih centrov oziroma vzgojnih posvetovalnic.

Osebni podatki se zbirajo po presoji svetovalne službe za tiste otroke, ki potrebujejo strokovno svetovanje oziroma pomoč.

Osebni podatki iz prvega odstavka se zbirajo v soglasju s starši oziroma skrbniki otrok, razen v primeru, ko je otrok v družini ogrožen in ga je potrebno zavarovati.

Svetovalni delavci so podatke iz prvega odstavka tega člena dolžni varovati kot poklicno skrivnost. Te podatke so kot poklicno skrivnost dolžni varovati tudi drugi strokovni delavci, ki so jim podatki posredovani zaradi narave njihovega dela.

47. člen

(način zbiranja podatkov)

Osebni podatki se zbirajo neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo.

c) Shranjevanje zbirk

48. člen

(rok hrambe)

Podatki iz evidenc iz prve in tretje točke 43. člena se izbršejo eno leto po izstopu otroka iz vrtca.

Podatki iz evidence iz 2. točke 43. člena in iz petega odstavka 45. člena tega zakona se izbršejo po izpolnitvi namena, zaradi katerega so bili zbrani.

49. člen

(shranjevanje dokumentacije)

Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem zbirk osebnih podatkov se uporabljajo tudi za uporabo in shranjevanje dokumentacije, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki.

č) Varovanje zbirk

50. člen

(varstvo podatkov)

Vrtec lahko posreduje podatke iz zbirk podatkov ministrstvu, pristojnemu za predšolsko vzgojo, za izvajanje njegovih z zakonom določenih nalog.

Vrtec in lokalne skupnosti smejo dati podatke iz evidenc drugemu upravnemu organu oziroma drugi organizaciji, če je za njihovo uporabo pooblaščen z zakonom.

Osebni podatki se smejo pri obdelavi uporabljati in objavljati tako, da identiteta posameznika ni razvidna.

51. člen

(izvršilni predpis)

Podrobnejša navodila o načinu zbiranja podatkov, o delavcih vrtca, ki so pooblaščen za uporabo osebnih podatkov, vsebovanih v posameznih evidencah, o načinu evidentiranja uporabe in posredovanja osebnih podatkov in o načinu njihovega uničenja po poteku roka uporabe ter druge postopke in ukrepe zavarovanja predpiše minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

VIII. NADZOR

52. člen

(zakonitost dela)

Upravni nadzor nad zakonitostjo dela in izpolnjevanjem pogojev za opravljanje predšolske dejavnosti v vrtcu izvaja organ šolske inšpekcije v skladu z zakonom.

IX. KAZENSKA DOLOČBA

53. člen

(odgovorna oseba)

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba vrtca:

– če je v oddelek prvega starostnega obdobja vključenih več kot 12 otrok in v oddelek drugega starostnega obdobja več kot 22 otrok (prvi odstavek 17. člena),

– če sta v oddelku prvega starostnega obdobja vzgojitelj in pomočnik vzgojitelja hkrati prisotna manj kot šest ur in v oddelku drugega starostnega obdobja manj kot štiri ure (drugi odstavek 17. člena),

– če zaposli za nedoločen čas strokovnega delavca, ki ne izpolnjuje pogojev (40. člen),

– če ne vodi predpisanih zbirk podatkov (43., 44., 45., 46., 47., 48., 49. in 50. člen).

Zakon o vrtcih – ZVrt (Uradni list RS, št. 12/96) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

54. člen
(financiranje)

Dokler ne bodo sprejeti programi za predšolske otroke po tem zakonu, se za javno službo na področju predšolske vzgoje in priprave na osnovno šolo šteje:

– predšolska vzgoja za otroke od prvega leta starosti do vstopa v šolo, vključno s pripravo otrok na osnovno šolo,

– vzgoja in varstvo predšolskih otrok z motnjami v razvoju v skladu z zakonom,

– program za predšolske otroke pripadnikov italijanske in madžarske narodne skupnosti na narodno mešanih območjih,

– program za predšolske otroke Romov in

– program za predšolske otroke delavcev, ki so na začasnem delu v tujini.

Sredstva za izvajanje dejavnosti iz prve alineje prejšnjega odstavka se zagotavljajo iz proračuna lokalne skupnosti, sredstva za izvajanje dejavnosti iz druge, tretje in četrte alineje iz proračunov lokalnih skupnosti in države, sredstva za izvajanje dejavnosti iz pete alineje prejšnjega odstavka pa iz državnega proračuna.

Določbe 28. in 29. člena tega zakona se začnejo uporabljati v proračunskem letu 1996. V proračunskem letu 1995 se za financiranje uporabljajo določbe zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 12/91-I).

55. člen

(pogoji za financiranje zasebnih vrtcev)

Ne glede na določilo 34. člena tega zakona pripada zasebnemu vrtcu za posameznega otroka tri leta po uveljavitvi tega zakona 100% sredstev, ki jih lokalna skupnost za plače in materialne stroške zagotavlja na otroka v javnem vrtcu.

56. člen

(vzgojitelji predšolskih otrok)

Vzgojitelji v vrtcih, ki so izpolnjevali pogoje za opravljanje dela v vrtcih do uveljavitve tega zakona, lahko opravljajo dela vzgojiteljev po tem zakonu.

57. člen

(medicinske sestre)

Medicinske sestre in zdravstveni tehniki na delovnem mestu vzgojiteljic v oddelkih za otroke do dve leti starosti, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona končano štiriletno srednjo šolo ter najmanj pet let delovnih izkušenj na tem delovnem mestu, lahko še naprej opravljajo to delo.

58. člen

(varuhi)

Delavci na delovnem mestu varuha ali vzgojitelja, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona končano štiriletno srednjo šolo ter pet let delovnih izkušenj v predšolski vzgoji in delavci, ki imajo končano šolo za varuhe ter deset let delovne dobe, lahko opravljajo delo pomočnika vzgojitelja po tem zakonu.

Delavci na delovnem mestu varuha, ki na dan uveljavitve tega zakona nimajo izobrazbe, določene za pomočnika vzgojitelja, morajo le-to pridobiti najkasneje v sedmih letih po uveljavitvi tega zakona, sicer jim preneha delovno razmerje.

Delavcem iz prejšnjega odstavka, ki imajo končano šolo za varuhe ali pet let delovnih izkušenj v predšolski vzgoji, ni treba opravljati poklicnega tečaja za delo s predšolskimi otroki.

59. člen

(svetovalni delavci)

Svetovalni delavci, ki so izpolnjevali pogoje za opravljanje svetovalnega dela v vrtcu do uveljavitve tega zakona, lahko še naprej opravljajo delo svetovalnega delavca po tem zakonu.

60. člen

(organizator prehrane in organizator zdravstvenohigienskega režima)

Organizatorji prehrane in organizatorji zdravstvenohigienskega režima, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, si morajo v sedmih letih po uveljavitvi tega zakona pridobiti zahtevano izobrazbo, sicer jim preneha delovno razmerje.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, lahko organizatorji prehrane in organizatorji zdravstvenohigienskega režima, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona najmanj dvajset let delovnih izkušenj v vzgoji in izobraževanju oziroma na področju prehrane, zdravstva ali higijene, še naprej opravljajo svoje delo.

61. člen

(določitev programov)

Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje določi programe za predšolske otroke najkasneje v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

62. člen

(uskladitev programov zasebnih vrtcev)

Ustanovitelji zasebnih vrtcev uskladijo programe predšolske vzgoje s tem zakonom in zakonom, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja, najkasneje v štirih letih po uveljavitvi tega zakona.

Če ustanovitelj zasebnega vrtca, ki ima sklenjeno koncesijsko pogodbo, ne izpolni obveznosti iz prvega odstavka tega člena, se koncesijska pogodba razdre po samem zakonu.

63. člen

(postopno zniževanje števila otrok v oddelkih)

Število otrok v oddelkih se postopoma zmanjšuje tako, da je s 1. 9. 1997 v oddelek prvega starostnega obdobja vključenih največ 14 otrok in v oddelek drugega starostnega obdobja največ 24 otrok.

S 1. 9. 2003 je v oddelek prvega starostnega obdobja lahko vključenih največ 12 otrok in v oddelek drugega starostnega obdobja največ 22 otrok.

64. člen

(kadri)

Drugi odstavek 17. člena tega zakona se prične uporabljati s 1. 9. 1997.

65. člen

(podzakonski predpisi)

Minister izda izvršilne predpise najkasneje v letu dni po uveljavitvi tega zakona.

Do sprejema predpisov, določenih s tem zakonom, se uporabljajo podzakonski predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom, in sicer:

- samoupravni sporazum o uresničevanju socialnovarstvenih pravic (Uradni list SRS, št. 27/89),
- pravilnik o največjem dopustnem številu otrok v oddelkih vzgojnovarstvenih organizacij ter o spremstvu otrok (Uradni list SRS, št. 20/80 in 16/81),
- pravilnik o pedagoški dokumentaciji v vzgojnovarstvenih organizacijah (Uradni list SRS, št. 20/80),
- sklep o sprejemu vsebine priprave otrok za osnovno šolo (Uradni list SRS, št. 22/81),
- sklep o vzgojnem programu za vzgojo in varstvo predšolskih otrok jugoslovanskih državljanov slovenske narodnosti na začasnem delu v tujini (Uradni list SRS, št. 32/80),
- standardi in normativi za družbeno vzgojo predšolskih otrok.

66. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o vzgoji in varstvu predšolskih otrok (Uradni list SRS, št. 5/80), razen določb, ki se nanašajo na pripravo na osnovno šolo (drugi odstavek 11. člena, 13., 14., 31. in 42. člen), ki prenehajo veljati 1. 9. 2000.

67. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih – ZVrt-A (Uradni list RS, št. 44/2000) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

6. člen

Določilo 2. člena tega zakona se začne uporabljati s 1. 9. 2000.

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o vrtcih – ZVrt-B (Uradni list RS, št. 78/2003) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

9. člen

Pogodbe o financiranju, ki so jih zasebni vrtci sklenili z lokalnimi skupnostmi pred uveljavitvijo tega zakona, se uskladijo z določbo prejšnjega člena najkasneje do 1. 9. 2004 v skladu z izvršilnim predpisom iz drugega odstavka 31. člena zakona.

10. člen

Določba 2. člena tega zakona (17. člen zakona) se začne uporabljati s 1. 9. 2003, določba 5. člena tega zakona (29. člen zakona) pa s 1. 1. 2005.

11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

**4929. Zakon o zunanjih zadevah (ZZZ-1-UPB1)
(uradno prečiščeno besedilo)**

Na podlagi 153. člena poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 2. oktobra 2003 potrdil uradno prečiščeno besedilo zakona o zunanjih zadevah, ki obsega:

- zakon o zunanjih zadevah – ZZZ-1 (Uradni list RS, št. 45/2001 z dne 7. 6. 2001) in
- zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zunanjih zadevah – ZZZ-1A (Uradni list RS, št. 78/2003 z dne 8. 8. 2003).

Št. 007-01/91-3/12

Ljubljana, dne 2. oktobra 2003.

EPA 975-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

**Z A K O N
O ZUNANJIH ZADEVAH
(ZZZ-1-UPB1)
uradno prečiščeno besedilo**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predmet uredjanja)

Ta zakon ureja opravljanje zunanjih zadev, delovanje ministrstva za zunanje zadeve, pravice in obveznosti diplomatov, postopek ustanavljanja predstavništva Republike Slovenije v tujini in tujih predstavništva v Republiki Sloveniji, ter postopek sklepanja in izvajanja mednarodnih pogodb.

Vprašanja, ki jih ne ureja ta zakon, se urejajo z drugimi predpisi in s pravili običajnega mednarodnega prava in pogodbenega mednarodnega prava, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

2. člen

(nosilec izvajanja in sodelovanja)

Ministrstvo za zunanje zadeve v okviru pristojnosti vlade izvaja opravljanje zunanjih zadev v skladu s splošnimi usmeritvami, ki jih določa državni zbor.

Ministrstvo za zunanje zadeve opravlja zadeve, ki se nanašajo na globalne odnose Republike Slovenije z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami, pripravlja vladi, državnemu zboru in predsedniku republike ter drugim državnim organom strokovne podlage za sprejemanje stališč, ocen in ukrepov na področju zunanje politike, kadar gre za

zadeve, pomembne za izvajanje zunanje politike Republike Slovenije, v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi in službami skrbi za slovensko manjšino v sosednjih državah in Slovence po svetu ter opravlja druge naloge, določene s tem zakonom in drugimi predpisi.

Druga ministrstva in vladne službe opravljajo zunanje zadeve v okviru svojih pooblastil. O zadevah, ki zadevajo izvajanje zunanje politike, se predhodno usklajujejo z ministrstvom za zunanje zadeve in ga po opravljeni nalogi obveščajo. Do uskladitve druga ministrstva in vladne službe delujejo v skladu s stališči oziroma napotili ministrstva za zunanje zadeve.

Organi državne uprave izvajajo mednarodne obiske praviloma na podlagi okvirnega polletnega programa obiskov. Ministrstvo za zunanje zadeve vsebinsko in protokolarno usklajuje program mednarodnih obiskov in sodeluje v njegovem uresničevanju.

3. člen

(sodelovanje z državnim zborom)

Ministrstvo za zunanje zadeve obvešča državni zbor o pomembnih zadevah s področja zunanje politike. Ministrstvo za zunanje zadeve daje na pobudo državnega zbora in njegovih delovnih teles pojasnila o zunanjepolitični dejavnosti, minister za zunanje zadeve pa odgovarja na poslanska vprašanja iz njegove pristojnosti.

Na predlog ministrstva za zunanje zadeve vlada lahko predlaga državnemu zboru, da se opredeli do določenega zunanjepolitičnega vprašanja.

4. člen

(sodelovanje s predsednikom republike)

Ministrstvo za zunanje zadeve v okviru svojih pristojnosti obvešča predsednika republike o pomembnih zadevah s področja mednarodnih odnosov in na zahtevo predsednika republike ali na lastno pobudo daje mnenje in predloge glede mednarodnih dejavnosti, ki jih predsednik republike opravlja pri izvrševanju njegove funkcije.

O pomembnih mednarodnih dejavnostih predsednika republike lahko daje vlada predsedniku republike mnenja in priporočila.

5. člen

(mnenja o zunanjepolitičnem interesu in navezovanje stikov)

Na zahtevo državnih organov ali po lastni presoji da ministrstvo za zunanje zadeve mnenja in predlaga ukrepe za zagotovitev usklajenosti zunanje politike in za uresničevanje zunanjepolitičnega interesa Republike Slovenije.

Ministrstvo za zunanje zadeve sodeluje pri navezovanju stikov s tujino preko predstavništev v tujini.

Stiki tujih diplomatskih in konzularnih predstavnikov z državnimi organi v Republiki Sloveniji potekajo v skladu z običajno diplomatsko prakso.

II. MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE

1. Naloge in organizacija

6. člen

(ministrstvo in predstavništva)

Ministrstvo za zunanje zadeve opravlja svoje naloge neposredno in po predstavništvih v tujini.

7. člen

(generalni sekretar)

Generalni sekretar je diplomat v nazivu veleposlanik, imenovan na ta položaj, da neposredno pomaga ministru pri

usklajevanju organizacije dela, izvrševanju javnih nalog in usklajevanju dela notranjih organizacijskih enot in predstavništev v tujini. Generalni sekretar zagotavlja kontinuirano delo v ministrstvu.

Generalnega sekretarja imenuje in razrešuje vlada na predlog ministra za zunanje zadeve.

8. člen

(notranji nadzor)

Ministrstvo za zunanje zadeve skrbi za urejeno, učinkovito, uravnoteženo in gospodarno delovanje predstavništev v tujini ter zagotavlja ugledu države primerne in v posameznih državah primerljive personalne, materialne in prostorske pogoje za delovanje predstavništev.

Zaradi zagotavljanja cilja iz prejšnjega odstavka lahko imenuje minister osebo za zagotavljanje notranjega nadzora, ki je diplomat v nazivu veleposlanik ali pooblaščen minister.

Minister lahko v pomoč osebi za zagotavljanje notranjega nadzora imenuje tudi posamezne strokovne osebe iz ministrstva ali drugega državnega organa.

Podrobneje način dela osebe za zagotavljanje notranjega nadzora določi minister.

9. člen

(pridobivanje prostorov in oddajanje javnih naročil)

Ministrstvo za zunanje zadeve pridobiva prostore za delovanje diplomatskih predstavništev in konzulatov z nakupom ali najemom. Nakup prostorov se opravi na podlagi letnega načrta nabav, ki ga sprejme vlada, v skladu z veljavno zakonodajo o javnih finančah.

Postopki za pridobivanje prostorov se izvajajo na krajevno običajen način. Predstavništvo mora pri tem v največji možni meri uveljaviti načelo konkurenčnega pridobivanja ponudb.

Predstavništvo v tujini za svoje potrebe oddaja javna naročila, kadar se postopki oddaje ne izvajajo v Sloveniji, v skladu s pravilnikom, ki ga sprejme minister za zunanje zadeve v soglasju z ministrom za finance po predhodno pridobljenem mnenju Urada za javna naročila.

Pri oddaji javnih naročil morajo biti spoštovana temeljna načela javnega naročanja po zakonu o javnih naročilih.

10. člen

(izpopolnjevanje in usposabljanje)

Ministrstvo za zunanje zadeve skrbi za strokovno izpopolnjevanje in usposabljanje zaposlenih v ministrstvu. Oblike, način in trajanje določi minister.

11. člen

(diplomatska akademija)

V okviru ministrstva za zunanje zadeve deluje diplomatska akademija. Delovanje diplomatske akademije se uredi s posebnim predpisom.

12. člen

(informacijski in telekomunikacijski sistem)

Za podporo opravljanju upravnih in strokovno političnih zadev, organizira ministrstvo skladno z razvojnimi cilji vlade in sprejetimi mednarodnimi obveznostmi, enoten in avtonomen informacijski ter telekomunikacijski sistem, ki na področju zunanjih zadev zagotavlja povezanost in združljivost z ustreznimi sistemi mednarodnih združenj in organizacij, v katere se Republika Slovenija vključuje, ob tem pa servisira tudi potrebe drugih državnih organov, ki nimajo vzpostavljene sistema lastnih telekomunikacijskih povezav s tujino.

Zgradba, sestavine in rešitve v strojni in programski opremi informacijskega sistema na področju zunanjih za-

dev, zlasti pa vse varnostne komponente, se ob nabavi obravnavajo kot naročila zaupne narave in se po vrsti in namenu določijo s predpisi vlade o namenski opremi.

2. Predstavnštva v tujini

13. člen

(vrste predstavništev)

Predstavnštva Republike Slovenije v tujini so diplomatska predstavništva in konzulati.

Diplomatska predstavništva so veleposlaništva in stalna predstavništva pri mednarodnih organizacijah. Konzulati so generalni konzulati, konzulati, vicekonzulati in konzularni uradi.

14. člen

(odpiranje in zapiranje predstavništev)

Diplomatsko predstavništvo se odpre ali zapre z ukazom predsednika republike. Predlog pripravi minister za zunanje zadeve, določi ga vlada po predhodnem mnenju delovnega telesa državnega zbora, pristojnega za zunanjo politiko.

Konzulat se odpre ali zapre s sklepom vlade, izdanim na predlog ministra za zunanje zadeve. V sklepu o odprtju konzulata določi vlada v soglasju s sprejemno državo tudi vrsto konzulata, njegov sedež, stvarno pristojnost in konzularno območje.

Pri odločanju o odprtju ali zaprtju predstavništva se upoštevajo intenzivnost bilateralnih odnosov, gospodarsko sodelovanje, prisotnost slovenske narodne manjšine ter slovenskih izseljencev in zdomcev oziroma drugi razlogi.

Ukaz oziroma sklep o odprtju ali zaprtju predstavništva v tujini se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

15. člen

(osebje v predstavništvih v tujini)

V predstavništvih Republike Slovenije v tujini so zaposleni diplomati, v konzulatih kot konzularni funkcionarji, vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov iz drugega odstavka 27. člena tega zakona in delavci, ki opravljajo spremljajoča dela.

V predstavništvih delajo tudi zaposleni, ki jih je minister za zunanje zadeve na podlagi pisnega sporazuma s predstojniki državnih in drugih organov in organizacij imenoval za določen čas za opravljanje nalog na gospodarskem, obrambnem, kulturnem, znanstvenem, informativnem in drugih področjih. Za čas, ko so imenovani, jim delovno razmerje v organu, iz katerega so prerazporejeni, razen v primeru vojaških oseb, miruje. V pisnem sporazumu se uredi za vojaške osebe tudi delovnopравни status, naziv in druga vprašanja.

Za čas ko ti uslužbenci delajo v predstavništvu, so glede svojih dolžnosti in pravic izenačeni z diplomati, poleg tega pa ravnajo po navodilih organa oziroma organizacije iz katere so bili napoteni na delo.

V konzulatih lahko opravljajo naloge tudi častni konzularni funkcionarji.

16. člen

(zaposlovanje lokalnega osebja)

Predstavnštva Republike Slovenije v tujini lahko po potrebi in pod pogoji, ki jih določi minister, sklepajo pogodbe z lokalnim osebjem za opravljanje spremljajočih dejavnosti ter administrativno-tehničnih del. Lokalno osebje so tuji državljani ali državljani Republike Slovenije, ki živijo v sprejemni državi.

Medsebojne pravice in dolžnosti se uredijo v skladu s predpisi, veljavnimi v kraju sedeža predstavništva.

17. člen

(vodja diplomatskega predstavništva)

Diplomatska predstavništva vodijo veleposlaniki. Veleposlanika postavi in odpokliče predsednik republike na predlog vlade, ki ga pripravi minister za zunanje zadeve.

Po določitvi predloga vlade opravi pogovor s kandidatom za veleposlanika delovno telo državnega zbora, pristojno za zunanjo politiko.

Postavitev in odpoklic vodje diplomatskega predstavništva se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Predsednik republike izda vodji diplomatskega predstavništva poverilna pisma.

Če razmere narekujejo, lahko minister za zunanje zadeve vodenje diplomatskega predstavništva zaupa odpravniku poslov. Poverilna pisma v tem primeru izda minister.

Če razmere narekujejo, se lahko imenuje nerezidenčni veleposlanik, ki je akreditiran v eni ali več državah, ne glede na to ali ima v teh državah Republika Slovenija diplomatsko ali konzularno predstavništvo. V času odsotnosti nerezidenčnega veleposlanika vodi diplomatsko predstavništvo v sprejemni državi začasni odpravnik poslov.

Pri mednarodni organizaciji stalno predstavništvo vodi veleposlanik ali pooblaščen minister.

18. člen

(naloge vodje diplomatskega predstavništva)

Vodja diplomatskega predstavništva opravlja naloge v skladu z dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih (Uradni list SFRJ-MP, št. 2/64, akt o notifikaciji nasledstva konvencij, Uradni list RS-MP, št. 9/92) oziroma dunajsko konvencijo o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja (Uradni list SFRJ-MP, št. 3/77, akt o notifikaciji nasledstva konvencij, Uradni list RS-MP, št. 9/92). Te naloge so zlasti:

1. predstavljanje in zastopanje Republike Slovenije in njenih organov v sprejemni državi oziroma v mednarodni organizaciji;

2. podpisovanje ali parafiranje diplomatskih instrumentov;

3. dajanje izjav in zavzemanje stališč v imenu Republike Slovenije.

Vodja diplomatskega predstavništva opravlja tudi naslednje naloge:

1. vodi diplomatsko predstavništvo, organizira njegovo delo, razporeja naloge in ukrepa v zadevah v pristojnosti predstavništva;

2. v skladu s predpisi odloča o pravicah in dolžnostih uslužbencev v predstavništvu;

3. odloča v okviru predračuna o finančnem poslovanju predstavništva;

4. opravlja druge naloge v skladu s predpisi in navodili ministra za zunanje zadeve.

Vodja diplomatskega predstavništva je neposredno odgovoren ministru za zunanje zadeve za izvajanje zunanje politike Republike Slovenije v sprejemni državi in za ravnanje v skladu z njegovimi navodili, usmeritvami in pooblastili.

Vodja diplomatskega predstavništva usklajuje in nadzira dejavnost konzulatov Republike Slovenije v sprejemni državi.

19. člen

(naloge diplomatskega predstavništva)

Diplomatsko predstavništvo opravlja dejavnosti, navedene v dunajski konvenciji o diplomatskih odnosih oziroma dunajski konvenciji o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja. Te naloge so zlasti:

1. predstavljanje in zastopanje Republike Slovenije v sprejemni državi oziroma v mednarodni organizaciji;

2. varovanje in uresničevanje interesov Republike Slovenije, njenih državljanov in pravnih oseb;

3. pospeševanje in razvijanje prijateljskih odnosov ter sodelovanja med Republiko Slovenijo in sprejemno državo na vseh področjih;

4. sodelovanje v pogajanjih z vlado sprejemne države ali organi mednarodne organizacije;

5. uveljavljanje stališč in interesov Republike Slovenije v mednarodnih organizacijah;

6. poročanje ministrstvu za zunanje zadeve in preko njega drugim državnim organom o notranjem in zunanjem političnem položaju ter dejavnosti sprejemne države oziroma dogajanjih v mednarodni organizaciji;

7. seznanjanje organov, institucij in javnosti v sprejemni državi oziroma mednarodne organizacije z dosežki, značilnostmi in stališči Republike Slovenije.

Diplomatsko predstavništvo razvija svojo dejavnost predvsem na političnem, gospodarskem, obrambnem, kulturnem, znanstveno-tehničnem, informacijskem in drugih področjih. Posebno pozornost posveča sodelovanju s slovensko narodno manjšino ter slovenskimi izseljenci in zdomci.

Diplomatska predstavništva lahko v soglasju s sprejemno državo za opravljanje svoje dejavnosti na določenem področju odprejo dislocirane enote. Dislocirana enota za opravljanje dejavnosti na kulturnem področju je kulturni center Republike Slovenije.

20. člen

(opravljanje konzularnih nalog)

Diplomatsko predstavništvo opravlja v sprejemni državi tudi konzularne naloge. Kadar je v sprejemni državi tudi konzulat Republike Slovenije, opravlja diplomatsko predstavništvo konzularne naloge na tistem delu ozemlja sprejemne države, ki ne spada v konzularno območje konzulata.

21. člen

(nadomeščanje vodje diplomatskega predstavništva)

Kadar je mesto vodje diplomatskega predstavništva izpraznjeno, opravlja njegovo funkcijo začasni odpravnik poslov, ki ga imenuje minister za zunanje zadeve. Če je vodja diplomatskega predstavništva odsoten ali ne more opravljati svoje funkcije, opravlja njegovo funkcijo začasni odpravnik poslov, ki ga imenuje vodja diplomatskega predstavništva v soglasju z ministrom.

Če v predstavništvu ni diplomata, opravlja s soglasjem sprejemne države član osebja diplomatskega predstavništva, ki mu je vodja diplomatskega predstavništva zaupal nadomeščanje, samo tekoče administrativne zadeve in varuje arhive.

22. člen

(akreditacija v več državah)

Vodja diplomatskega predstavništva in drugi diplomati, ki so hkrati akreditirani v več državah, opravljajo v državi zunaj svojega sedeža enake naloge kot v državi, v kateri je sedež diplomatskega predstavništva.

23. člen

(vodja konzulata)

Konzulat vodi poklicni ali častni konzularni funkcionar. Vodjo konzulata imenuje in razrešuje vlada na predlog ministra za zunanje zadeve.

Minister za zunanje zadeve izda vodji konzulata patenčno pismo.

Imenovanje in razrešitev vodje konzulata se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

24. člen

(naloge konzulata)

Konzulat opravlja zlasti naslednje naloge:

1. varovanje interesov Republike Slovenije, njenih državljanov in pravnih oseb ter opravljanje konzularno-pravnih zadev;

2. spodbujanje razvijanja odnosov na področju gospodarstva, kulture, znanosti in izobraževanja;

3. poročanje o dogajanjih na vseh področjih življenja na konzularnem območju in širše o dogajanju v sprejemni državi;

4. razvijanje sodelovanja s slovensko narodno manjšino ter slovenskimi izseljenci in zdomci ter posebna skrb za ohranjanje slovenskega jezika in kulture med njimi;

5. vzdrževanje stikov z državnimi in lokalnimi organi na konzularnem območju;

6. skrb za delovno-pravno in socialno varstvo državljanov Republike Slovenije na delu v sprejemni državi.

Konzulat opravlja ob upoštevanju mednarodnega prava še druge naloge, ki so določene s predpisi in navodili ministra za zunanje zadeve.

25. člen

(nadomeščanje vodje konzulata)

Če je mesto vodje konzulata izpraznjeno, če je odsoten ali ne more opravljati svoje funkcije, se smiselno uporabljajo določbe 21. člena tega zakona.

26. člen

(diplomatske naloge)

Če v državi ni diplomatskega predstavništva ali to ne more ukrepati, lahko konzulat v soglasju s sprejemno državo po posebnem pooblastilu ministra za zunanje zadeve prevzame določene diplomatske naloge in jih opravlja v skladu z navodili ministrstva za zunanje zadeve.

27. člen

(izbor vodij diplomatskih predstavništev in konzulatov)

Vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov ter pooblaščen ministri so imenovani iz vrst diplomatov.

Za vodjo diplomatskega predstavništva ali konzulata se lahko imenuje tudi druga oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje v naziv. Pred imenovanjem se pridobi mnenje izbirne komisije iz 41. člena tega zakona.

Po imenovanju ministrstvo za zunanje zadeve sklene z osebo iz drugega odstavka delovno razmerje za določen čas, ki pa ne sme biti daljši od štirih let. Položaj, na katerega je bila imenovana, zasede po posebnih pripravah v notranji službi. Po razrešitvi s položaja vodje diplomatskega predstavništva ali konzulata lahko nadaljuje delo v ministrstvu za zunanje zadeve, če izbirna komisija na podlagi po 42. členu tega zakona sprejetih kriterijev oceni njeno delo kot uspešno. Za to osebo se ne uporablja 41. člen tega zakona.

Za vodjo diplomatskega predstavništva iz drugega odstavka tega člena je lahko imenovan državljan Republike Slovenije, ki ima univerzitetno izobrazbo in zna dva tuja jezika, od tega enega svetovnega.

Za vodjo predstavništva iz drugega odstavka se z izjemo prvih treh odstavkov 39. člena ne uporabljajo določbe od 34. do 43. člena tega zakona. 42. člen tega zakona se za te osebe uporablja glede določanja delovne uspešnosti.

28. člen

(častni konzularni funkcionar)

Ne glede na določbo prejšnjega člena lahko minister za zunanje zadeve predlaga častnega konzularnega funkcionarja izmed oseb, ki živijo v sprejemni državi in uživajo ugled ter zaupanje, da bodo lahko primerno opravljale konzularne naloge.

Častni konzularni funkcionar vodi konzulat in opravlja naloge, določene v 24. členu tega zakona, če zakon, drug predpis ali navodilo ministra za zunanje zadeve ne določajo drugače.

Častni konzularni funkcionar deluje v skladu z navodili in pod nadzorom pristojnega diplomatskega predstavništva. O vseh pomembnejših zadevah se posvetuje z vodjo pristojnega diplomatskega predstavništva. V javnih nastopih ravna v skladu s stališči ministrstva za zunanje zadeve. O svoji dejavnosti tekoče obvešča pristojno diplomatsko predstavništvo in z njim usklajuje svoje delo. V primerih, ko ni pristojnega diplomatskega predstavništva, njegovo vlogo neposredno prevzame ministrstvo za zunanje zadeve.

Častni konzularni funkcionar krije stroške za delovanje konzulata, razen poštnih stroškov in denarnih podpor državljanom Republike Slovenije. Ministrstvo za zunanje zadeve priskrbi zastavo, grb, tablo z uradnim nazivom konzulata, pečate, koleke in tiskovine. Ministrstvo lahko izjemoma krije tudi del drugih stroškov za delovanje konzularnega predstavništva, če to zahteva velik obseg konzularnih opravil.

O kritju teh stroškov odloča minister.

29. člen

(zaščita interesov Republike Slovenije po tretji državi in zaščita interesov tretjih držav)

Vlada se lahko dogovori s tretjo državo, da ta prevzame zaščito interesov Republike Slovenije in njenih državljanov, vključno z izdajanjem vizumov.

Na temelju enaknega dogovora lahko predstavništva Republike Slovenije v tujini prevzamejo zaščito interesov tretje države in njenih državljanov, vključno z izdajanjem vizumov.

29.a člen

(pridobivanje podatkov o državljanih Republike Slovenije, ki se nahajajo v tujini)

Ministrstvo za zunanje zadeve za namene nujenja pomoči in podpore državljanom Republike Slovenije v tujini ter zaščito njihovih interesov pridobiva podatke o slovenskih državljanih in njihovih družinskih članih, ki se nahajajo v tujini in so potrebni pomoči oziroma zaščite, in slovenskih državljanih in njihovih družinskih članih v domovini, ki uveljavljajo svoje interese v tujini, od njih samih. Te podatke je mogoče pridobiti tudi od družinskih članov, kolikor jih ni mogoče pridobiti od posameznika in samo, kadar je to potrebno za zaščito življenja ali zdravja posameznika ter varstvo koristi otrok. Ministrstvo lahko tako pridobi naslednje podatke:

1. osebno ime;
2. datum in kraj rojstva;
3. enotno matično številko občana;
4. naslov stalnega ali začasnega prebivališča;
5. podatke o zaposlitvi;
6. podatke o premoženjskem stanju;
7. podatke o državljanstvu;
8. številko potne listine;
9. podatke, ki se nanašajo na družinska razmerja (podatke iz 1. do 8. točke tega odstavka, število družinskih članov in medsebojna razmerja).

Ministrstvo za zunanje zadeve lahko podatke iz prejšnjega odstavka brezplačno pridobi tudi na naslednje načine:

– iz 1., 2., 3., 4., 7. in 8. točke iz obstoječih zbirk ministrstva za notranje zadeve;

– iz 5. točke iz obstoječih zbirk delodajalcev;

– iz 6. točke iz obstoječih zbirk Davčne uprave Republike Slovenije, vendar le v primerih, ko so ti podatki potrebni za zagotavljanje brezplačne pravne pomoči slovenskim državljanom v tujini;

– iz 9. točke iz obstoječih zbirk centrov za socialno delo in od organov iz prejšnjih alinej;

– iz centralnega registra prebivalstva;

– od pristojnih organov tujih držav.

Podatke iz prvega odstavka tega člena za namene iz istega odstavka uporabljajo delavci ministrstva za zunanje zadeve za opravljanje nalog s svojega delovnega področja.

Ministrstvo za zunanje zadeve lahko podatke iz prvega odstavka tega člena posreduje tujim pristojnim organom, kadar je to potrebno za doseg namenov iz prvega odstavka tega člena.

Ministrstvo za zunanje zadeve vodi in vzdržuje evidenco podatkov iz prvega odstavka tega člena. Osebni podatki se v evidenci vodijo in hranijo še deset let po dosegu namena iz prvega odstavka tega člena in se nato arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive. Podrobneje se vodenje evidence uredi s pravilnikom, ki ga izda minister za zunanje zadeve.

30. člen

(posebna misija)

Posebna misija je začasna misija, ki predstavlja Republiko Slovenijo in jo le-ta pošlje v drugo državo z njenim soglasjem, da bi se pogajala o določenih vprašanih ali da bi izpolnila določeno nalogo.

Vlada s sklepom določi vodjo in člane posebne misije ter njen mandat in način financiranja misije.

Naloge, povezane z delovanjem posebne misije, opravlja ministrstvo za zunanje zadeve.

31. člen

(urad)

V posebej utemeljenih primerih in ko je to v zunanjepolitičnem interesu države, lahko vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve dovoli odprtje Urada Republike Slovenije v tujini.

3. Mednarodne civilne misije

32. člen

(sodelovanje v mednarodnih civilnih misijah)

Ministrstvo za zunanje zadeve v sodelovanju z drugimi pristojnimi ministrstvi zagotavlja udeležbo v mednarodnih civilnih misijah.

Podrobneje se udeležba v mednarodnih civilnih misijah uredi s podzakonskimi akti.

III. ZAPOSLENI V MINISTRSTVU ZA ZUNANJE ZADEVE

1. Splošna določba

33. člen

(vrste zaposlenih)

Javne naloge na področju zunanjih zadev opravljajo diplomati, vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov iz drugega odstavka 27. člena tega zakona, javni uslužbenci iz drugega odstavka 15. člena tega zakona, spremljajoča dela pa delavci.

Glede pravic in obveznosti zaposlenih iz prejšnjega odstavka tega člena veljajo določbe zakona o javnih uslužbencih, če ta zakon ali na njegovi podlagi sprejeti predpisi ne določajo drugače.

2. Diplomati

34. člen (diplomat)

Diplomat je javni uslužbenec, ki v delovnem razmerju z ministrstvom za zunanje zadeve za nedoločen čas opravlja javne naloge na področju zunanjih zadev.

Javne naloge na področju zunanjih zadev diplomati izvršujejo v nazivu.

Za imenovanje diplomatov na položaj vodij diplomatskih predstavništev in konzulatov ter njihov odpoklic se uporabljajo ustrezne določbe tega zakona.

35. člen (sklenitev delovnega razmerja)

Oseba mora za sklenitev delovnega razmerja poleg splošnih pogojev za delo v javnem sektorju izpolnjevati tudi posebne pogoje.

Posebni pogoji za sklenitev delovnega razmerja so:

1. aktivno obvladanje dveh tujih jezikov, od tega enega svetovnega;
2. psihofizična sposobnost;
3. osebnostna primernost;
4. da osebi ni prenehalo delovno razmerje v državnem organu iz krivdnih razlogov na njeni strani.

Oseba je osebnostno primerna, če se je ali se obnaša tako, da je mogoče utemeljeno sklepati, da bo delo opravljala ob polnem spoštovanju dolžnosti, kot jih določa ta zakon in diplomatske etike, kot jo urejajo diplomatski običaji in diplomatsko pravo.

36. člen (notranja in zunanja služba)

Minister za zunanje zadeve v skladu z zakonom in drugimi predpisi glede na delovne potrebe ob upoštevanju njihovih družinskih razmer razporeja diplomate v notranjo in zunanjo službo.

Zunanja služba se opravlja v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije ter posebnih misijah.

Prva razporeditev v zunanjo službo praviloma ni možna pred potekom dveh let dela v notranji službi.

37. člen (trajanje razporeditve v zunanjo službo)

Čas razporeditve diplomata v zunanjo službo traja praviloma štiri leta od dneva prihoda v kraj službovanja.

Minister za zunanje zadeve lahko zaradi delovnih potreb ali zaradi drugih upravičenih razlogov skrajša oziroma podaljša čas razporeditve. Med upravičene razloge za skrajšanje razporeditve se štejejo zlasti prošnja prizadetega, negativna ocena dela in predlog sprejemne države, med upravičene razloge za podaljšanje pa dokončanje šolanja otrok na osnovni in srednji stopnji. Skupna doba neprekinjenega službovanja v tujini ne sme preseči osem let.

Spremembe iz prejšnjega odstavka morajo biti diplomatu sporočene najmanj tri mesece pred njihovo izvršitvijo.

Po zaključenem službovanju v zunanji službi mora diplomat pred ponovnim odhodom v tujino v skladu s potrebnimi dela v ministrstvu ostati določen čas v notranji službi, vendar ne manj kot dve leti. Na delo v notranjo službo razporedi diplomata in imenuje v naziv z odločbo minister za

zunanje zadeve. Diplomata, ki je v zunanji službi imel naziv veleposlanika, se imenuje v naziv pooblaščenega ministra ali veleposlanika.

38. člen

(razporejanje diplomatov na delo v druge državne organe)

Diplomat je lahko razporejen na delo v drug državni organ zaradi opravljanja nalog s področja zunanjih zadev, ki ustrezajo njegovemu nazivu. Razporeditev se opravi po dogovoru s predstojnikom drugega državnega organa za določen čas na podlagi pisnega sporazuma.

V primeru iz prvega odstavka tega člena diplomat sklepe delovno razmerje v organu, v katerega je bil razporejen, pravice in obveznosti v ministrstvu za zunanje zadeve pa mu mirujejo.

39. člen (diplomatski in konzularni nazivi)

Diplomatski nazivi so: veleposlanik, pooblaščen minister, minister svetovalec, prvi svetovalec, svetovalec, I. sekretar, II. sekretar, III. sekretar in ataše.

Konzularni nazivi so: generalni konzul, konzul I. razreda, konzul, vicekonzul in konzularni agent.

Konzularni nazivi se uporabljajo v konzulatih in se primerjajo z diplomatskimi nazivi kot sledi: generalni konzul – pooblaščen minister, minister svetovalec; konzul I. razreda – prvi svetovalec, svetovalec, konzul – I. in II. sekretar; vicekonzul – III. sekretar; konzularni agent – ataše.

Nazivi se uporabljajo v obliki za moški in ženski spol. Nazivi so pogoj za imenovanje na delovna mesta.

40. člen (imenovanje v naziv)

Pogoji za imenovanje v naziv so univerzitetna izobrazba, državni izpit iz javne uprave, diplomatski izpit in delovne izkušnje v ministrstvu za zunanje zadeve.

Za delovnim izkušnjam v ministrstvu za zunanje zadeve se za imenovanje v naziv kot enakovredne štejejo delovne izkušnje, pridobljene med delom na področju mednarodnih odnosov v drugih državnih organih in znanstveno raziskovalnih ter visokošolskih zavodih in mednarodnih organizacijah.

Diplomatski izpit se opravlja po postopku in programu, ki ga določi minister za zunanje zadeve.

Glede spregleda državnega izpita iz javne uprave se uporabljajo določbe zakona o javnih uslužbencih. Osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega in tretjega odstavka tega člena, se lahko imenujejo v naziv brez diplomatskega izpita, pod pogojem, da ga opravijo v roku enega leta.

Diplomate imenuje v naziv in jih razreši naziva minister za zunanje zadeve.

Vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve določi podrobnejše pogoje za imenovanje v nazive glede smeri zahtevane izobrazbe in zahtevanih delovnih izkušenj.

41. člen (javni natečaj)

Ministrstvo za zunanje zadeve objavi javni natečaj za kandidate za diplomate.

Izbirni postopek med kandidati, ki se prijavijo na javni natečaj in izpolnjujejo pogoje iz 35. člena opravi izbirna komisija. Izbirna komisija izbere kandidate na podlagi rezultatov preizkusa osebnostne primernosti in obvladovanja tujih jezikov.

Člane izbirne komisije imenuje in razrešuje minister.

Minister podrobneje določi izbirni postopek iz drugega odstavka tega člena.

Z izbranimi kandidati, ki prvič sklepajo delovno razmerje, se sklene delovno razmerje za določen čas trajanja pripravniške dobe. Po opravljenem državnem izpitu iz javne uprave se z osebo sklene delovno razmerje do pridobitve diplomatskega izpita, vendar največ za čas dveh let ter se jo imenuje v naziv v skladu z zakonom o javnih uslužbencih.

42. člen (ocenjevanje)

Uspešnost diplomata se redno ocenjuje v skladu z zakonom o javnih uslužbencih. Natančnejše predpise o kriterijih ocenjevanja predpiše minister za zunanje zadeve v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo.

Ocena uspešnosti diplomata je eden od kriterijev za določanje delovne uspešnosti, za napredovanje in razporejanje.

43. člen (napredovanje)

Kriterije, postopek in pravila za napredovanje diplomata določi minister za zunanje zadeve v soglasju z ministrom, pristojnim za upravo.

3. Posebne pravice in obveznosti diplomatov

44. člen (plača)

Plače, dodatke in druge prejemke zaposlenih iz prvega odstavka 33. člena tega zakona določi z uredbo vlada na predlog ministra. Pri tem upošteva posebne delovne pogoje pri opravljanju del v predstavništvih v tujini, uporabo tujih jezikov pri izvrševanju javnih funkcij in javne službe, opravljanje nalog na različnih lokacijah in vpliv opravljanja službe na družino diplomata.

Pri določanju višine plače v posameznih državah se upoštevajo življenjski stroški v različnih državah, ki jih letno objavljajo pristojni organi Organizacije združenih narodov in druge relevantne okoliščine.

Pri vodji diplomatskega predstavništva se pri določitvi plače upošteva tudi obseg in zahtevnost dela v določenem predstavništvu.

45. člen (obveznosti in prepovedi)

Posebne obveznosti diplomatov so:

1. varovati interese Republike Slovenije, ugled države, njenih institucij in ustanov;
2. izvrševati naloge kot izhajajo iz določb tega zakona;
3. delovati v skladu z določbami tega zakona na podlagi pooblastil, usmeritev in navodil ministrstva za zunanje zadeve;
4. varovati pravice in interese državljanov in pravnih oseb Republike Slovenije;
5. delovati v okviru načel mednarodnega prava ter dosledno ravnati po določbah mednarodnega diplomatskega in konzularnega prava;
6. poročati ministrstvu za zunanje zadeve in vodji predstavništva tekoče, natančno in objektivno o zadevah v zvezi z opravljanjem nalog, o ugotovitvah in informacijah, pomembnih za interese Republike Slovenije;
7. izvrševati naloge, ki jim jih dajeta ministrstvo oziroma vodja predstavništva;
8. varovati premoženje, opremo, dokumente in podatke;
9. upoštevati predpise, običaje in pravila obnašanja ter protokolarna pravila v sprejemni državi;

10. delovati in živeti nazivu primerno.

Vsem diplomatom je prepovedano ukvarjati se s pridobitno dejavnostjo, razen:

1. gospodarjenja z lastnim premoženjem;
 2. samostojnega znanstvenega, pedagoškega, umetniškega in publicističnega dela;
 3. interesnega delovanja v političnih strankah, društvih in ustanovah, ki je združljivo z njihovo funkcijo;
 4. delovanja v sindikatih, strokovnih združenjih in drugih oblikah varovanja interesov iz delovnega razmerja.
- Diplomat ne sme imeti funkcij v organih političnih strank.

46. člen

(ukrepi zaradi kršitve obveznosti in prepovedi)

Za kršitve obveznosti in prepovedi iz 45. člena tega zakona se izrečejo ukrepi v skladu z zakonom.

Sankcije po postopku, kot ga določa zakon, izreče pristojni organ.

V primeru uvedbe disciplinskega postopka kršitve obveznosti in prepovedi iz 45. člena tega zakona ali v primeru v skladu z zakonom o javnih uslužbencih ugotovljene nesposobnosti opravljanja nalog delovnega mesta v zunanji službi lahko minister izda odločbo o vrnitvi v notranjo službo. Odločba postane dokončna z vročitvijo. Zoper odločbo ni pritožbe, mogoč pa je upravni spor.

Za uvedbo in vodenje disciplinskih postopkov v tujini veljajo enkrat daljši zastaralni roki, kot jih določa zakon.

47. člen

(delo preko polnega delovnega časa)

Diplomati so dolžni tudi brez naloga nadrejenega neodložljive naloge opraviti preko polnega delovnega časa, v soboto, nedeljo, državnih praznikov ali na drug z zakonom določen dela prost dan. Te naloge so posebej nudenje konzularne zaščite državljanom Republike Slovenije v tujini, če bi odlašanje imelo resne posledice, ter pridobitev in posredovanje iz službenih razlogov nujno potrebnih informacij.

Diplomati so dolžni v skladu z zakonom opravljati delo preko polnega rednega delovnega časa, delo v soboto, nedeljo in državnih praznikov ali na drug z zakonom določen dela prost dan.

V zunanji službi je opravljanje dela preko polnega delovnega časa upoštevano pri določitvi plače.

48. člen

(pripravljenost za delo)

Pripravljenost za delo je poseben delovni pogoj, pri katerem mora biti diplomat v pripravljenosti za delo na delovnem mestu, na določenem kraju ali doma.

Pripravljenost za delo se ne šteje v število ur delovne obveznosti.

Če diplomat med pripravljenostjo za delo dela, se to število ur šteje v število ur delovne obveznosti diplomata.

V primeru, ko število opravljenih delovnih ur diplomata presega število ur njegove mesečne delovne obveznosti, se razlika ur šteje kot delo preko polnega delovnega časa.

V zunanji službi se pripravljenost za delo ne šteje kot poseben delovni pogoj, se pa upošteva pri določitvi plače.

49. člen

(delo v posebnih razmerah v zunanji službi)

Diplomati v zunanji službi so dolžni, kadar je to potrebno za izvajanje z zakonom določenih nalog, opravljati delo v posebnih razmerah.

Posebne razmere so:

- delo v posebnih življenjskih pogojih;
- delo na nevarnih območjih;
- delo v težkih podnebnih razmerah.

Delo na nevarnih območjih odredi minister, če tako izhaja iz obveznosti, ki jih je sprejela Republika Slovenija ali če je to v interesu države.

V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena je diplomat upravičen do posebnega zavarovanja, ki ga sklene ministrstvo za zunanje zadeve.

50. člen

(posebno vrednotenje dela)

Diplomatom, ki opravljajo delo v zunanji službi v posebnih življenjskih pogojih, na nevarnih območjih ali v težkih podnebnih razmerah pripada poseben dodatek.

51. člen

(priznanje zavarovalne dobe in pravica do vrnitve zakonca v delovno razmerje)

Čas bivanja zakonca diplomata, ki je na delu v tujini, se všteje v zavarovalno dobo, če je bil zakonec do odhoda v tujino v delovnem razmerju ali prijavljen na zavodu za zaposlovanje. Prispevke krije proračun.

Zakonec diplomata iz prvega odstavka tega člena, ki z diplomatom biva v tujini, ima pravico do vrnitve na delo v organizacijo oziroma k delodajalcu, kjer je imel sklenjeno delovno razmerje.

Pravice iz prvega in drugega odstavka tega člena ima tudi oseba, ki je pred odhodom diplomata v tujino z njim živela v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

52. člen

(kritje stroškov in zavarovanje)

Ministrstvo za zunanje zadeve krije zaposlenim stroške, ki nastanejo v zvezi z razporeditvijo in bivanjem zaposlenih in njihovih družinskih članov v tujini.

Ministrstvo za zunanje zadeve krije stroške zavarovanja oseba v predstavništvih v tujini, ki so ob upoštevanju zaposlitev v tujini potrebni za zaščito življenja, zdravja in premoženja diplomatov in njihovih družinskih članov.

Pravice v zvezi s kritjem stroškov in zavarovanjem uredi vlada z uredbo.

53. člen

(nesreča pri delu in poklicna bolezen)

Za nesrečo pri delu in poklicno bolezen se v smislu veljavnih predpisov štejejo tudi nesreče in bolezni zaradi bivanja v kraju službovanja, ki so posledica tamkajšnjih, od življenjskih razmer v domovini bistveno različnih okoliščin. V teh primerih ima diplomat pravico do polnega nadomestila plače za čas zadržanosti z dela zaradi bolezni, poškodbe ali nege ožjega družinskega člana.

4. Delavci, ki opravljajo spremljajoča dela

54. člen

(smiselna uporaba določb in sklenitev delovnega razmerja za določen čas)

Določbe 36., 37., 42., prvega in drugega odstavka 44. člena, prve, druge, tretje, sedme, osme in devete točke prvega odstavka 45. člena ter določbe 46.-53. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za delavce, ki opravljajo spremljajoča dela v zunanji službi.

Za delo v zunanji službi lahko minister za zunanje zadeve s pogodbo sklene delovno razmerje za določen čas do štirih let z osebami, ki bodo v predstavništvih v tujini opravljale spremljajoča dela, če se na podlagi internega razpisa ugotovi, da v notranji službi za taka dela ni primernih kandidatov.

55. člen

(imenovanje v konzularni naziv)

Delavci, ki opravljajo spremljajoča dela, se lahko ob soglasju izbirne komisije imenujejo v konzularni naziv, če imajo univerzitetno izobrazbo in najmanj petletne delovne izkušnje v ministrstvu za zunanje zadeve.

IV. TUJA PREDSTAVNIŠTVA V REPUBLIKI SLOVENIJI

1. Tuja diplomatska predstavništva

56. člen

(odpiranje tujih diplomatskih predstavništev)

Država, s katero je Republika Slovenija navezala diplomatske odnose, lahko v Ljubljani odpre diplomatsko predstavništvo.

Pristojni organi o lokaciji prostorov diplomatskega predstavništva in rezidence odločajo na podlagi mnenja ministrstva za zunanje zadeve.

Določba drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi za tuja konzularna predstavništva in predstavništva mednarodnih organizacij.

57. člen

(dislocirane enote tujih diplomatskih predstavništev)

Tuja diplomatska predstavništva s sedežem v Republiki Sloveniji lahko odprejo enote, ki so ločene od sedeža predstavništva, za opravljanje dejavnosti na konzularnem, gospodarskem, informativnem, izobraževalnem in kulturnem področju, če njihovo delo vodijo osebe, ki so akreditirane v skladu s prvim odstavkom 60. člena tega zakona.

Soglasje za odprtje dislocirane enote in njen sedež izda ministrstvo za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov.

58. člen

(nerezidenčni vodje tujih diplomatskih predstavništev)

Država, s katero ima Republika Slovenija diplomatske odnose, lahko s soglasjem ministrstva za zunanje zadeve v Republiki Sloveniji akreditira vodjo diplomatskega predstavništva s sedežem v drugi državi, potem ko je ta kot vodja diplomatskega predstavništva že akreditiran v državi, kjer ima svoj sedež.

59. člen

(soglasje za imenovanje vodje tujega diplomatskega predstavništva)

Soglasje za imenovanje vodje diplomatskega predstavništva tuje države, razen za odpravnika poslov, daje predsednik Republike Slovenije po pridobitvi mnenja ministrstva za zunanje zadeve, ki o izdanem soglasju obvesti tujo državo.

Soglasje za imenovanje odpravnika poslov daje minister za zunanje zadeve.

60. člen

(poverilna pisma vodij tujih diplomatskih predstavništev)

Poverilno pismo vodje tujega diplomatskega predstavništva, s izjemo odpravnika poslov, sprejme predsednik Re-

publike Slovenije potem, ko je kopijo že sprejel minister za zunanje zadeve oziroma funkcionar ministrstva za zunanje zadeve, ki ga nadomešča.

Poverilno pismo odpravnika poslov sprejme minister za zunanje zadeve oziroma funkcionar ministrstva za zunanje zadeve, ki ga nadomešča.

61. člen

(akreditacija tujega diplomatskega osebja)

Tuje diplomatsko predstavništvo s sedežem v Republiki Sloveniji pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditira člane diplomatskega ter drugega osebja predstavništva.

Diplomatsko predstavništvo, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditira samo tiste člane diplomatskega in drugega osebja, ki opravljajo delo v zvezi z odnosi z Republiko Slovenijo.

62. člen

(diplomatske, konzularne in službene izkaznice)

Ministrstvo za zunanje zadeve akreditiranim članom diplomatskega ter drugega osebja predstavništva ter članom osebja mednarodnih organizacij v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki veljajo za Republiko Slovenijo izdaja diplomatske in službene izkaznice, vodjem konzulata ter članom konzularnega osebja pa konzularne in službene izkaznice. Izkaznice se izdajajo tudi družinskim članom oseb iz prejšnjega stavka. Izkaznice so javne listine, ki izkazuje istovetnost in posebni status imetnika. Izkaznice se izdajo z veljavnostjo do štirih let, vendar ne dlje od veljavnosti potnega lista imetnika.

Izdane izkaznice so hkrati tudi dovoljenje za začasno bivanje tujca v Republiki Sloveniji. Izkaznica vsebuje naslednje podatke: osebno ime imetnika, datum in kraj rojstva imetnika, državljanstvo, funkcijo imetnika, naziv predstavništva, lastnoročni podpis imetnika, fotografijo imetnika, datum izdaje izkaznice, datum izteka veljavnosti izkaznice in številko izkaznice.

Imetniki izkaznice, ki so nerezidenčni člani diplomatskega osebja ter drugega osebja predstavništva, ne potrebujejo vizumov za vstop in bivanje v Republiki Sloveniji. Enako velja za družinske člane oseb iz prejšnjega stavka.

62.a člen

(vloga za izdajo izkaznice in evidenca)

Vloga za izdajo izkaznice iz prejšnjega člena se vloži na predpisanem obrazcu, ki vsebuje naslednje podatke:

1. naziv predstavništva;
2. osebno ime;
3. naslov stalnega ali začasnega prebivališča;
4. datum in kraj rojstva;
5. spol;
6. državljanstvo;
7. funkcijo ter datum prihoda v državo in datum nastopa funkcije;
8. osebno stanje in število družinskih članov;
9. vrsta, številka in veljavnost potnega lista;
10. številka in veljavnost vizuma;
11. datum in kraj vloge.

Vlogi je potrebno priložiti fotografijo predpisane velikosti. V vlogi je potrebno navesti resnične podatke.

Zaradi zagotovitve podatkov o izdanih izkaznicah ministrstvo za zunanje zadeve vodi in vzdržuje evidenco o izdanih izkaznicah, ki vsebuje:

1. podatke iz drugega odstavka prejšnjega člena in prvega odstavka tega člena;
2. podatke o izgubljenih, pogrešanih in ukradenih izkaznicah.

Osebni podatki se v evidenci vodijo in hranijo še pet let po prenehanju veljavnosti izkaznice in se nato arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

Podatke iz evidence o izdanih izkaznicah lahko uporabljajo delavci ministrstva za zunanje zadeve za opravljanje nalog s svojega delovnega področja, uporabljata pa jih lahko tudi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in ministrstvo, pristojno za obrambo, če gre za izvrševanje z zakonom določenih nalog. Osebne podatke iz prvega odstavka tega člena sme uporabljati podjetje ali organizacija, ki jo za izdelavo izkaznic pooblasti minister za zunanje zadeve; uporablja jih samo za potrebe vpisa podatkov na izkaznice in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

Podrobneje se izdaja izkaznic, vsebina obrazca izkaznice in vodenje evidence uredi s pravilnikom, ki ga izda minister za zunanje zadeve.

63. člen

(imunitete in privilegiji tujih diplomatskih predstavništev)

Način izvajanja imunitet in privilegijev tujih diplomatskih predstavništev in konzulatov, predvidenih v mednarodnem pravu, ureja vlada z uredbo, če to že ni urejeno z drugimi predpisi.

2. Tuji konzulati

64. člen

(odpiranje tujih konzulatov)

Država, s katero je Republika Slovenija navezala diplomatske ali konzularne odnose, lahko v Republiki Sloveniji odpre konzulat.

Sklep o soglasju za odprtje tujega konzulata z navedbo vrste konzulata, sedeža in konzularnega območja sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenje pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

65. člen

(eksekvatura)

Predsednik Republike Slovenije na predlog ministrstva za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov izda eksekvaturu vodji tujega konzulata.

Ministrstvo za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov izda eksekvaturu drugim tujim konzularnim funkcionarjem, če tako dovoljenje zahteva tuja država.

Vzajemno se je mogoče dogovoriti za drugačen način izdaje eksekvature konzularnim funkcionarjem.

Za čas trajanja postopka iz prvega odstavka tega člena ministrstvo za zunanje zadeve na zahtevo tujega diplomatskega predstavništva ali konzulata lahko izda začasno dovoljenje za delo novo imenovanega vodje konzulata.

66. člen

(tuji častni konzularni funkcionarji)

Država, ki v Republiki Sloveniji odpre konzulat, lahko imenuje častnega konzularnega funkcionarja, ki je lahko slovenski ali tuj državljan, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji.

Sklep o soglasju za odprtje tujega konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, z navedbo vrste konzulata, sedeža in konzularnega območja sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenje pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Ministrstvo za zunanje zadeve izda tudi dovoljenje za delo tujega častnega konzularnega funkcionarja.

3. Mednarodne organizacije

67. člen

(sedež in odpiranje predstavništva)

Mednarodna organizacija ima lahko v Republiki Sloveniji svoj sedež oziroma odpre agencijo, oddelek ali predstavništvo, če je to v skladu z obveznostmi, ki jih je v okviru članstva v omenjeni organizaciji prevzela Republika Slovenija, oziroma je to določeno z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Sklep o soglasju o sedežu, agenciji, oddelku ali predstavništvu mednarodne organizacije sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenja pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

V posebej utemeljenih primerih in ko je to v zunanje političnem interesu države, lahko vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve dovoli odprtje predstavništva, ki ni predstavništvo države ali mednarodne organizacije.

68. člen

(ureditev statusnih vprašanj ter imunitete in privilegiji)

Vprašanja v zvezi s sedežem, odprtjem agencije, oddelka ali predstavništva, statusna vprašanja ter vprašanja imunitet in privilegijev se uredi s sporazumom med Republiko Slovenijo in mednarodno organizacijo, če niso urejena na drug način.

V. MEDNARODNE POGODBE

1. Splošna določba

69. člen

(pojem mednarodne pogodbe)

Mednarodna pogodba je sporazum, ki ga Republika Slovenija sklene pisno z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami in za katerega velja mednarodno pravo, ne glede na število listin, iz katerih je sestavljen, in ne glede na njegovo posebno ime.

Mnenje o tem, ali je mednarodni akt mednarodna pogodba, daje ministrstvo za zunanje zadeve pred začetkom postopka za sklenitev mednarodne pogodbe.

2. Sklepanje

70. člen

(začetek postopka)

Postopek za sklenitev mednarodne pogodbe začne s pobudo pristojni upravni organ, lahko pa tudi drugi državni organ.

Kadar postopka ne začne ministrstvo za zunanje zadeve, mora biti pobudi priloženo njegovo pisno soglasje. Ministrstvo za zunanje zadeve v tridesetih dneh od prejema pobude izda soglasje oziroma pobudo zavrne.

Pobuda vsebuje:

1. razloge, zaradi katerih se predlaga sklenitev mednarodne pogodbe;
2. bistvene elemente pogodbe vključno z morebitnimi pridržki in začasno uporabo;
3. predlog stališč delegacije;
4. predlog za sestavo delegacije, predračun stroškov za njeno delo in način njihovega pokritja;
5. predlog, kdo naj pogodbo parafira oziroma podpiše;

6. navedbo, kateri organ bo mednarodno pogodbo ratificiral ter navedbo ali zahteva sklenitev mednarodne pogodbe, izdajo novih ali spremembo veljavnih predpisov;

7. oceno potrebnih finančnih sredstev za izpolnitev mednarodne pogodbe in način njihove zagotovitve;

8. predlog odobritve začasne uporabe pogodbe;

9. izjavo pristojnega upravnega organa iz prvega odstavka tega člena o primernosti sklenitve pogodbe z vidika skladnosti s pravnim redom in usmeritvami Evropske unije.

Če je mogoče in smiselno, vsebuje pobuda tudi osnutek mednarodne pogodbe.

Odločitev o pobudi sprejme vlada. V primerih, ko je za ratifikacijo mednarodne pogodbe pristojen državni zbor, vlada pobudo predloži v potrditev delovnemu telesu državnega zbora, pristojnemu za zunanjo politiko.

71. člen

(delegacija za pogajanja in njena pooblastila)

Ob odločanju o pobudi vlada določi delegacijo za pogajanja, njena pooblastila in morebitno obveznost predložitve poročila pred podpisom, skupaj z usklajenim oziroma parafiranim besedilom.

Delegacija med pogajanjem deluje v okviru stališč in pooblastil, vsebovanih v pobudi.

Če druga stran med pogajanjem ne sprejme stališč delegacije ali če predlaga obravnavanje vprašanj, ki v pobudi niso zajeta, mora delegacija v primeru, da gre za bistvene elemente pogodbe, kot so vsebovani v pobudi, ali vprašanje z materialnimi posledicami, zaprositi vlado za nova stališča ter po potrebi preložiti pogajanja. Kadar vlada oblikuje nova stališča za pogajanja o mednarodni pogodbi, za katere ratifikacijo je pristojen državni zbor, jih predloži v potrditev delovnemu telesu, pristojnemu za zunanjo politiko.

Vodja delegacije potrdi usklajenost besedil mednarodne pogodbe s parafiranjem.

72. člen

(začasna uporaba)

Če je za ratifikacijo mednarodne pogodbe pristojna vlada, sme delegacija z njenim soglasjem sprejeti klavzulo, da se bo pogodba začasno uporabljala pred njeno uveljavitvijo.

73. člen

(podpis pogodbe)

Če je besedilo pogodbe usklajeno s sprejetimi stališči, lahko pooblaščen oseba pogodbo podpiše.

Pooblastilo za pogajanja in podpis mednarodne pogodbe izda minister za zunanje zadeve, če je to potrebno.

Pristojni upravni organ pošlje izvornik podpisane pogodbe ministrstvu za zunanje zadeve.

74. člen

(pridrži)

O pridržku k mednarodni pogodbi in umiku pridržka odloči organ, pristojen za njeno ratifikacijo. Državni zbor lahko za umik pridržka k posamezni mednarodni pogodbi pooblasti vlado.

K mednarodnim pogodbam o človekovih pravicah, ki ne vsebujejo določb o pridržkih, ti niso dopustni.

75. člen

(ratifikacija)

Postopek za ratifikacijo mednarodne pogodbe začne ministrstvo za zunanje zadeve na predlog organa, ki je vodil pogajanja za sklenitev mednarodne pogodbe. Ta ministrstvu skupaj s predlogom za začetek postopka ratifikacije predlo-

ži obrazložen osnutek akta o ratifikaciji z vso potrebno dokumentacijo.

Akt o ratifikaciji vključuje besedilo mednarodne pogodbe v slovenskem in tujem jeziku, vsebuje pa lahko še:

- pridržke in interpretativne izjave k pogodbi,
- določbe o zagotovitvi finančnih sredstev za izvajanje pogodbe,
- naročila glede uskladitve notranjih predpisov z mednarodno pogodbo,
- navodilo pristojnim organom v zvezi z izvajanjem mednarodne pogodbe.

Mednarodne pogodbe ratificira državni zbor, razen tistih, ki jih v skladu s petim odstavkom tega člena ratificira vlada.

V posebej utemeljenih primerih vlada predlog akta o ratifikaciji obravnava prednostno in ga pošlje v državni zbor z zaprosilom za prednostno obravnavo.

Vlada ratificira mednarodne pogodbe, ki:

- urejajo vprašanja, za katera je vlada pristojna po notranjem pravem redu;
- se sklepajo zaradi izvajanja za Republiko Slovenijo obvezujočih aktov mednarodnih organizacij;
- se sklepajo zaradi uresničevanja sklenjenih mednarodnih pogodb;
- jih sklepajo ministrstva o izmenjavi izkušenj in vzdrževanju stikov z ministrstvi drugih držav;
- urejajo vprašanja v zvezi z diplomatskimi in konzularnimi odnosi;
- na področju obrambe ali notranjih zadev pomenijo izvedbo prevzetih obveznosti ali sprejetih odločitev o mednarodnem sodelovanju Republike Slovenije;
- urejajo mednarodno kulturno in znanstveno ter sodelovanje na področju izobraževanja.

Pred ratifikacijo ministrstvo za zunanje zadeve pošlje kopijo besedila mednarodne pogodbe delovnemu telesu državnega zbora, pristojnemu za zunanje zadeve.

Vlada je pristojna za ratifikacijo mednarodnih pogodb iz petega odstavka samo, če ne zahtevajo izdaje novih ali spremembe veljavnih zakonov.

Z zapisniki, programi sodelovanja in drugimi nepogodbenimi mednarodnimi akti, ki jih zaradi izvajanja mednarodnih pogodb sklenejo s temi pogodbami ustanovljena skupna telesa, in s katerimi pogodbenice ne prevzemajo novih pravnih obveznosti, se vlada seznanja in se shranijo ter evidentirajo v ministrstvu za zunanje zadeve.

76. člen

(listine o ratifikaciji ali pristopu)

Listine o ratifikaciji mednarodnih pogodb in pristopu k mednarodnim pogodbam izda predsednik Republike Slovenije.

3. Objava

77. člen

(objava mednarodnih pogodb in drugih aktov)

Mednarodna pogodba se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije v slovensčini in tujem jeziku. Če med jeziki, v katerih je mednarodna pogodba sklenjena, ni slovensčine, se poleg enega tujega jezika objavi tudi njen prevod v slovensčino.

Mednarodna pogodba mora biti objavljena v Uradnem listu Republike Slovenije pred njeno uveljavitvijo po mednarodnem pravu. Obvestilo o začetku in prenehanju veljavnosti se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

V Uradnem listu Republike Slovenije se lahko po sklepu državnega zbora ali vlade objavijo tudi mednarodni akti, ki niso mednarodne pogodbe.

4. Uveljavitev, registracija, hramba, evidenca

78. člen

(uveljavitev)

Mednarodna pogodba začne veljati v Republiki Sloveniji v skladu z določbami same pogodbe in tega zakona. Če mednarodna pogodba ne vsebuje določbe o začetku veljavnosti, začne veljati v Republiki Sloveniji, ko so vse podpisnice pristale, da jih pogodba zavezuje, in v skladu z določbami tega zakona.

79. člen

(registracija, hramba, evidenca)

Za dejanja, potrebna za uveljavitev in registracijo mednarodne pogodbe, skrbi ministrstvo za zunanje zadeve.

Veljavne mednarodne pogodbe in druge mednarodne akte hrani in evidentira ministrstvo za zunanje zadeve.

5. Nasledstvo mednarodnih pogodb

80. člen

(uporaba prava)

Glede nasledstva mednarodnih pogodb se uporabljajo pravila mednarodnega prava, določbe tega poglavja ter drugi predpisi Republike Slovenije.

81. člen

(nasledstvo dvostranskih pogodb)

Ministrstvo za zunanje zadeve opravi konzultacije o nasledstvu dvostranskih mednarodnih pogodb z drugo pogodbenico.

Vlada predloži predlog akta o notifikaciji nasledstva dvostranskih mednarodnih pogodb v sprejem državnemu zboru.

Po sprejemu akta o notifikaciji nasledstva v državnem zboru ministrstvo za zunanje zadeve z drugo pogodbenico sklene dogovor o nasledstvu dvostranskih pogodb.

82. člen

(nasledstvo mnogostranskih pogodb)

Vlada predloži predlog akta o notifikaciji o nasledstvu mnogostranskih mednarodnih pogodb v sprejem državnemu zboru. Ministrstvo za zunanje zadeve notificira nasledstvo depozitarju.

83. člen

(objava)

Seznam nasledenih mednarodnih pogodb z datumom nasledstva ministrstvo za zunanje zadeve objavi v Uradnem listu Republike Slovenije – Mednarodne pogodbe.

6. Izvajanje

84. člen

(izvajanje)

Za izvajanje mednarodnih pogodb skrbi vlada preko pristojnih upravnih organov.

Ministrstva seznanjajo vlado z izvajanjem mednarodnih pogodb s svojega delovnega področja.

Vlada seznanja državni zbor z izvajanjem mednarodnih pogodb.

7. Sprememba in prenehanje mednarodne pogodbe

85. člen

(sprememba mednarodne pogodbe)

Za spremembo mednarodne pogodbe se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za sklepanje mednarodnih pogodb.

86. člen

(odpoved mednarodne pogodbe)

Odpoved mednarodne pogodbe je v pristojnosti vlade.

Za odpoved mednarodne pogodbe, ki jo je ratificiral državni zbor, je potrebno soglasje pristojnega delovnega telesa državnega zbora.

87. člen

(neskladje mednarodne pogodbe z notranjo zakonodajo)

Če so določbe mednarodne pogodbe v nasprotju z zakonom ali drugim predpisom, vlada začne postopek za spremembo ali dopolnitev zakona ali drugega predpisa oziroma za spremembo ali odpoved mednarodne pogodbe.

Do odločitve pristojnega organa se uporablja mednarodna pogodba.

8. Smiselna uporaba določb

88. člen

(smiselna uporaba določb)

Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za sklepanje mednarodnih pogodb na zasedanjih meddržavnih komisij, v mednarodnih organizacijah, na mednarodnih konferencah ali za pristop k mednarodnim pogodbam.

V primeru pristopa k mednarodni pogodbi ali drugega načina, s katerim Republika Slovenija izjavi, da jo zavezuje mednarodna pogodba, predloži ministrstvo za zunanje zadeve na predlog resornega ministrstva v postopek predlog akta o ratifikaciji mednarodne pogodbe ter po sprejemu in objavi akta o ratifikaciji opravi pri depozitarju dejanja, potrebna za uveljavitev mednarodne pogodbe.

VI. DRUGI MEDNARODNI AKTI

89. člen

(sprejetje drugih mednarodnih aktov)

Z zakonom ali uredbo vlade se v Republiki Sloveniji uveljavijo drugi mednarodni akti, ki jih v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, sprejemajo mednarodne organizacije, mednarodne integracije in institucije.

Zakon o zunanjih zadevah – ZZZ-1 (Uradni list RS, št. 45/2001) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

90. člen

(podzakonski predpisi)

Podzakonski predpisi, ki jih predvideva ta zakon, se sprejmejo v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

91. člen

(dokončanje že začelih postopkov)

Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se vodijo po dosedanjih predpisih.

92. člen – upoštevana sprememba iz ZZZ-1A

(pridobitev nazivov)

Uslužbenci v notranji službi, ki opravljajo strokovna dela na področju zunanjih zadev, pridobijo z novo sistematizacijo naslednje nazive:

višji sodelavec	ataše
višji referent	ataše
svetovalec II	III. sekretar
prvi svetovalec	II. sekretar
višji svetovalec	I. sekretar
svetovalec ministra	svetovalec
podsekretar	svetovalec I.
svetovalec vlade	minister svetovalec
državni podsekretar	pooblaščen minister, veleposlanik

Uslužbenci v notranji službi z univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo, ki opravljajo spremljajoče dejavnosti, pridobijo diplomatski naziv, če izpolnjujejo katerega od naslednjih pogojev:

- so najmanj dve leti z diplomatskim ali konzularnim nazivom službovali v tujini;
- so v ministrstvu za zunanje zadeve najmanj dve leti opravljali strokovna dela na področju zunanjih zadev.

93. člen

(razporeditev v notranjo službo)

Pogodbeni diplomat, kot ga določa zakon o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I), ki ob uveljavitvi tega zakona službuje v tujini, ima pravico do razporeditve v notranjo službo pod pogoji iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona.

94. člen – upoštevana sprememba iz ZZZ-1A

(veljavnost predpisov)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati zakon o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 1/91-I), njegovo III. poglavje pa se še naprej uporablja do začetka uporabe zakona o javnih uslužbencih.

Določbe III. dela tega zakona se uporabljajo od dne, ko se začne uporabljati zakon o javnih uslužbencih.

Uredba o plačah, nadomestilih in drugih prejemkih osebja v predstavnih Republike Slovenije v tujini (Uradni list RS, št. 60/92, 42/93, 6/94, 62/96, 29/99 in 42/00) se uporablja do sprejema predpisa iz prvega odstavka 44. člena tega zakona.

95. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o zunanjih zadevah – ZZZ-1A (Uradni list RS, št. 78/2003) vsebuje naslednjo končno določbo:

10. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

VLADA**4930. Uredba o nadzoru tehnične brezhibnosti motornih in priklopnih vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu**

Na podlagi prvega odstavka 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94 – ZODPM, 23/96, 47/97, 23/99 – ZSOVA, 119/00, 30/01 – ZODPM-C in 52/02 – ZDU-1) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO**o nadzoru tehnične brezhibnosti motornih in priklopnih vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu***

1. člen

(vsebina uredbe)

Ta uredba določa vsebino in način opravljanja cestnega nadzora tehnične brezhibnosti motornih in priklopnih vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu (v nadaljevanju: nadzor tehnične brezhibnosti), zbiranje in posredovanje statističnih podatkov o opravljenih nadzorih in obrazec poročila o nadzoru tehnične brezhibnosti vozila.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo za namen te uredbe naslednji pomen:

1. gospodarsko vozilo je motorno vozilo ali skupina vozil, s katerim se opravljajo prevozi v skladu z zakonom o prevozih v cestnem prometu,

2. nadzor tehnične brezhibnosti je nenajavljena in nenapovedana tehnična kontrola gospodarskih vozil, ki se opravlja na javnih ali nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za javni promet v Republiki Sloveniji, in jo opravljajo pristojni organi v okviru z zakonom določenih pristojnosti,

3. poročilo je poročilo o nadzoru tehnične brezhibnosti vozila, katerega obrazec je v prilogi, ki je sestavni del te uredbe,

4. pooblaščenec osebe so policisti, inšpektorji za cestni promet, inšpektorji za tehnične preglede vozil ali tehniki – kontrolorji.

(2) Drugi izrazi imajo v tej uredbi enak pomen, kot jih določajo predpisi o varnosti cestnega prometa, predpisi o javnih cestah in predpisi o prevozih v cestnem prometu.

3. člen

(vsebina nadzora)

Nadzor tehnične brezhibnosti zajema posamezno ali vse naslednje vsebine:

1. vizualno oceno stanja mirujočega gospodarskega vozila,

2. vpogled v zadnje poročilo, izstavljeno skladno s prvim odstavkom 5. člena te uredbe, ali dokazilo o tehničnem pregledu gospodarskega vozila, ali

3. pregled posameznih ali vseh naprav ali opreme, ki jo določa 10. točka poročila, z namenom ugotavljanja njihove tehnične brezhibnosti.

4. člen

(upoštevanje prejšnjih nadzorov)

(1) Preden pooblaščenec oseba opravi celotni nadzor tehnične brezhibnosti, preveri, kdaj je bilo vozilo na tehničnem pregledu, in zahteva od voznika, da izroči na vpogled morebitno zadnje poročilo o nadzoru tehnične brezhibnosti nadziranega gospodarskega vozila.

(2) Pooblaščenec oseba pri preverjanju dokumentov iz prejšnjega odstavka tega člena upošteva tudi druga dokazila, ki zadevajo varnost in tehnično brezhibnost gospodarskega vozila in so jih izdali pristojni organi oziroma organizacije z javnim pooblastilom.

(3) Če pooblaščenec oseba ugotovi, da je bila v zadnjih treh mesecih na gospodarskem vozilu nadzirana posamezna ali vse naprave ali oprema, določene v 10. točki poročila, le-teh ponovno ne preverja, razen če ugotovi očitne napake ali pomanjkljivosti na teh napravah ali opremi.

5. člen

(izpolnjevanje poročila)

(1) Po opravljenem nadzoru tehnične brezhibnosti pooblaščenec oseba izpolni poročilo v dveh izvodih.

(2) Pooblaščenec oseba v 10. točki poročila navede, katera oprema ali naprave so bile pregledane, in posebej označi morebitne pomanjkljivosti.

(3) Izvod poročila mora pooblaščenec oseba izročiti vozniku kontroliranega gospodarskega vozila.

6. člen

(pregled zavornega sistema)

(1) Vsi deli zavornega sistema in naprav za njegovo upravljanje morajo biti v brezhibnem stanju.

(2) Zavorni sistem mora opravljati naslednje zavorne funkcije:

1. delovna zavora gospodarskega vozila mora omogočiti varno, hitro in učinkovito zmanjševanje hitrosti vozila in njegovo popolno zaustavitev, ne glede na obremenjenost vozila in naklon ceste, po kateri vozi,

2. parkirna zavora gospodarskega vozila mora omogočiti zanesljivo mirovanje vozila, ne glede na obremenjenost vozila in naklon ceste.

(3) Pooblaščenec oseba pregleda funkcije zavornega sistema tako, da vizualno pregleda delovanje sestavnih delov zavornega sistema ali izmeri zavorne učinke delovne zavore pri praznem ali obremenjenem gospodarskem vozilu v skladu z določbami predpisa, ki določa način opravljanja tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil.

7. člen

(pregled emisije izpušnih plinov vozil z motorjem na prisilni vžig – bencinskim motorjem)

(1) Če je v gospodarsko vozilo vgrajen štiritaktni Ottov motor, katerega izpušni plini se ne uravnavajo s sodobno napravo za čiščenje izpušnih plinov, kot je tristezni katalizator z lambda sondo, se opravi pregled emisije izpušnih plinov na enega izmed naslednjih načinov:

* Ta uredba povzema vsebino Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o cestnem pregledu tehnične brezhibnosti gospodarskih vozil, ki krožijo v Skupnosti (2000/30/EC), in Direktive Komisije o omejitvah hitrosti in emisijah izpušnih plinov gospodarskih vozil (2003/26/EC).

1. pregled tesnosti izpušnega sistema, vizualni pregled sistema za uravnavanje izpušnih plinov in njegovih sestavnih delov,

2. merjenje koncentracije ogljikovega monoksida (CO) v izpušnih plinih pri prostem teku motorja v skladu z določbami predpisa, ki določa način opravljanja tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, pri čemer morajo gospodarska vozila glede sestave izpušnih plinov izpolnjevati minimalne zahteve, ki jih je določil proizvajalec. Če referenčnih vrednosti za posamezno gospodarsko vozilo ni na razpolago, koncentracija CO ne sme preseči najvišje predpisane vrednosti.

(2) Če je v gospodarsko vozilo vgrajen štiritaktni Ottov motor, katerega izpušni plini se uravnavajo s sodobno napravo za čiščenje izpušnih plinov, kot je tristezni katalizator z lambda sondo, se opravi pregled emisije izpušnih plinov na enega izmed naslednjih načinov:

1. pregled tesnosti izpušnega sistema, vizualni pregled sistema za uravnavanje izpušnih plinov in njegovih sestavnih delov,

2. merjenje koncentracije ogljikovega monoksida (CO) v izpušnih plinih pri prostem teku motorja in pri povšanem prostem teku ter določitev faktorja lambda pri povšanem prostem teku motorja v skladu z določbami predpisa, ki določa način opravljanja tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, pri čemer morajo gospodarska vozila glede sestave izpušnih plinov izpolnjevati minimalne zahteve, ki jih je določil proizvajalec. Če referenčnih vrednosti za posamezno gospodarsko vozilo ni na razpolago, koncentracija CO ne sme preseči najvišje predpisane vrednosti.

8. člen

(pregled emisije izpušnih plinov vozil z motorjem na kompresijski vžig – dizelskih motorjev)

(1) Na vozilih z vgrajenim motorjem na kompresijski vžig (dizelskim motorjem) se opravi pregled emisije izpušnih plinov na enega izmed naslednjih načinov:

1. pregled tesnosti izpušnega sistema, vizualni pregled sistema za uravnavanje izpušnih plinov in njegovih sestavnih delov,

2. merjenje koeficientov motnosti (k) izpušnih plinov (dimnosti) v skladu z določbami predpisa, ki določa način opravljanja tehničnih pregledov motornih in priklopnih vozil, pri čemer morajo gospodarska vozila glede sestave izpušnih plinov izpolnjevati minimalne zahteve, ki jih je določil proizvajalec. Če referenčnih vrednosti za posamezno gospodarsko vozilo ni na razpolago, dimljenje ne sme preseči najvišje predpisane vrednosti.

(2) Za gospodarska vozila, registrirana pred 1. 1. 1980, se zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne uporabljajo.

9. člen

(pregled omejilnikov hitrosti)

Na vozilih z vgrajenim omejilnikom hitrosti se opravi pregled te naprave na naslednji način:

1. pregled ustreznosti vgraditve, če je to mogoče,
2. kontrola veljavnosti ploščice omejilnika hitrosti,
3. kontrola plombe ali druge zaščite zoper nepooblaščen uporabo omejilnika hitrosti, če je to izvedljivo,

4. kontrola delovanja omejilnika hitrosti, če je to mogoče.

10. člen

(ukrepi pooblaščenih oseb)

Če pooblašcene osebe pri nadzoru tehnične brezhibnosti ugotovijo pomanjkljivosti na napravah ali opremi gospodarskega vozila, v zvezi s tem izvedejo nadaljnje ukrepe, določene v materialnih predpisih, ki določajo njihova pooblastila.

11. člen

(evidenca)

(1) Organi ali organizacije, katerih pooblašcene osebe lahko opravljajo nadzor tehnične brezhibnosti, zbirajo, obdelujejo in posredujejo osebne in druge podatke v zvezi z opravljenimi nadzori tehnične brezhibnosti v skladu z zakonom o varstvu osebnih podatkov ter podzakonskimi akti s področja varstva osebnih podatkov.

(2) V evidenco, ki jo vodijo organi na podlagi materialnih predpisov, se vnašajo vsi podatki iz poročila.

(3) Podatki iz drugega odstavka se izbrisejo iz evidence po preteku dveh let, šteto od dneva nadzora tehnične brezhibnosti.

(4) Izpise in izvode obrazcev hrani organ ali organizacija v skladu s predpisi o arhiviranju in pisarniškem poslovanju.

12. člen

(poročanje)

(1) Organi ali organizacije iz prvega odstavka 11. člena te uredbe so dolžne za preteklo leto najkasneje do 15. februarja posredovati ministrstvu, pristojnemu za promet, naslednje statistične podatke o opravljenih nadzorih tehnične brezhibnosti:

1. število nadziranih gospodarskih vozil, razvrščenih po kategorijah, ki so določene v 6. točki poročila, in državi, kjer je to vozilo registrirano, in

2. število opravljenih kontrol in ugotovljenih nepravilnosti na napravah in opremi, določeni v 10. točki poročila.

(2) Ministrstvo, pristojno za promet, je dolžno vsaki dve leti najkasneje do 31. marca posredovati zbrane statistične podatke iz prejšnjega odstavka Evropski komisiji.

13. člen

(prehodna in končna določba)

(1) Statistični podatki iz 11. člena te uredbe se začnejo zbirati in so predmet statističnih obdelav z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

(2) Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

Št. 342-12/2003-1

Ljubljana, dne 6. novembra 2003.

EVA 2001-1711-0035

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.

Predsednik

Priloga

Poročilo o nadzoru tehnične brezhibnosti vozila

1. Kraj nadzora:
2. Datum:
3. Čas:
4. Oznaka države in registrska številka motornega vozila:
.....
5. Oznaka države in registrska številka pol/priklopnega vozila:
.....
6. Vrsta vozila:

a) ☐ lahko tovorno vozilo (od 3,5 do 12 t) (motorno vozilo z najmanj štirimi kolesi, namenjeno prevozu tovora, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 t in ne presega 12 t, kategorija N2)	e) ☐ težko tovorno vozilo (nad 12 t) (motorno vozilo z najmanj štirimi kolesi, namenjeno prevozu tovora, katerega največja dovoljena masa presega 12 t, kategorija N3)
b) ☐ priklopnik (vozilo namenjeno temu, da ga vleče drugo motorno vozilo, razen polpriklopnikov, in se uporablja za prevoz tovora; priklopna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 3,5 T in ne presega 10 t – kategorija O3; priklopna vozila, katerih največja dovoljena masa presega 10 t – kategorija O4)	f) ☐ polpriklopnik (vozilo, namenjeno prevozu tovora, ki je konstruirano tako, da se s sprednjim delom opira na vlačilec, kategoriji O3 in O4)
c) ☐ skupina vozil (motorno vozilo, namenjeno za prevoz blaga, katerega največja dovoljena masa presega 3,5 t (kategoriji N2 in N3) povezano s priklopnim vozilom (kategoriji O3 in O4))	g) ☐ sedlasti vlačilec (motorno vozilo, ki vleče polpriklopnik)
d) ☐ avtobus (motorno vozilo z najmanj štirimi kolesi, namenjeno prevozu oseb, ki ima poleg voznikovega sedeža še več kot osem sedežev, kategorija M2 in M3)	i) ☐ osebni avtomobil (taxi prevozi)

7. Podjetje, ki opravlja prevoz/naslov:
8. Država:
9. Priimek in ime ter datum rojstva voznika:

10. Kontrolni seznam

	Pregledano	Ni pregledano	Ugotovljena pomanjkljivost
a) zavorni sistem (6. člen uredbe)	☐	☐	☐
b) izpušni sistem (7. in 8. člen uredbe)	☐	☐	☐
c) motnost izpušnih plinov (dizel) (8. člen uredbe)	☐	☐	☐
d) plinaste emisije izpušnih plinov (bencin, naravni plin ali utekočinjeni naftni plin-LGP) (7. člen uredbe)	☐	☐	☐
e) naprave za upravljanje	☐	☐	☐
f) svetlobna oprema	☐	☐	☐
g) pnevmatike in platišča	☐	☐	☐
h) obese koles (vidne okvare)	☐	☐	☐
i) šasija (vidne okvare)	☐	☐	☐
j) tahograf (vgradnja)	☐	☐	☐
k) omejilnik hitrosti (vgradnja in delovanje)	☐	☐	☐
l) puščanje olja in/ali goriva	☐	☐	☐

11. Ukrepi:

- Izločitev vozila iz prometa
- Odreditev tehničnega pregleda
- Odvzem nalepke za tehnični pregled

12. Opombe:

.....

13. Organ, katerega pooblaščenca oseba je opravila nadzor, in priimek in ime pooblaščenca osebe:

.....

.....

Žig

Podpis pooblaščenca osebe

.....

MINISTRSTVA

4931. Pravilnik o kakovosti banan

Na podlagi drugega odstavka 37. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1 in 58/02 – ZMR-1) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v soglasju z ministrom za zdravje

PRAVILNIK o kakovosti banan

1. člen

(splošna določba)

(1) Ta pravilnik določa minimalno kakovost za sveže plodove sort banan, ki so v prometu in so vzgojene iz banan *Musa* spp., katerih glavne skupine, podskupine in glavne sorte so navedene v prilogi, ki je sestavni del tega pravilnika (v nadaljnjem besedilu: plodovi banan).

(2) Ta pravilnik se ne uporablja za plodove banan, namenjenih za industrijsko predelavo.

2. člen

(minimalne zahteve glede kakovosti)

(1) Plodovi banan morajo biti:

- zeleni in nezreli,
- nepoškodovani,
- čvrsti,
- zdravi (plodovi, ki gnijejo ali se kvarijo, tako da niso primerni za uživanje, morajo biti izločeni),
- čisti (brez tujih vidnih delcev),
- brez škodljivih organizmov,
- brez poškodb, ki jih povzročajo škodljivi organizmi,
- brez poškodb peclja, ki ne sme biti upognjen, poškodovan od gliv ali izsušen,
- brez pestiča,
- brez deformacij ali nenormalne ukrivljenosti posameznih plodov,
- brez mehanskih poškodb,
- brez poškodb zaradi prenizke temperature,
- suhi (brez odvečne zunanje vlage),
- brez tujega vonja oziroma okusa,
- ustrezno razviti in zreli, da lahko prenesejo prevoz in rokovanje.

(2) Plodovi banan morajo prispeti v namembni kraj v takšnem stanju, da lahko pri dozorevanju dosežejo ustrezno stopnjo zrelosti.

(3) Šop plodov banan mora izpolnjevati še naslednje zahteve:

- imeti mora dovolj velik del venca sortno značilne barve, zdrav in brez glivične okužbe,
- odrezan mora biti z gladkim rezilom, ne sme biti poševno prirezan ali razcepljen, pecelj ne sme biti razcefran.

3. člen

(razredi banan)

Plodovi banan se uvrstijo v tri razrede:

- razred ekstra,
- razred I in
- razred II.

4. člen

(razred ekstra)

V razred ekstra se uvrstijo plodovi banan odlične kakovosti, če poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

– oblika in razvitost plodov banan mora biti značilna za sorto oziroma komercialni tip pri katerem sta oblika in razvitost plodov banan značilna za določeno pridelovalno območje (v nadaljnjem besedilu: komercialni tip);

– plodovi banan morajo biti nepoškodovani, imajo pa lahko majhne površinske madeže, ki ne presegajo 1 cm² površine plodu banan, pri čemer madeži ne smejo poslabšati celotnega izgleda šopa, kakovosti, sposobnosti ohranjanja kakovosti in predstavitve v enoti pakiranja.

5. člen

(razred I)

V razred I se uvrstijo plodovi banan dobre kakovosti, če poleg minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika izpolnjujejo še naslednje zahteve:

– oblika in razvitost plodov banan mora biti značilna za sorto oziroma značilna za komercialni tip plodov banan;

– plodovi banan razreda I imajo lahko le manjše pomanjkljivosti v obliki in manjše površinske poškodbe kože, ki nastanejo zaradi drgnjenja ter druge manjše površinske madeže, ki ne presegajo 2 cm² površine plodu banan, če ti ne vplivajo na zunanji videz plodov banan oziroma izgled celotnega šopa, na kakovost in sposobnost ohranjanja kakovosti ter na predstavitve v enoti pakiranja. Poškodbe plodu banan ne smejo segati do mesa plodu banan.

6. člen

(razred II)

(1) V razred II se uvrstijo plodovi banan, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz 2. člena tega pravilnika, ne izpolnjujejo pa zahtev za uvrstitev v razred ekstra ali razred I.

(2) Plodovi banan razreda II imajo lahko pomanjkljivosti v obliki, ter poškodbe kože, nastale zaradi drgnjenja ali drugih razlogov, vendar poškodovana površina ne sme presegati 4 cm² površine ploda, pri čemer morajo plodovi banan ohraniti bistvene lastnosti glede kakovosti, sposobnosti ohranjanja kakovosti in predstavitve v enoti pakiranja. Poškodbe plodu banan ne smejo segati do mesa plodu banan.

7. člen

(velikost)

(1) Velikost plodov banan se določi tako, da se izmeri:

– v centimetrih dolžino užitnega dela mesa značilnega plodu banane, izmerjeno na izbočeni strani plodu banane od konca cveta do korena peclja;

– v milimetrih debelino značilnega plodu banane, izmerjeno med bočnima stranema na sredini plodu banane.

(2) Značilen plod banane za izmero dolžine in debeline je:

- srednji plod banane v zunanji vrsti šopa,
- plod banane zraven mesta, kjer se šop preseka, v zunanji vrsti šopa.

(3) Minimalna dolžina plodu banane, ki se sme tržiti je 14 cm, minimalna debelina plodu banane pa 27 mm.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se lahko tržijo plodovi banan z Madeire, Azorov, Algarva, Krete in Lakonije, ki so krajši od 14 cm in se po kakovosti razvrstijo v razred II.

8. člen

(odstopanja od kakovosti)

Vsaka enota pakiranja plodov banan lahko vsebuje naslednje odstotke plodov banan po številu oziroma masi, ki ne izpolnjuje s tem pravilnikom določenih zahtev glede kakovosti za posamezni razred:

– pri razredu ekstra največ 5% plodov banan, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred ekstra, izpolnjujejo pa zahteve za razred I oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred I;

– pri razredu I največ 10% plodov banan, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred I, izpolnjujejo pa zahteve za razred II oziroma so v mejah dovoljenih odstopanj za razred II;

– pri razredu II največ 10% plodov banan, ki ne izpolnjujejo zahtev za razred II oziroma minimalnih zahtev iz 2. člena tega pravilnika, vendar ti plodovi banan ne smejo biti vidno prizadeti zaradi gnilobe oziroma na drug način tako spremenjeni, da niso primerni za uživanje.

9. člen
(odstopanja glede velikosti)

Vsaka enota pakiranja plodov banan vseh razredov lahko vsebuje največ 10% plodov banan, po številu oziroma masi, ki ne izpolnjujejo zahtev glede velikosti plodov banan iz 7. člena tega pravilnika, pri čemer lahko velikost posameznega plodu banane odstopa za največ 1 cm od minimalne dolžine 14 cm.

10. člen
(izenačenost)

(1) Vsebina vsake enote pakiranja plodov banan mora biti izenačena, tako, da vsebuje le plodove banan istega porekla, sorte oziroma komercialnega tipa in kakovosti.

(2) Vidni del vsebine vsake enote pakiranja mora biti reprezentativen za celotno vsebino.

11. člen
(pakiranje)

(1) Plodovi banan morajo biti pakirani tako, da so ustrezno zaščiteni pred zunanjimi vplivi.

(2) V enoti pakiranja plodov banan ne sme biti tujih snovi.

(3) Plodovi banan morajo biti pakirani v šopih z najmanj štirimi plodovi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je v enoti pakiranja v eni vrsti lahko največ en šop s tremi plodovi banan, ki pa morajo imeti enake sortne značilnosti kot drugi plodovi banan v tej enoti pakiranja.

(5) Dovoljeni so tudi šopi, kjer manjkata največ dva plodova banan, pod pogojem, da pecelj ni odtrgan, ampak odrezan, in da sosednji plodovi banan niso poškodovani.

12. člen
(označevanje)

Na vsaki enoti pakiranja plodov banan mora biti na isti zunanji strani čitljivo in neizbrisljivo označeno:

- vrsta sadja ("banane"),
- sorta ali komercialni tip,
- poreklo (območje oziroma država proizvajalca),
- ime in naslov oziroma firma in sedež proizvajalca ali tistega, ki plodove banan pakira; v primeru uvoza ime in naslov oziroma firma in sedež prodajalca v Sloveniji ter ime in naslov ali država proizvajalca,
- razred,
- neto masa,
- velikost, izražena z najmanjšo dolžino, lahko pa tudi z največjo dolžino.

13. člen
(prenehanje uporabe)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se prenehajo uporabljati določbe pravilnika o kakovosti sadja, vrtnin in gob (Uradni list SFRJ, št. 29/79, 53/87 37/88 in Uradni list RS, št. 1/95 – ZStA, 30/99, 56/99 – ZTZPUS, 71/00, 86/00 in 4/02), ki se nanašajo na kakovost banan.

14. člen
(končna določba)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in preneha veljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

Št. 321-02-183/2003
Ljubljana, dne 18. septembra 2003.
EVA 1998-2311-0164

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
mag. Franc But l. r.

Soglašam!

Minister za zdravje
dr. Dušan Keber l. r.

PRILOGA

Seznam glavnih skupin, podskupin in glavnih sort banan Musa spp.

Skupina	Podskupina	Glavne sorte
AA	Sweet fig	Sweet fig, Pisang Mas, Amas Datil, Bocadilo
AB	Ney-Poovan	Ney-Poovan, Safet Velchi
AAA	Cavendish	Dwarf Cavendish Giant Cavendish Lacatan Poyo (Robusta) Williams Americani Valery Arvis
	Gros Michel	Gros Michel ("Big Mike")
	Pink fig	Highgate Figue Rose Figue Rose Verte
AAB	Ibota Fig apple Pome (Prata)	Fig apple, Silk Pacovan Prata Ana
	Mysore	Mysore, Pisang Ceylan, Gorolo

USTAVNO SODIŠČE

4932. Odločba o razveljavitvi 107. člena Zakona o medijih

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo družb POP TV, d.o.o., Ljubljana, ki jo zastopa direktor Janez Ujčič, in Kanal A, d.o.o., Ljubljana, ki jo zastopa predsednik uprave Branko Čakarmiš, na seji dne 6. novembra 2003

odločilo:

107. člen Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 35/01 in 62/03) se razveljavi.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnici sta izdajateljici televizijskih programov. Zato sta na podlagi 107. člena Zakona o medijih (v nadaljevanju: ZMed) zavezanki za plačilo pristojbine za razširjanje programskih vsebin. Ker menita, da predstavlja uvedena pristojbina obdavčitev, zatrjujeta neskladje s členi 2, 39, 74, 87, 120 in 147 Ustave. Za neskladje s 147. členom Ustave naj bi šlo, ker višina obremenitve iz Zakona ni jasno razvidna. Ker naj zaradi tega zavezanci bremena ne bi mogli predvideti oziroma načrtovati vnaprej, naj bi šlo tudi za neskladje z 2. členom Ustave. Prav tako naj izpodbijana določba na zakonodajni ravni ne bi urejala bistvenih elementov obdavčitve, kot je npr. osnova za obračun obveznosti, temveč to v neskladju s 87. in 120. členom Ustave prepušča podzakonskemu urejanju. Posledično naj bi zaradi tega izvršna oblast s finančnimi pritiski lahko v neskladju z 39. členom Ustave omejevala delovanje medijev. Za neskladje s 74. členom Ustave pa naj bi šlo, ker je za posamezne izdajatelje televizijskih programov predvidena možnost plačevanja pristojbine po znižani stopnji.

2. Državni zbor je v odgovoru najprej poudaril, da je ZMed v primerjavi s prejšnjimi predpisi natančnejši, strožji in harmoniziran z zahtevami evropskega pravnega reda, kar za izdajatelje elektronskih medijev pomeni večje programske obveznosti in zahteve. Zato je bil ustanovljen sklad, v katerem se bodo zbirala sredstva za državno podporo razvoju avdiovizualne produkcije na področju medijev. V nadaljevanju pa je navedel, da zakonska nedoločenost višine pristojbine ni v neskladju z Ustavo. Bistveno naj bi bilo, da je obveznost uvedena z zakonom, v katerem so določeni še zavezanci ter predmet obveznosti, kakor tudi osnovni kriteriji, ki jih mora Vlada spoštovati. Glede položaja posameznih izdajateljev televizijskih programov nasprotni udeleženec potrjuje ugodnejšo obravnavo nekaterih, kar naj bi bila oblika državne spodbude, naravnane tudi na izvajanje pravice do svobode izražanja. Vendar naj bi neodvisno od tega sredstva iz sklada lahko pridobili vsi, ki pripravljajo programske vsebine v javnem interesu oziroma razvijajo svojo tehnično infrastrukturo.

B)

3. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo. Ker so bili izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena Zakona o Ustavem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS), je Ustavno sodišče po sprejemu pobude takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

4. Država je z izpodbijanim 107. členom ZMed za izdajatelje radijskih in televizijskih programov predpisala dajatev za razširjanje programskih vsebin (prvi odstavek).¹ Opredelila jo je kot pristojbino, čemur pobudnici nasprotujeta, saj menita, da gre za davek, ki ni predpisan v skladu z Ustavo. Iz navedenega nasprotovanja izhaja, da je sporna že sama vrsta predpisane dajatve. Zaradi tega je treba izpodbijano dajatev najprej opredeliti glede na njeno vsebino, torej neodvisno od njenega poimenovanja. Presoja skladnosti posameznih uveljavljenih dajatev z Ustavo je namreč odvisna tudi od vsebine dajatve, saj veljajo (kot to izhaja iz ustaljene ustavnosodne presoje) pri predpisovanju davkov za zakonodajalca drugačne zahteve kot pri predpisovanju drugih dajatev, zlasti z vidika posameznih vsebin dajatve, ki morajo biti pri davku razvidne že iz zakona (glej 7. točko obrazložitve te odločbe), medtem ko so te pri drugih dajatvah lahko urejene tudi s podzakonskimi predpisi.

5. Bistvena razlika med davki in pristojbinami (taksami) je v tem, da plačnik davka ne dobi neke neposredne protidajatve oziroma storitve, medtem ko je plačnik pristojbine do nje upravičen, saj predstavlja pristojbina v nekem smislu plačilo za protidajatev oziroma storitev. Glede na navedeno je torej uvrstitev izpodbijane dajatve med pristojbine odvisna od tega, ali zavezanec zaradi njenega plačila prejme neko odmeno.

6. Iz ZMed izhaja, da je izpodbijana dajatev prihodek državnega proračuna, ki se usmerja za namene proračunskega sklada za avdiovizualne medije (drugi odstavek 107. člena), tako da se z njo, kot enim izmed virov financiranja tega proračunskega sklada, izvaja državna podpora razvoju avdiovizualne produkcije na področju medijev (prvi in tretji odstavek 110. člena). Vendar pa te podpore ne prejme vsak plačnik pristojbine za razširjanje programskih vsebin. Iz petega odstavka 110. člena ZMed² oziroma iz veljavne Uredbe o izvedbi rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunske postavke za avdiovizualne medije (Uradni list RS, št. 52/03 – v nadaljevanju: Uredba) je namreč razvidno, da prejme sredstva državne podpore le tisti, ki je na javnem razpisu uspešen, se pravi, da je z odločbo odločeno o sprejemu njegovega projekta v financiranje (12. člen Uredbe). Navedeno pomeni, da zavezanec zaradi samega plačila pristojbine ne prejme neke odmene, ampak mora za njeno pridobitev ne le konkurirati na javnem razpisu, temveč na njem tudi uspeti. Zaradi tega tako izpodbijane dajatev ni šteti za pristojbino, temveč – ker avtomatična posledica njenega plačila ni neka neposredna protidajatev oziroma storitev – za davek.

7. Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da mora biti davek skladno s 147. členom Ustave predpisan z zakonom tako, da je že iz zakona razvidno in predvidljivo, kaj država zahteva od davkoplačevalca (glej 9. točko obrazložitve odločbe št. U-I-296/95 z dne 27. 11. 1997, Uradni list RS, št. 82/97 in OdlUS VI, 157). Navedene zahteve pa izpodbijani 107. člen ZMed ne izpolnjuje. Zakonodajalec je namreč opredelil posameznih elementov obdavčitve, ki

¹ V drugem odstavku 107. člena ZMed je predpisano, da je pristojbina prihodek državnega proračuna, ki se usmerja za namene proračunskega sklada za avdiovizualne medije iz 110. člena ZMed, v tretjem odstavku 107. člena ZMed pa je dano pooblastilo Vladi za določitev plačevanja pristojbine po znižani stopnji.

² Peti odstavek 110. člena ZMed se glasi: "Na predlog pristojnega ministra Vlada določi način, postopek, pogoje in merila za izvedbo rednega letnega javnega razpisa za sofinanciranje projektov iz proračunskega sklada za avdiovizualne medije, v skladu s tem zakonom in z zakonom o uresničevanju javnega interesa na področju kulture."

spadajo v zakonsko materijo opredelitve davkov (predmet obdavčitve, zavezanec, osnova in stopnja), prepustil ureditvi s podzakonskim predpisom, namesto da bi jih uzakonil sam (nato pa, če bi se odločil za podrobnejše podzakonsko urejanje, izvršni oblasti dal napotke, usmeritve in okvire za predpisovanje vsebin in količin obdavčenja v zakonsko določenih okvirih). Tako pa izpodbijana določba le uvaja dajatve ter opredeljuje zavezanca in posamezne druge značilnosti (vpliv velikosti območja, ki se pokriva s programskimi vsebinami in število prebivalcev na pokrivanem območju oziroma opredeljuje dajatev kot namenski vir državnega proračuna), iz katerih je sicer določljiva davčna osnova, ne pa tudi stopnja oziroma višina dajatve. To naj bi na podlagi izrecnega zakonskega pooblastila določila Vlada s podzakonskim aktom, za katerega pa v zakonu ni vsebinskega okvira. Ker zaradi tega iz izpodbijane zakonske določbe ni razvidno in predvidljivo, kaj država zahteva od zavezanca, ta ni v neskladju zgolj s 147. členom Ustave, temveč tudi z 2. členom Ustave. Glede na to je Ustavno sodišče 107. člen ZMed razveljavilo, ne da bi ocenilo še posamezne druge očitke pobudnic.

C)

8. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo z osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasovala sodnica Modrijan.

Št. U-I-181/01-12

Ljubljana, dne 16. novembra 2003.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

4933. Odločba o razveljavitvi 4. člena Odloka o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v Mestni občini Kranj v delu, ki pod zaporedno številko 121 z oznako JP684110 opredeljujejo lokalno cesto Predoslje–Brdski mlin v dolžini 98 metrov

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na pobudo Jožeta Dolharja iz Predoselj, na seji dne 6. novembra 2003

odločilo:

Člen 4. Odloka o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v Mestni občini Kranj (Uradni list RS, št. 113/2000) se v delu, ki pod zaporedno številko 121 z oznako JP684110 opredeljuje lokalno cesto Predoslje–Brdski mlin v dolžini 98 metrov, razveljavi.

Obrazložitev

A)

1. Pobudnik izpodbija 4. člen Odloka o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v Mestni občini Kranj (v nadaljevanju: Odlok) v delu, ki pod zaporedno številko 121 opredeljuje cesto Predoslje–Brdski mlin. Navaja, da bi se morala sporna cesta končati pred mostom čez potok Belco, torej ne bi smela teči čez ta most do vogala hiše št. 21.

Njeno podaljšanje naj bi predstavljalo funkcionalno zemljišče njegove domačije in dostopno pot do nje (parc. št. 31 k.o. Predoslje), kar je v njegovi lasti. Ustavno sodišče naj bi v odločbi št. U-I-87/91 z dne 28. 1. 1993 (Uradni list RS, št. 8/93 in OdlUS II, 10) že odločilo, da je uvrščanje poti v zasebni lasti med javne poti v neskladju s 33. in z 69. členom Ustave. Lastninska pravica naj bi se lahko pridobila le na podlagi pravnega posla ali na drug ustrezen, z zakonom določen način, vendar Mestna občina v njegovem primeru takšne pravne podlage nima.

2. Mestna občina odgovarja, da je bil Odlok sprejet na podlagi katastra cest in njihovega kartografskega prikaza, ki podatkov o zemljiščih nista obsegala, ker tega predpis o merilih za kategorizacijo javnih cest ni terjal. Pobudniku naj bi obljubili, da bodo napako pri kategorizaciji ceste (v dolžini 22 ali 23 metrov) odpravili tako, da bodo sprejeli spremembo Odloka, saj ne gre zgolj za njegov redakcijski popravek, ker je treba spremeniti podatke o poteku, koncu in dolžini te ceste. V Mestni občini naj bi bilo več kot sedemsto cest in pri strokovnem delu so ugotovili številne napake, ki jih želijo odpraviti istočasno. Mestni svet naj bi na predlog Župana enkrat letno določal spremembe pri kategorizaciji cest, vendar bodo že oktobra 2001 na obravnavani cesti postavili prometni znak "slepa ulica" in dopolnilno tablo "promet mogoč do mostu".

3. Na poziv Ustavnega sodišča je pobudnik dne 8. 9. 2003 odgovoril, da Mestna občina zelo dolgo pripravlja spremembe Odloka, vendar končnega roka za njihov sprejem ni. Pobudnik dokazuje, da je tudi morebitni prometni znak mogoče odstraniti, hkrati pa ne zagotavlja, da cesta ni v javni rabi, saj le promet na njej ni dovoljen. Nekateri naj bi imeli interes, da njegovo zemljišče izkoriščajo za svoje namene, zato vztraja pri pobudi.

B)

4. Iz zemljiškoknjižnega izpiska in iz katastrskega načrta, ki ju je priložil pobudnik, izhaja, da del sporne ceste poteka po nepremičnini parc. št. 31. k.o. Predoslje, ki je v lasti pobudnika, zato ta izkazuje pravni interes. Ustavno sodišče je pobudo sprejelo in glede na izpolnjene pogoje po četrtem odstavku 26. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) takoj nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

5. Odlok določa občinske ceste po njihovih kategorijah in namenu uporabe glede na vrsto cestnega prometa, ki ga prevzemajo, ter občinske kolesarske poti (1. člen). V 4. členu med lokalne ceste med naselji v Mestni občini ter ceste med naselji v Mestni občini in naselji v sosednjih občinah uvršča pod zaporedno številko 121 cesto Predoslje–Brdski mlin, ki se konča kot Z – hiša 21 in je dolga 98 metrov. Del te ceste leži na zemljišču, ki je v lasti pobudnika.

6. Ustava v 69. členu določa, da je razlastitev (odvzem ali omejitev lastninske pravice v javno korist) mogoča le proti nadomestilu v naravi ali proti odškodnini in pod pogoji, ki jih določa zakon. S tem členom Ustava zaradi zagotovitve javne koristi kljub ustavnopravnemu varstvu lastninske pravice, ki jo zagotavlja 33. člen Ustave, omogoča odvzem ali omejitev lastninske pravice na nepremičnini. Pri razlastitvi gre torej za poseg v lastninsko pravico v postopku, ki ga predpisuje Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 – v nadaljevanju: ZUreP-1), v času vložitve pobude pa ga je predpisoval Zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 – v nadaljevanju: ZSZ). Gre za postopek, v katerem se za konkreten primer ugotovi, ali so izpolnjeni zakonski pogoji za razlastitev, in v katerem so zagotovljeni tudi sodno varstvo ter nadomestilo v naravi ali odškodnina.

7. Pojem in status javnih cest ureja 2. člen Zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 – v nadaljevanju: ZJC). Javne ceste so prometne površine splošnega pomena za cestni promet, ki jih lahko vsak prosto uporablja na način in pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo javne ceste in varnost prometa na njih. V prvem odstavku 3. člena ZJC je določeno, da so državne ceste v lasti Republike Slovenije, občinske pa v lasti občine. Javna cesta pa ne more biti na zemljišču v zasebni lasti, ne da bi bil prej z lastnikom sklenjen pravni posel za pridobitev zemljišča ali zoper njega izveden razlastitveni postopek.

8. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-87/91 že odločilo, da podzakonski akt z razglasitvijo javne poti ne more imeti razlastitvenega učinka, ker je to v nasprotju s 33. členom Ustave. Takšen učinek sta imeli določbi 137. člena ZK in 85. člena ZJC, ki ju je Ustavno sodišče razveljavilo z odločbo št. U-I-224/00 z dne 9. 5. 2002 (Uradni list RS, št. 50/02 in OdlUS XI, 73), saj sta ne glede na to, da sta urejali vpis v zemljiško knjigo, pomenili, da bi država ali občina zaradi dejstva, da je bilo zemljišče uporabljeno za cesto, z vpisom javnega dobra v zemljiško knjigo pridobili lastninsko pravico tudi na zemljiščih v zasebni lasti, čeprav jih pred tem nista pridobili s pravnim poslom ali po zakonito izvedenem razlastitvenem postopku.

9. V obravnavanem primeru s pobudnikom ni bil sklenjen pravni posel za pridobitev zemljišč s strani Mestne občine. Zoper njega tudi ni bil izveden postopek razlastitve po določbah ZSZ (oziroma ZUreP-1). Zato je 4. člen Odloka v izpodbijanem delu v neskladju z 69. členom Ustave. Ker ta del 4. člena Odloka nezakonito posega v lastninsko pravico, je v neskladju tudi s 33. členom Ustave. Ustavno sodišče je zato izpodbijani del 4. člena Odloka razveljavilo.

C)

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi tretjega odstavka 45. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukič ter sodnice in sodniki dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. U-I-186/01-12

Ljubljana, dne 6. novembra 2003.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukič l. r.

4934. Odločba o razveljavitvi odločbe Senata za prekrške in odločbe Sodnika za prekrške Postojna

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji dne 6. novembra 2003

o d l o č i l o:

1. Odločba Senata za prekrške št. Pp-4014/2003 z dne 23. 4. 2003 in odločba Sodnika za prekrške Postojna št. P-1028/2001 z dne 7. 3. 2002 se razveljavita.

2. Zadeva se vrne Sodniku za prekrške Postojna v novo odločanje.

O b r a z l o ž i t e v

A)

1. Pritožnik je bil s prvostopenjsko odločbo o prekršku spoznan za odgovornega storitve prekrška po Zakonu o dimnikarski službi (Uradni list SRS, št. 16/74 in nasl. – ZDimS). Izrečena mu je bila denarna kazen 15.000 SIT in naloženo plačilo povprečnine v znesku 7.000 SIT. Senat za prekrške je njegovo pritožbo zoper prvostopenjsko odločbo zavrnil.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev 14., 22., 23. in 25. člena Ustave. Odločanje Senata za prekrške naj bi odstopalo od sodne prakse, obrazložitev odločbe naj bi bila nezadostna in neprepričljiva, s tem pa tudi napačna, arbitrarna in samovoljna. Člen 23 Ustave (pravica do sodnega varstva) naj bi bil kršen, ker sta predlagateljica postopka in sodnica za prekrške sestri, torej v sorodstveni zvezi, zaradi katere bi morala biti sodnica za prekrške izločena. Pritožnik zatrjuje tudi kršitev procesnih in materialnih določb. Drugostopenjska odločba naj bi bila pritožniku vročena prepozno, to je mesec dni po zastaranju prekrška oziroma po seji Senata za prekrške. Pritožnik ne verjame v datum, ko naj bi Senat za prekrške o pritožbi odločil.

B)

3. Senat Ustavnega sodišča je s sklepom št. Up-572/03 z dne 30. 9. 2003 ustavno pritožbo sprejel v obravnavo. Ustavna pritožba je bila v skladu z določbo 56. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju: ZUstS) poslana Senatu za prekrške in Sodniku za prekrške Postojna, ki nanjo nista odgovorila.

4. Iz pravice do nepristranskega sojenja po prvem odstavku 23. člena Ustave med drugim izhaja tudi zahteva, da sodnik s stranko ali s spornim predmetom ne sme biti povezan tako, da bi to lahko povzročilo ali pa vsaj ustvarilo upravičen dvom v objektivno in nepristransko odločanje sodnika. Ker so zakonske določbe o izločitvi sodnika neposredno namenjene uresničevanju ustavne pravice do nepristranskega sojenja, lahko na podlagi ustavne pritožbe morebitne kršitve v zvezi s tem presoja tudi Ustavno sodišče v postopkih z ustavno pritožbo.

5. Eden izmed najpomembnejših procesnih institutov, ki služijo zagotovitvi navedene ustavne pravice, je tudi v postopku o prekršku institut izločitve sodnika oziroma osebe, ki opravlja kakšno uradno dolžnost v postopku o prekršku. Po 2. točki 77. člena Zakona o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83 in nasl. – v nadaljevanju: ZP) se izloči, kdor opravlja kakšno uradno dolžnost v postopku o prekršku, če je z obdolžencem, predstavnikom pravne osebe, njunima zagovornikoma, predlagateljem, oškodovancem, njihovim zakonitim zastopnikom ali pooblaščenecem v zakonski zvezi, ali živi z njimi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ali je z njimi v krvnem sorodstvu v ravni črti do kateregakoli kolena, v stranski črti do četrtega kolena, ali v svaštvu do drugega kolena. Gre za absolutni izločitveni razlog, za katerega zadošča že ugotovitev samega razmerja do navedenih subjektov in ni potrebna še nadaljnja ugotovitev, ali je obstoj navedenega razmerja utegnil vplivati na sodnika za prekrške. Tak vpliv se predpostavlja že sam po sebi ves čas postopka.

6. Če je v postopku o prekršku sodelovala uradna oseba, ki bi morala biti izločena (77. člen ZP), predstavlja to bistveno kršitev določb postopka o prekršku (1. točka prvega odstavka 186. člena ZP).

7. Po prvem odstavku 78. člena ZP morajo sodnik za prekrške in druge uradne osebe zahtevati svojo izločitev, kakor hitro zvedo, da je podan kakšen razlog za izločitev. Po

drugem odstavku istega člena lahko izločitev zahteva tudi obdolženec ali predstavnik obdolžene pravne osebe ali predlagatelj postopka do izdaje odločbe o prekršku.

8. V konkretnem primeru je v pritožnikovi zadevi na prvi stopnji odločala sodnica za prekrške na predlog inšpektorice Inšpektorata Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki je njena sestra. Senat za prekrške je v drugostopenjski odločbi zavzel stališče, da inšpektorica ni predlagateljica postopka, temveč je kot predlagatelja šteti zgolj Inšpektorat kot organ, zato naj ne bi bil podan izločitveni razlog. Senat za prekrške tudi navaja, da pritožnik tudi ni zahteval izločitve sodnice po drugem odstavku 78. člena ZP.

9. Takšnemu stališču Senata za prekrške ni mogoče pritrditi. ZP v prvem odstavku 105. člena sicer določa kot predlagatelja postopka pristojne organe, organizacije ali oškodovance, toda organ ali organizacijo v konkretnem postopku predstavlja oziroma zastopa vedno konkretna oseba, ki jo je tedaj v posameznem primeru šteti kot predlagatelja v smislu izločitvenih določb. Po stališču Senata za prekrške uradne osebe oziroma pooblaščen osebe organa ali organizacije nikoli ne bi bilo mogoče izločiti, saj bi kot predlagatelja postopka lahko šteli le celoten organ oziroma organizacijo. Pri tem tudi ne more biti upoštevno navajanje Senata za prekrške, da pritožnik v konkretnem primeru do izdaje odločbe o prekršku ni zahteval izločitve, saj bi se morala sodnica za prekrške po prvem odstavku 78. člena ZP glede na obstoj izločitvenega razloga izločiti že po uradni dolžnosti. Glede na navedeno predstavlja to stališče kršitev pravice do nepristranskega sojenja (prvi odstavek 23. člena Ustave).

10. Ker je odločbi razveljavilo že iz tega razloga, Ustavno sodišče ni ugotavljalo, ali so podane kršitve drugih ustavnih pravic.

11. Ker je Ustavno sodišče odločbi razveljavilo, je zadevo vrnilo Sodniku za prekrške Postojna v novo odločanje v skladu s prvim odstavkom 59. člena ZUstS (2. točka izreka). V novem postopku bo moral Sodnik za prekrške odločiti v skladu z zahtevami, ki izhajajo iz te odločbe, prej pa bo moral odločiti, ali so še podani pogoji za izdajo odločbe o prekršku.

C)

12. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukič ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-572/03-8

Ljubljana, dne 6. novembra 2003.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukič l. r.

4935. Odločba, da se sklep Višjega sodišča v Kopru št. I Cp 599/2001 z dne 26. 3. 2003 razveljavi in se zadeva vrne Višjemu sodišču v Kopru v novo odločanje

Ustavno sodišče je v postopku odločanja o ustavni pritožbi A. A. iz Ž. pri Ž., ki ga zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji dne 6. novembra 2003

odločilo:

1. Sklep Višjega sodišča v Kopru št. I Cp 599/2001 z dne 26. 3. 2003 se razveljavi.

2. Zadeva se vrne Višjemu sodišču v Kopru v novo odločanje.

Obrazložitev

A)

1. Pritožbeno sodišče je po pritožbi obeh strank delno spremenilo sklep sodišča prve stopnje tako, da je zavrnilo zahtevek tožeče stranke, da toženi stranki "v 15 dneh vrneta tožniku odvzeto posest dela zidu hiše na način, da odstranita od zunanjega nosilnega zidu njegove hiše vpeta železna vrata in vzpostavita prejšnje stanje fasade na mestu, kjer sta postavili vrata, da bo enaka z ostalo fasado hiše, in da se jima prepoveduje takšno in podobno motenje posesti tega zidu". Pritožbeno sodišče je namreč ocenilo, da sodišče prve stopnje ni imelo podlage za ugoditev temu delu zahtevka, saj ugotovitev, da je tožnik posestnik celotne hiše in da je "v nekem daljšem časovnem obdobju" na zunanjem nosilnem zidu pobarval polkna (dveh oken) in popravil ter obnovil fasado, ne daje podlage za zaključek, da steno dejansko uporablja. Posest je treba izvajati in izkazovati s konkretnimi dejanji, pojasnjuje pritožbeno sodišče, in zmotno je iz dejstva, da je tožnik posestnik hiše, sklepati, da uporablja tudi sporni zid in da je s postavitvijo vrat, ki mu zdaj onemogočajo dostop do zunanjega zidu, moten v njegovi posesti.

2. Ustavni pritožnik meni, da je pritožbeno sodišče s takim pravnim gledanjem, zaradi katerega je zavrnilo njegov zahtevek, kršilo njegovo pravico do enakega (sodnega) varstva pravic (22. člen Ustave); trdi, da je v popolnem nasprotju z ustaljeno sodno prakso v Sloveniji in zato arbitrarno. Stališče, da bi moral posestnik hiše še posebej izkazati posest njenega nosilnega zidu, se mu zdi nevzdržno. Pravna ocena, da obnova fasade zidu in barvanje oken na njem ni argument za posedovanje tega zidu, je po mnenju pritožnika brez razumne podlage. Odločitev sodišča šteje tudi za nevaren precedens, ki vodi v samovoljo in nasilna dejanja. Predlaga razveljavitev izpodbijanega sklepa.

3. Ustavno sodišče je s sklepom z dne 17. 6. 2003 ustavno pritožbo sprejelo v obravnavo. Poslalo jo je tudi Višjemu sodišču v Kopru, ki nanjo ni odgovorilo.

4. Ustavno sodišče je zaprosilo Vrhovno sodišče, naj mu sporoči, ali o vprašanju, ali je posestnik enostanovniške hiše že na podlagi tega hkrati tudi posestnik njenih zunanjih zidov, obstaja načelno mnenje in kakšna je glede tega sodna praksa ter kako se je oblikovala. Vrhovno sodišče je odgovorilo, potem ko je zaradi posnetka stanja zaprosilo za sodelovanje vsa štiri redna višja sodišča, da se sodišča na tej ravni sojenja s takim materialnopravnim vprašanjem niso srečevala; sodniki pravnega oddelka Višjega sodišča v Ljubljani pa da so enotnega mnenja, da je sestavni del posesti hiše tudi izvrševanje dejanske oblasti nad nosilnim zidom in fasado.

B)

5. Ustavni pritožnik ob trditvi o neskladju s sodno prakso ni ponudil nobenih dokazov, s katerimi bi trditev podprl. Omenjena, po mnenju Ustavnega sodišča zanesljiva, poizvedba (4. točka te obrazložitve) je pokazala, da se sodna praksa glede obravnavanega vprašanja ni izoblikovala, ker se na pritožbeni stopnji sojenja tako vprašanje ni pojavilo.

Sporočeno enotno stališče sodnikov civilnega oddelka največjega od štirih višjih sodišč daje – ob splošno znani pogostnosti posestnomotenjskega pravnega – z visoko stopnjo verjetnosti slutiti, da sodna praksa take uporabe materialnega prava, za kakršno gre, ni preizkusila zato, ker se v prvostopnih sodnih odločitvah ni pojavljala. Po presoji Ustavnega sodišča pa to vendar ne zadošča za ugotovitev, da je izpodbijani sklep v obravnavanem delu neskladen s sodno prakso in da je zato in takó kršena pritožnikova pravica do enakega varstva pravic (22. člen Ustave).

6. Presoditi pa je bilo treba še, ali izpodbijana uporaba materialnega prava ni samovoljna oziroma v nasprotju z zakonodajalčevim namenom in s smislom zakonske določbe.

7. Zakon o temeljnih lastninskopravnih razmerjih (Uradni list SFRJ, št. 6/80 in nasl. – v nadaljevanju: ZTLPR), ki je veljal v času izdaje izpodbijanega sklepa, vsebinsko enako pa sedanji Stvarnopravni zakonik (Uradni list RS, št. 87/02 – v nadaljevanju: SPZ), je določal, da ima posest stvari, kdor ima neposredno dejansko oblast nad stvarjo (prvi odstavek 70. člena ZTLPR), in da ima vsak posestnik stvari pravico do varstva pred motenjem posesti (75. člen ZTLPR). Prav varstvo posesti je najpomembnejša pravna posledica posesti. Temeljni namen posestnega varstva je s stališča vpletenih strank varovanje dejanskega stanja, z družbenega stališča pa preprečevanje samopomoči in samovolje pri uveljavljanju in ohranjanju posesti. S tem pravna država varuje obstoječi pravni red v odnosih med ljudmi glede na stvari.

8. Stališče, da posedovanje enostanovanjske hiše samo po sebi ne pomeni oziroma ne vključuje tudi posedovanja njenih zunanjih sten, temveč je posest teh sten kot dejansko oblast nad stvarjo treba šele "konkretno izkazovati, s konkretnimi dejanji, ki kažejo na določeno trajnejše razmerje do stvari", ker da zgolj prebarvanje polken v steni ter obnove fasade v nekem daljšem času še ne pomeni posestnega motenja (stran 5 izpodbijanega sklepa), s precejšnjo verjetnostjo napeljuje k ravnanjem, ki so s stališča ohranjanja pravnega reda nezaželena in nevarna.

9. Eno od takih ravnanj je, da bi moral posestnik enostanovanjske hiše zato, da bi si zagotovil posestno varstvo integralnih delov te hiše (zunanje stene, odprtine v njih, strehe i.p.) demonstrirati dejansko oblast nad njimi na načine oziroma z manifestacijami, ki ne izhajajo iz samega posedovanja, vzdrževanja, upravljanja hiše in gospodarjenja z njo. Kakor si namreč v običajnih okolišči-

nah in zato v večini primerov skoraj ni mogoče predstavljati dejanske oblasti nad zgradbo, ne da bi ta vključevala tudi oblast nad njenimi integralnimi deli, tako se dejanska oblast nad zunanjimi zidovi običajno ne bo konkretizirala in izkazovala v čem drugem kot v redkih občasnih dejanjih, potrebnih za vzdrževanje teh delov in z njimi celotne zgradbe.

10. Drugo, na kar napeljuje izpodbijana uporaba materialnega prava, je, da vzbuja motitelju občutek, da lahko s svojimi dejanji posega v posest zgradbe, ki jo poseduje drugi, ne da bi se moral bati hitre in učinkovite reakcije organov, pristojnih za varovanje pravnega reda.

11. Tretja verjetna posledica takega sojenja pa je spoznanje posestnika, da se na varstvo svoje posesti ne more zanašati. To pa lahko objektivno napeljuje k samopomoči, ki ogroža pravni red.

12. Vse troje opisano gotovo ni v skladu z zakonodajalčevim namenom, temveč mu nasprotuje. Če torej že ni nerazumna, je taka uporaba materialnega prava samovoljna in navzkriž s smislom in z namenom zakonske ureditve.

13. V okviru ustavne pravice do enakega sodnega varstva pravic državljan upravičeno pričakuje, da tudi pri odločanju o njegovih pravicah sodišče ne bo ravnalo samovoljno in materialnega prava ne bo uporabljalo v nasprotju s smislom pravne norme ter z namenom zakonodajalca. Ker izpodbijana sodna odločitev po vsem obrazloženem takega ustavnosodnega preizkusa ni prestala, jo je Ustavno sodišče zaradi kršitve človekove pravice iz 22. člena Ustave razveljavilo.

C)

14. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi prvega odstavka 59. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – ZUstS) in tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 popr.) v sestavi: predsednica dr. Dragica Wedam Lukić ter sodnice in sodniki dr. Janez Čebulj, dr. Zvonko Fišer, Lojze Janko, mag. Marija Krisper Kramberger, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk in Jože Tratnik. Odločbo je sprejelo soglasno.

Št. Up-243/02-11

Ljubljana, dne 6. novembra 2003.

Predsednica
dr. Dragica Wedam Lukić l. r.

OBČINE

BENEDIKT

4936. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt

Na podlagi 180. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02), 218. člena zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), prve alinee 56. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97) v povezavi z 58. do 63. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 30/02) in 15. člena statuta Občine Benedikt (Uradni list RS, št. 19/99) je Občinski svet občine Benedikt na 8. seji dne 5. 11. 2003 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt

1. člen

V odloku o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 82/99, 105/01 in 33/03) se besedilo drugega in tretjega odstavka 1.a člena spremeni, tako da glasi:

”Za nezazidana stavbna zemljišča se štejejo tista zemljišča, za katera je z izvedbenim prostorskim aktom določeno, da je na njih dopustna gradnja stanovanjskih in poslovnih stavb, ki niso namenjene za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave in da je na njih dopustna gradnja gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tudi niso namenjeni za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave.

Za zazidana stavbna zemljišča se štejejo tista zemljišča, na katerih so gradbene parcele z zgrajenimi stavbami in gradbenimi inženirskimi objekti, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tista zemljišča, na katerih se je na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja začelo z gradnjo stavb in gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture.”

Peti odstavek 1.a člena se črta.

2. člen

6.a člen se spremeni tako, da glasi:

”V gospodarski dejavnosti s področja telekomunikacij se po tem odloku štejejo površine, na katerih so zgrajene bazne postaje mobilne telefonije in predstavljajo celotno gradbeno parcelo bazne postaje (ograjeni del zemljišča), pri baznih postajah, ki so montirane na gradbene objekte (hiše, gospodarska poslopja, poslovne stavbe) pa se upošteva površina 20 m² po bazni postaji.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2004.

Št. 42306-004/2002-42
Benedikt, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Benedikt
Milan Gumzar l. r.

4937. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt za leto 2004

Na podlagi 10. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt (Uradni list RS, št. 82/99, 105/01 in 33/03) in 15. člena statuta Občine Benedikt (Uradni list RS, št. 19/99) je Občinski svet občine Benedikt na 8. seji dne 5. 11. 2003 sprejel

SKLEP

o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt za leto 2004

I

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Benedikt znaša 0,0475 SIT/m².

II

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2004.

Št. 42306-001/2003-3
Benedikt, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Benedikt
Milan Gumzar l. r.

4938. Sklep o določitvi zneska individualnega priključka na javno vodovodno omrežje v Občini Benedikt

Na podlagi 16. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Benedikt (Uradni list RS, št. 99/99), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 30/02) in

15. člena statuta Občine Benedikt (Uradni list RS, št. 19/99) je Občinski svet občine Benedikt na 8. seji dne 5. 11. 2003 sprejel

S K L E P

o določitvi zneska individualnega priključka na javno vodovodno omrežje v Občini Benedikt

I

Znesek individualnega prispevka za priključitev na javno vodovodno omrežje v Občini Benedikt znaša:

- za priključke, ki so od glavne linije oddaljeni do 100 m 150.000 SIT,
- za priključke, ki so od glavne linije oddaljeni do 200 m 100.000 SIT,
- za priključke, ki so od glavne linije oddaljeni do 300 m 50.000 SIT.

Cena je za en priključek.

II

Tisti, katerih priključki so od glavne linije oddaljeni več kot 300 m, so oproščeni plačila.

III

Priključek na javno vodovodno omrežje izvede njegov upravljavec v skladu z veljavnimi tehničnimi predpisi, merili, kriteriji, normativi in standardi.

Strošek izvedbe priključitve na javno vodovodno omrežje ni zajet v ceni in ga plača uporabnik, ki se priključi, na podlagi pogodbe, ki jo sklene z upravljavcem vodovodnega omrežja.

IV

Brez soglasja Občine Benedikt ni mogoče izvesti priključitve uporabnika na javno vodovodno omrežje.

V

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35205-003/2003-13
Benedikt, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Benedikt
Milan Gumzar l. r.

4939. Sklep o določitvi zneska individualnega priključka na javno kanalizacijsko omrežje v Občini Benedikt

Na podlagi 16. člena odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Benedikt (Uradni list RS, št. 99/99), odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda na območju Občine Benedikt (Uradni list RS, št. 51/02), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 30/02) in 15. člena statuta Občine Benedikt (Uradni list RS, št. 19/99) je Občinski svet občine Benedikt na 8. seji dne 5. 11. 2003 sprejel

S K L E P

o določitvi zneska individualnega priključka na javno kanalizacijsko omrežje v Občini Benedikt

I

Znesek individualnega prispevka za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje v Občini Benedikt znaša 200.000 SIT.

Cena je za en priključek.

II

Priključek na javno kanalizacijsko omrežje izvede njegov upravljavec v skladu z veljavnimi tehničnimi predpisi, merili, kriteriji, normativi in standardi.

III

Brez soglasja Občine Benedikt ni mogoče izvesti priključitve uporabnika na javno kanalizacijsko omrežje.

IV

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35205-010/2003-3
Benedikt, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Benedikt
Milan Gumzar l. r.

BREZOVICA

4940. Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Brezovica

Na podlagi 9. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), VI. poglavja zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 18/84, 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US) v povezavi s 56. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), določb odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 110/99) ter 16. člena statuta Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 34/99, 115/00 in 104/01) je Občinski svet občine Brezovica na 9. redni seji dne 29. 10. 2003 sprejel

O D L O K

o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Brezovica

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta odlok določa območja na katerih se v Občini Brezovica plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljnjem besedilu: nadomestilo), merila za določitev višine nadomestila neposrednim uporabnikom stavbnih zemljišč ter merila za popolno in delno oprostitvev plačila nadomestila.

2. člen

Nadomestilo se plačuje letno od zazidanega in nezazidanega stavbnega zemljišča.

I. Zazidano stavbno zemljišče

Za zazidana stavbna zemljišča se po tem odloku štejejo tista zemljišča, na katerih so gradbene parcele z zgrajenimi stavbami in gradbenimi inženirskimi objekti, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tista zemljišča, na katerih se je na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja začelo z gradnjo stavb in gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture.

Za določitev površine za odmero nadomestila za zazidano stavbno zemljišče se upošteva:

1. pri stanovanjskih prostorih površina stanovanjskih prostorov (vključujoč vse pomožne in tehnične prostore) ugotovljena po določilih stanovanjskega zakona ter tlorisna površina prosto stoječih garaž, s pripadajočo gradbeno parcelo;

2. pri poslovnih prostorih etažna površina poslovnega prostora in vseh prostorov, ki so funkcionalno povezani s poslovnim prostorom, s pripadajočo gradbeno parcelo.

Poleg površin iz drugega odstavka tega člena se štejejo za določitev nadomestila kot zazidana stavbna zemljišča tudi:

- površine nepokritih skladišč, internih parkirišč,
- površine namenjene začasnim in trajnim odlagališčem odpadkov, trdih odpadkov in nasipov zemlje,
- površine namenjene delavnicam na prostem,
- odprte športno-rekreativne površine namenjene pridobitni dejavnosti,
- kamnolomi in peskokopi,
- javne površine namenjene trajni ali začasni pridobitni dejavnosti: gostinski vrtovi, kioski in samostojne stojnice, zabavne prireditve, razstave in sejmi za gospodarske name, vodne in obvodne površine,
- površine, na katerih so grajeni daljnovodi, telekomunikacijski objekti, površine tranzitnih in prenosnih omrežij za izvajanje poslovne dejavnosti transporta plinastih goriv, ter vsi ostali infrastrukturni objekti, ki po zakonu o graditvi objektov, niso objekti gospodarske javne infrastrukture,
- ter druge površine, ki so namenjene za opravljanje poslovne dejavnosti.

II. Nezazidano stavbno zemljišče

Za nezazidana stavbna zemljišča se po tem odloku štejejo tista zemljišča, za katera je z izvedbenim prostorskim aktom določeno, da je na njih dopustna gradnja stanovanjskih in poslovnih stavb, ki niso namenjena za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave in da je na njih dopustna gradnja gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne strukture in tudi niso namenjeni za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave.

Za določitev površine za odmero nadomestila za nezazidano stavbno zemljišče, se upošteva površina nezazidanega stavbnega zemljišča iz prejšnjega odstavka.

3. člen

Zavezanec za nadomestilo je neposredni uporabnik funkcionalne enote (lastnik, imetnik pravice uporabe, najemnik ...), ki je lahko fizična oseba, pravna oseba ali samostojni podjetnik.

4. člen

Za objekte, ki imajo status kulturnega spomenika in za sakralne objekte se nadomestilo ne odmerja.

Nadomestilo se ne odmerja za funkcionalne enote, ki se uporabljajo:

- za potrebe obrambe,
- za potrebe tujih držav, ki jih uporabljajo tuja diplomatska in konzularna predstavništva ali v njih stanuje njihovo osebje,
- za potrebe mednarodnih in meddržavnih organizacij, ki jih uporabljajo te organizacije ali v njih stanuje njihovo osebje, če ni v mednarodnem sporazumu drugače določeno,
- za potrebe verske skupnosti, ki jih uporabljajo za svojo versko dejavnost,
- za potrebe Rdečega križa, Karitasa in drugih podobnih organizacij,
- za potrebe kmetijske dejavnosti v zasebnem kmetijstvu (gospodarska poslopja ipd.).

5. člen

Osnova za pripravo podatkov za odmero nadomestila je evidenca, ki vsebuje ustrezne podatke za odmero nadomestila o zgradbah in funkcionalnih enotah na območju občine.

Evidenco vodi pristojni občinski organ Občine Brezovica. Na podlagi podatkov iz te evidence odmeri nadomestilo in izda odločbo pristojni davčni organ.

II. OBMOČJA, KJER SE PLAČUJE NADOMESTILO

6. člen

Območja, kjer se plačuje nadomestilo:

- I. Območje: Brezovica.
- II. Območje: Vnanje Gorice, Notranje Gorice, Jezero, Podpeč, Preserje, Rakitna, Kamnik, Plešivica, Podplešivica, Žabnica.
- III. Območje: Gorenja Brezovica, Dolenja Brezovica, Goričica, Prevalje.
- IV. Območje: Planinca.

7. člen

Območja iz prejšnjega člena tega odloka so vrisana na grafičnih kartah in so na vpogled na Občini Brezovica.

Stavbna zemljišča izven navedenih naselij, ki imajo možnost priključitve na javno vodovodno in električno omrežje se razporedijo v isto območje, kot najbližje naselje.

III. MERILA ZA DOLOČITEV TOČK

8. člen

Za določitev števila točk se upoštevajo naslednja merila:

1. Opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi in drugimi objekti ter napravami ter dejanska možnost priključitve na te objekte in naprave,
2. namembnost stavbnega zemljišča,
3. nenamenska uporaba stavbnega zemljišča,
4. smotrna izkoriščenost stavbnega zemljišča,
5. izjemne ugodnosti za pridobivanje dohodka v pridobitni dejavnosti,
6. možnost intenzivnejše rabe komunalnih in drugih objektov in naprav, ki lahko znižujejo stroške proizvodov in storitev,
7. motnje pri uporabi stavbnega zemljišča.

9. člen

1. Opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi objekti in napravami individualne rabe se ovrednoti z naslednjimi točkami:

	Število točk
a) vodovod	20
b) električno omrežje	20
c) javna kanalizacija	40
d) telefonsko omrežje	20
e) plinovod	40
2. Opremljenost stavbnega zemljišča s komunalnimi objekti in napravami skupne rabe se ovrednoti z naslednjimi točkami:	
a) makadamska cesta	20
b) asfaltna cesta	40

Točkovanje za asfalt se upošteva v primeru, da je najbližja asfaltna javna pot oddaljena več kot 400 metrov od objekta.

10. člen

Namembnost uporabe stavbnega zemljišča:

Za stanovanjski namen uporabe stavbnega zemljišča se smatrajo objekti ali deli objektov namenjeni za stalno bivanje.

Za počitniški namen uporabe stavbnega zemljišča se smatrajo objekti ali deli objektov namenjeni za počitniško uporabo in bivalni prostori v zidanicah.

Za pridobitni poslovni namen uporabe stavbnega zemljišča se smatrajo objekti ali deli objektov namenjeni za poslovno dejavnost ter nepokrite površine namenjene poslovni dejavnosti.

Za nepridobitni poslovni namen uporabe stavbnega zemljišča se smatrajo objekti ali deli objektov namenjeni za nepridobitno poslovno dejavnost

Namembnost se ovrednoti z naslednjimi točkami:

Namembnost	I. območje	II. območje	III. območje	IV. območje
Stanovanjski namen	40	30	20	10
Počitniški namen	80	80	80	80
Poslovni namen - nepridobitni	300	200	100	50
Poslovni namen - pridobitni	400	300	200	150
Nezazidano stavbno zemljišče	50	40	20	10

11. člen

Nenamenska uporaba stavbnega zemljišča glede na prostorsko izvedbeni načrt, ki ovira realizacijo izgradnjo infrastrukturnih objektov, se ovrednoti z naslednjimi točkami:

Območje	Število točk
I. območje	1000
II. območje	800
III. območje	700
IV. območje	600

12. člen

Smotrnost uporabe stavbnega zemljišča se vrednoti za stanovanjski in počitniški namen glede na vrsto zidave zgradbe z naslednjimi točkami:

Vrsta zidave	I. območje	II. območje	III. območje	IV. območje
Individualna samostojna hiša	50	30	20	10
Vrstna hiša	30	20	10	5
Hiša z gospodarskim poslopjem	30	20	10	5
Blokovna gradnja	20	10	-	-

13. člen

Izjemne ugodnosti lokacije poslovnega prostora v pridobitni dejavnosti, glede na možnost ustvarjanja dohodka v zvezi z namenom uporabe, se posamezne funkcionalne enote razvrsti, glede na dejansko uporabo, v tri kategorije, ki se ovrednotijo z naslednjimi točkami:

Kategorija	I. območje	II. območje	III. območje	IV. območje
1. Kategorija	400	200	100	50
2. Kategorija	300	150	50	40
3. Kategorija	200	100	40	20

14. člen

Izjemne možnost intenzivnejše rabe komunalnih in drugih objektov in naprav, ki lahko znižujejo stroške proizvodov in storitev v pridobitni dejavnosti se upoštevajo tako, da se posamezne funkcionalne enote razvrsti glede na dejansko uporabo v tri kategorije, ki se ovrednotijo z naslednjimi točkami:

Kategorija	I. območje	II. območje	III. območje	IV. območje
1. Kategorija	400	200	100	50
2. Kategorija	300	150	50	40
3. Kategorija	200	100	40	20

15. člen

Razvrstitev posameznih značilnih namembnosti po dejanski uporabi funkcionalne enote se razvrsti v kategorije po 13. in 14. členu v posebni prilogi, ki je sestavni del tega odloka. Namembnosti, ki v prilogi niso opredeljene, se smiselno razporedi v kategorije glede na značilno namembnost uporabe v prilogi.

16. člen

Letna višina nadomestila po merilih tega odloka se določi tako, da se skupno število točk pomnoži s površino stanovanjske in poslovne površine ali površina nezazidanega stavbnega zemljišča, določene v 2. členu tega odloka in z vrednostjo točke za izračun nadomestila.

17. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Brezovica, za vsako leto določi občinski svet s sklepom, na predlog župana občine. Kolikor svet ne potrdi nove vrednosti točke, ostaja in veljavi zadnje potrjena vrednost.

18. člen

Nadomestilo se plačuje za tekoče odmerno leto v dveh obrokih v skladu z določili zakona o davčnem postopku.

Odločbo o odmeri nadomestila izda zavezancu pristojni davčni organ, ki vodi tudi postopke v zvezi z odmero, evidentiranjem plačil, izterjavo, odpisom zaradi neizterljivosti obračuna in plačila obresti v skladu z zakonom o davčnem postopku.

19. člen

Zavezanci so dolžni na zahtevo Občine Brezovica posredovati vse potrebne podatke za izračun nadomestila oziroma sodelovati pri nastavitvi evidence, ki jo izvaja Občina Brezovica, pri čemer za njihovo pravilnost odgovarjajo zavezanci.

Zavezanci morajo prijaviti Občinski upravi občine Brezovica nastanek obveznosti za plačilo nadomestila po tem odloku in vse spremembe, ki vplivajo na odmero nadomestila in sicer v 30 dneh po nastanku sprememb.

Če nastane obveznost za plačilo nadomestila po tem odloku ali sprememba med letom, se le-ta upošteva od prvega naslednjega meseca, v katerem je bila sprememba sporočena.

20. člen

Nejasne odmere o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč tolmači odbor za urejanje prostora, varstvo okolja in urbanizem.

IV. OPROSTITVE

23. člen

Občina Brezovica lahko v nekaterih primerih (elementarne in druge nezgode, bolezni v družini, invalidnost itd.)

skladno s predpisi o davkih občanov zavezanca oprosti plačevanja nadomestila, če ugotovi, da bi plačevanje nadomestila ogrozilo socialno varnost zavezanca in njegove družine.

O oprostitvi odloča na podlagi pisnega zahtevka zavezanca pristojni davčni organ, zadolžen za odmero nadomestila, po predhodnem mnenju strokovne službe Občine Brezovica.

V. KAZENSKÉ DOLOČBE

24. člen

Pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki ne vložijo prijave za nadomestilo ali ne prijavi pravih površin oziroma sprememb, se kaznuje z denarno kaznijo od 60.000 SIT do 360.000 SIT za prekršek.

Z denarno kaznijo od 20.000 SIT do 60.000 SIT se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo od 20.000 SIT do 60.000 SIT se kaznuje občan, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

VI. KONČNE DOLOČBE

25. člen

Osnova za prvo nastavitve evidence za nadomestilo po tem odloku so uradne državne evidence. Podatki, ki so osnova za nadomestilo po tem odloku, se ocenijo in se vsem zavezancem posredujejo v preverjanje in potrditev. Če podatki niso pravilni, so jih zavezanci dolžni v roku petnajstih dni popraviti in posredovati občinski upravi. Kolikor zavezanci ne posredujejo popravljenih podatkov, se poslani podatki smatrajo za pravilne in se uporabijo za odmero.

26. člen

Z dnem pričetka uporabe tega odloka preneha veljati odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč za območje Občine Brezovica, (Uradni list RS, št. 41/95, 34/99, 110/99, 110/01 in 65/03).

27. člen

Ta odlok začne veljati s 1. 1. 2004. Objavi se v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 27/2003

Brezovica, dne 29. oktobra 2003.

Župan

Občine Brezovica

Drago Stanovnik l. r.

PRILOGA iz 15. člena:

NAMEMBNOST UPORABE FUNKCIONALNE ENOTE	Kategorija po 13. členu	Kategorija po 14. členu
PROIZVODNI NAMEN		1
KMETIJSKA PROIZVODNJA IN GOZDARSTVO		1
KMETIJSKA PREDELAVA		1
PRIDOBIVANJE GRADBENIH SUROVIN		1
PREDELAVA GRADBENIH SUROVIN		1
PRIDOBIVANJE RUDNIN		1
PREDELAVA RUDNIN		1
PREDELAVA KOVIN		2
PREDELAVA LESA		1
IZDELAVA LESNIH IZDELKOV		2
IZDELAVA ELEKTRIČNIH IZDELKOV IN STROJEV		3
IZDELAVA VOZIL IN STROJEV		2
IZDELAVA TEKSTILA, OBLAČIL IN OBUTEV		3
ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU		2
IZDELAVA PAPIRJA IN IZDELKOV		1
IZDELAVA KEMIČNIH IZDELKOV IN GORIV		1
IZDELAVA PREHRAMBENIH IZDELKOV IN PIJAČ		3
USLUŽNOSTNI NAMEN (LOKAL)		
GOSTINSKI LOKAL	1	2
TRGOVINA	1	3
LEKARNA	2	
CVETLIČARNA	2	
POŠTA	1	
BANKA, HRANILNICA	1	
HOTEL, PRENOČIŠČA	1	1
KNJIGARNA, PAPIRNICA	2	3
PEKARNA	2	3
SLAŠČIČARNA	2	3
PRIREJANJE IGER NA SREČO	1	
TURISTIČNA AGENCIJA	1	
STORITVENI NAMEN (SERVIS)		
FRIZERSKI SALON	2	3
KOZMETIČNI SALON	2	3
FOTOGRAFI	2	
ČISTILNICA	2	3
AVTOLIČARSTVO	3	2
AVTOMEHANIKA	3	2
AVTOKLEPARSTVO	3	2
AVTOELEKTRIKA	3	3
RTV SERVIS	2	
AVTOPRALNICA	2	1
FOTOKOPIRANJE IN DRUGO RAZMNOŽEVANJE	2	
VIDEOTEKA	1	
TISK IN ZALOŽNIŠTVO		3
VETERINARSTVO	3	3
AVTOŠOLA	2	2
VULKANIZERSTVO	3	2
ZDRAVSTVENI NAMEN		
SPLOŠNA AMBULANTA	2	
ZOBOZDRAVSTVENA AMBULANTA	2	
FIZIOTERAPEVTSKA AMBULANTA	2	
SPECIALISTIČNA AMBULANTA		
IZOBRAŽEVALNI NAMEN		
UČILNICA	3	
KULTURNI NAMEN		
VZGOJNO VARSTVENI NAMEN		
VRTEC	3	
ŠPORTNO REKREACIJSKI NAMEN		
FITNES	2	
TENIŠKO IGRIŠČE	2	2

4941. Program priprave spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto V 20 Podpeč, V 21 Preserje, V 22 Prevalje, V 23 Brezovica in V 46 Vnanje Gorice

Na podlagi 27. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, popr. 8/03) in 16. člena statuta Občine Brezovica (Uradni list RS št. 34/99 in 115/00) je Občinski svet občine Brezovica na 9. redni seji dne 29. 10. 2003 sprejel

**PROGRAM PRIPRAVE
spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto V 20 Podpeč, V21 Preserje, V 22 Prevalje, V 23 Brezovica in V 46 Vnanje Gorice**

1. člen

(Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev)

Prostorske sestavine dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljana za obdobje 1986–2000 območje občine Brezovica (Uradni list SRS, št. 11/86, Uradni list RS, št. 23/91, 71/93, 62/94, 73/98) opredeljujejo obravnavano območje kot stavbno zemljišče, prostorski ureditveni pogoji za plansko celoto V 20 Podpeč, V 21 Preserje, V 22 Prevalje, V 23 Brezovica in V 46 Vnanje Gorice (v nadaljevanju: PUP) pa ga opredeljuje kot ureditveno območje VS 21/6 Preserje, morfološka enota 9, namenjena urejanju zelenih površin, urejanju in širitvi pokopališč ter znotraj njih, gradnji, rekonstrukciji ali adaptaciji pokopaliških in sakralnih objektov, gradnji objektov in naprav za potrebe komunale, prometa in zvez, nadzidavi in prizidavi, rekonstrukciji in adaptaciji obstoječih objektov in nadomestni gradnji.

2. člen

(Predmet in programska izhodišča spremembe in dopolnitve PUP)

S tem programom priprave se podrobneje določijo vsebina in obseg potrebnih strokovnih podlag in drugih strokovnih nalog, ki jih je potrebno opraviti v postopku priprave in sprejema spremembe in dopolnitve PUP za plansko celoto VS 21/6, morfološko enoto 9.

Vsebina in obseg sprememb in dopolnitev PUP se nanašajo na spremembo podrobnejše namenske rabe območja urejanja VS 21/6, morfološke enote 9, na zemljišču, parc. št. 382, 385, 386/1, 430/1, 370, 371/4 in 371/1, vse k.o. Preserje.

3. člen

Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki sodelujejo pri pripravi spremembe in dopolnitve PUP)

Pri pripravi spremembe in dopolnitve PUP sodelujejo naslednji udeleženci:

- pripravljalec in koordinator je Občina Brezovica,
- pobudnik so občani, Bernarda Žitko, Zalarjeva 24, 1353 Borovnica, Darinka Mikanovič, Koroškega bataljona 9, 1000 Ljubljana, Franc Peršin, Prvomajska 3, 1270 Litija, Jože Repar, Preserje 29, 1352 Preserje,
- nosilci urejanja prostora, ki morajo v skladu z 29. in 31. členom ZureP-1 podati smernice in mnenja za pripravo predloga spremembe in dopolnitve PUP so:

Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Parmova 33 Ljubljana,

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje (področje okolja, narave, vode), Vojkova 1b, Ljubljana,

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, območna pisarna Ljubljana, Vojkova 52, Ljubljana,

Ministrstvo za obrambo, inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Ljubljana, Kardeljeva ploščad 25, Ljubljana,

Ministrstvo za kulturo, Uprava RS za kulturno dediščino, Plečnikov trg 52, Ljubljana,

Zavod za varstvo naravne dediščine RS, Območna enota Ljubljana, Kersnikova 3, Ljubljana,

Zavod za varstvo kulturne dediščine RS, Območna enota Ljubljana, Tržaška 4, Ljubljana,

Zavod za gozdove Slovenije, Večna pot 2, Ljubljana, JP Elektro Ljubljana, Elektro Ljubljana okolica, Slovenska c. 58, 1000 Ljubljana,

JKP Brezovica, Kamnik pod Krimom 6, 1352 Preserje, JP vodovod kanalizacija, sektor kanalizacija, Vodovodna 90, 1 000 Ljubljana,

Telekom Slovenije, PE Ljubljana, Stegne 19, 1 000 Ljubljana, Občina Brezovica.

Če se v postopku priprave spremembe in dopolnitve PUP ugotovi, da je potrebno pridobiti smernice in mnenja nosilcev urejanja prostora, ki niso naštetih v gornjem odstavku, se le-ta pridobi v postopku. Nosilci urejanja prostora iz prejšnjega odstavka določijo pred pričetkom priprave spremembe in dopolnitve PUP smernice, ki jih mora pripravljalec upoštevati pri njegovi pripravi.

Pristojni nosilci urejanja prostora morajo podati svoje smernice za načrtovanje predvidene prostorske ureditve v roku 15 dni od prejema vloge. V smernicah morajo konkretizirati določbe veljavnih predpisov in drugih pravnih aktov, ki se nanašajo na predvideno prostorsko ureditev. Če tega ne storijo, jih pripravljalec ni dolžan upoštevati, mora pa razloge za neupoštevanje utemeljiti.

V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nimajo smernic, pri čemer mora izdelovalec upoštevati vse zahteve, ki jih za načrtovanje predvidene prostorske ureditve določajo veljavni predpisi in drugi pravni akti.

K dopolnjenemu predlogu PUP podajo nosilci urejanja prostora v roku 15 dni mnenja, v katerih ugotovijo, ali so bile upoštevane njihove smernice ali ne oziroma, če so rešitve v skladu z zahtevami veljavnih predpisov.

V mnenju ne morejo postavljati novih ali drugačnih pogojev kot so jih podali v smernicah. Zavrnitev mnenja mora nosilec urejanja prostora utemeljiti, v nasprotnem primeru ga pripravljalec ni dolžan upoštevati.

4. člen

(Seznam potrebnih strokovnih podlag za načrtovanje predvidene prostorske ureditve)

Pri izdelavi spremembe in dopolnitve PUP je potrebno upoštevati:

- prostorske sestavine dolgoročnega plana občin in mesta Ljubljana za obdobje 1986–2000 območje občine Brezovica (Uradni list SRS, št. 11/86, Uradni list RS, št. 23/91, 71/93, 62/94, 73/98),
- prostorske ureditvene pogoje za plansko celoto V 20 Podpeč, V21 Preserje, V 22 Prevalje, V 23 Brezovica in V 46 Vnanje Gorice (Uradni list RS, št. 11/95, 73/98),
- vsebinski del idejnih skic, ki jih je predlagal pobudnik.

5. člen

(Rok za pripravo sprejem sprememb in dopolnitev prostorskih ureditvenih pogojev)

Na podlagi 34. člena ZureP-1 (Uradni list RS, št. 110/02, popr. 8/03) se bo vodil skrajšan postopek. Postopek priprave in dopolnitve PUP bo potekal po naslednjem terminskem planu:

- Občinski svet občine Brezovica sprejme program priprave, ki se ga objavi v Uradnem listu RS,

– program priprave se takoj pošlje pristojnim organom in nosilcem javnih pooblastil, da v roku 15 dni od prejema programa priprave podajo pogoje in usmeritve v zvezi s pripravo sprememb in dopolnitev PUP,

– z javnim obvestilom, objavljenim v sredstvih javnega obveščanja oziroma na krajevno običajen način se predlog sprememb in dopolnitev PUP javno razgrne za 15 dni na sedežu Občine Brezovica,

– javna razprava razgrnjenega predloga spremembe in dopolnitve PUP se izvede v času javne razgrnitve na sedežu Občine Brezovica,

– občani, organi in organizacije ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo svoje pisne pripombe v času trajanja javne razgrnitve predloga spremembe in dopolnitve PUP,

– k dopolnjenemu predlogu spremembe in dopolnitve PUP izdelovalec pridobi vsa potrebna mnenja

– župan Občine Brezovica posreduje dopolnjen predlog spremembe in dopolnitve PUP občinskemu svetu v razpravo in sprejem.

– odlok o spremembi in dopolnitvi PUP se objavi v Uradnem listu RS.

6. člen

(Financiranje spremembe in dopolnitve prostorskega akta)

Sredstva za pripravo spremembe in dopolnitve prostorskega akta zagotovijo pobudniki.

7. člen

(Končne določbe)

Ta program priprave sprememb in dopolnitev PUP se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 29/2003

Brezovica, dne 29. oktobra 2003.

Župan
Občine Brezovica
Drago Stanovnik l. r.

4942. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 16. člena statuta Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 34/99 in 115/00), je Občinski svet občine Brezovica na 9. redni seji 29. 10. 2003 sprejel naslednji

SKLEP

1. člen

Ukine se javno dobro na zemljišču parc. št. 3533/4 – pot v izmeri 542 m² k.o. Brezovica.

2. člen

Parcela navedena v 1. členu tega sklepa postane s tem sklepom last Občine Brezovica.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 30/2003

Brezovica, dne 10. novembra 2003.

Župan
Občine Brezovica
Drago Stanovnik l. r.

4943. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi 17. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Brezovica, katerega je sprejel na redni seji, 29. 10. 2003, ter 16. člena statuta Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 34/99 in 115/00), je Občinski svet občine Brezovica na 9. redni seji 29. 10. 2003 sprejel

SKLEP

o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

1. člen

Vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Brezovica znaša 0,46 SIT.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2004.

Št. 32/2003

Brezovica, dne 10. novembra 2003.

Župan
Občine Brezovica
Drago Stanovnik l. r.

4944. Sklep o opravljanju dimnikarske dejavnosti

Na podlagi 16. člena statuta Občine Brezovica (Uradni list RS, št. 34/99 in 115/00), je Občinski svet občine Brezovica na 9. redni seji 29. 10. 2003 sprejel naslednji

SKLEP

Na področju Občine Brezovica sme dimnikarske dejavnosti opravljati izključno izbrani koncesionar Dimnikarstvo Kasim Alić s.p., Cesta dveh cesarjev 108h, Ljubljana.

V primeru nekvalitetno opravljenega dela je koncesionar odgovoren za posledice po zakonu o dimnikarski službi.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 31/2003

Brezovica, dne 10. novembra 2003.

Župan
Občine Brezovica
Drago Stanovnik l. r.

BREŽICE

4945. Pravilnik o dodeljevanju posojil, nepovratnih sredstev in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja majhnih in srednje velikih podjetij v Občini Brežice

Na podlagi 16. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99 in 86/99), v skladu z določili uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter

določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državne pomoči (Uradni list RS, št. 38/03) je Občinski svet občine Brežice na 8. seji dne 6. 10. 2003 sprejel

PRAVILNIK

o dodeljevanju posojil, nepovratnih sredstev in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja majhnih in srednje velikih podjetij v Občini Brežice

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji, načini in postopek pri dodeljevanju pomoči za majhna in srednje velika podjetja, ki so namenjena spodbujanju investicij v majhnih in srednje velikih podjetjih ter sodelovanja in dajanja pomoči pri pridobivanju posojil, pridobivanju nepovratnih sredstev in sofinanciranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje in razvoj majhnih in srednje velikih podjetij v Občini Brežice (v nadaljevanju: sredstva za razvoj).

Pomoč se lahko dodeli, če:

- ima stimulativen učinek in ni namenjena samo zmanjševanju stroškov zgoraj navedenih podjetij;
- pozitivni učinki pomoči prevladujejo nad negativnimi učinki, ki jih ima ta na konkurenco.

2. člen

Sredstva za razvoj se zagotavljajo v proračunu Občine Brežice v višini, ki je določena z odlokom o proračunu Občine Brežice za posamezno leto.

3. člen

Zgornja meja intenzivnosti pomoči je 55% upravičenih stroškov posameznega projekta investicije. Dovoljena je zgornja meja intenzivnosti pomoči po regionalni karti (40%), ki se zviša za 15 odstotnih točk in tako znese zgornja meja intenzivnosti pomoči 55%. Višja stopnja pomoči je dovoljena, če se investicija v regiji ohrani 5 let in prejemnik pomoči prispeva najmanj 25% lastnih sredstev za investicijo.

INSTRUMENTI POMOČI

4. člen

Dodeljujejo se naslednje oblike pomoči:

- posojila,
- posojila v kombinaciji z nepovratnimi sredstvi,
- subvencioniranje obrestne mere.

PODROČJA IN NAMENI POMOČI

5. člen

Sredstva za razvoj se sme dodeliti malim in srednje velikim podjetjem za naslednje namene:

- spodbujanje začetnih investicij,
- udeležbo na sejmi in razstavah,
- stroški svetovanja, usposabljanja in razširjanja znanja,

pri čemer niso upravičeni do pomoči sektorji transporta, kmetijstva in ribištva. Pomoč za majhna in srednje velika podjetja v sektorju jeklarstva se lahko dodeli le za svetovalne storitve in udeležbo na sejmi in razstavah.

Začetne investicije: investicije v osnovna sredstva za ustanovitev novega ali razširitev obstoječega obrata, spre-

membe proizvodnega procesa ali proizvoda v obstoječem obratu (s pomočjo racionalizacije, diverzifikacije ali modernizacije) in investicije v osnovna sredstva kot nakup podjetja, ki je prenehalo delovati ali bi drugače prenehalo delovati.

Sredstva za razvoj in pomoč ter upravičeni stroški za dodelitev te pomoči za majhna in srednje velika podjetja so namenjena za:

1. stroške materialnih in nematerialnih investicij
 - a) stroškov opreme in strojev,
 - b) stroški nakupa, urejanja in opremljanja zemljišč ter izdelave projektne dokumentacije,
 - c) stroške nakupa, graditve in prenove poslovnih prostorov in objektov,
 - d) stroški nakupa patentov, izumov, tehničnih izboljšav ter blagovnih znamk,
3. stroški svetovanja, usposabljanja in razširjanje znanja do višine 50% upravičenih stroškov,
4. za udeležbo na sejmi in razstavah se dodeli za prvo udeležbo v koledarskem letu na določenem sejm ali razstavi do višine 50% upravičenih stroškov, za vsako nadaljnjo udeležbo v istem koledarskem letu pa 30% upravičenih stroškov: stroškov najetja, postavitve in delovanja stojnice.

V primeru subvencioniranja obrestne mere so upravičeni do sredstev za razvoj prosilci, ki so najeli kredit za zgoraj navedene namene.

UPRAVIČENCI

6. člen

Sredstva za razvoj lahko pridobijo majhna in srednje velika podjetja s sedežem v Občini Brežice in krajem investicije na območju Občine Brežice.

Srednje veliko podjetje:

- ima manj kot 250 zaposlenih in
- ima letni promet, ki je manjši od 40 mio EUR ali bilančno vsoto, ki je manjša od 27 mio EUR.

Majhno podjetje:

- ima manj kot 50 zaposlenih,
- ima letni promet, ki je manjši od 7 mio EUR ali bilančno vsoto, ki je manjša od 5 mio EUR,
- je neodvisno podjetje.

Do sredstev za razvoj niso upravičena majhna in srednje velika podjetja, ki so v skladu z zakonom o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99, 110/99, 97/00, 50/02, 93/02) v prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji ali kapitalsko neustrezna, kar pomeni, da je izguba tekočega leta skupaj s prenesenimi izgubami dosegla polovico osnovnega kapitala družbe.

7. člen

Sredstva za razvoj se dodeljujejo prosilcem, ki poleg pogojev, ki jih določa ta pravilnik in za posojila poslovna banka, izpolnjujejo še najmanj dva izmed naslednjih kriterijev:

- zagotavljajo nova delovna mesta na podlagi novih programov in zaposlovanja,
- vlagajo na demografsko ogroženih območjih občine,
- vlagajo v dejavnosti, ki se ukvarjajo s proizvodnjo ali turizmom,
- vlagajo v razvoj obrtnih in osebnih storitev,
- ustanavljajo obrate, podružnice in proizvodne enote z visoko stopnjo inovativnosti in z uvajanjem sodobnih tehnologij.

Kolikor je upravičenih vlog več kot razpoložljivih sredstev za posamezen instrument pomoči, se dodeljena sredstva linearno zmanjšajo vsem upravičencem.

KUMULACIJA POMOČI

8. člen

Zgornja meja intenzivnosti pomoči za namene, določene v tem pravilniku, velja ne glede na to, iz katerih javnih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali mednarodnih virov) je pomoč dodeljena oziroma če je pomoč dodeljena po več shemah hkrati.

9. člen

Sredstva za razvoj se dodeljujejo na podlagi javnega razpisa. Župan Občine Brežice sprejme sklep o razpisu, pristojni javni zavod pa izvede objavo javnega razpisa.

JAVNI RAZPIS

10. člen

Javni razpis mora vsebovati:

- skupni znesek sredstev namenjenih razvoju gospodarstva,
- namene, za katere se dodeljujejo sredstva za razvoj,
- navedbo upravičencev, ki lahko zaprosijo za sredstva,
- kriterije za dodelitev sredstev,
- pogoje pod katerimi se sredstva dodeljujejo (doba vračanja posojila, višino obrestne mere, oziroma višino subvencioniranja obrestne mere in podobno, zgornjo mejo višine posojila in nepovratnih sredstev),
- navedbo dokumentacije, ki jo mora prosilec priložiti vlogi (za namene posojil dokazilo o odobritvi kredita s strani poslovne banke),
- rok za vložitev vlog, ki ne sme biti krajši od 15 dni od dneva objave razpisa,
- naslov, na katerega se pošiljajo vloge,
- rok, v katerem bo sklep o dodelitvi sredstev poslan prosilcem, ki ne sme biti daljši od 30 dni.

11. člen

Prijave na javni razpis obravnava komisija (v sestavi treh članov) za dodelitev sredstev za razvoj, ki jo imenuje Upravni odbor pristojnega javnega zavoda znotraj svojih članov.

Komisija izda sklep o dodelitvi sredstev za razvoj najkasneje v 30 dneh od poteka razpisnega roka.

OSTALE DOLOČBE

12. člen

Način opravljanja strokovnih in administrativno-tehničnih del v zvezi s sprejemanjem vlog, odobritvijo sredstev, nadzorom namenske porabe, izvajanjem določb posojilne pogodbe, spremljanjem odplačil in izterjavo dogovorita Občina Brežice oziroma pristojni javni zavod in banka v pogodbi o sodelovanju.

13. člen

Sklepanje in izvajanje posojilnih pogodb poteka pri banki, s katero Občina Brežice oziroma pristojni javni zavod sklene ustrezno pogodbo. Za vse ostale instrumente pomoči se sklene pogodba v odgovarjajoči obliki.

14. člen

Namensko porabo sredstev pridobljenih po tem pravilniku in izpolnjevanje obveznosti iz posojilne pogodbe preverjata Občinska uprava občine Brežice oziroma pristojni javni zavod. Če se ugotovi nenamenska poraba sredstev je prejemnik dolžan takoj vrniti dodeljena sredstva skupaj z zakonitimi obrestmi.

KONČNA DOLOČBA

15. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

16. člen

Z dnem veljavnosti tega pravilnika preneha veljati pravilnik o dodeljevanju posojil in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Brežice (Uradni list RS, št. 27/98 in 30/03).

Št. 301-2/2003-330

Brežice, dne 6. oktobra 2003.

Župan

Občine Brežice

mag. Andrej Vizjak l.r.

CELJE

4946. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu Polule

Mestni svet mestne občine Celje je na podlagi 12. v povezavi s 23. in 175. členom zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110 /02 in 8/03) in 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99, 117/00 in 108/01) na seji 30. 9. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu Polule

1. člen

Zazidalni načrt Polule (UVC št. 26/68 in 5/70, Uradni list SRS, št. 15/74, 22/77, 25/80, 1/87 in Uradni list RS, št. 69/93) se ob upoštevanju sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Mestne občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana za obdobje od leta 1986 do leta 1990-Celjskega prostorskega plana (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98 in 86/01) spremeni in dopolni po projektu, ki ga je izdelal Razvojni center Planiranje d.o.o. Celje pod št. 732/03 v marcu 2003 in po projektu št. ZN 56/03, ki ga je izdelal AR Projekt d.o.o., Sevnica v marcu 2003.

2. člen

1. člen odloka se dopolni tako, da se na koncu doda besedilo, ki glasi:

»Sestavni del odloka o zazidalnem načrtu Polule je tudi grafični in tekstualni del projekta spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta Polule, ki ga je pod št. 732/03 v marcu 2003 izdelal Razvojni center-Planiranje d.o.o. Celje in se nanaša na območje šolskega kompleksa ter grafični in tekstualni del projekta spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta Polule, ki ga je pod št. ZN 56/03 v marcu 2003 izdelal AR Projekt d.o.o., Sevnica in se nanaša na v območju 1 na spremembo dovozne ceste, spremembo lokacije postavitve stanovanjske hiše ter sprememba parcelacije gle-

de na drugačno lokacijo stanovanjskega objekta. Spremembe v območju 2 se nanašajo na izvzem del parcel št. 71/17 in 71/18 k.o. Košnica iz območja PUP za širše območje Miklavškega hriba in za širše območje celjskega starega gradu in se priključita k ZN Polule. Na parceli št. 71/17 je predvidena gradnja stanovanjske hiše.«

3. člen

Za 1. členom odloka se dodajo novi členi, ki glasijo:

»1.a člen

Meja in velikost obravnavanega območja:

1. območje šolskega kompleksa

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se nanašajo na zemljišča s parcelnimi številkami 61/1, 62, 59/8, 691, 699 in 700 in 701, vse k.o. Košnica. Velikost obravnavanega območja je 8713,10 m² in v celoti predstavlja gradbeno parcelo šolskega kompleksa Osnovne šole Frana Kranjca. Znotraj obravnavanega območja je tudi del parcele 56/14, ki predstavlja del Hrašovčeve ulice.

Meja ureditvenega območja sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta poteka po jugozahodnem robu parcele št. 691, nato jugozahodnem robu parcele 62 do Hrašovčeve ulice in teče po jugovzhodnem robu ulice ter vzporedno s skrajno južno točko parcele 59/8 prečka ulico in teče po jugozahodnem robu zemljišča 59/8 in nato 701 in zopet 59/8, se na severu obrne in teče po severozahodni liniji parcele 59/8 nato severni do Hrašovčeve ulice, po robu ulice do Vegove ulice, kjer se na obrne in teče po severni liniji parcele s številko 62, nato 700 do skrajne severne točke, kjer se obrne in poteka po vzhodnem robu parcel št. 61/1 do skrajne južne točke kot izhodišča meje obravnave.

2. območje stanovanjske gradnje 1:

in severni točki območja se obrne proti zahodu in poteka po severozahodnem robu parcel št. 54/5, 54/4, 77/6, 677/4, nato se obrne proti jugu in teče po zahodnem robu parcel št. 677/4, 76/2, 77/6, 76/1. V južni točki parcele št. 77/2 se obrne proti vzhodu in poteka po južnem robu parcel št. 77/2, 77/4, 71/15 in 75/5. Od tu se obrne proti severu ter poteka po vzhodnem robu parcel št. 75/5, 75/7, 75/6 in 54/5, kjer se zaključuje v začetni točki opisa. Spremembe dopolnitve zazidalnega načrta se nanašajo na parcele št. 71/15, 71/16, 75/1, 75/7, 77/5, 77/6, 54/4, 76/2, 677/4 k.o. Košnica.

3. območje stanovanjske gradnje 2:

in severni točki območja se obrne proti zahodu in poteka po robu parcele št. 71/18, nato se obrne proti jugu in teče po zahodnem robu parcel št. 71/18 71/17. Na južnem delu zaobide parcelo 71/17. Od tu se obrne proti severu in poteka po vzhodnem robu parcel št. 71/17 in 71/18. Od tu se obrne proti severu in poteka po dvorišču med obstoječimi objekti. Zaključuje se v začetni točki opisa. Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta se nanašajo na parcelo št. 71/17 k.o. Košnica.

Grafični prikaz meje z izhodiščno točko je razviden iz situacije obstoječega stanja z mejo obravnave v merilu 1:250 oziroma 1:1000.

1.b člen

Funkcija območja in pogoji urejanja:

1. območje šolskega kompleksa

Obravnavano območje je namenjeno ohranjanju in nadaljnjem izgrajevanju šolske stavbe in vrtca s pripadajočo zunanjo ureditvijo, glede na potreben razvoj v skladu z veljavnimi normativi in ob upoštevanju temeljnih ciljev urejanja prostora in varstva okolja.

Predvidena zasnova obsega:

- rušitev obstoječega objekta vrtca,
- nadzidavo obstoječe telovadnice za eno etažo in rekonstrukcijo zaradi umestitve prostorov vrtca v pritličju in učilnic v etažah,
- gradnjo nove telovadnice na južni strani obstoječe šolske stavbe. Telovadnica bo vkopana v zemljo in povezana z obstoječim objektom s podzemnim hodnikom. Streho telovadnice, ki bo ca. 1,80 m nad nivojem terena je treba projektirati kot ravno zeleno streho in jo po celi stranici povezati s stopnicami z dvoriščem. Tako ustvarjen zunanji amfiteater bo služil kot kvaliteten zunanji prireditveni prostor,
- izravnavo terena dvorišča na vzhodni strani in izvedbo opornega zidu med cestnim prostorom ceste Celje-Laško in dvoriščem na južni strani šolske stavbe,
- preureditev dovoza do šole z ločeno pešpotjo za pešce in ureditev parkirnih površin,
- kolesarnico na severni strani ob Hrašovčevi ulici,
- krajinsko urejanje terena,
- prenavo obstoječih objektov v smislu prilagajanja novim programom.

2. območje stanovanjske pozidave 1 in 2

Območje je namenjeno izgradnji stanovanjskih objektov s pripadajočo infrastrukturo in zunanjo ureditvijo pod pogoji predhodnih geoloških raziskav.

Predvidena zasnova obsega:

- izgradnjo nove dovozne ceste v območju 1 in rekonstrukcijo obstoječe Vegove ulice,
- gradnjo stanovanjskih hiš v območju 1 in 2,
- izgradnjo komunalne infrastrukture.

1.c člen

Pogoji za urbanistično in arhitektonsko oblikovanje:

1. območje šolskega kompleksa:

Pri projektiranju prenove šolskega kompleksa je v čim večji meri treba upoštevati ohranjanje zelenih površin in ločevanje peš prometa od dovoza in parkirnih površin. Zato je potrebno ob spodnjem dovozu, ki je namenjen dostopu do šole in dostopu do parkirnih mest, izvesti pločnik širine 1,50 m. Parkirne površine je izvesti s travnimi ploščami, dvorišče in pešpoti je možno tlakovati, ceste asfaltirati. Zeleni površine je potrebno zasaditi z grmovnicami in pokrovnimi rastlinami in v zelenico ob parkirnih površinah zasaditi listnata drevesa.

V smislu ohranjanja zelenih površin je treba prizidek-telovadnico zasnovati kot globoko vkopan objekt z zeleno ravno streho s svetlobnimi elementi ob upoštevanju predpisov. Višinsko razliko med streho-trato in dvoriščem je po daljši stranici potrebno urediti s stopniščem s stopnicami min. širine 40 cm.

Streho nad nadzidanim severnim traktom (obstoječa telovadnica) je dovoljeno projektirati kot enokapnico, dvokapnico ali ločno konstrukcijo v minimalnem naklonu s kritino temne barve. Za fasade je možno uporabiti materiale: omet, kamen, opeka, steklo ali druge sodobne materiale, ki ustrezajo po kvaliteti veljavnim normativom in predpisom za tovrstno gradnjo.

2. območje stanovanjske gradnje

Tlorisi novih objektov bodo podolgovati, razgibani, daljše stranice vzporedne s plastnicami v gabaritih, kot so podani v grafični prilogi, streha simetrična dvokapnica. Možnost izvedbe delnega in polnega čopa s frčadami ali strešnimi okni.

Pri oblikovanju zasnov individualnih stanovanjskih objektov ter ureditev zunanjih površin v arhitekturnem in urbano-krajinskem smislu je potrebno slediti načelu, da se ustvari takšna kompozicija arhitekturnih in krajinskih elementov,

ki bodo v prostoru čim bolj nevtralni in do neke mere podrejena že obstoječim kvaliteta v prostoru. Pri tem je dovoljeno tudi sodobnejše oblikovanje objektov, ki pa se mora podrediti konfiguraciji terena in s svojimi elementi, predvsem pa masami ne sme izstopati iz obstoječe arhitekture soseske.

1.č člen

Pogoji geološkega mnenja:

Zaradi plazovitosti terena na območju je za gradnjo vseh objektov znotraj območja zazidalnega načrta Polule potrebno predhodno pridobiti geomehansko poročilo in gradnjo prilagoditi geotehničnim pogojem.

1.d člen

Pogoji za urejanje, komunalne in energetske infrastrukture:

Območje obravnave je komunalno urejeno območje. Zaradi povečanja prostorskih kapacitet bodo minimalno povečane potrebe po rabi energije. Za vse spremembe priključevanja na energetska, komunalna in teleprenosna omrežja veljajo smernice upravljavcev.

1. območje šolskega kompleksa

– Vodovod:

Oskrba z vodo je preko obstoječega priključka iz javnega vodovoda. Na mestu priključka na vodovodno omrežje bo v normalnih razmerah zagotovljen pritisk 2-4 bare. Zunanji hidranti morajo biti del internega vodovodnega omrežja.

– Kanalizacija:

Komunalne odpadne vode se speljejo preko obstoječega priključka direktno v javno kanalizacijo, brez pretoka greznice. Greznica se opusti, izprazni, dezinficira in zasuje. Padavinske vode s strehe in komunalne odpadne vode morajo biti speljane v javno kanalizacijo z največ dvema priključkoma. Odpadne vode iz kuhinje je potrebno pred priključevanjem na javno kanalizacijo predhodno očistiti preko lovilca maščob.

– Elektroomrežje:

Objekt je napajen z električno energijo iz transformatorske postaje 10/04kV Polule. Za povečanje moči je le-ta na razpolago v TP polule.

– Energetika:

Na obravnavanem območju je zgrajeno nizekotlačno omrežje zemeljskega plina, upravljavec Energetika Celje. V trasi Vegove ulice je izveden nizekotlačni plinovod dimenzije PE160, v Hrašovčevi pa plinovodni odsek dimenzije PE110. Za obstoječi objekt osnovne šole je izveden plinski priključek. Oskrbo obstoječega in novozgrajenega dela objekta je možno načrtovati iz obstoječega nizekotlačnega plinovoda ($p=100$).

– Telekom:

Obstoječe omrežje-telefonski kabel poteka ob zgornji cesti.

2. območje stanovanjske gradnje 1 in 2

– Promet

Ureditev nove dovozne ceste v območju 1 na lokalno cesto mora biti urejen skladno s soglasjem MOC - Oddelek za okolje in prostor ter promet.

– Kanalizacija:

Odpadne vode se speljejo direktno v javni kanal št. 302000 preko revizijskega jaška. Meteorne vode s strehe se morajo speljati v javno kanalizacijo z enim priključkom.

– Vodovod:

Oskrba objektov z vodo je možna iz javnega vodovoda Lž Ø100mm, ki je del osrednjega vodovodnega sistema Celje.

– Električno omrežje:

Možnost priključka na obstoječe NN omrežje v soglasju z upravljavcem.

– Telefonsko omrežje:

Priključka do objektov bosta iz obstoječega TK kablovoda skladna s soglasjem upravljavca.

– Plinovod:

Priključki plinovoda bodo izvedeni skladno s soglasjem upravljavca. Na obravnavanem območju je zgrajeno nizekotlačno omrežje zemeljskega plina, katerega oskrbo je možno zagotavljati preko plinskega omrežja mesta Celje.

1.e člen

Varovanje okolja in požarna varnost

Predvidena zasnova šolske stavbe ne bo povzročila poslabšanje vplivov na okolje.

– Hrup:

Območji šole in stanovanjskih hiš se nahajata v zgrajenem urbanem okolju, nad regionalno cesto Celje-Laško. Po uredbi o hrupu v naravnem in življenjskem okolju (Uradni list RS, št. 45/95, 66/96) je po 4. členu določena za čisto stanovanjsko območje, okolico objektov vzgojinarstvene in izobraževalnega programa II. stopnja varovanja. Predvidene gradnje k šoli ne bodo vplivale na povečanje obremenitve s hrupom. Pri projektiranju objekta je treba predvideti način gradnje in uporabiti materiale s katerimi se bo zmanjšal prenos hrupa v notranjost objekta.

– Varstvo voda:

Upoštevati je potrebno pogoje upravljavca za odvod fekalnih in meteornih voda.

– Odpadki:

Način zbiranja in odvoz odpadkov mora biti skladen z določili občinskega odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Mestni občini Celje, Uradni list RS, št. 67/99. Posode za odpadke je potrebno postaviti na ekološko tehnično brezhiben prostor. Lokacija in velikost posode za odvoz odpadkov bo določena na podlagi PGD dokumentacije. Gradbene odpadke zaradi rušenja objektov je potrebno deponirati skladno s pravilnikom o obremenjevanju tal z vnašanjem odpadkov, Uradni list RS, št. 3/03.

– Požarna varnost:

Z zasnovo objektov je treba zagotoviti varen umik na zunanje, nepozidane, funkcionalne površine objektov. Promet in delovne površine za intervencijska vozila so po obstoječih cestah na površini dvorišča na severni in južni strani. Viri za zadostno oskrbo vode za gašenje bodo zagotovljeni iz vodovoda. Upoštevati je potrebno pravilnik o tehničnih normativih za hidrantno omrežje in gašenje požarov (Uradni list RS, št. 30/91). Na podlagi izračuna požarne obremenitve je pri projektiranju in izvedbi novega objekta potrebno upoštevati takšne materiale in njih zaščite, ki so varni pred požarom in širjenjem požara. Med objekti je predviden ustrezen odmik, s čemer so zagotovljeni pogoji za omejevanje širjenja ognja ob eventualnem požaru. Način varovanja pred požarom za objekte je potrebno opredeliti v PGD projektu skladno z določili zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93) in pravilnikom o požarnovarnostnih zahtevah (Uradni list RS, št. 42/93).

1.f člen

Tolerance omogočajo

za območje šolskega kompleksa:

– spremembo tlorisnih gabaritov v mejah gradbene parcele,

– spremembo višinskega gabarita za ± 1 metra,

– drugačno ureditev parkirnih površin, če se z načrtom zunanje ureditve najde ustrežnejša možnost

za območje stanovanjske gradnje:

- spremembo tlorisnih gabaritov ± 2 m,
- sprememba višinskih gabaritov ± 1 m,
- prilagoditev kote pritličja glede na projekt zunanje ureditve.

Na celotnem območju zazidalnega načrta Polule veljajo tolerance za spremenjene poteke tras vodov komunalne infrastrukture, če se rešitev izkaže za ekonomsko in tehnološko racionalnejšo rešitev.«

4. člen

Projekta iz 1. člena tega odloka sta na vpogled pri pristojnih službah Mestne občine Celje in na upravni enoti na oddelku za okolje in prostor.

5. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe za posamezna področja.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.35005-47/2002

35005-20/2002

Celje, dne 30. septembra 2003.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

4947. Sklep o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za poslovno cono Škofja vas

Na podlagi 31. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 27. člena statuta Mestne občine Celje je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za poslovno cono Škofja vas

I

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev predloga zazidalnega načrta za poslovno cono Škofja vas, ki ga je izdelal načrtovalec URBIS, urbanizem, arhitektura, projektiranje d.o.o. Maribor, pod št. 272/02 in je v skladu z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje-Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/01).

II

Predmet obravnave zazidalnega načrta za poslovno cono Škofja vas je območje nekdanje tovarne volnenih odev Škofja vas, ki je umeščeno med strugo Hudinje, lokalno cesto Cesta v Zadobrovo in območjem kmetijskih zemljišč na jugu. Po stečaju nekdanje tovarne volnenih odev se je lastništvo objektov in zemljišč nekdanjega tovarniškega kompleksa razdelilo na več podjetnikov, katerih proizvodni in poslovni programi so drugačni od osnovne-

ga, ki ga je privzel veljavni IPA. Le-ta ne omogoča nadaljnega izgrajevanja območja, ki je tudi sicer komunalno nezadostno opremljeno.

Zato je cilj predloga rešiti problem delitve zemljišč ob upoštevanju zahteve zagotavljanja skupnih »javnih« površin znotraj območja in podati pogoje nadaljnega izgrajevanja območja za različne dejavnosti ob upoštevanju vzdržnega prostorskega razvoja.

III

Javna razgrnitev predloga zazidalnega načrta za poslovno cono Škofja vas se prične osem dni po objavi v Uradnem listu RS na sedežu Krajevne skupnosti Škofja vas in v prostorih Mestne občine Celje na Zavodu za planiranje in izgradnjo Celje ter traja 30 dni.

Pripombe in predloge na javno razgrnjeni predlog lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve predloga bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Zavod za planiranje in izgradnjo Celje. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O pričetku in trajanju javne razgrnitve predloga in o času ter kraju javne obravnave mora organ krajevne skupnosti na primeren način obvestiti krajan. Vsi lastniki zemljišč iz obravnavanega območja bodo obveščeni osebno.

IV

V petnajstih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ krajevne skupnosti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se krajevna skupnost strinja s predlogom.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005-03/2001-8

Celje, dne 4. novembra 2003.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

4948. Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta Stegujev hrib - I. faza

Na podlagi 31. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 27. člena statuta Mestne občine Celje je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta Stegujev hrib - I. faza

I

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev predloga lokacijskega načrta Stegujev hrib - I. faza, ki ga je izdelal načrtovalec IUP d.o.o. Celje, pod št. 100/03 in je v skladu z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih

sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje–Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/01).

II

Predmet obravnave lokacijskega načrta Stegujev hrib je po veljavnih prostorskih ureditvenih pogojih opredeljeno kmetijsko zemljišče s parc. št. 658/1, 658/2, 658/3, 654/1 del, 654/2, 654/3 in 654/4 vse k.o. Zagrad, ki so po prostorskih sestavinah Celjskega prostorskega plana opredeljena kot zazidljiva pod pogojem izdelave izvedbenega prostorskega akta. Vsa navedena zemljišča so v lasti Alojza Zupanca, ki je pobudnik in naročnik lokacijskega načrta.

Lokacijski načrt podaja predlog izgradnje devetih stanovanjskih objektov s pripadajočo potrebno komunalno opremo.

III

Javna razgrnitev predloga lokacijskega načrta Stegujev hrib - I. faza se prične osem dni po objavi v Uradnem listu RS na sedežu Krajevne skupnosti Pod Gradom in v prostorih Mestne občine Celje na Zavodu za planiranje in izgradnjo Celje ter traja 30 dni.

Pripombe in predloge na javno razgrnjeni predlog lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Zavod za planiranje in izgradnjo Celje. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O pričetku in trajanju javne razgrnitve predloga in o času ter kraju javne obravnave mora organ krajevne skupnosti na primeren način obvestiti krajane.

IV

V petnajstih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ krajevne skupnosti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se krajevna skupnost strinja s predlogom.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005-01/2003-8

Celje, dne 4. novembra 2003.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

4949. Program priprave za lokacijski načrt Tehnološki park Celje – območje stare Cinkarne

Na podlagi 27. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 17. člena statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 41/95, 77/96, 37/97, 50/98, 28/99) je župan Mestne občine Celje 2003 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE za lokacijski načrt Tehnološki park Celje – območje stare Cinkarne

I. Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo lokacijskega načrta

Območje lokacijskega načrta je degradiran prostor stare Cinkarne, kjer želi Mestna občina Celje vzpostaviti novo rabo za potrebe tehnološkega parka z vsemi pripadajočimi vsebinami.

S tem programom priprave se opredelijo vsebina in obseg lokacijskega načrta, postopki in roki priprave ter sprejemanja, seznam pristojnih nosilcev urejanja prostora, ki sodelujejo v postopku načrtovanja, seznam potrebnih strokovnih podlag, obveznosti v zvezi s financiranjem in drugi pogoji potrebni za izdelavo lokacijskega načrta.

II. Predmet in programska izhodišča izdelave lokacijskega načrta

Predmet lokacijskega načrta je izdelava novega občinskega izvedbenega akta na območju stare Cinkarne.

Podlaga za izdelavo lokacijskega načrta so:

- strokovne podlage za območje stare Cinkarne,
- priporočila in smernice pridobljene na prostorski konferenci, ki je bila dne 29. 9. 2003,
- izveden urbanistični natečaj za območje stare Cinkarne.

Lokacijski načrt mora biti izdelan v skladu s 24., 43., 44., 73. in 139. členom ZUreP-1 ter pravilnikom o podrobnejši vsebini, obliki in načinu priprave lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag. Načrtovalec predmetnega LN mora predati pripravljavcu, to je Mestni občini Celje, šest izvodov akta. En izvod bo predan Upravni enoti, ostali izvodi pa bodo hranjeni pri Zavodu za planiranje, kjer bo akt na vpogled in dostopen javnosti. Obenem je potrebno celoten LN s prilogami predati v digitalni obliki, tako tekstualni kot grafični del.

III. Okvirno ureditveno območje

Območje lokacijskega načrta zavzema severovzhodni del stare Cinkarne med Kidričevo cesto in Hudinjo in meri ca. 40.000 m² in zajema območje ob Teharski cesti in vzhodni del stare Cinkarne, večinoma skladno s programsko opredeljenostjo zmagovalne natečajne rešitve (šifra elaborata 677888; natečaj »Idejna urbanistična ureditev območja stare Cinkarne z idejno prometno rešitvijo razbremenilne ceste za mestno magistralo sever-jug«).

IV. Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice in mnenja ter drugi udeleženci, ki sodelujejo pri pripravi lokacijskega načrta

Pripravljavec in pobudnik lokacijskega načrta je Mestna občina Celje, Trg celjskih knezov 9, v Celju, ki po sprejemu programa priprave pozove pristojne nosilce urejanja prostora, da podajo v roku 30 dni smernice za načrtovanje prostorske ureditve.

V primeru, da nosilci urejanja prostora v 30 dneh ne bodo podali smernic, se bo v skladu z 29. členom ZUreP-1 štelo, da nimajo smernic.

Pristojni nosilci urejanja prostora za izdajo smernic za izdelavo lokacijskega načrta so:

- RS Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, izpostava Celje, Dečkova 36, Celje,
- RS Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, območna enota Celje, Trg Celjskih knezov 9, Celje,
- Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in prostor ter promet, Trg Celjskih knezov 9, Celje,
- Telekom Slovenije, PE Celje, Lava 1, Celje,

- Elektro Celje, Javno podjetje za distribucijo električne energije, d.d., Vrunčeva 2 a, Celje,
 - Energetika Celje, Javno podjetje d.o.o., Smrekarjeva 1, Celje,
 - Javne naprave, Javno podjetje d.o.o., Teharska 49, Celje,
 - Vodovod – kanalizacija, Javno podjetje Celje d.o.o., Lava 2 a, Celje,
 - Ministrstvo za okolje, prostor in energijo – ARSO-Območna pisarna Celje, Lava 11, Celje,
 - Ministrstvo za promet, Agencija za železniški promet, Kopitarjeva 5, 2000 Maribor,
 - ZVKD OE Celje.

V. Seznam potrebnih strokovnih podlag in druge obvezne vsebine

Pripravljenec lokacijskega načrta, oziroma zanj izbrani načrtovalec, bo izdelal predlog IPA za javno razgrnitev. V postopku priprave lokacijskega načrta mora investitor oziroma zanj načrtovalec zagotoviti izdelavo strokovnih podlag za širše območje

VI. Pridobitev geodetskih podlag

Geodetske podlage za izdelavo lokacijskega načrta pridobi naročnik IPA.

VII. Roki za pripravo lokacijskega načrta

Prva prostorska konferenca in pridobitev smernic za načrtovanje

Upoštevajo se priporočila pridobljena na prvi prostorski konferenci, ki je bila 29. 9. 2003. Pripravljenec LN takoj po sprejetju programa priprave in pozove pristojne nosilce urejanja prostora kot so navedeni v IV. točki tega programa, da v roku 30 dni podajo svoje smernice za načrtovanje predvidene prostorske ureditve.

Izdelovalec LN mora biti strokovna organizacija, ki je registrirana za opravljanje strokovnih nalog v zvezi z urbaniškim načrtovanjem v skladu z veljavno zakonodajo. Izbira izdelovalca bo potekala v skladu z zakonom o javnih naročilih in zakonom o graditvi objektov.

Izbrani izdelovalec mora predlog LN predati Mestni občini Celje.

Druga prostorska konferenca

Najmanj štirinajst dni pred sprejetjem sklepa o javni razgrnitvi LN izvede pripravljavec drugo prostorsko konferenco, na kateri se ugotovi, ali so priporočila s prve prostorske konference upoštevana.

Javna razgrnitev, javna obravnava ter sprejem stališč do pripomb

Po sprejetju sklepa o javni razgrnitvi, ki ga sprejme župan Mestne občine Celje, se predlog LN javno razgrne za 30 dni.

V času javne razgrnitve se izvede javna obravnava predloga LN. Občani, organi in organizacije, krajevna skupnost ter drugi zainteresirani oziroma prizadeti lahko podajo v času javne razgrnitve svoje pisne pripombe. Stališča do pripomb se pripravijo do prve obravnave mestnega sveta, predlagatelj stališč do pripomb je župan Mestne občine Celje. Mestni svet mestne občine Celje se opredeli do pripomb.

Izdelava dopolnjenega predloga lokacijskega načrta in pridobitev mnenj

Na podlagi sprejetih stališč do pripomb izdelovalec izdela usklajen predlog IPA, pripravljavec pa pozove nosilce urejanja prostora, določene v IV. točki tega programa priprave, da v 30 dneh podajo mnenja.

Sprejem dopolnjenega predloga oziroma odloka lokacijskega načrta

S sprejetimi stališči do pripomb in pridobljenimi mnenji pristojnih nosilcev planiranja na predlog župana Mestni svet mestne občine Celje obravnava in sprejme usklajen in us-

klajen predlog lokacijskega načrta oziroma odlok, ki se objavi v Uradnem listu RS.

VIII. Obveznosti v zvezi s financiranjem lokacijskega načrta

Finančna sredstva za izdelavo lokacijskega načrta zagotovi Mestna občina Celje.

IX. Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 35005-00015/2003-0008

Celje, dne 8. oktobra 2003.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

4950. Cenik zemeljskega plina za tarifni odjem

Energetika Celje javno podjetje, d.o.o. Smrekarjeva 1, Celje, skladno s 97. členom energetskega zakona objavlja

CENIK zemeljskega plina za tarifni odjem

Tarifna skupina	Cena v SIT/m ³
1. Odjem plina do 250 m ³ letno	102,66
2. Odjem plina od 251 do 4.500 m ³ letno	65,49
3. Odjem plina od 4.501 do 40.000 m ³ letno	64,83
4. Odjem plina od 40.001 do 100.000 m ³ letno	63,60

Novo cene tarifnega odjema so oblikovane skladno s sklepom Mestnega sveta mestne občine Celje, z dne 30. 1. 2001 in 29. 5. 2001 ter skladno z mehanizmom o oblikovanju cen zemeljskega plina za tarifni odjem. Višje cene veljajo od 1. 11. 2003 dalje oziroma od prvega popisa števecv za naslednje obračunsko obdobje po tem datumu, na podlagi zvišanja nabavne cene zemeljskega plina z dne 1. 11. 2003.

V oblikovanih cenah ni vključena taksa za obremenjevanje zraka z emisijo ogljikovega dioksida, ki je predpisana z uredbo Vlade Republike Slovenije in se doda v višini 5,70 SIT/m³. Taksa se ne zaračuna, ko Energetika Celje d.o.o. koristi dovoljenje za porabljene količine, ki niso obremenjene s takso.

Na vse navedene cene, vključno s takso, se skladno z zakonom o davku na dodano vrednost obračuna še 20% davek na dodano vrednost.

Celje, dne 11. novembra 2003.

Energetika Celje
javno podjetje, d.o.o.
mag. Aleksander Mirt l. r.
Direktor

4951. Cenik daljinskega ogrevanja za stanovanjske prostore

Energetika Celje javno podjetje, d.o.o. Smrekarjeva 1, Celje, skladno s 97. členom energetskega zakona objavlja

CENIK**daljinskega ogrevanja za stanovanjske prostore**

Občina Celje	
- obračun po merilcih	
- variabilni del cene	7,896 SIT/KWh
- priključna moč -	
fiksni del cene	367,880 SIT/KW/mes.

Cena daljinskega ogrevanja za stanovanjski odjem v Občini Celje za variabilni del cene velja od 11. 11. 2003 in za priključno moč od 1. 10. 2002.

Občina Štore	
- obračun po merilcih	
- variabilni del cene	9,480 SIT/KWh
- priključna moč -	
fiksni del cene	366,140 SIT/KW/mes.

Cena daljinskega ogrevanja za stanovanjski odjem v Občini Štore za variabilni del cene, velja od 11. 11. 2003 in za priključno moč od 1. 10. 2002.

Vse navedene cene daljinskega ogrevanja za stanovanjski odjem so oblikovane skladno z uredbo o oblikovanju cen proizvodnje in distribucije pare in tople vode za namene daljinskega ogrevanja za tarifne uporabnike (Uradni list RS, št. 37/03).

Na navedene cene se skladno z zakonom o davku na dodano vrednost obračuna še 20% davek na dodano vrednost

Celje, dne 11. novembra 2003.

Energetika Celje
javno podjetje, d.o.o.
mag. Aleksander Mirt l. r.
Direktor

DIVAČA**4952. Odlok o rebalansu proračuna Občine Divača za leto 2003**

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93), 29. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 16. člena statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99) je Občinski svet občine Divača na 9. redni seji dne 6. 11. 2003 sprejel

O D L O K**o rebalansu proračuna Občine Divača za leto 2003**

1. člen

V odloku o proračunu Občine Divača za leto 2003 (Uradni list RS, št. 38/03) se spremeni 2. člen, tako da se glasi:

Prihodki in odhodki ter drugi prejemki in izdatki proračuna občine so izkazani v bilanci prihodkov in odhodkov, v računu finančnih terjatev in naložb ter v računu financiranja.

Splošni del proračuna občine na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

	v tisoč SIT
A) Bilanca prihodkov in odhodkov	
I. Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	522.445
Tekoči prihodki (70+71)	428.620
70 Davčni prihodki	312.644
700 Davki na dohodek in dobiček	247.000
703 Davki na premoženje	36.550
704 Domači davki na blago in storitve	29.094
71 Nedavčni prihodki	115.976
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	111.521
711 Takse in pristojbine	1.600
712 Denarne kazni	-
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	85
714 Drugi nedavčni prihodki	2.770
72 Kapitalski prihodki	62.007
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	10.367
722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	51.640
73 Prejete donacije	100
730 Prejete donacije iz domačih virov	100
74 Transforni prihodki	33.645
740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	31.718
II. Skupaj odhodki (40+41+42+43)	644.721
40 Tekoči odhodki	94.702
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	37.136
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	5.287
402 Izdatki za blago in storitve	50.495
409 Rezerve	1.784
41 Tekoči transferi	264.867
410 Subvencije	13.514
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	78.783
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	18.984
413 Drugi tekoči domači transferi	153.586
42 Investicijski odhodki	226.987
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	226.987
43 Investicijski transferi	51.963
430 Investicijski transferi	38.701
III. Proračunski primankljaj (I.-II.)	- 102.812
B) Račun finančnih terjatev in naložb	
IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev (750+751+752)	-
V. Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev (440+441+442)	-
VI. Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (IV.-V.)	-
C) Račun financiranja	
VII. Zadolževanje (500)	-
50 Zadolževanje	-
500 Domače zadolževanje	-
VIII. Odplačila dolga (550)	700
55 Odplačila dolga	700
550 Odplačila domačega dolga	700
IX. Sprememba stanja sredstev na računu (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	- 103.512
X. Neto zadolževanje (VII.-VIII.-IX.)	102.812
XI. Neto financiranje (VI.+X.)	102.812

Zmanjšanje sredstev na računu se pokrije iz sredstev na računu proračuna, ki so se prenesla iz prejšnjega leta in znašajo 103.512 tisoč tolarjev.

Splošni del občinskega proračuna – odhodki, sestavljen po funkcionalni klasifikaciji po področjih proračunske porabe je priloga k temu odloku.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 09/02

Divača, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Divača
Rajko Vojtkovszky, dr. vet. med. l. r.

4953. Odredba o delitvi sredstev za odpravo naravne nesreče – posledice suše 2003

Na podlagi 16. člena statuta Občine Divača (Uradni list RS, št. 39/99) je Občinski svet občine Divača na 9. redni seji dne 6. 11. 2003 sprejel

ODREDBO

o delitvi sredstev za odpravo naravne nesreče – posledice suše 2003

1. člen

Ta odredba določa namen sredstev za odpravo posledic suše v letu 2003, način razdelitve sredstev, upravičence do pomoči in višino sredstev.

2. člen

Sredstva za pomoč po suši so namenjena kmetom na območju Občine Divača, ki se ukvarjajo s kmetijstvom in živinorejo in imajo GVŽ (glava velike živine) večji ali enak 3.

3. člen

Sredstva bodo upravičencem dodeljena na podlagi javnega razpisa. Sklep o javnem razpisu sprejme župan.

4. člen

Do sredstev so po tej uredbi upravičene:

- fizične osebe, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in katerih kmetija ima MID in sedež na območju Občine Divača,
- katerih nosilec kmečkega gospodarstva ima status kmeta v skladu s 24. členom zakona o kmetijskih zemljiščih,
- je imetnik živine in ima GVŽ (glava velike živine) večji ali enak 3.

5. člen

Višina sredstev posameznega upravičenca bo odvisna od števila doseženih točk. 1 GVŽ (glava velike živine) predstavlja eno točko. Vrednost ene točke se izračuna tako, da se vse točke vseh upravičencev deli z razpoložljivimi sredstvi.

6. člen

Javni razpis vodi občinska uprava, sklep o višini sredstev sprejme župan Občine Divača.

7. člen

Sredstva za odpravo posledic naravne nesreče – suše v letu 2003 v višini 2.000.000 SIT, se zagotovijo iz rezervnega sklada proračuna Občine Divača za leto 2003.

8. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 9/01

Divača, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Divača
Rajko Vojtkovszky, dr. vet. med. l. r.

DOLENJSKE TOPLICE

4954. Program priprave lokacijskega načrta proizvodne cone "Sela 2"

Na podlagi 17. člena statuta Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 47/99) in 27. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02) je župan Občine Dolenjske Toplice dne 6. 10. 2003 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE

lokacijskega načrta proizvodne cone »Sela 2«

1. člen

Uvodne obrazložitve

Poleg svoje osnovne gospodarske panoge – turizma, se Občina Dolenjske Toplice zavzema tudi za razvoj drugih dejavnosti, vključno s proizvodnimi in servisnimi. Trenutno občina razpolaga samo z eno, tovrstnim storitvam namenjeno in ustrezno opremljeno cono (Sela pri Dolenjskih Toplicah), ki pa je že skoraj zapolnjena. Preostale lokacije za takšne dejavnosti pa so razpršene po naseljih, večinoma močno utesnjene med okoliško stanovanjsko pozidavo in z njo bolj ali manj v nenehnem konfliktu. Zato je oblikovanje dodatnih, zadostnih površin za proizvodno-servisne programe nujno potrebno.

Lokacijski načrt proizvodne cone »Sela 2« (v nadaljevanju: lokacijski načrt) se pripravlja na podlagi zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 101/02 in 8/03) ter sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990, za območje Občine Dolenjske Toplice (Uradni list RS, št. 38/03), ki zajemajo tudi Programsko zasnovo za industrijsko-obrtno cono Sela pri Dolenjskih Toplicah.

2. člen

Predmet in programska izhodišča prostorskega akta

Glede na podane usmeritve Programske zasnove za industrijsko-obrtno cono Sela pri Dolenjskih Toplicah je novo zazidljivo območje namenjeno v prvi vrsti proizvodnim in servisnim dejavnostim vključno z večjimi trgovskimi, skladiščnimi in podobnimi objekti. Narava teh dejavnosti in njihov predvideni obseg sta namreč takšna, da jih ni mogoče umeščati v obstoječa poselitvena območja občine, saj tam prevladujejo drobna, zgoščena morfološka merila ter pretežno stanovanjski, kmetijski in turistični značaj.

3. člen

Okvirno ureditveno območje prostorskega akta

Območje urejanja lokacijskega načrta zajema teren v JV delu Sel pri Dolenjskih Toplicah, in sicer lokacijo južno

od regionalne ceste R3 733/5831 Podturn – Dolenjske Toplice – Vavta vas (v nadaljevanju: regionalna cesta). Meri ca. 7 ha.

Območje je z dveh strani obdano z gozdom, na SV delu ga omejuje regionalna cesta, na V pa je med predvideno proizvodno cono in obstoječim pokopališčem pas gozdnih zemljišč, ki preide v njivske površine.

4. člen

Nosilci urejanja prostora, ki dajejo smernice in drugi udeleženci priprave izvedbenega prostorskega akta

Pripravljalet in koordinator izdelave lokacijskega načrta je občinska uprava Občine Dolenjske Toplice. Izdelovalec lokacijskega načrta se izbere skladno z zakonom o javnih naročilih.

Pred pričetkom priprave lokacijskega načrta morajo pristojni nosilci urejanja prostora v roku 30 dni na zahtevo izdelovalca lokacijskega načrta dati smernice za načrtovane predvidene prostorske ureditve. V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nima smernic.

Kasneje jih izdelovalec lokacijskega načrta zaprosi za mnenje na dopolnjeni predlog lokacijskega načrta. V mnenjih nosilci urejanja prostora ugotovijo, ali je izdelovalec pri pripravi prostorskega akta upošteval njihove smernice oziroma, da so rešitve v skladu z zahtevami veljavnih predpisov in drugih pravnih aktov ter v okviru osnovnih usmeritev danih smernic. Rok za mnenja ne sme biti daljši od 30 dni, razen, če zaradi tehnične zahtevnosti ni z zakonom določen drugačen rok. V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da na predvideno prostorsko ureditev nima pripomb.

Nosilci urejanja prostora, ki morajo dati svoje smernice oziroma mnenja na obravnavani lokacijski načrt so naslednji:

- Ministrstvo za zdravje, Zdravstveni inšpektorat RS, Izpostava Novo mesto, Kočvarjeva ulica 1, Novo mesto,
- Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Enota Novo mesto, Seidlova cesta 1, Novo mesto,
- Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Sektor za upravljanje, vzdrževanje in varstvo cest, izpostava Novo mesto, Ljubljanska c. 47, Novo mesto,
- Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS za okolje, Območna pisarna Novo mesto, Novi trg 9, Novo mesto,
- Zavod za gozdove Slovenije OE Novo mesto, Gubčeva 15, Novo mesto,
- Zavod RS za varstvo narave, Območna enota Novo mesto, Skalického 1, Novo mesto,
- Elektro Ljubljana, PE Novo mesto, Ljubljanska 7, Novo mesto,
- Komunala Novo mesto, Podbevškova 12, Novo mesto,
- Telekom Slovenije, PE Novo mesto, Novi trg 2, Novo mesto,
- Občina Dolenjske Toplice, Trg 8, Dolenjske Toplice.

Kolikor se med pripravo strokovnih podlag ugotovi, da je potrebno pridobiti smernice in mnenja tudi drugih nosilcev prostora, se jih vključi v postopek.

5. člen

Potrebne strokovne podlage za načrtovanje predvidene prostorske ureditve

Za izdelavo lokacijskega načrta je potrebno pridobiti:

- urbanistično preveritev načrtovane proizvodne cone »Sela 2« ter
- geološko in hidrološko oceno lokacije načrtovane proizvodne cone »Sela 2«.

Kolikor se med pripravo lokacijskega načrta pokaže potreba po dodatnih strokovnih preveritvah, lahko Občinska

uprava občine Dolenjske Toplice poleg že naštetih strokovnih podlag pridobiti tudi te.

6. člen

Način pridobitve strokovne rešitve

Strokovna rešitev se izbere med tremi variantnimi predlogi, ki jih pripravi izdelovalec lokacijskega načrta, izbran na podlagi zbiranja ponudb.

O izboru variantne rešitve, ki je podlaga za pripravo prostorskega akta, odloči Občinska uprava občine Dolenjske Toplice. Na javni razgrnitvi se razgrnejo vse variantne rešitve z obrazložitvijo izbora rešitve, ki je bila podlaga razgrnjenemu prostorskemu aktu.

7. člen

Način pridobitve geodetske podlage

Geodetsko podlago izdelava usposobljen izdelovalec, ki ga Občinska uprava občine Dolenjske Toplice izbere na podlagi zbiranja ponudb.

8. člen

Rok za pripravo prostorskega akta oziroma njegovih posameznih faz

1. Prostorska konferenca	najmanj 8 dni pred sprejemom programa priprave
Sprejem programa priprave izdelava strokovnih podlag in variantnih strokovnih rešitev	sprejme ga župan 4 tedne po podpisu pogodbe med občino in izdelovalcem/ci
Izdelava predloga (za javno razgrnitev) lokacijskega načrta	4 tedne po izboru variantne rešitve s strani občine
2. Prostorska konferenca razgrnitvijo	najmanj 14 dni pred javno razgrnitvijo
Sklep o javni razgrnitvi	sprejme ga župan
Izdelava stališč do pripomb in predlogov	2 tedna po končani javni razgrnitvi
Sprejem stališč do pripomb in predlogov	sprejme jih občinski svet
Dopolnjen predlog lokacijskega načrta	3 tedne po potrditvi stališč do pripomb s strani občine
Pridobivanje mnenj pristojnih nosilcev urejanja prostora	v največ 30 dneh po prejetih pozivih za izdajo mnenj
Predlog lokacijskega načrta za sprejem na občinskem svetu	3 tedne po prejetih mnenjih
Sprejem odloka o lokacijskem načrtu	sprejme ga občinski svet
Končni elaborati	2 tedna po objavi odloka v Uradnem listu RS

9. člen

Obveznosti v zvezi s financiranjem prostorskega akta in organizacija priprave

Naročnik lokacijskega načrta je Občina Dolenjske Toplice. Sredstva za pripravo lokacijskega načrta se zagotovijo iz občinskega proračuna.

10. člen

Začetek veljavnosti programa priprave

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave.

Župan
Občine Dolenjske Toplice
Franc Vovk l. r.

—————
IDRIJA

4955. Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Idrija za leto 2003

Na podlagi 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02), 40. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02), zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94 in 56/98), 23. člena statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 1/01 in 33/01) je Občinski svet občine Idrija na 9. redni seji dne 6. 11. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembi odloka o proračunu Občine Idrija za leto 2003

1. člen

V odloku o proračunu Občine Idrija za leto 2003 (Uradni list RS, št. 40/03) se spremeni peti odstavek 3. člena tako, da se glasi:

Občinski proračun za leto 2003 se določa v naslednjih zneskih (v 1.000 SIT):

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	
I. Skupaj prihodki	1.650.297
II. Skupaj odhodki	1.902.201
III. Proračunski presežek (primanjkljaj)	- 251.904
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. Prejeta vračila danih posojil	18.060
V. Dana posojila in povečanje kap. deležev	11.220
VI. Prejeta minus dana posojila	6.840
VII. Skupni presežek (primanjkljaj)	-245.064
C) RAČUN FINANCIRANJA	
VIII. Zadolževanje proračuna	70.000
IX. Odplačilo dolga	6.766
X. Neto zadolževanje	63.234
XI. Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih	-181.830
XII. Stanje prihodkov iz leta 2002	181.830

2. člen

Prvi odstavek 7. člena se spremeni tako, da se glasi:

Proračunska rezerva se v letu 2003 oblikuje v višini 7.874.000 SIT. Uporablja se za namene, opredeljene v prvem odstavku 107. člena statuta Občine Idrija.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 40302-1/02
Idrija, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Idrija
Damjan Krapš l. r.

4956. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih cestah v Občini Idrija

Na podlagi prvega odstavka 82. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 in 18/02) in 23. člena statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 1/01 in 33/01) je Občinski svet občine Idrija na 9. seji dne 6. 11. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih cestah v Občini Idrija

1. člen

V odloku o občinskih cestah v Občini Idrija (Uradni list RS, št. 65/02) se spremeni, tako da se glasi:

»Naloge povezane z rednim vzdrževanjem občinskih cest se zagotavlja v javnem podjetju Komunala Idrija d.o.o.«

2. člen

Te spremembe in dopolnitve odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se ga začne s 1. 1. 2004.

Št. 34711-9/97
Idrija, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Idrija
Damjan Krapš l. r.

4957. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu "Center III – Idrija" (območje Osnovne šole II. faza in Mejca)

Na podlagi 175. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02), 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02) ter 16. in 23. člena statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 1/01 in 33/01) je Občinski svet občine Idrija na 9. redni seji dne 6. 11. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu »Center III – Idrija« (območje Osnovne šole II. faza in Mejca)

1. člen

S tem odlokom se sprejmejo spremembe in dopolnitve odloka o zazidalnem načrtu »Center III – Idrija« območje Osnovne šole II. faza in Mejca (Uradni list RS, št. 19/90; v nadaljevanju: odlok).

Spremembe in dopolnitve ZN vsebujejo tekstualne spise, opis in utemeljitev, besedilo odloka, pogoje, smernice in mnenja pristojnih organov in organizacij in grafične priloge, ki se nanašajo na mejo območja, zmogljivost in namembnost prostora za ureditev centralne dejavnosti.

Spremembe in dopolnitve ZN, je izdelala družba Eltos d.o.o., Idrija, pod št. proj. 2240012/02/03, julija 2003.

2. člen

V 3. členu odloka se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

Območje sprememb in dopolnitev obsega zemljišča v k.o. Idrija mesto s parcelnimi števkami: 1090, 1099/1 (del), 1099/3, 1099/2, 1100/3, 1101, 2685 (del), 1102 (del) in 1103.

3. člen

V 4. členu odloka se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

Skupna površina območja sprememb in dopolnitev znaša 3409 m². Na tem delu Lenštata, ki gravitira proti trgovskemu centru, je prostor namenjen za centralne dejavnosti – pretežno poslovni del.

4. člen

V 5. členu odloka se v prvem odstavku na koncu prvega stavka črta pika in doda besedilo »ter za pretežno poslovni del«, b) točka prvega odstavka pa se spremeni tako, da se glasi:

b) pretežno poslovni del

– novi objekt: v pritličju pošta in poslovni lokal, v 1. nadstropju stanovanja ali storitve v skladu z namembnostjo območja,

– strojnica Inzaghi: rekonstrukcija obstoječega objekta, obnovitev izvoznega stroja in prenosne konstrukcije s kolesi,

– stopnišče in most: med novim objektom in obstoječim objektom strojnice.

5. člen

Za 11. členom odloka se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

Objekti zgrajeni v pretežno poslovnem delu se priključijo na obstoječe komunalne in energetske naprave in napeljave ter na ostalo prometno in drugo infrastrukturo ter morajo biti izvedeni smiselno, v skladu s strokovnimi prilogami in glede na stanje na terenu.

6. člen

V 15. členu odloka se na koncu doda nov peti odstavek, ki se glasi:

Po strokovnih prilogah sprememb in dopolnitev so tlorisni in višinski gabariti novih objektov maksimalni, odmiki do obstoječih objektov pa minimalni.

7. člen

Te spremembe in dopolnitve odloka začnejo veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 303-2/02

Idrija, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Idrija
Damjan Krapš l. r.

4958. Sklep o vrednosti točke za določitev višine nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2004

Občinski svet občine Idrija je na podlagi 179. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS št. 110/02), v povezavi z 218. členom zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), 56. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), 61. členom zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84), 15. členom

odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Idrija (Uradni list RS, št.100/03) in na podlagi 23. člena statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 1/01 in 33/01) na 9. redni seji dne 6. 11. 2003 sprejel

S K L E P

o vrednosti točke za določitev višine nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2004

1

Vrednost točke za določitev višine nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Idrija za leto 2004 znaša 0,09185 SIT.

2

Vrednost točke iz 1. člena tega sklepa se uporablja od 1. 1. 2004.

3

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 41711-1/95

Idrija, dne 6. novembra 2003.

Župan
Občine Idrija
Damjan Krapš l. r.

4959. Sklep o zagotavljanju izvajanja rednega vzdrževanja javnih poti v Občini Idrija

Na podlagi prvega odstavka 82. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 in 18/02), 23. člena statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 1/01 in 33/01) in tretjega odstavka 26. člena odloka o občinskih cestah v Občini Idrija (Uradni list RS, št. 65/02) je Občinski svet občine Idrija na 8. redni seji dne 2. 10. 2003 sprejel

S K L E P

o zagotavljanju izvajanja rednega vzdrževanja javnih poti v Občini Idrija

1. člen

S tem sklepom se v skladu s tretjim odstavkom 26. člena odloka o občinskih cestah v Občini Idrija določa, katere krajevne skupnosti zagotavljajo izvajanje rednega vzdrževanja javnih poti.

2. člen

Izvajanje rednega vzdrževanja javnih poti zagotavljajo na svojem območju naslednje krajevne skupnosti:

- KS Godovič,
- KS Črni Vrh,
- KS Dole,
- KS Ledine,
- KS Zavratec,
- KS Krnice–Masore,
- KS Kanomlja in
- KS Vojsko.

3. člen

Sredstva za vzdrževanje javnih poti se zagotavljajo iz proračuna Občine Idrija. Občinski svet ob sprejemanju proračuna za posamezno proračunsko obdobje sprejme tudi program rednega vzdrževanja cest.

4. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. 1. 2004.

Št. 34711-9/97

Idrija, dne 3. oktobra 2003.

Župan
Občine Idrija
Damjan Krapš l. r.

KOZJE**4960. Sklep o imenovanju v uredniški odbor javnega glasila Občine Kozje**

Na podlagi 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99, 98/00) je Občinski svet občine Kozje na 7. redni seji dne 28. 10. 2003 sprejel naslednji

SKLEP

Občinski svet občine Kozje imenuje v uredniški odbor javnega glasila Občine Kozje – Zmajev glas naslednje člane:

1. Roman Gradišek, Kozje 155, Kozje – odgovorni urednik,
 2. Miloš Bevc, Gubno 34, Lesično,
 3. Franci Grobelšek, Kozje 102, Kozje,
 4. Veljko Kolar, Kozje 11, Kozje,
 5. Suzana Kunst, Vrenska gorca 63, Buče,
 6. Suzana Moškon, Kozje 143, Kozje,
 7. Slavica Rakovec, Kozje 136, Kozje.
- Mandatna doba uredniškega odbora je 4 leta.

Št. 06202-7-008/03

Kozje, dne 28. oktobra 2003.

Župan
Občine Kozje
Dušan Andrej Kocman l. r.

4961. Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Kozje

Na podlagi 36. člena zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) in 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99, 98/00) je Občinski svet občine Kozje na 7. redni seji dne 23. 10. 2003 sprejel

P R A V I L N I K**o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Kozje****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

S tem pravilnikom se določijo namen, upravičenci, pogoji in merila za dodelitev proračunskih sredstev, namenjenih za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja na območju Občine Kozje.

Sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Kozje se zagotavljajo iz občinskega proračuna, njihovo višino pa določi občinski svet z odlokom o proračunu za tekoče leto.

2. člen

Upravičenci do sredstev za kmetijske dejavnosti so fizične osebe s stalnim prebivališčem v Občini Kozje, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo.

Do sredstev so upravičena tudi društva in druga združenja s področja kmetijstva, ki imajo sedež v občini oziroma društva in združenja, ki nimajo sedeža v občini, združujejo pa tudi člane iz območja Občine Kozje.

3. člen

Sredstva se lahko upravičencem dodelijo samo za ukrepe, ki se izvajajo na območju občine.

Sredstva se dodeljujejo v obliki subvencij, regresov, plačil storitev in investicijskih odhodkov.

Upravičenci morajo za namene iz člena tega pravilnika podati izjavo, da za posamezen namene niso pridobili sredstev iz državnega proračuna ali mednarodnih virov oziroma koliko sredstev iz teh virov so že prejeli. Višina skupne dodeljene pomoči iz vseh virov ne sme presegati dovoljene intenzivnosti oziroma višine pomoči po posameznih namenih, kot so opredeljene v tem pravilniku.

Sredstva za investicije se lahko dodelijo le za investicije pričete v tekočem letu, razen tistih, ki jih je zaradi sezone del potrebno nujno pričeti že prej.

II. UKREPI ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA IN PODEŽELJA V OBČINI

4. člen

Sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini so predvidena za naslednje namene:

Sofinanciranje umetnega osemenjevanja govejih plemenic

Namen ukrepa je skozi program umetnega osemenjevanja s strani pooblaščenega veterinarske organizacije izboljšati prirejo mleka in mesa na kmetijah z uporabo semen kvalitetnih plemenjakov ter izboljšanje genetskega potenciala domačih živali.

Višina pomoči: do 20% upravičenih stroškov umetnega osemenjevanja govejih plemenic.

Pooblaščenega veterinarske organizacija, ki izvaja storitve osemenjevanja, mora predložiti račun za izvedene storitve ter seznam govejih plemenic.

Regresiranje zavarovanja plemenske živine

Namen ukrepa je sofinanciranje zavarovalnih premij pri zavarovanju živine in s tem dajanje podpore ohranjanju zdrave črede.

Sredstva se lahko pridobijo za zavarovanje plemenske živine, in sicer plemenske govedi, plemenskih svinj, plemenskih konjev in plemenskih telic. Regres za zavarovanje plemenske živine znaša 4.000 SIT po glavi živine.

Višina pomoči: do 50% zavarovalne premije.

O morebitnem povišanju regresiranja odloča komisija za kmetijstvo.

Sofinanciranje ureditev gnojišč in greznic

Namen ukrepa je spodbujanje urejanja gnojišč in gnojnih jam s ciljem trajnega varovanja življenjskega in naravnega okolja ter naravnih dobrin.

Subvencija znaša 20.000 SIT po glavi živine (GVŽ).

Višina pomoči: do 50% upravičenih stroškov investicije (gradbeni material in gradbene storitve).

Upravičenec, ki gnojišče oziroma greznico samo dograjuje, je upravičen do subvencije v znesku, ki predstavlja razliko med obstoječo in dograjeno gnojišče oziroma greznico (za koliko GVŽ se poveča gnojišče oziroma greznica).

Upravičenci morajo predložiti mnenje pristojne svetovalne službe, račun izvedenih del ter lokacijsko informacijo oziroma gradbeno dovoljenje ter B obrazec zbirne vloge za subvencije ministrstva za tekoče in preteklo leto.

Vloge so obravnavajo po vrstnem redu, kot so prispele.

Nadzor nad dodeljevanjem sredstev izvaja komisija za kmetijstvo.

Integrirana pridelava in ekološko kmetovanje

Sredstva se namenajo za sofinanciranje stroškov kontrole integrirane pridelave sadja in zelenjave in ekološkega kmetovanja.

Do sredstev so upravičeni kmetje, ki so vključeni v integrirano pridelavo in ekološko kmetovanje in to dokazujejo s potrdilom ali s certifikatom.

Upravičeni stroški so stroški kontrole, ki jo izvajajo pooblaščenice institucije v višini 50% za prvo kontrolo, 30% za drugo kontrolo.

Analiza zemlje

Namen sofinanciranja je ohraniti kvaliteto kmetijskih zemljišč, ohraniti okolju prijazno kmetovanje.

Upravičeni stroški so stroški analiz, ki jih izvajajo pooblaščenice institucije v višini do 50% stroškov.

Analiza krme, listov plodov in testiranje škroplivnih naprav

Namen ukrepa je upoštevanje načrtnega gnojenja in varstva rastlin ter zmanjšanje onesnaženosti okolja.

Višina pomoči: do 50% upravičenih stroškov za testiranje škroplivnic oziroma do 50% upravičenih stroškov za analizo.

Programi izobraževanja kmetov

Sredstva so namenjena za sofinanciranje programov izobraževanja kmetov – nosilcev kmetijske dejavnosti. Sofinancirajo se programi, ki jih izvaja kmetijska svetovalna služba ali drugi verificirani izvajalec izobraževanja.

Pooblaščenim izvajalcem izobraževanja posameznih programov se krijejo upravičeni stroški izobraževanja oziroma predavanj do 100% (honorarji predavateljem in zagotovitev prostora za izvedbo programov).

Sofinanciranje delovanja društev in njihovih programov

Sofinancirajo se programi delovanja in aktivnosti društev, združenj na področju kmetijstva, ki so neprofitna in se ne ukvarjajo s komercialno dejavnostjo. Podpora je namenjena za izvedbo strokovnega dela, strokovnih prireditev in pri izdajanju strokovno informativnih publikacij, ki se ne tržijo.

Do sredstev so upravičena društva, združenja iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika.

Sofinancirajo se finančno ovrednoteni programi v višini do 50% upravičenih stroškov izvedenega programa, med katere se štejejo stroški prevoza za strokovne ekskurzije, uporaba – najem prostorov za izvedbo izobraževalnih programov, demonstracije, organiziranje prireditev in tekmovanj, stojnine na sejnih, plačilo honorarjev izobraževalnih programov, stroški objave v sredstvih javnega obveščanja.

Sofinanciranje mlekaric in mlekovodov

Namen ukrepa je sofinanciranje izgradnje mlekaric in mlekovodov.

Višina ukrepa: 50.000 SIT za izgradnjo mlekarice 100.000 SIT za izgradnjo mlekovoda.

Višina pomoči: do 50% upravičenih stroškov investicije (gradbeni material in gradbene storitve).

Upravičenec mora predložiti račun izvedenih del, prednostno se obravnavajo vloge, katerim je priložena odločba pristojnega inšpektorata.

Sofinanciranje CRPOV

Sredstva so namenjena za pripravo razvojnih projektov celostnega razvoja podeželja in obnove vasi, in sicer kot soudeležba občine na razpisu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Sofinancirajo se izvedbena dela s področja kmetijske dejavnosti na območju projekta CRPOV.

Višina pomoči:

- plačilo po situacijah (izvedbenih delih),
- sofinancirajo se upravičeni stroški do višine 40% vrednosti investicije.

Zavarovanje proti elementarnim nesrečam v kmetijstvu

Namen ukrepa je sofinanciranje zavarovalnih premij pri intenzivni proizvodnji kmetijskih kultur nad 1 ha poljščin, pri trajnih nasadih nad 30 a.

Pogoj za pridobitev sredstev je, da ima prosilec stalno prebivališče v Občini Kozje.

Prosilec mora k vlogi za sofinanciranje zavarovalnih premij pri intenzivni proizvodnji kmetijskih kultur predložiti D obrazec zbirne vloge za subvencije ministrstva za tekoče leto, za trajne nasade pa D obrazec zbirne vloge za subvencije ministrstva za preteklo leto.

Višina sofinanciranja:

- nosilci kmetijske dejavnosti, ki se izključno ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo – 30% zavarovalne premije
- ostali prosilci, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo – do 15% zavarovalne premije.

Upravičenec je upravičen do sofinanciranja zavarovanja za eno zavarovanje.

V primeru, da upravičenec zavaruje iste površine dvakrat ali večkrat in uveljavlja sofinanciranje dvakrat ali večkrat, se mu sofinanciranje ukine za tekoče leto in za naslednja tri leta.

5. člen

Sredstva za sofinanciranje oziroma financiranje ostalih nalog s področja kmetijske dejavnosti, ki jih ni mogoče predvideti v naprej, so pa pomembne za razvoj kmetijstva in podeželja, se zagotovijo v skladu z razpoložljivimi proračunskimi sredstvi na podlagi mnenja komisije.

Sredstva se upravičencem dodelijo s sklepom župana.

III. POSTOPEK DODELJEVANJA SREDSTEV

6. člen

Višina sredstev se določi letno s sklepom komisije za kmetijstvo v skladu s sprejetim proračunom.

7. člen

Sredstva se dodelijo na podlagi javnega razpisa, ki ga objavi župan v Uradnem listu RS.

8. člen

Javni razpis o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja mora vsebovati:

- upravičence, ki lahko zaprosijo za pridobitev sredstev,
- skupni znesek sredstev, namenjenih za področje razvoja ohranjanja kmetijstva in podeželja po posameznih postavkah,
- namene, za katere se sredstva dodeljujejo,
- višino sredstev, ki jo lahko pridobijo upravičenci,
- pogoji, ki jih morajo prosilci izpolnjevati in pogoji, pod katerimi se sredstva dodeljujejo,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora prosilec priložiti k vlogi,
- rok za vložitev vlog,
- naslov kamor je potrebno dostaviti vloge,
- rok, v katerem bo prosilec poslan sklep o dodelitvi sredstev.

Vloge za pridobitev sredstev v skladu z razpisnimi pogoji pregleda komisija za kmetijstvo.

Sklep o dodelitvi sredstev izda župan na predlog komisije.

Z upravičenci sklene župan pogodbo o sofinanciranju.

IV. KONČNE DOLOČBE

9. člen

Namensko porabo dodeljenih sredstev občinskega proračuna in izpolnitev obveznosti na podlagi dodeljenih sredstev preverja občinska uprava in nadzorni odbor.

V primeru ugotovitve nenamenske porabe dodeljenih sredstev je prejemnik le-teh dolžan dodeljena sredstva vrniti z zakonsko predpisanimi zamudnimi obrestmi.

10. člen

Strokovna in administrativno-tehnična opravila v zvezi z dodeljevanjem sredstev občinskega proračuna opravlja občinska uprava.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-7-004/03

Kozje, dne 23. oktobra 2003.

Župan
Občine Kozje
Dušan Andrej Kocman l. r.

4962. Pravilnik o zimskem vzdrževanju občinskih cest v Občini Kozje

Na podlagi 16. člena statuta Občine Kozje (Uradni list RS, št. 64/99, 98/00) je Občinski svet občine Kozje na 7. redni seji dne 22. 10. 2003 sprejel

P R A V I L N I K

o zimskem vzdrževanju občinskih cest v Občini Kozje

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

S tem pravilnikom se določi način opravljanja, organiziranja ter izvajanja zimskega vzdrževanja občinskih cest (v nadaljevanju: zimska služba), ki je sestavni del vzdrževanja občinskih cest in drugih javnih površin na območju Občine Kozje.

2. člen

Zimska služba se opravlja na naslednjih površinah:

- na občinskih cestah, ki so po odloku o kategorizaciji občinskih cest v Občini Kozje kategorizirane kot lokalne ceste in kot javne poti,
- na javnih površinah - pločnikih, intervencijskih poteh, avtobusnih postajališčih, parkiriščih in drugih površinah za pešce in za prevozna sredstva.

Zavezanci po tem pravilniku so lastniki zemljišč, stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov ali njihovi najemniki, v večstanovanjskih hišah pa upravniki in uporabniki nekategoriziranih cest.

3. člen

Zimsko službo izvaja na lokalnih cestah občina, na javnih poteh in javnih površinah pa krajevne skupnosti (v nadaljevanju: izvajalec).

4. člen

Nekategorizirane dovozne poti in pločnike do cest in javnih površin iz 2. člena tega pravilnika so dolžni čistiti lastniki objektov in zemljišč, ob katerih se le ti nahajajo.

V primeru, da lastniki ne počistijo pločnikov in dovoznih poti na ceste, stori to izvajalec iz 3. člena tega pravilnika na stroške lastnika.

II. IZVAJANJE ZIMSKE SLUŽBE

5. člen

V zimsko službo sodijo naslednja vzdrževalna dela:

1. zagotavljanje potrebnega števila prometnih znakov, obvestil in snežnih kolov;
2. posipanje javnih prometnih površin s snovmi za preprečevanje poledice;
3. pluzenje, odstranjevanje in odvažanje snega z javnih prometnih površin;
4. pluzenje snega z javnih pešpoti na javnih (zelenih) površinah, otresanje snega z drevja in grmovja ter odstranjevanje poškodovanih dreves in odlomljenih vej;
5. odvoz snega iz avtobusnih postajališč, križišč in prehodov za pešce;
6. čiščenje objektov in naprav, zgrajenih za intervencije in požarno varnost;
7. čiščenje odtokov uličnih požiralnikov v času odjuge;
8. čiščenje zasneženih prometnih znakov;
9. obveščanje javnosti o stanju cest;
10. druge naloge, katere omogočajo v zimskem času promet na cestah.

III. NALOGE IZVAJALCA ZIMSKE SLUŽBE

6. člen

Izvajalec zimske službe je dolžan vsako leto do 15. oktobra izdelati izvedbeni program zimske službe, ki obsega popis vseh površin in objektov, na katerih se izvaja zimska služba in ga predloži v vednost Občini Kozje.

Z izvedbenim programom zimske službe iz prejšnjega odstavka se določi vrsta, obseg in razpored potrebnih strojev in druge opreme, delavcev in materiala, način uporabe teh sredstev, zlasti organizacijo pluzenja, posipanja in odstranjevanja snega s cest in ostalih javnih površin in prednostni vrstni red posipavanja ter pluzenja cest, čiščenja odtokov uličnih požiralnikov, organizacijo stalne dežurne službe, odstavne površine za vozila v primeru delnih ali popolnih zapor in nadzor nad izvajanjem zimske službe.

Zimska služba traja praviloma od 15. novembra do 15. marca. Izvedbeni program zimske službe mora vsebovati tudi izvajanje zimske službe v primeru potreb pred in po tem terminu.

7. člen

Pripravljalna dela se izvajajo pred začetkom zimskega obdobja z namenom, da se omogoči učinkovito delo zimske službe. Pripravljalna dela obsegajo zlasti dela, ki se nanašajo na:

- pripravo mehanizacije, prometne signalizacije in opreme, posipnega materiala,
- pripravo ceste in njene okolice (namestitve dopolnilne prometne signalizacije na nevarnih mestih, postavitve snežnih kolov),
- usposabljanje in strokovno izobraževanje za dela zimske službe.

8. člen

Naloge izvajalca zimske službe so, da:

1. izdelava izvedbeni program zimske službe,
2. redno vzdržuje naprave in opremo, potrebno za zimsko službo;
3. skrbi za skladiščenje zadostne količine nasipnega materiala in soli;
4. uvaja ekološko primernejše postopke in materiale za posipavanje;
5. izvaja zimsko službo po potrjenem izvedbenem programu zimske službe in le-tega prilagaja s sprotnimi meteorološkimi napovedmi,
6. posipa ceste po prednostnem vrstnem redu takoj, ko se na vozišču zazna pojav poledice. Na cestah oziroma cestnih odsekih, za katere je v operativnem planu predvideno tudi preventivno posipanje se posipa že ob nastopu okoliščin, v katerih se lahko pričakuje poledica;
7. začne praviloma odstranjevati novozapadli sneg, ko ga zapade 10 cm na cesto oziroma pločnik;
8. organizira stalno dežurno službo;
9. izdaja poročilo in analizo zimske službe za preteklo zimsko obdobje.

Pri izdelavi izvedenega programa zimske službe za posamezno krajevno skupnost sodeluje in nudi strokovno pomoč strokovni delavec občinske uprave.

Naloge iz 2. in 8. točke tega člena za krajevne skupnosti niso obvezujoče.

9. člen

Pri odstranjevanju snega mora izvajalec upoštevati tudi naslednje prioritete:

1. prioriteta: šolske avtobusne proge v času pouka,
2. prioriteta: lokalne ceste,

3. prioriteta: dostop do javnih ustanov in javna parkirišča,

4. prioriteta: javne poti.

10. člen

Sneg mora biti odstranjen:

- s pločnikov tako, da je pešcev hodnik, kjer dopušča razmere, širok najmanj en meter,
- z vozišča tako, da je cestišče ali prometni pas, kjer dopuščajo razmere, širok najmanj tri metre.

Sneg se praviloma ne sme odmetavati z vozišča na pločnik, kolikor je širina pločnika manjša od enega metra. Enako velja za upravljavca državnih cest, ko odstranjuje sneg z državnih cest. V izvedbenem programu zimske službe se določi pločnike, ki jih čisti izvajalec in tiste, ki jih čistijo zavezanci, izvajalec pa kasneje sneg samo odpelje.

Sneg mora biti odstranjen do 6. ure zjutraj oziroma najkasneje 24 ur po prenehanju sneženja s ceste po prednostnem vrstnem redu, oziroma se sneg odstrani takoj, ko je to možno.

11. člen

Postajališča avtobusnega prometa morajo biti očiščena v celotni dolžini:

- postajališča izven vozišča se očistijo v celotnem ravnem delu (brez dolžine uvoznega in izvoznega radija na postajališču);
- postajališča po robu zunanega voznega pasu se očisti v dolžini 20 m.

Na avtobusnih postajališčih v območju križišč se sneg odpelje, na ostalih avtobusnih postajališčih se sneg praviloma ne sme odložiti na pločnikih.

12. člen

Finančna sredstva se zagotavljajo po sprejetem operativnem planu za tekočo zimsko sezono v okviru predvidenih finančnih sredstev v proračunu občine.

IV. OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV V ČASU ZIMSKIH RAZMER

13. člen

Zavezanci iz drugega odstavka 2. člena tega odloka so dolžni okrog svoje zgradbe, ne glede na to, ali je to javna površina, funkcionalna površina ali skupna funkcionalna površina:

1. sproti odstraniti s strehe in žlebov ledene sveče;
2. sproti posipati pločnike;
3. skrbeti, da so nameščeni in vzdrževani žlebovi in odtoki meteornih voda, snežni ščitniki in podobno na pročelijih hiš, katere so obrnjene na cesto;
4. odstraniti novozapadli sneg s pločnikov, parkirnih prostorov in drugih dohodov k objektom, podnevi pa so ga dolžni odstranjevati sproti, ko zapade 10 cm snega;
5. odstraniti sneg in led s površin, ki so potrebne za intervencije in požarno varnost.

Za obveznost iz tega člena ob nezazidanih stavbnih zemljiščih morajo skrbeti lastniki ali najemniki zemljišč.

14. člen

Pločniki za pešce in pešpote se ob snegu in poledici lahko posipajo le s soljo ali peskom oziroma drugim ustreznim materialom.

Prepovedano je posipavanje s pepelom, žaganjem, smetmi ali drugim nasipnim materialom.

Izvajalec lahko organizira prodajo soli in drugih sodobnih nasipnih materialov.

15. člen

Zgradbe, s katerih se lahko vsuje snežni plaz, kateri ogroža varnost občanov in premoženja, morajo imeti ustrezne zadrževalne lovilce snega. Žlebovi, strešne odtočne cevi in odtoki meteornih voda na zgradbah ne smejo biti poškodovani. Sproti je treba odstranjevati ledene sveče.

Pred odstranjevanjem snega in ledenih sveč s streh je potrebno pločnik za pešce ustrezno zavarovati.

16. člen

Pri odstranjevanju snega z javnih prometnih površin, streh, funkcionalnih in drugih površin, je prepovedano onemogočanje prometa po teh površinah. Sneg se mora odlagati ob robu vozišča, pri čemer mora biti zagotovljen odvod vode, ali na površini, kjer odstranjeni sneg ne ovira prehodnosti oziroma prevoznosti udeležencev v prometu.

V času odstranjevanja snega s površin, določenih s tem odlokom, so lastniki vozil dolžni odstraniti svoja vozila z javnih prometnih površin.

Hidranti, ki so v uporabi zaradi požarne varnosti, morajo biti dostopni ob vsakem času.

17. člen

Po koncu zimskega obdobja vendar najkasneje do 1. aprila je potrebno s površin iz 2. člena tega odloka odstraniti ostanek posipnih materialov (peska), začasno dopolnilno prometno signalizacijo ter začasno prometno opremo.

V. UKREPI V PRIMERU IZREDNIH SNEŽNIH PADAVIN

18. člen

V času izrednih snežnih padavin ali velikih odjugah župan poleg izvajalca zimske službe lahko aktivira občinski štab za civilno zaščito ter enote, službe in druge operativne sestave za zaščito in reševanje in pomoč v Občini Kozje. V tem primeru nadzor nad izvajanjem zimske službe prevzame občinski štab za civilno zaščito.

VI. KONČNA DOLOČBA

19. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 06202-7-007/03

Kozje, dne 22. oktobra 2003.

Župan
Občine Kozje
Dušan Andrej Kocman l. r.

KRANJ**4963. Navodilo o plačilu pogrebnih stroškov v Mestni občini Kranj**

Na podlagi 21. in 29. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00, 51/02) in 45. člena statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96, 35/00, 85/02) izdaja župan Mestne občine Kranj

NAVODILO**o plačilu pogrebnih stroškov v Mestni občini Kranj**

1. člen

S tem navodilom Mestna občina Kranj določa upravičence do plačila pogrebnih stroškov ter pogoje in postopek odobritve plačila pogrebnih stroškov.

2. člen

Upravičenci do plačila pogrebnih stroškov so občani, ki so na dan smrti imeli prijavljeno stalno prebivališče v Mestni občini Kranj in občani, ki so umrli v Mestni občini Kranj, pa ni mogoče ugotoviti njihovega zadnjega stalnega prebivališča.

3. člen

Za občane, ki nimajo dedičev oziroma sorodnikov, Mestna občina Kranj krije sredstva za raztros pepela, ki ga opravi pogrebno podjetje.

Za pokojne občane, ki imajo dediče oziroma sorodnike, le ti pa niso sposobni poravnati pogrebnih stroškov, Mestna občina Kranj omenjenim dedičem oziroma sorodnikom povrne sredstva v višini raztrosa pepela, vendar le v primeru, da pokojnikovo zdravstveno zavarovanje ni vključevalo pravico do pogrebnine. Če je pokojnikovo zdravstveno zavarovanje vključevalo pravico do pogrebnine, Mestna občina Kranj omenjenim dedičem oziroma sorodnikom povrne le razliko med višino sredstev za raztros pepela in višino sredstev pogrebnine.

4. člen

Postopek ugotavljanja upravičenosti do plačila pogrebnih stroškov vodi in o njih odloča Mestna občina Kranj, Oddelek za družbene javne službe.

Vlogo za plačilo pogrebnih stroškov lahko vloži fizična ali pravna oseba pri Mestni občini Kranj, Slovenski trg 1, Kranj.

Fizična oseba mora poleg vloge z natančnim opisom razmer priložiti dokazilo, da ni sposobna plačati pogrebnih stroškov in originalni račun. Kot vlogo pravne osebe pa se šteje izdan originalni račun.

5. člen

Za odločanje v postopku plačila pogrebnih stroškov se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

Pri odločanju o plačilu pogrebnih stroškov se poleg določb tega navodila smiselno uporabljajo tiste določbe zakona, ki ureja področje socialnega varstva, ki se nanašajo na plačilo pogrebnih stroškov.

Mestna občina Kranj preveri podatke iz vloge in dokazil, zaprosi za mnenje Center za socialno delo Kranj in v roku 30 dni od popolne vloge odloči o upravičenosti do plačila oziroma doplačila pogrebnih stroškov.

Mestna občina Kranj vlogo ugodno reši s predlogom za omejitev dedovanja, s katerim za pokojnega hkrati uveljavlja tudi pravico do povračila pogrebnih stroškov. Mestna občina Kranj na podlagi izdanega predloga za omejitev dedovanja nakaže sredstva za pogrebne stroške vlagatelju vloge.

Mestna občina Kranj vlogo zavrne ali zavrže z odločbo, ki jo na prvi stopnji izda Oddelek za družbene javne službe. Zoper prvostopenjsko odločbo je možna pritožba v roku petnajstih dni od prejema odločbe. O pritožbi zoper odločbo odloča župan Mestne občine Kranj.

6. člen

Mestna občina Kranj zagotavlja sredstva za plačilo pogrebnih stroškov v proračunu za tekoče leto.

7. člen

To navodilo se začne uporabljati in veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 14205-0006/03-47/04

Župan
Mestne občine Kranj
Mohor Bogataj, univ. dipl. org. l. r.

KRIŽEVCI**4964. Odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Križevci za leto 2003**

Na podlagi 10. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) 29. in 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 42/93, 57/94, 28/97, 70/97, 10/98, in 78/98), 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 56/98) ter 15. člena statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 27/99, 17/01 in 74/02) je Občinski svet občine Križevci na 8. redni seji dne 4. 11. 2003 sprejel

O D L O K**o spremembah odloka o proračunu Občine Križevci za leto 2003**

1. člen

Odlok o proračunu Občine Križevci za leto 2003 (Uradni list RS, št. 32/03) se v 3. členu spremeni tako, da se glasi:

Proračun Občine Križevci za leto 2003 obsega:

A) Bilanca prihodkov in odhodkov

Skupina/ Podskupina kontov	Proračun leta	v 000 SIT
I. Skupaj prihodki (70+71+72+73+74)	365.039	
Tekoči prihodki (70+71)	175.387	
70 Davčni prihodki	147.346	
700 Davki na dohodek in dobiček	116.000	
703 Davki na premoženje	8.234	
704 Domači davki na blago in storitve	23.112	
71 Nedavčni prihodki	28.041	
710 Udeležba na dobičku in dohodkih od premož.	13.320	
711 Takse in pristojbine	2.000	
712 Denarne kazni	-	
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	732	
714 Drugi nedavčni prihodki	11.989	
72 Kapitalski prihodki	856	
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	856	
721 Prihodki od prodaje zalog		
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nemat. premož.		
73 Prejete donacije		
730 Prejete donacije iz domačih virov		
731 Prejete donacije iz tujine		

Skupina/ Podskupina kontov	Proračun leta	v 000 SIT
74 Transferni prihodki	188.796	
740 Transferni prihodki iz drugih javnofin. instit.	188.796	
II. Skupaj odhodki (40+41+42+43)	445.262	
40 Tekoči odhodki	58.412	
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	21.337	
401 Prispevki delodajalcev za soc. varnost	3.094	
402 Izdatki za blago in storitve	32.081	
403 Plačila domačih obresti	500	
409 Rezerve	1.400	
41 Tekoči transferi	179.671	
410 Subvencije	18.600	
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	47.381	
412 Transferi neprofitnim org. in ustanovam	11.089	
413 Drugi tekoči domači transferi	102.601	
414 Tekoči transferi v tujino		
42 Investicijski odhodki	207.179	
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	63.556	
43 Investicijski transferi	143.623	
430 Investicijski transferi	143.623	
III. Proračunski presežek (primanjkljaj) (I.-II.)	-101.310	

B) Račun finančnih terjatev in naložb

Skupina/ Podskupina kontov	Proračun leta
IV. Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev (750+751+752)	500
75 Prejeta vračila danih posojil	500
750 Prejeta vračila danih posojil	500
751 Prodaja kapitalskih deležev	
752 Kupnine iz naslova privatizacije	
V. Dana posojila in povečanje kapit. delež. (440+441+442)	
44 Dana posojila in povečanje kap. deležev	
440 Dana posojila	
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
VI. Prejeta minus dana posojila in spremembe kapitalskih deležev (IV.-V.)	500

C) Račun financiranja

Skupina/ Podskupina kontov	Proračun leta
VII. Zadolževanje (500)	
45 Zadolževanje	
500 Domače zadolževanje	
VIII. Odplačilo dolga (550)	1.700
55 Odplačila dolga	1.700
550 Odplačila domačega dolga	1.700
IX. Neto zadolževanje (VII.-VIII.)	
X. Povečanje (zmanjšanje) sredstev na računih (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-81.423

Zmanjšanje sredstev na računu se pokrije iz sredstev na računu proračuna, ki so se prenesla iz prejšnjega leta in znašajo 81,422.600 SIT.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 403-02/03-1024

Križevci, dne 4. novembra 2003.

Župan
Občine Križevci
Feliks Mavrič l. r.

4965. Odlok o zimski službi

Na podlagi drugega odstavka 8. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97), 5. člena odloka o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 74/02) in 15. člena statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 27/99, 17/01 in 74/02) je Občinski svet občine Križevci na 8. seji dne 4. 11. 2003 sprejel

O D L O K o zimski službi

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

S tem odlokom se določi način opravljanja, organizacija ter izvajanje zimske službe, ki je sestavni del vzdrževanja občinskih cest in drugih javnih površin, kot obvezne gospodarske javne službe na območju Občine Križevci.

2. člen

Zimska služba se izvaja sezonsko, praviloma v času od 15. novembra do 15. marca vsako leto na naslednjih površinah: na lokalnih cestah, javnih poteh, javnih poteh za kolesarje, površinah za pešce, pločnikih, intervencijskih poteh, avtobusnih postajališčih, parkirnih in drugih podobnih površinah, ki jo izvaja izvajalec in zavezanci.

Zavezanci po tem odloku so lastniki zemljišč, stanovanjskih hiš, stanovanj in poslovnih prostorov ali njihovi najemniki.

II. IZVAJANJE ZIMSKE SLUŽBE

3. člen

V zimsko službo sodijo naslednja vzdrževalna dela:

1. zagotavljanje potrebnega števila prometnih znakov, obvestil in snežnih kolov;
2. posipavanje javnih prometnih površin s snovmi za preprečevanje poledic;
3. pluzenje, odstranjevanje in odvažanje snega z javnih prometnih površin;
4. pluzenje snega z glavnih pešpoti, na javnih (zelenih) površinah „otresanje“ snega z drevja in grmovja ter odstranjevanje poškodovanih dreves in odlomljenih vej;
5. odvoz snega iz avtobusnih postaj, križišč in prehodov za pešce;
6. čiščenje objektov in naprav, zgrajenih za intervencije in požarno varnost;
7. čiščenje odtokov uličnih požiralnikov v času odjuge;
8. odstranjevanje ledenih sveč s streh in strešnih žlebov;
9. namestitve in vzdrževanje lovilcev snega na strehah, s katerih se lahko vsuje snežni plaz in je zaradi tega ogrožena varnost občanov in premoženja;
10. čiščenje zasneženih prometnih znakov;
11. druge naloge, katere omogočajo v zimskem času promet na cestah.

III. NALOGE IZVAJALCEV ZIMSKE SLUŽBE

4. člen

Zimsko službo na območju Občine Križevci opravljajo v programu zimske službe določeni izvajalci. Zimsko službo na in ob stanovanjskih objektih in drugih zgradbah na ob-

močju Občine Križevci izvajajo zavezanci. Kontrolo nad izvajanjem zimske službe vrši režijski obrat Občine Križevci.

5. člen

Izvajalec zimske službe za lokalne ceste izdelava vsako leto do 15. oktobra načrt zimske službe, ki obsega popis vseh površin objektov, na katerih se izvaja zimska služba, vrsto, obseg in raspored potrebnih strojev in druge opreme, delavcev in posipnega materiala, način uporabe teh sredstev, organizacijo posipavanja, pluzenja in odstranjevanja snega s cest in prednostni vrstni red posipavanja in pluzenja cest, čiščenja odtokov požiralnikov. Načrt zimske službe mora vsebovati tudi izvajanje zimske službe v primeru potreb pred in po terminu določenem v 2. členu tega odloka. Načrt zimske službe potrdi odbor za komunalne zadeve.

6. člen

Naloge izvajalca zimske službe so, da:

1. izdelava izvedbeni program zimske službe in ga predloži v potrditev;
2. redno vzdržuje naprave in opremo potrebno za zimsko službo;
3. skrbi za skladiščenje zadostne količine posipnega materiala in soli;
4. uvaja ekološko primernejše postopke in materiale za posipavanje;
5. izvaja zimsko službo po potrjenem izvedbenem programu zimske službe in le-tega prilagaja s sprotnimi meteorološkimi napovedmi;
6. posipa ceste po prednostnem vrstnem redu takoj, ko se na vozišču zazna pojav poledice. Na cestah oziroma cestnih odsekih, za katere je v operativnem planu predvideno posipanje, se posipa že ob nastopu okoliščin, v katerih se lahko pričakuje poledica;
7. začne praviloma odstranjevati novozapadli sneg, ko ga zapade 10 cm na cestiščih in 10 cm na pločnikih. Višino snega ugotavlja izvajalec sam, po potrebi pa ga na to opozori pristojni delavec občinske uprave. V izjemnih primerih, ki jih ugotovi pristojni delavec občinske uprave je možno pričeti z odstranjevanjem snega tudi pri nižji višini zapadlega snega, kot je določeno v prejšnjem odstavku;
8. organizira stalno dežurno službo;
9. izdelava poročilo in analizo zimske službe za preteklo zimsko obdobje.

7. člen

Pri odstranjevanju snega mora izvajalec upoštevati tudi naslednji prioritetni vrstni red:

1. prioriteta: šolske avtobusne proge, avtobusna postaja, avtobusna postajališča, javna parkirišča;
2. prioriteta: lokalne ceste;
3. prioriteta: druge javne poti in javne površine. Prioritetni vrstni red po tem členu pripravi strokovna služba občine, potrdi pa ga župan.

8. člen

Sneg mora biti odstranjen:

- s pločnikov tako, da je pešcev hodnik, kjer dopuščajo razmere, širok najmanj 1 m,
- z vozišča, da je cestišče ali prometni pas, kjer dopuščajo razmere, širok najmanj 3 m.

Sneg se praviloma ne sme odmetavati z vozišča na pločnik, kolikor je širina pločnika manjša od 1 m. Enako velja za upravljalca državnih cest, ko odstranjuje sneg z državnih cest. V izvedbenem programu zimske službe se določi pločnike, ki jih čisti izvajalec in tiste, ki jih čistijo zavezanci, izvajalec pa kasneje sneg samo odpelje.

Sneg mora biti odstranjen po možnosti do 6. ure oziroma najkasneje 24 ur po prenehanju sneženja s cest po prednostnem vrstnem redu, oziroma se sneg odstrani takoj, ko so podani pogoji iz 7. točke 6. člena tega odloka.

9. člen

Avtobusne postaje in postajališča avtobusnega prometa morajo biti očiščena v celotni dolžini:

- postajališča izven vozišča se očistijo v celotnem ravnem delu (brez dolžine uvoznega in izvoznega radija na postajališču);
- postajališča ob robu zunanega voznega pasu se očistijo v dolžini 20 m.

Na avtobusnih postajališčih v območjih križišč se sneg odpelje, na ostalih delih avtobusnih postajališčih se sneg ne sme odložiti na pločnik.

10. člen

Župan občine na področju zimske službe:

1. spremlja izvajanje sprejetega izvedbenega plana zimske službe;
2. zagotavlja finančna sredstva po sprejetem izvedbenem planu za tekoče leto in v okviru predvidenih finančnih sredstev v proračunu občine;
3. potrdi prioriteten vrstni red iz 7. člena tega odloka.

IV. OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV V ČASU ZIMSKIH RAZMER

11. člen

Zavezanci iz tretjega odstavka 2. člena tega odloka so dolžni okrog svoje zgradbe, ne glede na to, ali je to javna površina, funkcionalna površina ali skupna funkcionalna površina:

1. sproti odstraniti s strehe in žlebov ledene sveče;
2. sproti posipati pločnike za hojo pešcev ob poledici;
3. skrbeti, da so nameščeni in vzdrževani žlebovi in odtoki meteornih voda, snežni ščitniki in podobno na pročelijih hiš, katere so obrnjene na cesto;
4. odstraniti novozapadli sneg s pločnikov, parkirnih prostorov in drugih dohodov k objektom najkasneje do 7. ure zjutraj, podnevi pa so ga dolžni odstranjevati sproti, ko zapade 10 cm snega;
5. odstraniti sneg in led s površin, ki so potrebne za intervencije in požarno varnost.

Zavezanci iz prvega odstavka tega člena so dolžni izpolnjevati svoje obveznosti tudi, če pločniki ne potekajo neposredno ob objektu, temveč so med objekti in pločniki funkcionalne površine objektov (zelenice, parkirišča, prehodi ipd.).

Za obveznost iz tega člena ob nezazidanih stavbnih zemljišč morajo skrbeti lastniki oziroma najemniki zemljišč.

12. člen

Če pooblaščen oseba iz 18. člena tega odloka (inšpektor za ceste) za izvajanje lokalnega nadzora ugotovi, da zavezanci niso opravili svojih obveznosti iz 8. člena in 11. člena tega odloka kljub opozorilu, odredi odstranitev snega izvajalcu zimske službe na stroške zavezanca.

Opravljenost storitev poravnava zavezanec.

13. člen

Pločniki za pešce in pešpoti se ob snegu in poledici lahko posipajo le s soljo ali peskom oziroma drugim ustreznim materialom.

Prepovedano je posipanje s pepelom, žaganjem, smetmi ali drugim posipnim materialom. Izvajalec iz prve in dru-

ge alinee 4. člena tega odloka lahko organizira prodajo soli in drugih sodobnih posipnih materialov zavezancem iz 12. člena tega odloka.

Na delih cest, kjer se poledica pogosto pojavlja, je treba namestiti dopolnilno prometno signalizacijo, ki na to nevarnost opozarja.

Okolju neprijazna topilna sredstva za sneg in led je dovoljeno uporabljati le v minimalnih potrebnih količinah. Za posipanje topilnih sredstev je dovoljeno uporabljati le takšne naprave, ki omogočajo natančno odmerjanje količin.

Pri odmerjanju količin posipa je treba upoštevati količino topilnega sredstva, ki je že na vozišču.

14. člen

Zgradbe, s katerih se lahko vsuje snežni plaz, kateri ogroža varnost občanov in premoženja, morajo imeti ustrezne zadrževalne lovilce snega. Žlebovi, strešne odtočne cevi in odtoki meteornih voda na zgradbah ne smejo biti poškodovani. Sproti je treba odstranjevati ledene sveče.

Pred odstranjevanjem snega in ledenih sveč s strehe je potrebno pločnik za pešce ustrezno zavarovati.

15. člen

Pri odstranjevanju snega z javnih prometnih površin, streh, funkcionalnih in drugih površin, je prepovedano onemogočanje prometa po teh površinah. Sneg se mora odlagati ob rob vozišča, pri čemer mora biti zagotovljen odvod vode, ali na površini, kjer odstranjeni sneg ne ovira prehodnosti oziroma prevoznosti udeležencev v prometu.

V času odstranjevanja snega s površin določenih s tem odlokom, so lastniki vozil dolžni odstraniti svoja vozila z javnih prometnih površin.

Hidranti morajo biti dostopni ob vsakem času.

16. člen

Po koncu zimskega obdobja vendar najkasneje do 1. aprila je potrebno s površin iz 2. člena tega odloka odstraniti ostanek posipnih materialov (peska), začasno dopolnilno prometno signalizacijo ter začasno prometno opremo, cestne naprave in ureditve za zavarovanje ceste in prometa v zimskem obdobju.

V. UKREPI V PRIMERU IZREDNIH SNEŽNIH PADAVIN

17. člen

V času izrednih snežnih padavin ali velikih odjuga lahko župan poleg izvajalcev zimske službe aktivira občinski štab za civilno zaščito ter enote, službe in druge operativne sestave za zaščito, reševanje in pomoč v občini.

V tem primeru nadzor nad izvajanjem zimske službe prevzame Občinski štab za civilno zaščito.

VI. NADZOR

18. člen

Nadzor nad pravilnim izvajanjem tega odloka opravlja inšpektor za ceste.

Pooblaščen osebe opravljajo med izvajanjem del po tem odloku:

1. kvalitetni in količinski nadzor opravljenih del;
2. vodijo operativne akcije ob izrednih vremenskih razmerah, ko je potrebno odstopiti od izvedbenega programa zimske službe;
3. dajejo izvajalcu predloge oziroma zahteva za izboljšanje organizacije potrebnega dela.

VII. KAZENSKI DOLOČBI

19. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje izvajalec zimske službe iz prve in druge alinee 3. člena tega odloka, ki stori prekršek v zvezi z opravljanjem del, če ne izvaja nalog iz 5., 6., 7., 8. in 9. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena odgovorna oseba pravne osebe.

20. člen

Z denarno kaznijo najmanj 10.000 tolarjev se kaznuje za prekršek na kraju samem zavezanca, če:

- ne izvaja del, ki jih določa 11. člen,
- ne odstrani snega, kot to določa prvi odstavek 15. člena.

Z denarno kaznijo najmanj 20.000 tolarjev se kaznuje za prekršek na kraju samem tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

VIII. KONČNA DOLOČBA

21. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-01-08/03

Križevci, dne 4. novembra 2003.

Župan
Občine Križevci
Feliks Mavrič l. r.

4966. Pravilnik o merilih za sofinanciranje in izvajanje letnega programa športa v Občini Križevci

Na podlagi 3., 7. in 9. člena zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98), nacionalnega programa športa v RS (Uradni list RS, št. 24/00), 21. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 44/96, 70/97, 10/98 in 74/98), 15. člena statuta Občine Križevci (Uradni list RS, št. 27/99, 17/01 in 74/02) in na podlagi mnenja skupščine Športne zveze Križevci, ki povezuje športna društva v Občini Križevci z dne 13. 10. 2003 je Občinski svet občine Križevci na 8. seji dne 4. 11. 2003 sprejel

P R A V I L N I K

o merilih za sofinanciranje in izvajanje letnega programa športa v Občini Križevci

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

S tem pravilnikom občinski svet določa pogoje, merila in postopke za vrednotenje in razdelitev sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov športa in vzdrževanje športnih objektov v občini.

2. člen

Predmet tega pravilnika je delitev sredstev, ki jih po sprejetih programskih nalogah zagotavlja država in sredstev,

ki jih po dogovorjenih programskih nalogah zagotavlja občina.

Občina v okviru danih možnosti uresničuje javni interes v športu. To realizira predvsem tako, da:

- zagotavlja sredstva za realizacijo letnega programa športa v občini,
- načrtuje, gradi in vzdržuje lokalno pomembne športne objekte, na katerih je možno izvajati in razvijati posamezne športne dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo občani,
- spodbuja in zagotavlja pogoje za opravljanje in razvoj športnih dejavnosti.

II. IZVAJALCI LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA

3. člen

Izvajalci letnega programa športa:

- športna društva, zveze športnih društev, ki jih ustanovijo športna društva za posamezna območja oziroma športne panoge,
 - zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge organizacije registrirane za opravljanje dejavnosti v športu,
 - zavodi s področja vzgoje in izobraževanja.
- Športna društva in njihova združenja imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju letnega programa športa.

4. člen

(pravica do sofinanciranja)

Pravico do sofinanciranja programov športa imajo nosilci in izvajalci športne dejavnosti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež v občini,
- da so registrirani za opravljanje dejavnosti na športnem področju,
- da so registrirani najmanj eno leto,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu in registriranih tekmovalcih (velja za športna društva),
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za realizacijo načrtovanih športnih aktivnosti,
- da izvajajo organizirano redno dejavnost, za katero so registrirani, najmanj 30 tednov v letu.

III. VSEBINA IN OBSEG LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA

5. člen

Z namenom, da bodo izvajalci lahko vedeli, s kakšno podporo lahko računajo pri izvajanju svojih letnih programov, so v tem dokumentu opredeljena naslednja določila:

- 3.1 športna vzgoja otrok, mladine in študentov,
- 3.2 športna rekreacija,
- 3.3 kakovostni šport,
- 3.4 vrhunski šport,
- 3.5 šport invalidov.

3.1. Športna vzgoja otrok, mladine in študentov, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom zunaj obveznega izobraževalnega programa

3.1.1. Interesna športna vzgoja predšolskih otrok

Predšolsko obdobje obsega čas od otrokovega rojstva do sprejema v šolo. Programi, ki se sofinancirajo na lokalni ravni:

- Zlati sonček (sofinancira se material: knjižice, medalje in diplome),

- Naučimo se plavati (sofinancira se strokovni kader in najem objekta za izvedbo 20-urnega plavalnega tečaja na skupino, v kateri je največ 10 in najmanj 5 otrok),

– Športne dejavnosti, ki jih organizirajo športna društva in drugi izvajalci kot 60-urne programe za skupino, v kateri je največ 20 in najmanj 8 otrok (sofinancira se strokovni kader in objekt).

Višina sofinanciranja se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

3.1.2. Interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok

Interesna športna vzgoja šoloobveznih otrok je dejavnost otrok, ki so prostovoljno vključeni v športne programe v času od vstopa v šolo do zaključka osnovnošolskega programa. Programi, ki se sofinancirajo na lokalni ravni:

– Zlati sonček (sofinancira se material: knjžice, medalje in diplome),

– Krpan (sofinancira se material: knjžice, medalje in diplome),

– Naučimo se plavati (sofinancira se strokovni kader in najem objekta za izvedbo 20-urnega plavalnega tečaja na skupino, v kateri je največ 10 in najmanj 5 otrok),

– Športne dejavnosti, ki jih organizirajo športna društva in drugi izvajalci kot 80-urne programe za skupino, v kateri je največ 20 in najmanj 8 otrok (sofinancira se strokovni kader in objekt). Iz javnih financ se sofinancira tudi organizacija in izpeljava šolskih športnih tekmovanj na občinski, medobčinski, področni in državni ravni. Prav tako se sofinancira udeležba na šolskih športnih tekmovanjih na področni in državni ravni.

Višina sofinanciranja se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

3.1.3. Športna vzgoja otrok, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport

V programe se lahko vključijo otroci, ki imajo interes, sposobnosti, ustrezne osebnostne značilnosti in visoko motivacijo, da bi lahko postali vrhunski športniki. Izvajalci teh programov (panožne športne šole) morajo izpolnjevati prostorske, kadrovske in druge zahteve za strokovno izpeljavo programa, ki jih določi nacionalna panožna zveza v dogovoru z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport in Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez. Programi so lahko razdeljeni v tri skupine z naslednjim obsegom treninga:

cicibani, cicibanke	240 ur
mlajši dečki in deklice	240 do 400 ur
starejši dečki in deklice	300 do 800 ur

Iz javnih financ se sofinancira objekt, strokovni kader, materialni stroški programa, meritve in spremljanje trenirnosti in nezdgodno zavarovanje.

Pri najemu objekta in strokovnem kadru se upošteva naslednja velikost vadbenih skupin:

– individualni športi: najmanj 6 in največ 11 otrok v skupini,

– kolektivni športi: najmanj 12 in največ 23 otrok v skupini.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja po tabeli 3.

3.1.4. Športna vzgoja otrok s posebnimi potrebami

Iz javnih financ se sofinancira strokovni kader in objekt za programe, ki obsegajo 80 ur na skupino, v kateri je 10 otrok. Sofinancirajo se tudi programi Zlati sonček, Krpan, prilagajanja na vodo in organizacija ter izvedba področnih šolskih športnih tekmovanj OŠ s prilagojenim programom.

Višina sofinanciranja se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

3.1.5. Interesna športna vzgoja mladine

Interesna športna vzgoja mladine je dejavnost mladih v starosti od 15. do 20. leta, ki se prostovoljno vključujejo v športne programe.

Iz javnih financ se na lokalni ravni sofinancira strokovni kader in objekt za 80-urne programe na skupino, v kateri je najmanj 12 in največ 20 mladih. Sofinancira se tudi organizacija in izpeljava srednješolskih športnih tekmovanj na področni ravni.

Višina sofinanciranja se določi na osnovi točkovanja po tabeli 1.

3.1.6. Športna vzgoja mladine usmerjene v kakovostni in vrhunski šport

Programi športne vzgoje zajemajo načrtno vzgojo mladih športnikov, ki so usmerjeni v doseganje vrhunskih rezultatov, primerljivih z dosežki vrstnikov v mednarodnem merilu.

Izvajalci teh programov (panožne športne šole) morajo izpolnjevati prostorske, kadrovske in druge zahteve za strokovno izpeljavo programa, ki jih določi nacionalna panožna zveza v dogovoru z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport in Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez.

Programi so lahko razdeljeni v več stopenj. Obseg treninga je odvisen od specifičnosti športne panoge in je lahko od 400 do 1000 ur.

Dodatno sofinanciranje za kategorizirane športnike mladinskega razreda se izvaja po naslednjem ključu:

status	osnova
športnik mladinskega razreda	60 točk

Vrednost točke in osnovo za status športnika mladinskega razreda se določa in spreminja po potrebi na podlagi sklepa skupščine športne zveze. S športniki se sklene posebna pogodba.

Iz javnih financ se na lokalni ravni sofinancira objekt in strokovni kader.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja po tabeli 3.

3.1.7. Športna vzgoja mladine s posebnimi potrebami

Športna dejavnost mladine s posebnimi potrebami je v tem obdobju namenjena predvsem ustrezni skrbi za vključevanje v vsakdanje življenje.

Na ravni lokalne skupnosti se iz javnih financ sofinancira objekt in strokovni kader za 80-urni program na skupino, v kateri je največ 10 mladih in najmanj 5 mladih. Prav tako se sofinancira organizacija in izvedba regijskih iger Specialne olimpiade Slovenije ter udeležba na državnih in mednarodnih igrah SOS.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja po tabeli 1.

3.1.8. Interesna športna dejavnost študentov

Iz javnih financ na lokalni ravni se sofinancira objekt in strokovni kader za 80-urne programe na skupino, v kateri je največ 20 študentov in najmanj 12 študentov.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja po tabeli 1.

3.2. Športna rekreacija

Cilji športne rekreacije odraslih so ohranjati in izboljševati celostni zdravstveni status, humanizirati človekovo življenje, zmanjševati negativne posledice današnjega načina življenja in dela, preprečevati upadanje splošne vitalnosti človeka ter s temi motivi pritegniti čim večje število ljudi v redne oblike dejavnosti.

Iz javnih financ na lokalni ravni se sofinancira objekt za 80-urne programe na skupino, v kateri je največ 20 članov in članic, za socialno in zdravstveno ogrožene ter občane starejše od 65 let pa se lahko sofinancira tudi strokovni kader.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja po tabeli 2.

3.3. Kakovostni šport

V kakovostni šport sodijo priprave in športna tekmovanja ekip in posameznikov, ki nimajo objektivnih strokovnih organizacijskih in materialnih možnosti za vključitev v program vrhunškega športa in ki jih program športne rekreacije ne zadovoljuje, so pa pomemben dejavnik razvoja športa. V program so vključeni registrirani športniki, člani nacionalnih panožnih zvez, ki nastopajo v uradnih tekmovalnih sistemih do naslova državnega prvaka. Iz javnih financ se na lokalni ravni sofinancira (predvsem) najemnina objekta za 320 ur.

Športniki s statusom državnega razreda se dodatno sofinancirajo po naslednjem ključu:

status	osnova
športnik državnega razreda	80 točk

Vrednost točke in osnovo za status športnika državnega razreda se določa in spreminja po potrebi na podlagi sklepa skupščine športne zveze. S športniki se sklene posebna pogodba.

Velikost vadbenih skupin je opredeljena v točki 3.1.3.

Višina sofinanciranja se določi na osnovi točkovanja po tabeli 3.

3.4. Vrhunski šport

Vrhunski šport zajema priprave (treningi) in tekmovanja kategoriziranih športnikov: športnikov svetovnega, mednarodnega in perspektivnega razreda.

Iz javnih financ se na lokalni ravni sofinancira predvsem najemnina objekta za 520 ur programa in strokovni kader.

Velikost vadbenih skupin je opredeljena v 3.1.3 točki.

Prav tako se sofinancirajo programi posameznih športnikov, ki dosegajo po kriterijih za kategoriziranje športnikov RS Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez naslednji status: športnik svetovnega, mednarodnega in perspektivnega razreda, ne glede na športno panogo. Določena je mesečna višina sofinanciranja programa kategoriziranega športnika glede na njegov status:

status	osnova
športnik svetovnega razreda	150 točk
športnik mednarodnega razreda	130 točk
športnik perspektivnega razreda	100 točk

Razporeditev športnikov po razredih objavlja Olimpijski komitej Slovenije – Združenje športnih zvez trikrat na leto. Vrednost točke in osnovo za posamezni status se določa in spreminja po potrebi na osnovi sklepa skupščine športne zveze. S športniki se sklene posebna pogodba.

Višina sofinanciranja programa vrhunškega športa se določi na podlagi točkovanja po tabeli 3.

3.5. Šport invalidov

Športna dejavnost invalidov je namenjena predvsem ohranjanju gibalnih sposobnosti, zdravju, revitalizaciji, razvedrilu in tekmovalnosti invalidov, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom.

Na ravni lokalne skupnosti se sofinancirajo stroški za objekt in strokovni kader za 80-urni program na skupino, v kateri je največ 10 in najmanj 5 invalidov.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja po tabeli 2.

IV. RAZVOJNE IN STROKOVNE NALOGE V ŠPORTU

Razvojne in strokovne naloge v športu so:

4.1. izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov,

4.2. znanstvenoraziskovalna dejavnost,

4.3. založniška dejavnost,

4.4. športne prireditve (velike mednarodne, državne, medobčinske, občinske in druge),

4.5. gradnja, vzdrževanje in koriščenje športnih objektov,

4.6. informacijski sistem na področju športa,

4.7. zavarovanje javnih športnih površin, odgovornosti strokovnega kadra in udeležencev športnih programov,

4.8. priznanja in nagrade športnikom in športnim delavcem,

4.9. delovanje športnih društev in športne zveze

4.1. Izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov

Občina sofinancira izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih in drugih delavcev povezanih s športom, ki poteka preko Inštituta za šport pri Fakulteti za šport, OKS-ZŠZ, nacionalnih panožnih zvez ali preko ostalih izobraževalnih institucij. Posebej se podpira usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev v športu, ki opravljajo vzgojno-izobraževalno delo v športu. Občina sofinancira:

– izobraževanje – sofinanciranje študijske obveznosti študentov Fakultete za šport v Ljubljani, ki se izvajajo izven sedeža fakultete,

– usposabljanje za strokovne nazive: vodnik, vaditelj, inštruktor, učitelj, trener in sodnik,

– izpopolnjevanje strokovnih kadrov (licence).

Študentom Fakultete za šport se sofinancira 1/3 stroškov, ki jih morajo prispevati za tečaje v okviru rednega študijskega programa FŠ, če so ti tečaji izven sedeža FŠ. Študentje lahko kandidirajo za sofinanciranje le, če imajo bivališče na območju občine. Študenta se zaveže, da bo v študiju prostih dni pomagal pri izvajanju športnih aktivnosti v občini.

Za sofinanciranje usposabljanja strokovnih kadrov lahko kandidirajo le tisti posamezniki, ki aktivno izvajajo vadbo v enem od priznanih vsebin programov športa v občini. Kandidat mora najmanj eno leto voditi vadbo v športnem društvu, razen tistih, ki bodo pridobili prvostopenjski naziv. S športnim društvom, ki ga je predlagalo za usposabljanje mora imeti kandidat podpisano pogodbo, da bo po koncu usposabljanja še najmanj 2 leti delal v enem od programov v društvu. Nadaljnje usposabljanje se sofinancira tistim kandidatom, ki delajo kot strokovni kadri v posameznem športnem društvu že najmanj 2 leti z nižjim strokovnim nazivom.

Kot izpopolnjevanje veljajo le dejavnosti, ki so organizirane s tem namenom (trenerski seminarji, sodniški seminarji, tečaji za izpopolnjevanje).

Za sofinanciranje usposabljanja in izpopolnjevanja velja, da se kandidatom plača kotizacija.

Kandidatur za nobenega od gornjih programov ne morejo vlagati posamezniki, ampak društva, v katerih posamezniki delujejo.

Sofinanciranje se izvrši, ko športno društvo za vsakega kandidata posreduje:

– razpis predlaganega izobraževanja, usposabljanja ali izpopolnjevanja,

– pogodbo s kandidatom o nadaljnji vadbi v okviru športnega društva,

– dokazilo o uspešno opravljenem izobraževanju, usposabljanju oziroma izpopolnjevanju.

Število strokovnih kadrov, ki se bodo udeležili izobraževanja, usposabljanja oziroma izpopolnjevanja ob sofinanciranju javnih financ je omejeno glede na obseg sredstev, ki so v posameznem letu planirana za ta namen v občinskem proračunu.

Višina sredstev se določi na podlagi točkovanja po tabeli 4.

4.2. Znanstvenoraziskovalna dejavnost

Namen te dejavnosti je izvajati temeljne, predvsem pa uporabne in razvojne raziskave s področja športa ter prenašati izsledke v prakso.

Iz javnih financ lokalne skupnosti se lahko zagotovi razlika, ki jo za posamezne naloge iz tega področja ne zagotavlja država.

4.3. Založniška dejavnost

Lokalna skupnost sofinancira dejavnost izdajanja strokovne literature in drugih periodičnih in občasnih športnih publikacij ter propagandno gradivo na temo športnih dejavnosti do višine 50% stroškov.

4.4. Športne prireditve

Občina sofinancira športne prireditve, ki so opredeljene v 52. členu zakona o športu, občinske, medobčinske, državne in ostale prireditve, ki imajo namen pospeševanja motivacije za šport in športno aktivnost ter imajo promocijski učinek za šport, turizem in gospodarstvo. V ta namen zagotavlja sofinanciranje stroškov za organizacijo in izvedbo:

- velikih športnih prireditev,
- športnih prireditev na državni ravni,
- športno rekreacijskih tekmovanj v obliki lig (mali nogomet, namizni tenis...),
- športno rekreacijskih tekmovanj v obliki enkratnih tekmovanj (občinska prvenstva v posamezni športni panogi: namizni tenis, streljanje, tenis...),
- propagandnih akcij in prireditev za propagando in popularizacijo športnih dejavnosti,
- ostalih športnih prireditev, ki jih izvajajo izvajalci programa športa v občini.

Občina sofinancira velike športne prireditve, ki so opredeljene v 52. členu zakona o športu (olimpijske igre, sredozemske igre, univerziade, svetovna in evropska prvenstva, svetovni pokali, mednarodni mitingi in turnirji), če je prireditev odmevna v širšem prostoru, če je prireditev v mednarodnem koledarju tekmovanj, če se je udeležijo uveljavljeni mednarodni športniki in če se delno ali v celoti odvija v občini. Prireditelj, ki načrtuje veliko športno prireditev, za katero pričakuje finančno pomoč iz javnih sredstev, mora zaprositi za priglasitev župana in občinski svet občine, preden vloži kandidacijo v pristojnih državnih oziroma mednarodnih panožnih organizacijah. Vlogi je obvezno priložiti naziv prireditve, čas in kraj ter finančno konstrukcijo. Vlogo za sofinanciranje velike prireditve je potrebno vložiti vsaj 12 mesecev pred prireditvijo.

Športne prireditve na državni ravni bodo sofinancirane, če se prireditev v celoti ali delno odvija na območju občine, če je prireditev v koledarju tekmovanj nacionalne panožne zveze in če na njej nastopajo športniki občine. Vlogo za sofinanciranje je potrebno nasloviti na župana vsaj 3 mesece pred izvedbo prireditve.

Prireditve navedene v tretji, četrti in peti alineji poverja občina v izvajanje Športni zvezi, kakor tudi na podlagi predhodnega dogovora Agenciji za šport Ljutomer, ki lahko tudi predlagata programe. Z ozirom na pomembnost in odzivnost prireditve, se sofinancirajo stroški športnega objekta za izvedbo prireditve, stroški propagande, osebja ali nagrad do 50%.

4.5. Gradnja, vzdrževanje in koriščenje športnih objektov

4.5.1. Gradnja in vzdrževanje športnih objektov

Občina v okviru danih možnosti skrbi za izgradnjo, vzdrževanje in upravljanje športnih objektov, ki so v lasti

občine ali društev. To realizira predvsem tako, da zagotavlja športne objekte, na katerih je možno izvajati in razvijati posamezne športne dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo občani. Občina sofinancira novogradnje in posodobitve športnih objektov, kakor tudi manjkajoče in nadomestne športne objekte v občini do zadostitve minimalnega standarda, kar predstavlja 0,3 m² pokrite vadbene površine in 3 m² nepokrite vadbene površine na občana. Sredstva za ta namen se zagotovijo na posebni postavki občinskega proračuna.

Občina sofinancira vzdrževanje športnih objektov po naslednjem ključu:

- (na predlog skupščine ŠZ Križevci) občina sprejme izhodiščne cene m² za ugotavljanje vrednosti nepokritih in pokritih športnih površin ter amortizacijsko stopnjo enkrat letno,

- vzdrževanje za nepokrite športne objekte (neto funkcionalna površina) se glede na zahteve po vzdrževalnih delih ter izhajajoč iz izhodiščne cene za ugotavljanje vrednosti nepokritih športnih površin in amortizacijske stopnje, deli na štiri razrede:

1. razred: 100%

- travnata igrišča za veliki nogomet;

2. razred: 60%

- atletske steze,

- kasaške steze,

- tenis igrišča;

3. razred: 50%

- srednja travnata igrišča za nogomet,

- pomožna travnata igrišča za veliki nogomet;

4. razred: 30%

- asfaltna igrišča in ploščadi namenjene športu,

- spremljajoče in nefunkcionalne travnate površine,

- vzletno-pristajalne steze v letalskem športu.

Določene so tudi standardne funkcionalne-igralne površine, in sicer:

- veliki nogomet (100 x 65 m) = 6.500 m²,

- rokomet-mali nogomet (40x20 m) = 800 m²,

- pomožna igrišča nogomet (50 x 25) = 1.250 m²,

- srednja igrišča-travnata (50 x 25) = 1.250 m²,

- košarka (15 x 28) = 420 m²,

- odbojka (18 x 9) = 162 m²,

- tenis (13 x 28) = 364 m²,

- hipodrom steza = 800 m,

- atletska steza (1,22 x 6 x 400) = 2.928 m².

Vzdrževanje športnih objektov se sofinancira skozi program izvajalcev.

4.5.2. Koriščenje športnih objektov ter sofinanciranje in uporaba športne in posebno zahtevne tehnične opreme

Občina za športni objekt, ki je v njeni lasti določi upravljalca. Upravljalca s koristnikom športnega objekta sklenu letno pogodbo o koriščenju objekta. Sestavni del pogodbenih določil je tudi določilo o načinu odpovedi najema objekta s strani najemnika, ki velja tako za vadbo, prvenstvene tekme in druga tekmovanja. Kolikor se primeri petkrat v eni tekmovalni sezoni, da ista vadbena skupina ne odpove uporabi objekta, se skupini odvzame pravica nadaljnje uporabe objekta. Kolikor posamezna vadbena skupina brez predhodnega obvestila ne koristi njej dodeljenih ur v objektu, ji upravljalca objekta kljub temu zaračuna neizkoriščene ure. Kolikor posamezna vadbena skupina ne namerava več uporabljati odobrenih ur, mora o tem obvestiti upravljalca objekta. Objekt si zagotovi vsaka vadbena skupina samostojno. Vse ugotovljene, namerno povzročene poškodbe na opremi in objektih se najemnikom zaračunavajo posebej. Sestavni del najemne pogodbe med koristnikom in upravljalcem objekta je tudi cena objekta, ki jo s sklepom določi župan na predlog upravljalca.

Občina sofinancira najemne ure v naslednjih športnih objektih:

- ki so last občine,
- ki so last športnih društev,
- na športnih objektih osnovnih šol in srednje šole,
- na športnih objektih v privatni lasti, kolikor je cena najemne ure usklajena s cenami najemne ure objektov, ki so last občine.

Navedeno velja le za objekte na območju občine.

Objekte osnovnih šol in objekte, ki so v lasti športnih društev se sofinancira v višini dogovorjene cene, ki je usklajena s cenami javnih športnih objektov v občini. Športnim panogam, ki uporabljajo specifične objekte, se cena uporabe le-teh vrednoti posebej.

Športna društva, ki izvajajo program športa, imajo za izvajanje letnega programa športa v občini pod enakimi pogoji prednost pred drugimi izvajalci pri uporabi športnih objektov, ki so last občine in športnih društev (našteto v alineah po vrstnem redu prednosti):

- obvezni izobraževalni program šol,
- interesne športne dejavnosti osnovnošolskih in predšolskih otrok,
- prednostni programi športa,
- športna vzgoja otrok in mladine, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom izven obveznega izobraževalnega programa,
- programi kakovostnega in vrhunškega športa,
- športna rekreacija in šport invalidov,
- ostali interesi.

Občina z namenom, da bi omogočila športu vsaj v osnovni meri uporabljati sodobne tehnične pripomočke za izvajanje zahtevnejših športnih opravil, sofinancira nakup zahtevne opreme, aparatur in merilnih naprav, ki so potrebne za organizacijo tekmovanj in pomembnih športnih prireditev oziroma služijo športu za širši namen. Potreba po teh sredstvih se opredeli z letnim programom športa v občini. Opremo, aparature in naprave, ki so take narave, da se jih uporablja le za posebne namene, to pa potrebuje več športnih organizacij, daje občina v upravljanje Športni zvezi Križevci, ki se zaveže, da je športna oprema, ki je v lasti ali v upravljanju občine ustrezno vzdrževana in na razpolago vsem zainteresiranim društvom in športnikom iz območja občine.

4.6. Informacijski sistem na področju športa

Informacijski sistem vsebuje podatke s področja organiziranosti športa, športnih objektov, financiranja športa in športnih programov ter razvide, ki so določeni z zakonom o športu. Na ravni lokalne skupnosti se sofinancirajo programi izdelave informacijskih baz za potrebe lokalne skupnosti in nakup tehnologije.

4.7. Zavarovanje javnih športnih površin, odgovornosti strokovnega kadra in udeležencev programov športa

Lokalna skupnost sofinancira zavarovanje javnih športnih površin, odgovornost strokovnega kadra in udeležencev športnih programov.

4.8. Priznanja in nagrade športnikom in športnim delavcem

V smislu popularizacije športa se sofinancira prireditev z razglasitvijo najboljših športnic in športnikov Športne zveze Križevci. Način izbora je opredeljen s posebnim pravilnikom športne zveze.

4.9. Delovanje športnih društev in športne zveze

Športna društva, kot osnovne športne asociacije, se na lokalni ravni združujejo v športne zveze.

Društva in zveze za svoje delovanje potrebujejo sredstva za kritje osnovnih materialnih stroškov.

Društvo pridobi točke za vsakega člana, ki je poravnal članarino za tekoče leto do dneva razpisa in za vsakega registriranega tekmovalca (po zakonu o športu).

Športna zveza pridobi točke za vsako včlanjeno društvo v zvezi.

Sredstva za financiranje delovanja športnih društev športne zveze se zagotovijo na osnovi potrjenega programa s sporazumom o sofinanciranju programa športne zveze in se v proračunu občine zagotovijo na posebni postavki.

Sredstva za financiranje javnega zavoda se zagotovijo na osnovi potrjenega programa s pogodbo o sofinanciranju javnega zavoda in se v proračunu občine zagotovijo na posebni postavki.

Višina sredstev se določi na podlagi točkovanja po tabeli 5.

V. PREDNOSTNE NALOGE LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA V OBČINI

Občina se z letnim programom športa, ki ga vsako leto sprejme občinski svet opredeli, katere vsebine oziroma programe bo v naslednjem letu sofinancirala, skupaj z okvirnim obsegom sredstev, potrebnih za izvedbo posameznih vsebin.

Občina vodi na področju kakovostnega in vrhunškega športa enotno politiko. V občini se izvajalci športnih programov ukvarjajo s široko paleto različnih športnih panog. Nekatere izmed njih so usmerjene v doseganje kakovostnih in vse pogošče vrhunskih športnih rezultatov v okviru države pa tudi v mednarodnem prostoru. Vsi ti športniki želijo biti (so)financirani kot državni ali kot občinski interes. Za smotrno uravnavanje in v skladu z dejanskim interesom ter finančnimi možnostmi občine, se vsako leto posebej opredelijo prednostne naloge letnega programa športa v občini, s katerimi se določi, katere naloge se v občini prednostno finančno podpira.

Prednostne naloge vključujejo ekipe, športnike in športnice, ki imajo željo in sposobnosti za dosežke in ki dosega-jo ravni tekmovanja primerne rezultate, gradnjo, posodabljanje in vzdrževanje športnih objektov. Program upošteva materialne zmožnosti občine in materialne razmere, ki bi naj veljale v naslednjih letih. To pomeni, da bi ne bilo smotrno vključiti v prednostni program tolikšno število nalog, da potem ne bi zmogli vsaj v osnovni meri sofinancirati vključenih v prednostni program. Število vključenih v prednostni program se določi na osnovi kriterijev s sprejetjem sklepa o prednostnih nalogah letnega programa športa v občini, ki ga sprejme skupščina športne zveze, dokončno pa ga potr- di občinski svet.

5.1. Kriteriji za razvrščanje med prednostne naloge letnega programa športa

Za ugotavljanje razvrščanja v prednostni program so postavljena merila in določen je način, kako se spremlja izvajanje programa in obdobjo preverja upravičenost vklju- čitve v prednostni program.

V prednostni program so po avtomatizmu vključeni:

- vse športne panoge - ekipe, ki tekmujejo v I. državni ligi,

- posamezni športniki, ki dosegajo po kategorizaciji Olimpijskega komiteja Slovenije - Združenja športnih zvez status športnika svetovnega, mednarodnega, perspektivne- ga, mladinskega in državnega razreda, ne glede na športno panogo,

- gradnja, posodabljanje in vzdrževanje športnih ob- jektov.

Za izbiro športnih panog, ki ne izpolnjujejo zgoraj navedenih kriterijev, pa bi jih vseeno veljalo vključiti v prednostni program športa v občini, ker bi z njihovo ne vključitvijo bila bistveno osiromašena dejavnost določene športne panoge, se uporabljajo naslednji kriteriji:

- pomen, ki je športni panogi dan v šolskem programu (razredno, šolsko, medšolsko, občinsko, medobčinsko, režijsko, polfinale, finale ...),
- možnosti ukvarjanja s športno panogo do pozne starosti (do 30 do 50 let, nad 50 let),
- tradicija športne panoge v občini (5-10 let, 11-20 let, nad 20 let ...),
- razširjenost v občini-število društev oziroma članstva (do 5 društev, 6-10 društev, nad 10 društev ...),
- uspešnost športnikov iz občine v slovenskem merilu v zadnjih 5 letih,
- uspešnost športnikov iz občine v mednarodnem merilu v zadnjih 5 letih,
- interes gledalcev - število (do 50, 50-100, nad 100 ...),
- tekmovalni sistem (medobčinska, II. + III. DL, I. DL ...),
- število selekcij - starostne skupine (člani, dečki, cicibani, mladinci ...),
- olimpijska športna panoga (ne, X, da).

V zgornji tabeli opredeljeni kriteriji veljajo za razvrstitev športnih panog. Na podlagi točkovanja se izdelajo prednostni razredi in se opredeli delež sofinanciranja športnih panog v posameznih razredih. Pri posameznih elementih vrednotenja športnih panog se upošteva razlika med individualnimi (zbir točk se pomnoži s faktorjem 0,75) in kolektivnimi športnimi panogami (zbir točk se pomnoži s faktorjem 1,00).

Ekipe oziroma športniki se uvrščajo v prednostni program z novo tekmovalno sezono, in sicer s 1. julijem, status pa jim začne teči z naslednjim proračunskim letom.

Ekipe oziroma športniki, ki v tekočem letu izgubijo pravico do razvrstitve v prednostni program, so v prednostnem programu še 1 leto. S tem imajo možnost povrnitve v prejšnji status. Če v tem času ne izpolnijo zgoraj navedenih kriterijev, so po avtomatizmu izločene iz prednostnega programa.

5.2. Kriteriji za vrednotenje prednostnih programov športa

Uvrščenim v prednostni program se sofinancira stroške objekta, strokovnega kadra materialnih stroškov in stroškov testiranja do 30% na obseg programa.

Višina sofinanciranja se določi na podlagi točkovanja za kolektivne in individualne panoge v tabeli 2.

Za izračun sofinanciranja vseh vsebin in nalog športa navedenih v prvem, drugem in tretjem poglavju tega pravilnika, se za vsako leto posebej, s sklepom skupščine športne zveze določi izhodiščna cena točke za izračun vrednosti sofinanciranja strokovnega kadra in objekta, izhodiščna cena m² odprtih in pokritih športnih površin in določitev amortizacijske stopnje, ki je namenjena sofinanciranju vzdrževanja športnih objektov.

VI. NAČIN IN POSTOPEK ZA VREDNOTENJE IN RAZDELITEV SREDSTEV ZA ŠPORTNE PROGRAME

6. člen (javni razpis)

Na podlagi vsakoletnega javnega razpisa, ki ga objavi župan občine v mesecu novembru, občina pridobi podatke o načrtovanih vsebinah športa za prihodnje proračunsko obdobje. Razpisni rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši kot 30 dni. Javni razpis se objavi najmanj v enem javnem mediju na območju občine.

Pri razdelitvi razpoložljivih sredstev se upoštevajo le programi izvajalcev, ki so v celoti izpolnili razpisne pogoje. Izvajalec razpisa lahko posameznega izvajalca pozove k dopolnitvi vloge v roku 8 dni po koncu pregleda prispelih prijav.

7. člen (komisija)

Postopek javnega razpisa, predlog izbora izvajalcev programov športa in delitve razpoložljivih proračunskih sredstev za šport pripravi Komisija za vodenje javnega razpisa, ki jo imenuje župan. Župan s sklepom določi sestavo komisije ter njenega predsednika. Komisija je sestavljena iz največ sedmih članov, ki so po svoji funkciji člani predsedstva športne zveze. Strokovno-administrativne naloge za komisijo opravlja Občina Krizevci in Športna zveza Krizevci.

Naloge komisije za šport so:

- pregled prispelih prijav,
- vrednotenje prijavljenih športnih programov v skladu z določili tega pravilnika,
- spremljanje izvajanja športnih programov in analiza poročil izvajalcev,
- priprava predlogov ukrepov in sankcij v skladu z določili tega pravilnika,
- priprava predlogov, mnenj in pobud za spremembe meril za vrednotenje športnih programov,
- priprava poročila županu,
- izvedba ostalih nalog, ki jih določi župan.

V letnem programu športa se določi športne vsebine, naloge in delež sofinanciranja vsebin in nalog iz 5. člena tega pravilnika. Pred sprejemom letnega programa občinski svet pridobi mnenje športne zveze. Župan vse kandidate s sklepom obvesti o izboru in vrednotenju njihovega športnega programa. V roku 30 dni po sprejetju občinskega proračuna župan ali na podlagi zakonitega pooblastila župana pooblaščen strokovna športna institucija, z izvajalci programov športa sklene pogodbo o sofinanciranju.

8. člen (pogodba)

Pogodba o sofinanciranju programa športa za tekoče leto vsebuje naslednja določila:

- podatke obeh skleniteljev pogodbe,
- vsebino in obseg programa,
- višino sredstev za dogovorjene programe športa,
- rok za oddajo letnega poročila,
- nadzor nad porabo sredstev,
- druge medsebojne pravice in obveznosti.

Za sofinanciranje dejavnosti kategoriziranih športnikov župan ali na podlagi zakonitega pooblastila župana pooblaščen strokovna športna institucija, sklene s športnikom in športnim društvom, katerega član je športnik, posebno pogodbo za tekoče koledarsko leto, v kateri so enaka določila kot v pogodbi z izvajalci programov športa.

Na podlagi podpisanih pogodb se odobrena sredstva za sofinanciranje nakazujejo na transakcijske račune izvajalcev programov, praviloma po dvanajstih.

Za realizacijo pogodbenih določil župan občine zagotavlja:

- sodelovanje pristojnih služb občinske uprave pri planiranju letnega programa športa,
- pravočasno posredovanje potrebnih podatkov za pravo delovnih in finančnih načrtov,
- redno in pravočasno zagotavljanje sredstev za sofinanciranje programov športa do 5. v mesecu praviloma v višini dvanajstine glede na vrednost letnega programa športa.

9. člen

(izvajanje programov športa)

Izvajalci morajo po opravljenih nalogah komisiji za šport najkasneje do 31. januarja naslednjega leta predložiti letno poročilo z dokazili o izpolnitvi prevzetih obveznosti. Če izvajalci ne izpolnijo obveznosti določenih s pogodbo, se neupravičeno pridobljena sredstva poračunajo v naslednjem proračunskem obdobju. Porabniki občinskih proračunskih sredstev so dolžni izvajati dogovorjene programe v skladu s tem pravilnikom in dajati komisiji za šport, Športni zvezi in Občini Križevci morebitna dodatna pojasnila glede izpolnjevanja pogojev iz tega pravilnika.

Če izvajalec v naslednjem proračunskem obdobju več ne izvaja programov, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna, je dolžan pridobljena sredstva, vključno z zakonskimi zamudnimi obrestmi, vrniti v občinski proračun.

Enak postopek je tudi v primeru, če izvajalec do zgoraj navedenega roka ne dostavi letnega poročila, saj se smatra, da programov ni izvajal, in je dolžan vsa, v ta namen, prejeta proračunska sredstva, vključno z zakonskimi zamudnimi obrestmi vrniti v občinski proračun.

V primeru, da izvajalec programa ni porabil vseh odobrenih sredstev zaradi zmanjšane obsega dela, izstopa iz tekmovalnega sistema, prenehanja delovanja in podobno, se mu ustavijo nakazila sredstev, ostanek sredstev pa se prerazporedi drugim izvajalcem programov športa v občini.

Predlog prerazporeditve sredstev na podlagi zadržanih, vrnjenih oziroma neporabljenih sredstev, pripravi komisija za šport na predlog predsedstva športne zveze.

10. člen

(nadzor)

Športna zveza in Občina Križevci sta dolžni spremljati izvajanje letnih programov, dajati sprotne informacije in podati zaključno poročilo o izvedbi letnega programa športa komisiji za šport in županu.

Kolikor se program športa pri izvajalcu ne izvaja v skladu z določili letne pogodbe, se najprej pisno opozori izvajalca, naj dejavnost primerno uredi. Če po opozorilu dejavnost še naprej ne odgovarja, se sofinanciranje dejavnosti ustavi in se izvedejo ukrepi navedeni v 9. členu tega pravilnika.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

11. člen

Spremembe in dopolnitve tega pravilnika se sprejemajo na enak način, kot to velja za njegov sprejem.

12. člen

Pred sprejemom tega pravilnika, si mora Občina Križevci pridobiti mnenje Športne zveze.

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati pravilnik za vrednotenje letnih programov športa v Občini Križevci (Uradni list RS, št. 34/00).

13. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 65-08/03

Križevci, dne 4. novembra 2003.

Župan

Občine Križevci

Feliks Mavrič l. r.

KUZMA

4967. Odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Kuzma za leto 2003

Na podlagi 3. člena zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 – odl. US, 67/97– odl. US, 56/98 in 61/9 – odl. US), 40. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00 in 79/01) in 15. člena statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02 in 90/02) je Občinski svet občine Kuzma na 7. redni seji dne 30. 10. 2003 sprejel

ODLOK

o spremembah odloka o proračunu Občine Kuzma za leto 2003

1. člen

V odloku o proračunu Občine Kuzma za leto 2003 (Uradni list RS, št. 16/03), v nadaljnjem besedilu: odlok, se 3. člen spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

v tisoč tolarjev

A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV

Skupina/Podskupina kontov	Reb. proračuna 2003
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	252.001
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	97.217
70 DAVČNI PRIHODKI	37.370
700 Davki na dohodek in dobiček	27.029
703 Davki na premoženje	8.514
704 Domači davki na blago in storitve	1.827
706 Drugi davki	
71 NEDAVČNI PRIHODKI	59.847
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	24.809
711 Takse in pristojbine	2.800
712 Denarne kazni	
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	
714 Drugi nedavčni prihodki	32.238
72 KAPITALSKI PRIHODKI	
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	11.990
721 Prihodki od prodaje zalog	11.990
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	
73 PREJETE DONACIJE	1.890
730 Prejete donacije iz domačih virov	1.890
731 Prejete donacije iz tujine	
74 TRANSFERNI PRIHODKI	140.904
740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	140.904
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	252.001
40 TEKOČI ODHODKI	94.419
400 Plače in dodatki – zaposleni	20.910
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	6.871
402 Izdatki za blago in storitve	52.738
403 Plačila domačih obresti	
409 Rezerve	13.900
41 TEKOČI TRANSFERI	66.365
410 Subvencije	1.200
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	31.473
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	18.292
413 Drugi tekoči domači transferi	15.400
414 Tekoči transferi v tujino	
42 INVESTICIJSKI ODHODKI	82.227
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	82.227

Skupina/Podskupina kontov	Reb. proračuna 2003
43 INVESTICIJSKI TRANSFERI	8.990
430 Investicijski transferi	8.990
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPIT. DELEŽ. (750+751+752)	1.900
75 PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	1.900
750 Davki na dohodek in dobiček	1.900
751 Prodaja kapitalskih deležev	
752 Kupnine iz naslova privatizacije	
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPIT. DELEŽEV (440+441+442)	1.505
44 DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	1.505
440 Davki na dohodek in dobiček	
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	1.505
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
VI. PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPIT. DELEŽEV (IV.-V.)	395
C) RAČUN FINANCIRANJA	
VII. ZADOLŽEVANJE (500)	-
50 ZADOLŽEVANJE	-
500 Domače zadolževanje	
VIII. ODPLAČILA DOLGA (550)	
55 ODPLAČILA DOLGA	
550 Odplačila domačega dolga	
IX. SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	395
X. NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.-IX.)	-395
XI. NETO FINANCIRANJE (VI.+X.)	-

Splošni del občinskega proračuna – odhodki, sestavljen po funkcionalni klasifikaciji po področjih proračunske porabe in posebni del sestavljen po ekonomski klasifikaciji javnofinancijskih prejemkov in izdatkov na ravni podskupin kontov ter načrt razvojnih programov, so priloga k temu odloku. Pregled prihodkov in odhodkov in njihova razporeditev ter računa financiranja je zajet v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del odloka.

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-02/01-5

Kuzma, dne 30. oktobra 2003.

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l. r.

4968. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Kuzma

Na podlagi 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 73/95, 9/96, 36/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99, 70/00 in 51/02) in 15. člena statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02 in 90/02) je Občinski svet občine Kuzma na 7. redni seji dne 30. 10. 2003 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE STATUTA Občine Kuzma

1. člen

V statutu Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02 in 90/02) se v 5. členu v drugem stavku drugega odstavka za besedi »Volilna komisija« doda besedilo »in Posebna volilna komisija«.

2. člen

V 24. členu se drugi odstavek v celoti nadomesti z naslednjim tekstom, tako da se glasi:

»Stalna delovna telesa občinskega sveta so:

- odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti,
- odbor za cestno infrastrukturo, komunalno, urbanizem in urejanje prostora,
- odbor za kmetijstvo in prehrano,
- odbor za socialno in zdravstveno problematiko,
- odbor za proračun in javne finance,
- odbor za gospodarstvo, stanovanjsko politiko, turizem, obrt in drobno gospodarstvo,
- komisija za meddržavna sodelovanja.«

3. člen

Besedilo VII. poglavja »PREMOŽENJE IN FINANCIRANJE OBČINE« (84. do 105. člena), se v celoti nadomesti z naslednjim besedilom posameznih členov:

»84. člen

Premoženje občine sestavljajo nepremične in premične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice.

Občina mora s premoženjem gospodariti kot dober gospodar.

Odločitev o odtujitvi nepremičnega premoženja sprejme občinski svet.

Letni program prodaje občinskega in stvarnega premoženja sprejme občinski svet na predlog župana. Med izvrševanjem proračuna lahko občinski svet na predlog župana sprejme in dopolni letni program prodaje.

O pridobitvi in odtujitvi premičnega premoženja občine odloča župan ob soglasju občinskega sveta.

Za brezplačno pridobitev premoženja je treba pridobiti predhodno soglasje občinskega sveta, če bi takšna pridobitev povzročila večje stroške ali če je lastništvo povezano s pogoji, ki bi lahko povzročili obveznost za občino.

Odprodaja in zamenjava finančnega in stvarnega premoženja v lasti občine se izvede po postopku in na način, kot ga določa zakon.

Če z zakonom to ni urejeno, se odprodaja in zamenjava finančnega in stvarnega premoženja izvedeta v skladu s predpisi, ki veljajo za odprodajo in zamenjavo državnega premoženja.

85. člen

Občina pridobiva prihodke iz lastnih virov, davkov, taks, pristojbin in drugih dajatev v skladu z zakonom.

Občina je upravičena do finančne izravnave pod pogoji, določenimi z zakonom.

86. člen

Prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki občine so predvideni v proračunu občine.

Proračun občine sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

Splošni del proračuna sestavljajo skupna bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov.

Načrt razvojnih programov sestavljajo letni načrti oziroma plani razvojnih programov neposrednih uporabnikov, ki so opredeljeni z dokumenti dolgoročnega načrtovanja.

87. člen

Za pripravo in izvrševanje proračuna je odgovoren župan.

88. člen

Župan mora predložiti občinskemu svetu predlog proračuna v roku, ki ga določa zakon.

89. člen

Župan mora predložiti občinskemu svetu:

- predlog proračuna z obrazložitvami,
- predlog prodaje občinskega finančnega in stvarnega premoženja z obrazložitvami,
- predloge finančnih načrtov javnih skladov in agencij, katerih ustanovitelj je občina z obrazložitvami,
- predlog predpisov občine, ki so potrebni za izvršitev proračuna.

Sestavni del obrazložitve predloga proračuna so načrti delovnih mest in načrt nabav z obrazložitvami.

90. člen

Postopek sprejemanja proračuna se določi s poslovnikom občinskega sveta.

91. člen

Občinski svet mora sprejeti proračun v roku, ki omogoča uveljavitev proračuna s prvim januarjem leta, za katerega se sprejema.

92. člen

Predlogi za povečanje izdatkov proračuna morajo obsegi predloge za povečanje prejemkov proračuna ali za zmanjšanje drugih izdatkov proračuna v isti višini, pri čemer ti ne smejo biti v breme proračunske rezerve ali splošne proračunske rezervacije ali v breme dodatnega zadolževanja.

93. člen

Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katero se nanaša, se financiranje funkcij občine ter njenih nalog začasno nadaljuje na podlagi proračuna za preteklo leto in za iste programe kot v preteklem letu.

Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katero se nanaša, sprejme župan sklep o začasnem financiranju, ki traja največ tri mesece. Če tudi v tem roku ni sprejet proračun občine, se začasno financiranje lahko podaljša na predlog župana s sklepom občinskega sveta.

94. člen

Občinski svet sprejme proračun z odlokom o proračunu občine.

Odlok o proračunu občine določa ukrepe za zagotavljanje likvidnosti proračuna, prerazporejanje sredstev, začasno zadržanje izvrševanje proračuna, ukrepe za zagotavljanje proračunskega ravnovesja ter druge ukrepe za izvrševanje proračuna.

V odloku o proračunu se določijo tudi obseg zadolževanja in vseh predvidenih poroštev občine in drugi elementi, ki jih določa zakon, ter posebna pooblastila župana pri izvrševanju proračuna.

95. člen

Sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom.

V imenu občine se smejo prevzemati obveznosti le v okviru sredstev, ki so v proračunu predvidena za posamezne namene.

Sredstva proračuna se lahko uporabijo, če so izpolnjeni vsi z zakonom ali drugim aktom predpisani pogoji.

96. člen

Župan je odredbodajalec za sredstva proračuna.

Za izvrševanje proračuna občine lahko župan pooblasti tudi posamezne delavce v občinski upravi ali podžupana.

97. člen

Če se po sprejemu proračuna sprejme zakon ali odlok občine, na podlagi katerega nastanejo nove obveznosti za proračun, določi župan obseg izdatkov in določi nov konto za ta namen.

98. člen

Če se med letom spremeni delovno področje proračunskega uporabnika, župan sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika.

Če se proračunski uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prevzame drug uporabnik, se neuporabljeni sredstva prenesejo v proračunsko rezervo ali se prerazporedijo med druge uporabnike.

Proračunskih sredstev ni mogoče prerazporediti, razen pod pogoji in na način, ki jih določa zakon in odlok o proračunu občine.

Župan mora o izvršenih prerazporeditvah, šestmesečno poročati občinskemu svetu.

99. člen

Če se med izvajanjem ukrepov za izvrševanje proračuna, le-ta ne more uravnovesiti, mora župan predlagati občinskemu svetu rebalans proračuna.

Rebalans proračuna sprejme občinski svet z odlokom.

100. člen

Župan je dolžan predložiti v obravnavo občinskemu svetu polletno poročilo o izvrševanju proračuna. Poročilo mora vsebovati podatke in informacije, ki jih določa zakon.

101. člen

V proračunu se v skladu z zakonom zagotovijo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad.

O uporabi sredstev proračunske rezerve v posameznem primeru do višine, ki jo določa odlok o proračunu, odloča župan, v drugih primerih pa občinski svet z odlokom.

Zaradi ločenega vodenja določenih prejemkov in izdatkov in uresničevanje posebnega namena, lahko občina z odlokom ustanovi poseben proračunski sklad kot evidenčni račun v okviru računa proračuna.

102. člen

Župan zagotavlja posebno obliko finančnega nadzora v skladu z merili, ki jih predpiše minister za finance.

Župan pripravi predlog zaključnega računa proračuna za preteklo leto in ga predloži občinskemu svetu v sprejem.

O sprejetju zaključnega računa proračuna obvesti župan ministrstvo, pristojno za finance v 30 dneh po sprejemu.

103. člen

Občina se lahko dolgoročno zadolži za investicije, ki jih sprejme občinski svet v skladu s pogoji, ki jih določa zakon.

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati ob soglasju občine.

O soglasju odloča občinski svet.

Občinski svet odloča tudi o dajanju poroštev za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, pod pogoji, ki jih določa zakon.

104. člen

Finančno poslovanje občine izvršuje finančna služba občine, občina pa si lahko zagotovi izvrševanje knjigovodskih ter opravil v ustrezni skupni službi z drugimi občinami ali pri specializirani organizaciji.

105. člen

Nabavo blaga, naročanje storitev ter izvedbo gradenj izvaja župan občine v skladu s predpisi javnega naročanja.«

4. člen

Te spremembe in dopolnitve statuta začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-01/03-6/1

Kuzma, dne 30. oktobra 2003.

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l. r.

4969. Spremembe in dopolnitve poslovnika Občinskega sveta občine Kuzma

Na podlagi 64. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 73/95, 9/96, 36/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 59/99, 70/00 in 51/02) in 15. člena statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02 in 90/02) je Občinski svet občine Kuzma na 7. redni seji dne 30. 10. 2003 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE POSLOVNIKA Občinskega sveta občine Kuzma

1. člen

V poslovniku Občinskega sveta občine Kuzma (Uradni list RS, št. 39/99 in 12/01) se prvi stavek prvega odstavka 5. člena spremeni, tako, da se glasi:

»Občinski svet dela na rednih, izrednih in korespondenčnih sejah«.

2. člen

V 23. členu se doda besedilo sedmega, osmega in devetega odstavka, ki se glasijo:

»Korespondenčna seja občinskega sveta se lahko skliče:

– zaradi odločanja o nujnih zadevah, kadar ni pogojev za sklic redne niti izredne seje občinskega sveta, ali

– kadar gre za odločanje o manj pomembnih zadevah glede katerih ne bi bilo smotno sklicevati redne oziroma izredne seje, ali

– kadar člani občinskega sveta na predhodni seji sklenejo, da naj se glede odločanja o posamezni zadevi skliče korespondenčna seja občinskega sveta«.

Korespondenčna seja občinskega sveta se opravi na podlagi pisne obrazložitve, o kateri se odloča, na kateri se član občinskega sveta do predloga sklepa opredeli s podpisom. Opredelitev člana občinskega sveta se vrne osebno ali po pošti. Glede odločanja veljajo pravila poslovnika občinskega sveta kot za odločanje na redni ali izredni seji.

O korespondenčni seji se sestavi zapisnik, ki mora med drugim vsebovati tudi vzrok za sklic takšne seje. Zapisnik potrди občinski svet na naslednji seji občinskega sveta. Župan mora na naslednji seji občinskega sveta posebej utemeljiti vzroke za izvedbo korespondenčne seje.«

3. člen

V 59. členu se celotno besedilo nadomesti z naslednjim tekstom, tako da se glasi:

»Stalna delovna telesa občinskega sveta, ustanovljena s statutom občine, so naslednji odbori in komisija:

– odbor za negospodarstvo in javne službe družbenih dejavnosti

– odbor za cestno infrastrukturo, komunalno, urbanizem in urejanje prostora

– odbor za kmetijstvo in prehrano

– odbor za proračun in javne finance

– odbor za gospodarstvo, stanovanjsko politiko, turizem, obrt in drobno gospodarstvo

– odbor za socialno in zdravstveno problematiko

– komisija za meddržavna sodelovanja.«

4. člen

V 63. členu se celotno besedilo črta in se nadomesti z naslednjim tekstom, tako da se glasi:

»Odbor za proračun in javne finance ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju javnih financ (proračun, rebalans proračuna in zaključni račun, izvrševanje proračuna, zadolževanje občine in javnih služb, itd.), ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred tem, za katerega je sklicana redna seja občinskega sveta in mora svoja mnenja, stališča in predloge pisno predložiti, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za proračun in javne finance lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na področju proračuna in javnih financ.«

5. člen

Doda se nov 63.a člen, ki se glasi:

»Odbor za gospodarstvo, stanovanjsko politiko, turizem, obrt in drobno gospodarstvo ima pet članov.

Odbor obravnava vse predloge aktov in drugih odločitev iz pristojnosti občine na področju gospodarskih javnih služb, stanovanjske politike, razvoja turizma, obrti in drobnega gospodarstva (predlaga občinskemu svetu ukrepe za hitrejši razvoj turizma in kmečkega turizma, sodeluje s subjekti turizma in jih povezuje z drugimi institucijami, ki skrbijo za razvoj turizma, oblikuje strategijo razvoja podjetništva, obrti ter malega gospodarstva, pomaga z nasveti podjetnikom, itd.), ki so občinskemu svetu predlagani v sprejem, oblikuje o njih svoje mnenje in občinskemu svetu poda stališče s predlogom odločitve.

Obravnavo je odbor dolžan opraviti najkasneje tri dni pred tem, za katerega je sklicana redna seja občinskega sveta in mora svoja mnenja, stališča in predloge pisno predložiti, predsedujočemu in predlagatelju. Mnenje o dopolnilih k predlaganim splošnim aktom mora odbor predložiti najkasneje do začetka obravnave predloga splošnega akta.

Odbor za gospodarstvo, stanovanjsko politiko, turizem, obrt in drobno gospodarstvo lahko predlaga občinskemu svetu v sprejem odloke in druge akte iz njegove pristojnosti na celotnem področju gospodarstva.«

6. člen

Dosedanja 5. točka VI. poglavja »Postopek za sprejem proračuna« se od 87. do 97. člena nadomesti z novim besedilom, ki se glasi:

87. člen

»Predlog proračuna občine mora župan predložiti občinskemu svetu najkasneje v 30 dneh po predložitvi državnega proračuna državnemu zboru.

88. člen

Župan pošlje vsem članom občinskega sveta predlog proračuna občine z vsemi sestavinami, ki jih določa zakon ter

sklic seje, na kateri bo občinski svet opravil splošno razpravo o predlogu proračuna občine.

Na seji občinskega sveta župan predstavi predlog proračuna občine.

Predstavitve občinskega proračuna obsega:

- temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pravo predloga proračuna,
- opis načrtovanih politik občine,
- oceno bilance prihodkov in odhodkov, finančnih terjatev in naložb ter računa financiranja v prihodnjih dveh letih,
- predstavitev načrta razvojnih programov,
- predstavitev načrta nabav in načrta delovnih mest.

Predstavitve ni časovno omejena. Župan lahko določi, da posamezne dele proračuna predstavijo zaposleni v občinski upravi.

89. člen

Na seji občinski svet opravi splošno razpravo o predlogu proračuna in sprejme sklep, da se da predlog proračuna v javno razpravo ter določi rok, do katerega lahko vsi zainteresirani vpogledajo v predlog proračuna in občinski upravi posredujejo svoje pripombe. Predlog proračuna mora biti v javni razpravi najmanj 15 dni.

V času javne razprave mora biti zagotovljen vpogled v predlog proračuna vsaj na sedežu občine oziroma drugih prostorih, ki jih določi občinski svet ali na krajevno običajnih mestih.

90. člen

Če občinski svet ne sprejme sklepa, da se predlog proračuna da v javno razpravo, mora župan v roku sedmih dni predložiti občinskemu svetu nov predlog proračuna in sklicati sejo občinskega sveta. Na tej seji se ponovno opravi splošna razprava brez predstavitve župana. Župan uvodoma na seji samo pojasni, v čem so bistvene spremembe novega predloga na prvotno predlagani predlog.

Če tudi po tej obravnavi občinski svet ne sprejme sklepa, da se da predlog proračuna v javno razpravo, župan posreduje skupaj s stališči, ki jih je sprejel občinski svet, predlog proračuna v javno razpravo.

Sklep o tem, da je proračun v javni razpravi, se objavi na krajevno običajen način.

91. člen

V času javne razprave predlog proračuna obravnavajo delovna telesa občinskega sveta in zainteresirana javnost.

Pripombe in predloge se posredujejo županu.

Pripombe in predloge pa lahko posredujejo županu tudi posamezniki.

92. člen

V petnajstih dneh po poteku roka za javno razpravo pripravi župan predlog proračuna občine za drugo obravnavo ter ga posreduje vsem članom občinskega sveta skupaj s sklicem seje, na kateri bo občinski svet obravnaval predlog proračuna.

Na vabilu za sklic seje mora biti pojasnjeno, do katerega roka je možno vlagati amandmaje na predlog proračuna.

Člani občinskega sveta lahko vložijo amandmaje v pisni obliki najkasneje tri dni pred sejo občinskega sveta.

93. člen

V uvodni obrazložitvi predloga proračuna za drugo obravnavo župan pojasni, katere pripombe iz javne razprave je sprejel, pojasni, katere je vključil v predlog proračuna za drugo obravnavo in katere ni upošteval ter utemeljitve, zakaj jih ni upošteval.

Z utemeljitvami, zakaj določenih pripomb iz javne razprave ni sprejel, mora župan pisno seznaniti tudi vlagatelje, če niso člani občinskega sveta.

Nadalje župan pojasni, katere amandmaje je sprejel in katere je možno upoštevati.

Župan lahko na seji vložijo svoje amandmaje.

Po obrazložitvi župana lahko predlagatelji umaknejo svoj predlog in se morajo o tem izjasniti. Če predlagatelj amandmaja ne umakne, se izvede razprava po amandmajih.

Glasovanje se izvede po vsakem amandmaju posebej.

Vsak amandma mora upoštevati načelo proračunskega ravnovesja. Predlagatelj amandmaja mora navesti natančno, iz katere postavke proračuna se zagotovijo sredstva in zakaj se namenijo. Če predlagatelj ne pojasni kako se bo zagotovilo proračunsko ravnovesje, župan amandma umakne iz razprave in odločanja.

Najprej se glasuje o amandmajih, ki jih je vložil župan, nato pa o amandmajih, ki so jih vložili drugi predlagatelji.

94. člen

Po glasovanju o amandmajih župan ugotovi, kateri amandmaji so bili sprejeti in bodo vključeni v proračun občine.

Ko je končano glasovanje o amandmajih, župan ugotovi, ali je proračun medsebojno usklajen ter glede prihodkov in odhodkov in drugih obveznosti.

Če je proračun usklajen, občinski svet glasuje o proračunu kot celoti.

Če župan ugotovi, da sprejeti amandmaji posegajo v sredstva, ki jih občina mora zagotoviti v skladu z ustavo in zakonom, v sredstva, ki jih občina mora zagotoviti po sklenjenih pogodbah ali sodnih in drugih odločbah ali da bi sprejeti amandmaji imeli škodljive posledice za izvajanje določenih dejavnosti, lahko prekine sejo in zahteva, da strokovna služba prouči nastalo situacijo in določi rok, v katerem se pripravi predlog za usklajitev.

Ko je predlog uskladitve pripravljen, ga župan obrazloži.

Če predloga obrazložitve ni mogoče pripraviti na isti seji, župan določi rok, ko se bo nadaljevala seja.

Občinski svet najprej glasuje o predlogu uskladitve in če je predlog sprejet, glasuje občinski svet o proračunu v celoti.

Če predlog uskladitve ni sprejet, proračun ni sprejet.

95. člen

Če proračun ni sprejet, določi občinski svet rok, v katerem mora župan predložiti nov predlog proračuna.

Nov predlog proračuna obravnava občinski svet in o njem odloča po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek za sprejem odloka.

96. člen

Če proračun ni sprejet pred začetkom leta, na katerega se nanaša, sprejme župan sklep očasnem financiranju, ki traja največ tri mesece. Če tudi v tem roku ni sprejet proračun občine se očasno financiranje lahko podaljša na predlog župana s sklepom občinskega sveta. Sklep o očasnem financiranju obravnava občinski svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek.

97. člen

Župan lahko med letom predlaga rebalans proračuna občine.

Rebalans proračuna občine sprejema občinski svet po določbah tega poslovnika, ki veljajo za hitri postopek.«

7. člen

Te spremembe in dopolnitve poslovnika začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-01/03-6/2

Kuzma, dne 30. oktobra 2003.

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l. r.

LJUBLJANA**4970. Sklep o dopolnitvi tržnega reda na ljubljanskih tržnicah**

Direktor Javnega podjetja Ljubljanske tržnice d.o.o., Kopitarjeva ulica 2, Ljubljana je dne 12. 11. 2003 sprejel, Mestna uprava, Oddelek za gospodarske dejavnosti in turizem Mestne občine Ljubljana pa je s sklepom o potrditvi z dne 12. 11. 2003 potrdila

SKLEP**o dopolnitvi tržnega reda na ljubljanskih tržnicah****1. člen**

V tržnem redu na ljubljanskih tržnicah (Uradni list RS, št. 112/02) se v 2. členu v 1. točki Centralna tržnica doda nova alineja, ki se glasi:

»– v času decembrskih prireditev vse dni v tednu od 6. do 22. ure«.

2. člen

Ta dopolnitev sklepa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije po izdaji sklepa o potrditvi tržnega reda na ljubljanskih tržnicah.

3. člen

Ta sklep začne veljati takoj.

Direktor
Javnega podjetja Ljubljanske tržnice
d.o.o.

Aleksander Ravnikar l. r.

LOŠKI POTOK**4971. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Loški Potok**

Na podlagi 29. in 49. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02) ter 47. člena statuta Občine Loški Potok (Uradni list RS, št. 96/03) in v skladu z uredbo o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in pravosodnih organih (Uradni list RS, št. 58/03) je Občinski svet občine Loški Potok na 6. redni seji dne 24. 10. 2003 na predlog župana sprejel

ODLOK**o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Loški Potok****1. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

S tem odlokom se ustanovi občinska uprava, določi organizacija, njeno delovno področje in notranja organiziranost, način njenega vodenja, naloge, pooblastila in odgovornosti javnih uslužbencev, način sodelovanja z drugimi organi in institucijami, način zagotavljanja javnosti dela in druga vprašanja v zvezi z delovanjem Občinske uprave občine Loški potok (v nadaljevanju: občinska uprava).

2. člen

Občinska uprava opravlja upravne, strokovne, organizacijsko-tehnične in administrativne naloge v okviru pravic in dolžnosti občine, na delovnih področjih določenih s tem odlokom.

Zadeve iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti opravlja občinska uprava pod pogoji in na način, ki je določen z zakonom, statutom občine in s tem odlokom.

3. člen

Pri opravljanju svojih nalog občinska uprava sodeluje z občinskimi upravami drugih občin, nosilci javnih pooblastil, državnimi organi, zavodi, podjetji, družbami in drugimi organizacijami in institucijami civilne družbe z izmenjavo mnenj in izkušenj, podatkov in obvestil ter preko skupnih delovnih teles.

4. člen

Občinska uprava zagotavlja izvrševanje zakonov, odlokov, drugih splošnih in posamičnih aktov ter politike občinskega sveta in župana, odloča s posamičnimi akti v upravnih stvareh iz lastne pristojnosti in iz prenesene državne pristojnosti, pripravlja predloge splošnih aktov občine, vodi investicije, ki so v pristojnosti občine, zagotavlja izvajanje lokalnih javnih služb, izvaja ukrepe, s katerimi pospešuje gospodarski razvoj občine, spremlja stanje in daje pobude za reševanje vprašanj na področjih, za katera je ustanovljena in odgovarja za stanje na teh področjih ter opravlja druga dela za potrebe župana, občinskega sveta in njegovih delovnih teles, nadzornega odbora ter za druge občinske organe.

Občinska uprava opravlja nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

Občinska uprava v zvezi z opravljanjem svojih nalog skrbi za strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje svojih uslužbencev ter s svojim delom zagotavlja uspešno uresničevanje pravic in zadovoljevanje potreb in interesov občanov.

5. člen

Javnost dela občinske uprave se zagotavlja z uradnimi sporočili ter dajanjem informacij sredstvom javnega obveščanja, novinarskimi konferencami, z udeležbo na konferencah, okroglih mizah in drugih oblikah sodelovanja s predstavniki sredstev javnega obveščanja oziroma na drug ustrezen način, ki omogoča javnosti, da se seznanj z delom občinske uprave.

Uradna sporočila za javnost, informacije, obvestila, pojasnila in druge podatke v smislu prejšnjega odstavka dajejo predstavnikom sredstev javnega obveščanja župan in tajnik direktor občinske uprave, po njunem pooblastilu pa lahko tudi drug javni uslužbenec občinske uprave.

II. ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE OBČINSKE UPRAVE**6. člen**

Za opravljanje nalog občinske uprave se v Občini Loški Potok ustanovi enovit organ: Občinska uprava občine Loški Potok, s sedežem: Hrib 17, 1318 Loški Potok.

Občinska uprava zagotavlja:

– strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje nalog občinske uprave,

– zakonito, pravočasno in učinkovito uresničevanje pravic, interesov in obveznosti strank in drugih udeležencev v postopkih,

– polno zaposlenost zaposlenih v občinski upravi in
– učinkovito sodelovanje z drugimi organi in institucijami.

7. člen

Občinska uprava opravlja upravne, strokovne, organizacijsko-tehnične in administrativne naloge na področju:

- splošnih zadev,
- normativno-pravnih zadev,
- upravnih zadev,
- javnih financ,
- gospodarskih dejavnosti in kmetijstva,
- družbenih dejavnosti,
- varstva okolja in urejanja prostora,
- gospodarskih javnih služb in infrastrukture,
- inšpekcijskega nadzorstva in občinskega redarstva,
- gospodarjenja s stavbnimi zemljišči,
- druge naloge, ki po svoji naravi sodijo v to področje.

8. člen

Na področju splošnih zadev opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- strokovna, organizacijsko-tehnična in administrativna za potrebe župana, občinskega sveta in njegovih delovnih teles, za člane občinskega sveta, nadzorni odbor ter druge občinske organe,
- kadrovske zadeve,
- sprejem in odprava pošte ter arhiviranje za potrebe občinskih organov,
- gospodarjenje z zgradbo občine in tehnično opremo,
- avtomatska obdelava podatkov za potrebe organov občine,
- ki se nanašajo na civilno zaščito in reševanje,
- druge naloge, ki po svoji naravi sodijo v to področje.

9. člen

Na področju normativno-pravnih zadev opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- priprava splošnih in drugih aktov ter mnenj in stališč, ki jih sprejemajo župan, občinski svet in drugi občinski organi,
- sestavljanje pogodb, oceno sprejetih pogodb in pravno spremljanje pogodb,
- strokovno-pravno pomoč pri izvajanju volilnih opravil,
- pravno pomoč županu, občinskemu svetu in drugim občinskim organom,
- druge naloge, ki spadajo v to področje.

10. člen

Na področju upravnih zadev opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- vodi upravne postopke in izdaja odločbe v teh postopkih na I. stopnji,
- vodi evidenco o upravnih stvareh,
- druge naloge s področja upravnih zadev.

11. člen

Na področju javnih financ opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- pripravlja proračun in skrbi za njegovo izvrševanje v skladu s predpisi, ki urejajo to področje,
- pripravlja finančna poročila in zaključni račun proračuna,
- zagotavlja strokovno pomoč občinskim organom pri sprejemanju in izvrševanju občinskih splošnih in drugih aktov s področja javnih financ,

– opravlja finančno-knjigovodska in druga strokovna opravila za proračun in občinske sklade,

- spremlja, analizira in oblikuje cene iz pristojnosti občine in daje mnenja k oblikovanju cen iz koncesijskih razmerij,

- spremlja in analizira davke iz občinske pristojnosti in v skladu z zakonom pripravlja strokovne podlage za njihovo uvedbo oziroma usklajevanje,
- pripravlja premoženjsko bilanco občine,
- druge naloge, ki spadajo v to področje.

12. člen

Na področju gospodarstva opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- pripravlja strategijo razvoja občine ter programske usmeritve in programe razvoja posameznih dejavnosti s področja gospodarstva,
- izvaja strokovne naloge za občino in njene organe, kadar je občina ustanovitelj ali soustanovitelj javnega podjetja ali zavoda na področju gospodarskih javnih služb,
- spremlja in analizira gospodarska gibanja v občini,
- druge naloge s tega področja.

13. člen

Na področju družbenih dejavnosti opravlja občina naslednje naloge:

- pripravlja razvojne usmeritve in razvojne programe na različnih področjih družbenih dejavnosti,
- skrbi za realizacijo programov v skladu s proračunom, koordinira delovanje različnih subjektov na področju družbenih dejavnosti in opravlja nadzor nad izvajanjem programov,
- pripravlja in izvaja programe javnih del,
- druge naloge, ki sodijo v področje družbenih dejavnosti.

14. člen

Na področju urejanja prostora opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- pripravlja programska izhodišča za sprejemanje prostorskih aktov in pripravlja smernice za izdelavo prostorskih izvedbenih aktov,
- pripravlja prostorske akte občine
- izdaje lokacijske dokumentacije (potrjevanje)
- vodi evidenco posegov v prostor in analizira stanje posegov v prostor,
- nudi strokovno pomoč pravnim in fizičnim osebam pri urejanju prostora,
- druge naloge, ki spadajo v to področje.

15. člen

Na področju varstva okolja opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- pripravlja programe varstva okolja, operativne programe in študije ranljivosti okolja za območje občine,
- pripravlja sanacijske programe za odpravo posledic in virov obremenitev okolja in skrbi za njihovo izvedbo,
- opravlja druge naloge, ki spadajo v to področje.

16. člen

Na področju gospodarskih javnih služb in infrastrukture opravlja občinska uprava naslednje naloge:

- pripravlja strokovne podlage za ustanovitev in organizacijo gospodarskih javnih služb,
- izdeluje programe razvoja gospodarskih javnih služb, skrbi za njihovo izvajanje in izvaja nadzor nad njihovim izvajanjem,

- gospodarjenja s stavbnimi zemljišči,
- vzdrževanja občinskih cest, zimske službe ter urejanja in vzdrževanja parkirišč.
- pripravlja projekte in investicijske programe in opravlja nadzor nad investicijami,
- druge naloge na tem področju.

17. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinske inšpekcije.

Občinska inšpekcija opravlja nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

Za območje več občin se lahko organizira skupna inšpekcija. Organizacija, naloge in pooblastila se določijo s posebnim odlokom.

18. člen

Občinska uprava opravlja naloge občinskega redarstva.

Na tem področju opravlja občinska uprava nadzor nad izvajanjem zakona o varnosti cestnega prometa in nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov, s katerimi občina ureja zadeve iz svoje pristojnosti.

19. člen

Naloge in pooblastila občinske uprave oziroma zaposlenih v občinski upravi na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva se določijo s posebnim odlokom.

III. NAČIN DELA, POOBLASTILA IN ODGOVORNOSTI ZAPOSLENIH

20. člen

Predstojnik občinske uprave je župan, ki predstavlja in zastopa občino ter občinsko upravo usmerja in nadzira ter daje navodila za njeno vodenje.

21. člen

Občinsko upravo neposredno vodi direktor občinske uprave, ki ga imenuje in razrešuje župan. Direktor občinske uprave je uradnik po zakonu, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

Direktor občinske uprave:

- neposredno vodi občinsko upravo, organizira in koordinira delo zaposlenih v občinski upravi in jim nudi strokovno pomoč, razporeja delo med zaposlene v občinski upravi in skrbi za delovno disciplino,
- izdaja odločbe v upravnem postopku na I. stopnji,
- opravlja najzahtevnejše naloge občinske uprave in vodi ter sodeluje v najzahtevnejših projektnih skupinah v občini,
- skrbi za zakonito, učinkovito in smotno opravljanje nalog občinske uprave.

Direktor občinske uprave lahko izdaja odločbe in druge akte, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi, če ga župan za to pooblasti. Direktor občinske uprave lahko pooblasti za posamezne naloge iz svoje pristojnosti druge zaposlene v občinski upravi.

Direktor občinske uprave je za svoje delo odgovoren županu.

Za direktorja občinske uprave je lahko imenovan kandidat z najmanj visoko strokovno izobrazbo.

22. člen

Zaposleni v občinski upravi opravljajo naloge iz občinske pristojnosti skladno s predpisi ter pravilnikom o sistemi-

zaciji delovnih mest, s katerim župan, na predlog direktorja občinske uprave, določi razvrstitev in število delovnih mest v občinski upravi ter razvrstitev nalog iz posameznega delovnega področja v okviru delovnih mest.

O imenovanju oziroma sklenitvi delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi odloča župan oziroma po njegovem pooblastilu direktor občinske uprave.

Zaposleni v občinski upravi so za svoje delo odgovorni direktorju občinske uprave, disciplinsko in odškodninsko pa županu.

23. člen

Posamezno nalogo občinske uprave, ki je določena s tem odlokom, opravi tisti zaposleni v občinski upravi, v katerega delovno področje spada naloga po pravilniku o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest oziroma po svoji naravi.

Če je naloga takšna, da po svoji naravi ne spada v delovno področje nobenega zaposlenega v občinski upravi, jo opravi tisti, ki ga določi direktor občinske uprave.

24. člen

Za izvedbo nalog, ki zahtevajo posebno strokovnost, ki je v občinski upravi ni mogoče zagotoviti ali kadar določene naloge zaradi povečanega obsega del ni mogoče izvesti v občinski upravi, lahko župan sklene pogodbo z ustreznim zunanjim izvajalcem.

25. člen

Za naloge občinske uprave, ki zahtevajo sodelovanje več zaposlenih ali sodelovanje različnih strok in stopenj znanja, lahko župan ustanovi projektne ali delovne skupine oziroma druge oblike sodelovanja.

S sklepom o ustanovitvi določi župan sestavo in vodjo skupine ter rok za izvedbo njenih nalog.

26. člen

Kot posvetovalno telo župana se v občinski upravi izoblikuje kolegij, ki obravnava pomembna vprašanja s področja dela občinske uprave. Sestavo kolegija določi župan. Kolegij sklicuje župan po potrebi. Za obravnavanje vprašanj, ki se nanašajo na neposredno vodenje uprave, lahko skliče kolegij tudi direktor občinske uprave.

27. člen

V enem mesecu po sprejemu tega odloka izda župan, na predlog direktorja občinske uprave, akt o sistemizaciji delovnih mest v občinski upravi in razporedi zaposlene na delovna mesta skladno s pogoji iz tega akta.

28. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o organizaciji in delovnem področju občinske uprave ter delavci v Občinski upravi občine Loški Potok (Uradni list RS, št. 47/95).

29. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-04/03-1

Loški Potok, dne 24. oktobra 2003.

Župan

Občine Loški Potok
Janez Novak, inž. I. r.

4972. Pravilnik o plačah občinskih funkcionarjev, nagradah članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov

Na podlagi 16. člena statuta Občine Loški Potok (Uradni list RS, št. 96/03), v skladu s 100.b členom zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94 – odl. US, št. 45/94 – odl. US, št. 57/94; 14/95, 20/95 – odl. US, št. 63/95 – obvezna razlaga, 73/95 – odl. US, št. 9/96 – odl. US, 39/96 – odl. US, št. 44/96 – odl. US, št. 26/97 – dop., 70/97, 10/98, 68/98 – odl. US, št. 74/98, 12/99 – sklep US, št. 16/99 – popravek sklepa US, št. 95/99 – odl. US, št. 70/00, 100/00, 28/01 – odl. US, št. 16/02 – odl. US, št. 51/02) ter v skladu s 45.a členom zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 71/94, 33/94, 61/95 in 51/02) je Občinski svet občine Loški Potok na 6. redni seji dne 24. 10. 2003 sprejel

P R A V I L N I K

o plačah občinskih funkcionarjev, nagradah članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov

1. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za ureditev plač in delovnih razmerij občinskih funkcionarjev se smiselno uporabljajo določbe zakona o funkcionarjih v državnih organih (Uradni list RS, št. 30/90, 18/91, 2/91, 22/91 in 4193) kolikor niso v nasprotju z zakonom o lokalni samoupravi.

Za opravljanje občinskih funkcij imajo občinski funkcionarji pravico do plače, če funkcijo opravljajo poklicno oziroma do plačila za opravljanje funkcije, če funkcijo opravljajo nepoklicno.

Članom delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, predsednikom krajevnih odborov ter članom nadzornega odbora in volilne komisije pripada plačilo za opravljanje funkcije, ki se oblikuje na podlagi tega pravilnika, smiselno določbam v prvem odstavku navedenih zakonov.

Občinskim funkcionarjem ne pripadajo posebni dodatki po predpisih o plačah v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnosti, razen dodatka za delovno dobo, ki pripada občinskemu funkcionarju, ki opravlja funkcijo poklicno.

2. člen

Občinski funkcionarji so župan, podžupan in člani občinskega sveta. Podžupan in člani občinskega sveta opravljajo svojo funkcijo nepoklicno.

3. člen

Z zakonom je za opravljanje funkcije župana občine Loški potok, ki sodi v sedmo skupino občin, določen količnik 3,5 osnovne plače. Županu pripada funkcijski dodatek v višini 50% količnika, ter dodatek za delovno dobo v skladu z zakonom, kolikor župan opravlja funkcijo poklicno.

II. VIŠINA IN NAČIN DOLOČANJA PLAČIL ZA OPRAVLJANJE FUNKCIJ IN SEJNIN OBČINSKIH FUNKCIONARJEV

4. člen

Plača oziroma plačilo za opravljanje funkcije župana se ugotovi tako, da se osnovna za obračun plače pomnoži s količnikom za plačo župana. Znesek se poveča za funkcijski dodatek, ki znaša 50% količnika za najvišje vrednoteno funkcijo v občini ter dodatek za delovno dobo.

Osnova za obračun plače oziroma plačila za opravljanje funkcije na podlagi tega pravilnika je znesek, ki je kot izhodiščna plača za prvi tarifni razred, za polni delovni čas, dogovorjen s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti.

Če župan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo za opravljanje funkcije v znesku 50% plače, brez dodatka za delovno dobo, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno.

5. člen

Plačilo za opravljanje funkcije podžupana je sejnina za udeležbo na redni ali izredni seji, ki znaša v neto znesku 15.000 SIT za vsako sejo.

Za čas, ko podžupan nadomešča župana in opravlja njegove naloge, mu pripada plačilo največ v višini 40% plače župana. Višino zneska za izplačilo določi župan.

6. člen

Plačilo za opravljanje funkcije člana občinskega sveta je sejnina za udeležbo na redni ali izredni seji občinskega sveta oziroma seji delovnega telesa občinskega sveta, ki v neto zneskih znaša za:

- udeležbo na redni in izredni seji občinskega sveta 10.000 SIT,
- predsednikovanje seji delovnega telesa 10.000 SIT,
- udeležba na seji delovnega telesa katerega član je 6.000 SIT.

Izplačilo se opravi na podlagi odločbe, izdane po tem pravilniku in evidence o opravljenem delu članov občinskega sveta, ki jo vodi tajnica župana.

Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplačajo posameznemu članu občinskega sveta, ne sme presežati zakonsko določenih 15% letne plače župana.

7. člen

Občinskemu funkcionarju izda komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ob nastopu funkcije odločbo o plači oziroma o plačilu za opravljanje funkcije.

Z odločbo se opredelijo osnove za ugotovitev višine in način izplačila plače oziroma plačila za opravljanje funkcije.

III. NAGRADE

8. člen

Članom delovnih teles, ki niso člani občinskega sveta, se za opravljanje dela v komisiji ali odboru občinskega sveta, določi nagrada v višini 6.000 SIT neto v obliki sejnine, ki se izplača v obliki sejnine na podlagi odločbe.

9. člen

Predsednikom krajevnih odborov, pripada nagrada v obliki sejnine v višini 10.000 SIT neto za vodenje sestanka krajevnega odbora, ki je sklican na zahtevo župana. Članom

krajevnih odborov pripada nagrada v obliki sejnine v višini 6.000 SIT neto za sodelovanje na sestanku krajevnega odbora sklicanega na zahtevo župana.

10. člen

Predsednik nadzornega odbora občine ima za predse-dovanje na seji nadzornega odbora pravico do nagrade v obliki sejnine v višini 12.000 SIT neto, za udeležbo na seji občinskega sveta pa v višini 6.000 SIT neto.

Člani nadzornega odbora imajo za udeležbo na seji pravo do nagrade v višini 7.000 SIT neto.

Nagrada se oblikuje glede na opravljeno delo, in sicer kot sejnina, ki se izplača za udeležbo na seji in kot plačilo za izvedbo nadzora po programu dela ali sklepu nadzornega odbora na podlagi ustrezne pogodbe sklenjene za posamezno koledarsko leto, v skladu z evidenco opravljenega dela, ki jo vodi tajnica župana.

11. člen

Predsednik, člani in tajnik občinske volilne komisije ter predsednik in člani volilnih odborov imajo za opravljanje dela v zvezi z izvedbo lokalnih referendumov in volitev v skladu z zakonom pravico do plačila za opravljanje funkcije.

Sklep o obsegu sredstev za plačila iz prejšnjega odstavka sprejme občinski svet najkasneje v 15 dneh po razpisu referendumu ali volitev, na predlog občinske volilne komisije.

Plačila za opravljanje funkcije članom volilne komisije se oblikujejo kot:

- sejnina, ki se izplača za udeležbo na seji ter
- plačilo za izvedbo nalog po sklepu komisije.

Plačila za opravljanje funkcije članom volilne komisije se oblikujejo v skladu z merili, ki jih določi Republiška volilna komisija za posamezne volitve oziroma referendum.

IV. POVRAČILA, NADOMESTILA IN DRUGI PREJEMKI

12. člen

Občinski funkcionarji imajo pravico do povračil, nadomestil in drugih prejemkov v skladu s predpisi, ki urejajo te pravice.

Občinski funkcionar ima pravico do povračila stroškov prevoza na službeni poti, ki nastane pri opravljanju funkcije ali v zvezi z njo. Pravico do povračila potnih stroškov lahko občinski funkcionar uveljavlja, če gre za službeno potovanje izven območja Občine Loški Potok. Stroški prevoza se povrnejo v skladu s predpisi.

Občinski funkcionar ima pravico do dnevnice za službeno potovanje v skladu s predpisi.

Občinski funkcionar ima pravico do povračila stroškov prenočevanja, ki nastanejo na službeni poti. Stroški prenočevanja se povrnejo na podlagi predloženega računa v skladu s predpisi.

13. člen

Pravice iz 12. člena tega pravilnika uveljavlja občinski funkcionar na podlagi naloga za službeno potovanje, ki ga izda župan. Kolikor gre za službeno potovanje župana izda nalog podžupan ali direktor občinske uprave.

V. NAČIN IZPLAČEVANJA

14. člen

Sredstva za izplačevanje plač, plačil za opravljanje funkcij in povračil stroškov, ki jih imajo upravičenci na osnovi tega pravilnika, se zagotavljajo iz sredstev proračuna Občine Loški Potok.

15. člen

Plača oziroma plačilo za opravljanje funkcije župana se izplačuje mesečno, ostala izplačila po tem pravilniku pa se izplačujejo praviloma vsake tri mesece.

Prejemki določeni v 12. členu tega pravilnika se izplačajo v petnajstih dneh po končanem službenem potovanju.

16. člen

Plača župana se usklajuje skladno s spremembo zneska, ki je kot izhodiščna plača za prvi tarifni razred za polni delovni čas, dogovorjen s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti.

Povračila stroškov, nadomestila in drugi prejemki, navedeni v tem pravilniku se usklajujejo skladno s predpisi, ki jih urejajo.

O spremembi višine sejin in plačil za opravljanje funkcije odloča občinski svet s posebnim sklepom na predlog komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

Določbe tega pravilnika, ki se nanašajo na predsednike in člane krajevnih odborov, se smiselno uporabljajo tudi za izplačila predsednikom in članom svetov krajevnih skupnosti, do naslednjih lokalnih volitev.

18. člen

Določbe tega pravilnika, ki se nanašajo na predsednike in člane delovnih teles občinskega sveta, ki niso člani občinskega sveta, se smiselno uporabljajo tudi izplačila sejin članom in predstojnikom štabov za civilno zaščito in članom drugih delovnih teles, ki jih ustanovita ali imenujeta občinski svet ali župan.

19. člen

Ta pravilnik se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi. Z njegovo uveljavitvijo preneha veljati sklep o sejnini funkcionarjev Občine Loški Potok sprejet na 4. redni seji Občinskega sveta občine Loški Potok dne 28. 3. 2003.

Št. 110-06/03-2

Loški Potok, dne 24. oktobra 2003.

Župan

Občine Loški Potok

Janez Novak, inž. l. r.

METLIKA

4973. Odlok o spremembah odloka o priznanjih Občine Metlika

Na podlagi 11. in 18. člena statuta Občine Metlika (Uradni list RS, št. 34/99, 71/01 in 62/02) je Občinski svet občine Metlika na 7. redni seji dne 13. 11. 2003 sprejel

O D L O K

o spremembah odloka o priznanjih Občine Metlika

1. člen

V odloku o priznanjih Občine Metlika (Uradni list RS, št. 79/01) se v 6. členu za prvim odstavkom doda drugi odstavek, ki se glasi:

»V letu 2003 občinski svet sprejme sklep o podelitvi največ treh priznanj častni občan in največ treh plaket«.

2. člen

Te spremembe odloka začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 108-7/00

Metlika, dne 13. novembra 2003.

Župan
Občine Metlika
Slavko Dragovan l. r.

MEŽICA**4974. Odlok o rebalansu proračuna Občine Mežica za leto 2003**

Na podlagi zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 in 56/02), 29. in 57. člena zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02) in 16. člena statuta Občine Mežica (Uradni list RS, št. 16/99, 73/00 in 16/03) je Občinski svet občine Mežica na 10. seji dne 23. 10. 2003 sprejel

ODLOK**o rebalansu proračuna Občine Mežica za leto 2003****I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

S tem odlokom se za proračun Občine Mežica za leto 2003 (v nadaljnjem besedilu: proračun) določajo višina proračuna, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine.

II. VIŠINA PRORAČUNA

2. člen

Splošni del proračuna se določa v naslednjih zneskih:

	000/SIT
A) BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV rebalans 2003	
I. SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	547.756
TEKOČI PRIHODKI (70+71)	377.360
70 Davčni prihodki	270.477
700 Davki na dohodek in dobiček	204.691
703 Davki na premoženje	21.951
704 Domači davki na blago in storitve	43.835
706 Drugi davki	-
71 Nedavčni prihodki	68.107
710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	57.420
711 Takse in pristojbine	2.187
712 Denarne kazni	-
713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	200
714 Drugi nedavčni prihodki	8.300

	000/SIT
72 Kapitalski prihodki	38.776
720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	23.276
721 Prihodki od prodaje zalog	-
722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	15.500
73 Prejete donacije	-
730 Prejete donacije iz domačih virov	-
731 Prejete donacije iz tujine	-
74 Transforni prihodki	170.396
740 Transforni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	170.396
II. SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	547.756
40 Tekoči odhodki	147.158
400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	25.680
401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	3.647
402 Izdatki za blago in storitve	115.831
403 Plačila domačih obresti	-
409 Rezerve	2.000
41 Tekoči transferi	195.189
410 Subvencije	14.700
411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	28.040
412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	
41.682	
413 Drugi tekoči domači transferi	110.767
414 Tekoči transferi v tujino	-
42 Investicijski odhodki	41.255
420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	41.255
43 Investicijski transferi	164.154
430 Investicijski transferi	164.154
III. PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	-
B) RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	-
VI. PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	-
75 Prejeta vračila danih posojil	-
750 Prejeta vračila danih posojil	-
751 Prodaja kapitalskih deležev	-
752 Kupnine iz naslova privatizacije	-
V. DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	-
44 Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	-
440 Dana posojila	
441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	-
VI. PREJETA - DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (4-5)	-
C) RAČUN FINANCIRANJA	-
VII. ZADOLŽEVANJE	-
50 Zadolževanje	3.000
500 Domače zadolževanje	3.000
VIII. ODPLAČILO DOLGA	
55 Odplačilo dolga	3.000
550 Odplačilo domačega dolga	3.000
IX. POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-

Splošni del občinskega proračuna – odhodki, sestavljen po funkcionalni klasifikaciji po področjih proračunske porabe, in posebni del, sestavljen po ekonomski klasifikaciji javnofinančnih prejemkov in izdatkov na ravni podskupin kontov, so priloga k temu odloku.

III. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem odstavku 43. člena ZJF, tudi prihodki požarne takse po 59. členu zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93).

4. člen

Sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom in opredeljeni v posebnem delu, ki je sestavni del tega odloka.

Ne glede na določila prejšnjega odstavka občinski svet pooblasti župana, da v skladu z zakonom o javnih financah prerazporeja proračunska sredstva zaradi prilagajanja proračuna okoliščinam, ki jih pri načrtovanju proračuna iz objektivnih in subjektivnih razlogov ni bilo mogoče predvideti.

O prerazporeditvah mora župan poročati občinskemu svetu, pri čemer se ta naloga izvede tako, da se v poročilu o izvrševanju proračuna in v zaključnem računu proračuna posebej pojasni prerazporeditve.

5. člen

V proračunu občine se zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad. V sredstva proračunske rezerve se izloča del skupno doseženih letnih prejemkov proračuna v višini, ki je določena s proračunom, vendar največ do višine 1,5% prejemkov proračuna. O porabi sredstev proračunske rezerve odloča župan, o porabi sredstev obvešča občinski svet.

Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so: potres, poplava, zemeljski plaz, požar, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množičen pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročijo naravne sile in ekološke nesreče.

6. člen

Sredstva občinskega proračuna se med letom delijo enakomerno med vse porabnike v okviru doseženih prihodkov, razen če ni z zakonom ali posebnim aktom občinskega sveta drugače določeno.

Sredstva za redno dejavnost proračunskih porabnikov se nakazujejo praviloma kot mesečne akontacije v odvisnosti od zapadlih obveznosti ter ob upoštevanju likvidnostnega položaja občinskega proračuna.

Nabava opreme, investicijska in vzdrževalna dela morajo biti oddana s pogodbo, izvajalci pa izbrani na podlagi javnega razpisa ali po postopku oddaje naročil male vrednosti.

Uporabniki sredstev proračuna morajo izvrševati naloge s svojega področja v mejah sredstev, ki so jim s tem proračunom odobrena. Za izvajanje določb tega člena ter za zakonito, smotrno in primerno uporabo sredstev je odgovoren ravnatelj šole, direktor zavoda oziroma druga oseba kot odredbodajalec.

7. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan ali druga pooblaščen oseba. Odredbodajalec proračuna je župan.

8. člen

Župan lahko dolžniku dolg do višine 40.000 SIT odpiše, oziroma delno odpiše plačilo dolga, če bi bili stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve.

IV. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

9. člen

Občina se lahko zadolži v obsegu, ki ne presega 10% realiziranih prihodkov občine, v letu pred letom zadolževanja, odplačilo glavnice in obresti pa v posameznem letu odplačila ne sme preseči 5% realiziranih prihodkov. Ne glede na navedeno v prvem odstavku tega člena, se občina lahko zadolži za financiranje stanovanjske gradnje, oskrbe z vodo ter za odvajanje in čiščenje odpadkov, v obsegu, ki presega 10% realiziranih prihodkov, v letu pred letom zadolževanja, če odplačilo glavnice in obresti v posameznem letu odplačila ne preseže 3% realiziranih prihodkov.

10. člen

Zadolževanje Občine Mežica je možno na podlagi predhodnega soglasja ministra za finance, pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja financiranje občin. Posli zadolžitve, za katere ministrstvo za finance ni izdalo soglasje, so nični. Soglasje ministra za finance je sestavni del pogodbe o zadolževanju.

11. člen

Občina se lahko likvidnostno zadolži, vendar največ do višine 5% zadnjega sprejetega proračuna.

Soglasje ministrstva za finance v tem primeru ni potrebno. Občina mora dolg iz naslova likvidnostne zadolžitve odplačati do 31. 12. proračunskega leta.

12. člen

V obdobju začasnega financiranja se lahko občina zadolži do višine, ki je potrebna za odplačilo glavnice občinskega dolga, v tekočem proračunskem letu.

13. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina se smejo zadolževati, le s soglasjem ustanovitelja, pri čemer se izdane soglasja štejejo v obseg možnega zadolževanja občine.

Občina lahko daje poroštva za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, vendar največ do 5% primerne porabe v letu, v katerem se daje poroštvo.

V. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

14. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Mežica v letu 2004, če bo začasno financiranje potrebno se uporablja ta odlok in sklep župana.

15. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-02-101/03-1

Mežica, dne 23. oktobra 2003.

Župan
Občine Mežica
Janez Praper l. r.

4975. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mežica

Na podlagi 9. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mežica (Uradni list RS, št. 47/98) in 16. člena statuta Občine Mežica (Uradni list RS, št. 16/99, 73/00 in 16/03) je Občinski svet občine Mežica na 10. seji dne 23. 10. 2003 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mežica**

1. člen

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mežica za leto 2004 znaša 0,074 SIT.

2. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2004.

Št. 351-01-110/03
Mežica, dne 23. oktobra 2003.

Župan
Občine Mežica
Janez Praper l. r.

4976. Sklep o ukinitvi javnega dobra

Na podlagi 16. člena statuta Občine Mežica (Uradni list RS, št. 16/99, 73/00 in 16/03) je Občinski svet občine Mežica na 10. seji dne 23. 10. 2003 sprejel

S K L E P**o ukinitvi javnega dobra**

1

Zemljišče parc. št. 444/2, neplodno, v izmeri 82 m², k.o. Mežica, ki je vpisano v seznam javno dobro v splošni rabi, preneha biti javno dobro in se vpiše v zemljiškoknjižni vložek k.o. Mežica, kjer je vknjižena lastninska pravica na Občino Mežica.

2

Ta sklep se objavi v Uradnem listu RS.

Št. 350-01-144/03
Mežica, dne 23. oktobra 2003.

Župan
Občine Mežica
Janez Praper l. r.

4977. Splošni pogoji za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja na območju Občine Mežica

Na podlagi 70. člena energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99 in 8/00, v nadaljevanju: EZ), 26. člena

zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93) in 16. člena statuta Občine Mežica (Uradni list RS, št. 16/99, 73/00 in 16/03) je Občinski svet občine Mežica na 10. redni seji dne 23. 10. 2003 sprejel

S P L O Š N E P O G O J E**za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja na območju Občine Mežica**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Splošni pogoji za dobavo in odjem zemeljskega plina iz omrežja na območju Občine Mežica (v nadaljevanju: splošni pogoji) so usklajeni s koncesijsko pogodbo (v nadaljevanju: pogodba) in odlokom o načinu izvajanja gospodarske javne službe in merilih za podelitev koncesije za distribucijo in dobavo zemeljskega plina ter graditev in upravljanje distribucijskega omrežja zemeljskega plina v Občini Mežica (Uradni list RS, št. 98/02, v nadaljevanju: odlok) ter opredeljujejo:

- splošne določbe,
- definicije pojmov,
- naprave distributerja,
- naprave odjemalca,
- dobavo in kakovost zemeljskega plina,
- ceno in plačilne pogoje,
- priključitev na plinovodno omrežje,
- izdajo soglasij k tehnični dokumentaciji, gradnjo in nadzor,
- pričetek uporabe zemeljskega plina,
- odjemno mesto in merilne naprave,
- prijavo in odjavo porabe zemeljskega plina,
- neupravičen in nekontroliran odjem zemeljskega plina,
- prekinitve dobave zemeljskega plina,
- ustavitve dobave zemeljskega plina,
- obveznosti distributerja in odjemalca,
- višjo silo,
- ugotavljanje prevzetih količin zemeljskega plina,
- reklamacije,
- ukrepe za zagotovitev varnosti pri uporabi zemeljskega plina,
- končne določbe.

II. DEFINICIJE POJMOV

2. člen

Distributer in dobavitelj zemeljskega plina je Petrol Energetika, d.o.o. (v nadaljevanju: distributer), ki ji je s pogodbo in odlokom podeljena izključna pravica za dobavo in distribucijo zemeljskega plina na območju Občine Mežica.

Odjemalec zemeljskega plina je vsaka fizična ali pravna oseba, ki ji distributer na osnovi pisne pogodbe dobavlja in distribuira zemeljski plin iz omrežja zemeljskega plina. Pisna pogodba se sklone z lastnikom ali najemnikom stanovanjskih ali drugih prostorov, v skladu z določili stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03).

3. člen

Omrežje zemeljskega plina so infrastrukturni objekti in naprave, po katerih se vodi zemeljski plin do odjemalca.

Omrežje nizkega tlaka je omrežje z delovnim tlakom do vključno 5 barov.

Omrežje srednjega tlaka je omrežje z delovnim tlakom večjim od 5 barov do vključno 16 barov.

Omrežje visokega tlaka je omrežje z delovnim tlakom nad 16 barov.

4. člen

Varstveni pas je območje 2 m od osi plinovoda v obe smeri horizontalno. Območje v vertikalni smeri je odvisno od nameravanega posega, torej od tega v kakšni meri ta poseg ogroža varno in nemoteno obratovanje plinovodnega omrežja in njegovih sestavnih delov.

5. člen

Hišni priključni vodi so praviloma odcepni cevovodi za dovod plina iz plinovodnega omrežja ustreznega tlaka do zgradb.

Sestavni deli hišnega plinovodnega priključka so spojni element na plinovodu, morebitna zaporna armatura na začetku odcepa priključka s pripadajočimi elementi, prehodni kos, plinska omarica z glavno požarno pipo, regulatorjem tlaka, števcem, tipska konzola in prehodom skozi steno v objekt, kolikor se plinska omarica nahaja na fasadi objekta. V večstanovanjskih objektih, kjer se merilna mesta nahajajo v skupnih prostorih, se instalacije do vključno z merilnimi mesti smatrajo kot priključni vod.

Pri večjih porabnikih se priključni vod konča v požarni omarici na fasadi s požarno pipo in prehodom skozi steno v objekt.

6. člen

Notranja plinovodna instalacija zajema vso ostalo plinovodno napeljavo do plinskih trošil.

7. člen

Odjemno mesto je z merilno napravo opremljeno obračunsko mesto dobave in prevzema zemeljskega plina med distributerjem in odjemalcem.

Priključna moč je vsota vseh nazivnih moči trošil.

8. člen

Regulatorji zemeljskega plina so naprave za regulacijo tlaka v napeljavi, ki znižujejo vstopni tlak zemeljskega plina iz omrežja na delovni tlak trošil.

9. člen

Merilne naprave so naprave za merjenje porabe zemeljskega plina.

10. člen

Plinska trošila so naprave, ki so priključena na notranjo plinsko instalacijo in trošijo zemeljski plin.

11. člen

Merilno-regulacijska postaja (MRP) je naprava, ki tlačno regulira in meri dobavljeni zemeljski plin v plinovodno omrežje.

Sestavni del merilno-regulacijske postaje je naprava za odoriranje (usmravanje) zemeljskega plina.

III. NAPRAVE DISTRIBUTERJA ZEMELJSKEGA PLINA

12. člen

Naprave distributerja so:

- plinovodno omrežje nizkega tlaka,
- plinovodno omrežje srednjega tlaka,
- merilno-regulacijske in regulacijske postaje,
- naprave za odoriranje zemeljskega plina,
- hišni priključni vod z glavno požarno pipo,
- regulator tlaka,
- plinska omarica,

- tipska konzola s prehodno cevjo skozi steno,
- merilna naprava.

IV. NAPRAVE ODJEMALCA ZEMELJSKEGA PLINA

13. člen

Naprave odjemalca so:

- plinska trošila,
- notranja plinovodna instalacija.

V. DOBAVA IN KAKOVOST ZEMELJSKEGA PLINA

14. člen

Distributer bo zagotavljal kakovost in kalorično vrednost zemeljskega plina v skladu z veljavnimi standardi v Sloveniji in dobavnimi pogoji dobavitelja plina (najmanj 34.076 kJ/Sm³).

15. člen

Če se v skladu z dolgoročnim razvojem oskrbe območja Občine Mežica z zemeljskim plinom sestava in tlak plina spremenita v takšni meri, da so potrebne spremembe, predelave ali zamenjave na napravah distributerja in odjemalca, nosi stroške, ki nastanejo na napravah distributerja, distributer, na napravah odjemalca pa odjemalec.

16. člen

Kolikor odjemalec iz prejšnjega člena potrebnih del ne izvede v dogovorjenem roku, mu distributer ni dolžan dobavljati zemeljskega plina.

VI. CENA IN PLAČILNI POGOJI

17. člen

Cena in plačilni pogoji za zemeljski plin in stroške distribucije se za tarifne odjemalce določijo na podlagi vsakokrat veljavnega tarifnega sistema v Občini Mežica. Cena distribucije zemeljskega plina je za tarifne odjemalce vključena v ceno po tarifnem sistemu.

Kriteriji za spremembo cen za tarifne odjemalce so določeni s koncesijsko pogodbo med distributerjem in Občino Mežica. K spremembi cen daje soglasje Občinski svet občine Mežica.

Za odjemalce, ki so upravičeni odjemalci in za odjemalce, ki po podpisu te pogodbe postanejo upravičeni odjemalci, se cena zemeljskega plina in distribucije ter drugi pogoji prodaje in distribucije zemeljskega plina določijo na podlagi tržnih pogojev, s sklenitvijo dolgoročnih in letnih pogodb.

18. člen

Odjemalcem se opravi popis in obračun zemeljskega plina po dejanski mesečni porabi. Račun za dobavljeni in distribuirani zemeljski plin se odjemalcu izstavi za preteklo mesečno obdobje.

Odjemalci lahko poravnajo stroške za porabljeni zemeljski plin tudi mesečno pavšalno glede na preteklo primerljivo obdobje. Poračun se izvede na koncu obračunskega obdobja. Obračunsko obdobje traja od 1. julija tekočega leta do 30. junija naslednjega leta.

Druge storitve in dobave se obračunajo po veljavnem ceniku distributerja.

VII. PRIKLJUČITEV NA PLINOVODNO OMREŽJE

19. člen

Odjemalec, ki želi priključiti objekt na plinovodno omrežje ali spremeniti priključno moč in priklop že priključe-

nih trošil, mora od distributerja s pisno vlogo zahtevati soglasje za priključitev na plinovodno omrežje ali spremembo priključne moči in priključka.

Distributer je upravičen zavrniti priključitev in povečan odjem, če tega ni mogoče zagotoviti zaradi zasedenosti kapacitet ali tehničnih nezmogljivosti. V tem primeru distributer odloči z upravno odločbo, zoper katero se lahko odjemalec pritoži. O pritožbi odloča skladno s predpisi župan Občine Mežica.

V primeru priključitve objekta na plinovodno omrežje je odjemalec dolžan poravnati stroške priključitve.

20. člen

Distributer je dolžan na vlogo iz 19. člena izdati soglasje v skladu z 71. in 72. členom EZ.

Soglasje velja šest mesecev od dneva izdaje.

VIII. IZDAJA SOGLASIJ K TEHNIČNI DOKUMENTACIJI, GRADNJA IN NADZOR

21. člen

Distributer izdaja projektne pogoje in soglasja v upravnem postopku na podlagi 50. člena zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02).

22. člen

Distributer daje soglasje za posege v varstvenem pasu že izgrajenega plinovodnega omrežja ter določa pogoje in zahteve za graditev v bližini plinovodnega omrežja na podlagi veljavnih predpisov.

23. člen

Dela na izgradnji plinovodnega omrežja izvajajo podjetja, ki izpolnjujejo pogoje po veljavnih predpisih.

Distributer izvaja kontrolo nad izgradnjo plinovodnega omrežja in naprav.

24. člen

Distributer določi mesto in tip merilne naprave in merilno napravo vgradi v plinovodno instalacijo.

25. člen

Distribucijske posege na plinovodnem omrežju do vključno izhodnega mesta iz naprave za merjenje porabe plina izvaja distributer.

Na plinovodno instalacijo lahko priključujejo trošila le pooblaščen pravne ali fizične osebe (pooblaščenji servisi), ki imajo pooblastilo proizvajalca teh trošil.

26. člen

Odgovornost v zvezi z upoštevanjem tehničnih in drugih predpisov za varno obratovanje in pravilno izvedbo, predajo instalacije v uporabo, uplinjenje in poučitev odjemalca o ravnanju s plinovodnimi instalacijami in trošili pri gradnji in predaji plinovodnih instalacij in trošil nosi zmeraj izvajalec, ki je plinovodno instalacijo izgradil, torej vsak izvajalec za svoj opravljen poseg.

IX. ZAČETEK UPORABE ZEMELJSKEGA PLINA

27. člen

Plinovodno omrežje in naprave je mogoče pričeti uporabljati, ko:

- so izvedeni pregledi in preizkusi in o tem izdana poročila,
- je izdano soglasje za priključitev,
- je sklenjena pogodba o dobavi in odjemu plina,

- je odjemalec poučen o ravnanju s plinovodnimi napravami in napeljavami,
- so poravnane morebitne finančne obveznosti bodočega odjemalca do distributerja.

28. člen

Po izpolnitvi določil iz teh pogojev izvrši distributer glavni preizkus pred zagonom plinovodne napeljave za obseg plinovodne instalacije po predloženi tehnični dokumentaciji s poročili. Pred uspešno opravljenim glavnim preizkusom vgradi distributer merilno napravo.

X. ODJEMNO MESTO IN MERILNE NAPRAVE

29. člen

Odjemno in obračunsko mesto je merilna naprava, ki meri porabo zemeljskega plina odjemalca.

30. člen

Merilne naprave so namenjene za:

- obračun dobavljenih količin;
- kontrolo odčitanih vrednosti;
- ugotavljanje odčitanih vrednosti na zahtevo in stroške odjemalca.

Odjemalcu dobavljene količine zemeljskega plina za izdajo računa odčita distributer.

31. člen

Dovoljena je uporaba le tistih meril, ki so odobrena s strani pristojnega državnega organa in so redno overjena v predpisanih rokih. Izpolnjevanje teh določil je obveznost distributerja.

Pred pričetkom uporabe in ob menjavi morajo biti merilne naprave plombirane tako, da je onemogočeno snetje brez poškodbe plombe.

32. člen

Odjemalec je dolžan omogočiti distributerju dostop do merilnih naprav za ugotavljanje dobavljenih količin in drugih posegov in postopkov, ki so določeni s predpisi in temi pogoji.

33. člen

Količina dobavljenega zemeljskega plina se ugotavlja na podlagi odčitane vrednosti merilne naprave.

Z merilno napravo brez korektorja se lahko merijo in obračunavajo količine zemeljskega plina do predvidene porabe 40 m³/h.

34. člen

Merilne naprave vgrajuje distributer.

35. člen

Redne preglede merilnih naprav v zakonitem roku in zamenjavo dotrajanih merilnih naprav opravlja distributer v skladu z veljavno zakonodajo.

Stroške, ki nastajajo v zvezi z deli iz prejšnjega odstavka tega člena, plača odjemalec in so vključeni v fiksni del cene zemeljskega plina.

36. člen

V primeru, ko je zaradi zahtev po spremenjeni odjemni moči potrebno obstoječo merilno napravo nadomestiti z drugo ustrežno, izvede to distributer na podlagi prej izdanega soglasja za povečanje priključne moči.

37. člen

Distributer in odjemalec imata pravico kontrolirati natančnost merilnih naprav. Kolikor se izkaže, da naprava za merjenje porabe zemeljskega plina ne ustreza predpisanim

zahtevam, plača stroške pregleda oziroma kontrolnih meritev distributer, v nasprotnem primeru pa stranka, ki je takšno kontrolo zahtevala.

XI. PRIJAVA IN ODJAVA DOBAVE ZEMELJSKEGA PLINA

38. člen

Pred začetkom dobave in odjema zemeljskega plina skleneta distributer in odjemalec pogodbo o dobavi in odjemu zemeljskega plina za določen ali nedoločen čas v pisni obliki. Vsebina pogodbenega odnosa temelji na podlagi:

- tarifnih pogojev,
- posebnih pogojev,
- splošnih pogojev.

39. člen

Kadar pogodba med distributerjem in odjemalcem preneha veljati, se na stroške odjemalca vstavi čep pred merilno napravo, kolikor veljavni predpisi ne določajo drugače.

40. člen

Distributer na podlagi prenehanja pogodbe o dobavi zemeljskega plina izvrši popis in obračun porabljenega plina do stanja na dan prekinitve dobave plina, ki ga je dolžan poravnati odjemalec.

Prekinitve ali ustavitve dobave zemeljskega plina in prenehanje veljavnosti pogodbe o dobavi zemeljskega plina ne pomeni odklopa odjemalca iz omrežja. Odklop odjemalca iz omrežja se lahko izvrši le v primerih in pod pogoji, ki jih določajo veljavni predpisi.

XII. NEUPRAVIČEN IN NEKONTROLIRAN ODJEM ZEMELJSKEGA PLINA

41. člen

Za neupravičen odjem zemeljskega plina šteje vsaka poraba zemeljskega plina, ki ni prijavljena in merjena pri distributerju in za katero odjemalec ni pridobil soglasja distributerja.

Za nekontroliran odjem zemeljskega plina se šteje, če odjemalec, ki je pridobil soglasje distributerja za odjem zemeljskega plina in, ki ima sklenjeno pogodbo o dobavi zemeljskega plina, namerno vpliva na merilne naprave v škodo distributerja ali če mu ne omogoči odčitka porabljenih količin.

42. člen

Odjemalec mora prijaviti porabo zemeljskega plina tudi, če ne prejme računa za porabljen zemeljski plin v roku dveh mesecev.

43. člen

Vsako neupravičeno in nekontrolirano uporabo zemeljskega plina bo distributer prijavil organom pregona.

V primerih neupravičenega in nekontroliranega odjema je distributer upravičen zaračunati že porabljen zemeljski plin na način, ki velja v primeru okvare števca, po ceni povečani za 100%. Do izpolnitve vseh pogojev za priključitev na omrežje lahko distributer ustavi dobavo zemeljskega plina ali pa jo zaračunava še naprej po ceni povečani za 100%.

Če se trajanje nekontroliranega odjema ne more z gotovostjo ugotoviti, se nekontroliran odjem zaračuna za dobo enega leta.

V primerih neupravičenega in nekontroliranega odjema je distributer upravičen tudi do povračila nastale škode in stroškov, ki presegajo znesek iz drugega odstavka tega člena.

XIII. PREKINITEV DOBAVE ZEMELJSKEGA PLINA

44. člen

Distributer sme brez odškodnine znižati običajni tlak zemeljskega plina, omejiti ali prekiniti dobavo zemeljskega plina in spremeniti sestavo zemeljskega plina pri nastopu višje sile in v naslednjih primerih:

- pri izrednih vzdrževalnih delih na napravah distributerja, gradnji ali razširitvi omrežja;
- pri priključevanju novih odjemalcev na plinovodno omrežje;
- pri priključevanju novega plinovodnega omrežja;
- zaradi okvar na omrežju in napravah;
- zaradi pregledov, remontov, preizkusov ali kontrolnih meritev;

- kolikor je takšen poseg potreben zaradi gradnje ali rekonstrukcije cest, del na drugih komunalnih napravah in komunikacijah ali gradnje drugih objektov.

Pred izvajanjem teh posegov mora distributer odjemalce o tem obvestiti, razen v primeru nastopa višje sile ali nenadnih okvar, ko to ni mogoče.

Znižanje tlaka zemeljskega plina, sprememba sestave zemeljskega plina, omejitev ali prekinitve dobave zemeljskega plina lahko trajajo le toliko časa, dokler ni odpravljen vzrok, zaradi katerega je do teh ukrepov prišlo.

XIV. USTAVITEV DOBAVE ZEMELJSKEGA PLINA

45. člen

Distributer lahko takoj in brez predhodnega pisnega obvestila, na stroške odjemalca, ustavi dobavo zemeljskega plina, ko:

- naprave odjemalca ogrožajo življenje, zdravje in varnost okolice;
- se ugotovi, da so na plinovodni napeljavi odjemalca odcepi, ki omogočajo odjem zemeljskega plina brez meritve porabe;

- odjemalec porablja zemeljski plin na način in pod pogoji iz 41. člena teh pogojev;

- distributerju ovira dostop do naprav za merjenje porabe zemeljskega plina;

- distributer ugotovi, da so plombe na napravah za merjenje porabe zemeljskega plina ali plombe, ki so bile postavljene na elementih plinovodne instalacije, poškodovane ali nasilno odstranjene.

46. člen

Distributer lahko ustavi dobavo zemeljskega plina po predhodnem pismenem opominu v primerih, ko:

- naprave odjemalca ovirajo redno dobavo zemeljskega plina drugim odjemalcem in odjemalec tega noče preprečiti;
- med odjemalci na skupnem odjemnem mestu ni več sporazuma o delilniku in načinu plačevanja dobavljenih količin in je to razlog za neplačevanje računov;

- odjemalec ne dovoli namestitve predpisanih elementov za označevanje plinovodne instalacije;

- odjemalec, v skladu s tarifnim sistemom, ne poravnava zapadlih obveznosti do distributerja;

- odjemalec pisno ne obvesti distributerja o vseh spremembah na internih instalacijah;

- odjemalec pisno ne obvesti distributerja o lastninskih in statusnih spremembah, ki vplivajo na razmerje med odjemalcem in distributerjem,

- odjemalec ne sklene pisne pogodbe z distributerjem o dobavi in distribuciji zemeljskega plina.

47. člen

V primerih pomanjkljivosti določenih iz 45. in 46. člena lahko distributer, kolikor jih odjemalec v roku 30 dni od prejema pisnega obvestila ne odpravi, brez odpovednega roka, s

pisnim obvestilom, odstopi od pogodbe o dobavi in distribuciji zemeljskega plina, in pogodba preneha veljati. Distributer lahko, brez odpovednega roka, s pisnim obvestilom, odstopi od pogodbe o dobavi in distribuciji zemeljskega plina tudi v primerih, ko preneha veljati pogodba, sklenjena z občino.

XV. OBVEZNOSTI DISTRIBUTERJA IN ODJEMALCA

48. člen

Obveznosti distributerja plina so:

- neprekinjena dobava zemeljskega plina v skladu s temi pogoji in s pogodbeno določenimi količinami;
- izdajanje soglasij, ki so predvidena s temi pogoji;
- obveščanje odjemalcev o zmanjšanju tlaka zemeljskega plina in omejitvi ali prekinitvi dobave zemeljskega plina;
- priključevanje potrošnikov na plinovodno omrežje v skladu s predpisi, pogodbo in zmogljivostjo distributerjevih naprav,
- organizirati 24-urno dežurno službo.

49. člen

Obveznosti odjemalca zemeljskega plina so:

- redno in pravočasno plačevanje s pogodbo prevzetih obveznosti;
- obveščati distributerja o vseh napakah na omrežju ter spremembah odjema;
- da zaradi opravljanja dejavnosti distributerja dovolijo distributerju ter z njegove strani pooblaščenim osebam, da opravijo popravila in vzdrževalna dela na omrežju, ki poteka na zemljišču ali v prostorih odjemalca,
 - nadzor nad požarnimi pipami;
 - odgovornost za vzdrževanje plinskih naprav, napeljav in trošil, ki so opredeljena kot naprave odjemalca;
 - odprava napak in pomanjkljivosti na plinskih napravah, napeljavah in trošilih, ki so v njegovi posesti ali so njegova last;
 - plačilo stroškov zavarovanja in čepljenja inštalacij ob prenehanju uporabe zemeljskega plina;
 - obveščanje o uhajanju zemeljskega plina;
 - da uporablja samo plinska trošila in opremo, ki imajo veljavno spričevalo;
 - da s plinskimi napravami in trošili upravlja samo odrasla, mentalno zdrava in poučena oseba;
 - da se seznanja s postopki in ukrepi za vzdrževanje in ravnanje s plinovodno instalacijo in trošili;
 - da uporablja plinska trošila s termo-magnetnim varovalom.

Odjemalec je odgovoren za svoje naprave in je dolžan poveriti vzdrževalne in konstrukcijske posege podjetjem, ki takšna dela lahko opravljajo v skladu z veljavnimi predpisi.

XVI. VIŠJA SILA

50. člen

Nastop višje sile prekine distributerjeve oziroma odjemalčeve obveznosti pri izpolnjevanju pogodb, dokler trajajo njene posledice. Kot višje sile, ki vplivajo na dobavo in odjem zemeljskega plina, se štejejo zlasti vse prekinitve, ki so nastale kot posledica motenj na omrežju, ki ni v upravljanju distributerja, požari, potresi, poplave ter druge elementarne nesreče, stavke, vojna, masovne protestne manifestacije, neredi, nezmožnost dobave plina edinega dobavitelja in drugi nepredvidljivi dogodki, na potek katerih dobavitelj nima vpliva in ki imajo v skladu s predpisi znake višje sile.

XVII. UGOTAVLJANJE PREVZETIH KOLIČIN ZEMELJSKEGA PLINA

51. člen

Prevzete količine zemeljskega plina se merijo z merilnimi napravami in se izražajo v Sm³. Distributer določa elemente za obračun, odjemalec pa jih ima pravico kontrolirati.

52. člen

Količina prevzetega zemeljskega plina se ugotovi na osnovi odčitkov merilne naprave. Za obdobje, ko je bila merilna naprava v okvari, pa na podlagi ocenjene porabe, izračunane na podlagi podatkov iz primerljivih preteklih obdobj.

53. člen

Če pokaže preizkus merilnih naprav nepravilno delovanje, se korigirajo zaračunane količine za tisto časovno obdobje, za katero se dokazano odstopanje nanaša, vendar največ za zadnjih šest mesecev pred ugotovitvijo odstopanja.

54. člen

Za nekontroliran odjem zemeljskega plina ne šteje poraba, ki ni merjena, kadar količin iz upravičenih razlogov ni mogoče ali smiselno meriti, sta pa odjemalec in distributer sklenila pisni dogovor o načinu določanja porabe zemeljskega plina.

Dogovor o določanju porabe zemeljskega plina velja tako dolgo, dokler obstajajo tehtni razlogi.

Tako prevzeta količina zemeljskega plina se ugotavlja na podlagi predhodnih meritev in števila obratovalnih ur v obračunskem obdobju.

XVIII. REKLAMACIJE

55. člen

Odjemalec lahko pri distributerju reklamira:

- količino in kvaliteto prevzetega zemeljskega plina,
- obračun prevzetega zemeljskega plina,
- delovanje merilnih naprav,
- druge storitve.

56. člen

Reklamacije so lahko telefonske, ustne ali pisne. Telefonske in ustne reklamacije mora odjemalec pisno potrditi.

Reklamacija zoper obračun je lahko samo pisna. Odjemalec jo mora sporočiti v roku 8 dni po prejemu računa. Kasnejših reklamacij se ne upošteva. Distributer je dolžan na reklamacijo odgovoriti v 15 dneh od prejema pisne reklamacije.

Reklamacija ne zadrži plačila računa za nesporni del. Če se ugotovi, da je obračun napačen, je distributer dolžan preveč plačan znesek vrniti v roku 15 dni od dneva, ko je ugotovljeno, da je reklamacija upravičena.

XIX. UKREPI ZA ZAGOTOVITEV VARNOSTI PRI UPORABI ZEMELJSKEGA PLINA

57. člen

Če se zazna vonj po plinu, je treba takoj ugasniti vse plamene, zapreti pipo pred merilno napravo in glavno požarno pipo ter odpreti okna in vrata, da se prostor dobro prezrači ter nemudoma obvestiti distributerja.

58. člen

V prostore, za katere obstaja sum, da vanje uhaja plin, ni dovoljeno vstopati z odprtim plamenom ali tlečim predmetom. Vklon in izklon stikal je prepovedan, prav tako uporaba telefona. V ogrožene prostore se vstopa s posebnim izolirnim dihalnim aparatom.

59. člen

Če prihaja vonj po plinu iz zaklenjenih vrat, je treba takoj poklicati gasilce.

60. člen

V primeru požara na plinovodni instalaciji ali na napravah zapremo zaporni element (pipa pred trošili, pipa pred merilno napravo, pipa na dviznem vodu, glavna požarna pipa ...).

61. člen

Ko distributer plina obvesti odjemalce, da je zaradi višje sile ali drugih razlogov začasno zmanjšan tlak zemeljskega plina v plinovodnem omrežju, so odjemalci dolžni prenehati uporabljati plin in zapreti plinske pipe pred trošili. V tem času je treba s plinskimi napravami in trošili ravnati, kot da so pod delovnim tlakom.

62. člen

Dokler se zaznava vonj po plinu, morajo biti vse plinske pipe, vključno z glavno požarno pipo, zaprte.

Pred ponovnim zagonom je treba odpraviti pomanjkljivosti in s preizkusi dokazati, da je plinovodna napeljava varna za obratovanje, za kar morajo biti izdana spričevala.

63. člen

Uporabniki stanovanj in poslovnih prostorov, kjer so nameščene plinovodne napeljave in naprave, morajo biti poučeni o ravnanju s plinskimi napravami in trošili, seznanjeni z mestom namestitve požarne pipe na vstopu hišnega priključka v objekt in ukrepih pri uhajanju plina. Poučeni morajo biti o ukrepih, ki so bili uporabljeni za dovod zgorevalnega zraka in odvod dimnih plinov, ter o tem, da se jih naknadno ne sme spreminjati.

64. člen

Navodila za uporabo in vzdrževanje plinskih inštalacij in trošil je dolžan izdati izvajalec inštalacij oziroma distributer opreme.

65. člen

Seznanjanje stanovalcev in zaposlenih v poslovnih prostorih z mestom namestitve požarne pipe in ukrepi pri uhajanju plina je dolžnost lastnika ali upravnika zgradbe, vsak odjemalec pa se mora seznaniti s pogoji in zahtevami iz vsebine teh splošnih pogojev. Z navodili ukrepov za zagotavljanje varnosti seznanijo odjemalce distributer.

Odjemalec, ki trajno ali za dalj časa zapusti stanovanje ali poslovne prostore, je dolžan poskrbeti za strokovno čepljenje vseh izpustov na plinovodni inštalaciji. Enako je dolžan podati distributerju naročilo za čepljenje plinovodne inštalacije, ki bo po njegovem odhodu ostala nenadzorovana.

66. člen

Odjemalec jamči distributerju in tretjim za vso nastalo škodo, nastalo po krivdi odjemalca in za škodo, ki je nastala zaradi neizpolnjevanja obveznosti določenih, s pogodbo med odjemalcem in distributerjem, splošnimi pogoji in veljavnimi predpisi.

XX. KONČNE DOLOČBE

67. člen

Odjemalec je dolžan obvestiti distributerja o lastninskih in statusnih spremembah v roku 15 dni po nastanku sprememb.

Distributer upošteva spremembe od prvega dne naslednjega meseca.

68. člen

Sporne zadeve se obravnavajo po splošnih pogojih, ki so veljavni ob vložitvi zahtevka.

69. člen

Ti splošni pogoji začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 352-04-107/03

Mežica, dne 23. oktobra 2003.

Župan
Občine Mežica
Janez Praper l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

4927. Zakon o prevozih v cestnem prometu (ZPCP-1-UBB1) (uradno prečiščeno besedilo)	15413
4928. Zakon o vrtcih (ZVrt-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	15437
4929. Zakon o zunanjih zadevah (ZZZ-1-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)	15445

VLADA

4930. Uredba o nadzoru tehnične brezhibnosti motornih in priklopnih vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu	15457

MINISTRSTVA

4931. Pravilnik o kakovosti banan	15461

USTAVNO SODIŠČE

4932. Odločba o razveljavitvi 107. člena Zakona o medijih	15463
4933. Odločba o razveljavitvi 4. člena Odloka o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v Mestni občini Kranj v delu, ki pod zaporedno številko 121 z oznako JP684110 opredeljujejo lokalno cesto Predoslje–Brdski mlin v dolžini 98 metrov	15464
4934. Odločba o razveljavitvi odločbe Senata za prekrške in odločbe Sodnika za prekrške Postojna	15465
4935. Odločba, da se sklep Višjega sodišča v Kopru št. I Cp 599/2001 z dne 26. 3. 2003 razveljavi in se zadeva vrne Višjemu sodišču v Kopru v novo odločanje	15466

OBČINE

BENEDIKT

4936. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt	15468
4937. Sklep o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Benedikt za leto 2004	15468
4938. Sklep o določitvi zneska individualnega priključka na javno vodovodno omrežje v Občini Benedikt	15468
4939. Sklep o določitvi zneska individualnega priključka na javno kanalizacijsko omrežje v Občini Benedikt	15469

BREZOVICA

4940. Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč v Občini Brezovica	15469
4941. Program priprave spremembe in dopolnitve prostorskih ureditvenih pogojev za plansko celoto V 20 Podpeč, V 21 Preserje, V 22 Prevalje, V 23 Brezovica in V 46 Vnanje Gorice	15474
4942. Sklep o ukinitvi javnega dobra	15475
4943. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča	15475
4944. Sklep o opravljanju dimnikarske dejavnosti	15475

BREŽICE		KRIŽEVCI	
4945.	Pravilnik o dodeljevanju posojil, nepovratnih sredstev in subvencioniranju obresti iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja majhnih in srednje velikih podjetij v Občini Brežice	15475	
CELJE		KUZMA	
4946.	Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu Polule	15477	
4947.	Sklep o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za poslovno cono Škofja vas	15480	
4948.	Sklep o javni razgrnitvi predloga lokacijskega načrta Stegujev hrib - I. faza	15480	
4949.	Program priprave za lokacijski načrt Tehnološki park Celje – območje stare Cinkarne	15481	
4950.	Cenik zemeljskega plina za tarifni odjem	15482	
4951.	Cenik daljinskega ogrevanja za stanovanjske prostore	15482	
DIVAČA		LJUBLJANA	
4952.	Odlok o rebalansu proračuna Občine Divača za leto 2003	15483	
4953.	Odredba o delitvi sredstev za odpravo naravne nesreče – posledice suše 2003	15484	
DOLENJSKE TOPLICE		LOŠKI POTOK	
4954.	Program priprave lokacijskega načrta proizvodne cone "Sela 2"	15484	
IDRIJA		METLIKA	
4955.	Odlok o spremembi odloka o proračunu Občine Idrija za leto 2003	15486	
4956.	Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskih cestah v Občini Idrija	15486	
4957.	Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zazidalnem načrtu "Center III – Idrija" (območje Osnovne šole II. faza in Mejca)	15486	
4958.	Sklep o vrednosti točke za določitev višine nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2004	15487	
4959.	Sklep o zagotavljanju izvajanja rednega vzdrževanja javnih poti v Občini Idrija	15487	
KOZJE		MEŽICA	
4960.	Sklep o imenovanju v uredniški odbor javnega glasila Občine Kozje	15488	
4961.	Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Kozje	15488	
4962.	Pravilnik o zimskem vzdrževanju občinskih cest v Občini Kozje	15490	
KRANJ		MEDNARODNE POGODBE	
4963.	Navodilo o plačilu pogrebnih stroškov v Mestni občini Kranj	15492	
			4964. Odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Križevci za leto 2003
			4965. Odlok o zimski službi
			4966. Pravilnik o merilih za sofinanciranje in izvajanje letnega programa športa v Občini Križevci
			4967. Odlok o spremembah odloka o proračunu Občine Kuzma za leto 2003
			4968. Spremembe in dopolnitve statuta Občine Kuzma
			4969. Spremembe in dopolnitve poslovnika Občinskega sveta občine Kuzma
			4970. Sklep o dopolnitvi tržnega reda na ljubljanskih tržnicah
			4971. Odlok o organizaciji in delovnem področju Občinske uprave občine Loški Potok
			4972. Pravilnik o plačah občinskih funkcionarjev, nagradah članov delovnih teles občinskega sveta in članov drugih občinskih organov ter o povračilih stroškov
			4973. Odlok o spremembah odloka o priznanjih Občine Metlika
			4974. Odlok o rebalansu proračuna Občine Mežica za leto 2003
			4975. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Mežica
			4976. Sklep o ukinitvi javnega dobra
			4977. Splošni pogoji za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja na območju Občine Mežica
			80. Uredba o ratifikaciji Sporazuma o ugotavljanju skladnosti in prevzemanju industrijskih izdelkov med Republiko Slovenijo in Republiko Islandijo, Kneževino Lihtenštajn in Kraljevino Norveško
			81. Uredba o ratifikaciji Dogovora med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Zveznim ministrstvom za obrambo Zvezne republike Nemčije o sodelovanju na obrambnotehničnem področju
			82. Uredba o ratifikaciji Sporazuma med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Zveznim ministrstvom za obrambo Zvezne republike Nemčije o pogojih vzajemnega zagotavljanja uradnih, informativnih in delovnih obiskov
			- Obvestilo o začetku veljavnosti mednarodnih pogodb

